

Pythodorus, πυθόδωρος. Sculptoris eximij proprium nomen apud Plin. lib. 36. c. 5.

Pythomantis, πυθόμαντις, pythicus vates.

Python, πύθων, serpentis nomen. à πύθω, quod est putredo, eò quod ex putredine terræ post diluvium Deucalionis natus dicitur. Huic ab Apolline sagittis interficium fuisse fabulantur, poëtae eò quod terra putredo Solis calore absursumatur. Claud. 6. Paneg.

Caruleus solis prostratus Apolline Python.

¶ Pythones item dicuntur spiritus divinatores, qui se humanis corporibus insinuantes, edunt vaticinia aīgōt. Quia & homines ipsi, qui à demonibus hujusmodi possessi sunt, Pythones appellantur, ut non obscurè indicat Plutarch. eo in opusculo quo in scriptis, Cur oracula descirent. Vide supra in distinctione Delphi.

Pythōnīsā, οὐκέτη ἀστοῦ βαθαλατ ὁτο. πυθάνων. ¶ Hoc est, mulier spiritu hujusmodi correpta: quam etiam Tibullus Pythona appellat, Delphica, inquietas, python: tanquam Pythonis vocabulum duobus generibus sic commune.

Pythōnīcī. { יְמִרְגָּן אֶבֶּה. πυθωνεῖς, ¶ Homines python, hoc est, divinitate spiritu correpti, qui & ἡσαρχίατοι à Græcis appellantur.

Pythōn, πύθων, Orator Byzantius eloquentissimus apud Philippum Macedoniam regem, cujus meminerunt Aeschines & Demosthenes in orationibus.

Pythones come, πύθωνες, κόρη. Locus est in Asia, quo primo adventus sui tempore conveniunt ciconiae, & eam quæ ultima advenit, laniant universit. Autor Plin. lib. 10. c. 23.

Pythonicus, ad Pythonem, vel Apollinem pertinens, diviniloquus.

Pythonissa, Pythouica mulier, 1. Chron. 10. 13.

Pythopolis, πυθωνεῖς, civitas est in Asia minoris parte quæ Myris vocatur; teste Plin. lib. 5. c. 2. ¶ Est & Pythopolis Caria, sc̄ dicta à Pythe illo divite, qui & Xerxes convivio excepit, & militibus ejus senos Dascos aureos in capita distribuit. Stephan.

Pythōnīatis. { γῆ ὁκ. πυθωνα. ¶ Levis sputi irrotatio, à πυθίζει, quod est sputo leviter & creb. & irrorare. Iuvén. Satyr. 11.

Qui Lacedemonium pythinate lubricas orbem.

id est, qui lubricat annulum (puto). Sunt tamen qui in hoc loco legant pedemate: alij etiam pythinate. Vide Politiani Miscel. Centuria 1. cap. 38.

Pytracum, vel Pittacium, seu Pictacium, Ios. 9. 5. calceamenta per antiqua.

Pyuleus, πυθωνεῖς, chirurgicum instrumentum, puri exirendo accomodatum, ita dictum quasi τὸ πύθωνες. Meonit hujus instrumenti Galen. lib. 5. Methodi.

Pyxacaanthus, πυθωνεῖς, frutex est spinosus, cubitalibus ramis, foliis buxi: unde & nomen accepit, quasi buxeo acanthus. Nam πύθων est buxum sicut. Præstantissimum nascitur in Lycia: inde & medicamentum quod ex eo conficitur, Lycium appellatur: de quo supra egimus suo loco.

Pyxīs, idis { πυθήσ. GAL. Vne boite proprement qui est de bouys. ITAL.

Bossolo. GERM. Ein bæschiz in welche man salb oder andere dergleichen ding behaltet. H. L. La buxera. ANGL. A box made of boxe tree. ¶ Proprie valcum è buxo, quod Græci πύθων appellant: ex quo ligas primum fieri coepit: quanquam & ex illa materia fieri possit. Nam (ut docet Quintil. lib. 8. c. 6.) Pyxides cuiuscunque materie suat, quarum usus variis rebus est accommodatus. Cic. pro Calio. Eodem Licinium est venturum, atque iis remani pigidem traditurum. Matt. libr. 9. Ecclætas centum conditum pyxidibus. Plin. lib. 18. cap. 11. Primori inest pyx's ferta. Apuleius. de Asino lib. 3. Arcula quadam reclusa pyxides plusculas inde depromit. Sueton. in Nerón. cap. 12. Barbam primam posuit, conditamque in suam pyxidem, Iovi Capitolino

consecravit. ¶ Pyxides item in ossibus per similitudinem quandam appellantur acetabula, pixidum more excavata, quæ rotunda ossium capita excipiunt.

Pyxidicula, diminutiu[m], in qua aromata continentur. { πυθωνεῖς. GAL. Petite boite de bouys. ITAL. Picciol bossolo. GERM. Ein buschförm. HISP. Pequeña buxeta ē ANGL. A little boxe. ¶ Coin. Cels. lib. 6. in collyrio Cleonis. Quod cum miscuit, liquidum in pyxidula servatur. Sic reposuit Constantinus ex veteri codice. In impressis est, pyxidicula.

Pyxidatus, adjectivum, quod pyxidis similitudinem refert. { πυθωνεῖς.

GAL. Emboîté mis ou serré dans une boîte. ITAL. Imbossolato. GERM. Den büchsen gleich. HISP. Cosa encaxada en buxeta. ANGL. Lazed up in a boxe. ¶ Plin. lib. 31. c. 6. Commissuris pyxidatis.

Pyxus, untis, πυθωνεῖς. oppidum Lucaniæ à Latinis Buxentum appellatum. Plin. lib. 3. cap. 5.

NOTE ANTICORVM.

P. Papillus, posuit, pes, publicus.

P. A. pluviae arcenda. PACE. P. R. pace populi Romani. P. AEL. AVG.

LIB. Publius Aelius Augusti libertus. PAL. Palmensi. P. A. R. parentum PARTH. Parthicus. PAT. Patritius. PA. DIG. patriciatus dignitas.

P. C. pactum conventum. Patres conscripti. pecunia constituta. Praefectus castrorum P C P. principem.

P. D. publicè dedit. P D. DC. pondera duodecim.

P. E. potest esse. P E C. peculium pecunia. PERT. pertinax. P. E. positus est. P. E. F. publicè fecit. P. EX. R. post exactos Reges.

P. F. Publij filius, vel patris: potest fieri PFM. pater familias.

P. H. C. publicus honor curandus. P. H. positus hic.

PICEN Piceni. PIENT. pientissimus P. IR. populus. vel Publius irrogavit P. I. R. populum jure rogavi. P. IV. principi juventutis.

P. L. Publij libertus. PLB. vel P L. plebis, PLEBS. VRB. & HON. V. plebs urbana, & hoare usi.

P. M. Principi militum, Pontifex Maximus.

P O. R O. Populi Romani. P O M. Pomponius. P O N. M. Pontifex Maximus. P O P. populus. P O S T H. posthumus. P O T. posttestas.

P.P. Pater patris: pater patratus. P.P.P.P. ES. S.S.S. E. V. V. V. V. V. V.

F. F. F. F. primus pater patris profectus est secum salus sublata est, Venit viator validus vincens vires urbis vestras, serro, fame, flamma, frigore. P.P. HIS. C. præses provinciæ Hispaniæ citerioris. P.P. C. vel P.C. Patres conscripti. P.P. P. B. M. pietatis plenus posuit bene merenti. P.P. R. pace Populi Romani.

P. Q. postquam.

P.R. Populus Romanus. P R. Prætor. PRÆ. VIGIL. Prætor. vigilans.

P R. A. V R. B. præfectus Vrbis. P R. A. P R. S. præfectus præsidij.

P R. A. F. V R. præfectus, Vrbis PRID. NON. APR. prædie Nonas Aprilis. PRINC. IVVENT. princeps juventutis. RID. KAL. vel K. prædie Kalendas. PROC. proconsul. PROCO. proconsul. PROCC. proconsules. PRON. præceptas, præceptis. PROPRÆ præceptor. PR. S. prætoris sententia. P R. V R. Prætor urbicus. PR. S. præses. PR. SS. præsides. PRS. P. præses provinciæ. PR. K. prædie Calendas. PR. PR. præfectus prætorij.

P. S. posuit sibi. P S. plebiscitum. P S. F. publicè sibi fecit. P. S. F. C. publicæ saluti faciendam curavit, vel proprio suscipitu faciendum curavit. PSC. plebiscita. P. S. E. T. S. posuit sibi & suis. P. S. T. Q. H. præcipito, sumito tibique habeto.

PV. pupilla. P V B. publicus. P. V. D. pro voto dedit. P. V. E. populo visum est.

P. X. pedes decem.

Plaut. Mil. sc. 3. a. 2. Nihil est quæ transire huc possit. Ovid. Eleg. 9. l. 4. Trist.

Netum qua patet orbis erit.

Autor Priape, Ad fontem dic mihi quæ sit iter. Cic. pro Caccina, Omnes introitus quæ adiri poterat in eum fundum. Idem 4. Philipp. Ipse in templum, nescio qua, per cuniculum ascendit. ¶ Aliquando penitus pro in quantu[m], sive quatenus, nescio Senec. Hominem quippe quæ animal est, moueri sensu oportet. Ovid. Eleg. 4. l. 3. Trist. & Eleg. ult. lib. 3.

Quæ quisque potest oro mala nostra levare.

¶ Aliquando præ partim, vel tum Plin. Epist. 49. lib. 3. Medium tempus distentu[m] impeditumque, quæ officiis maximiis quæ amicitia præcipuum egisse. Cic. Quinto fratri, Omnia conquestui hedera, quæ basim villæ, quæ intercolumnia ambulationis. Idem Attico, lib. 1. Quæ domini, quæ aduocati sibilis concisi sunt; id est, Tum domini, tum aduocati. Idem alibi ad eundem, At quæm honesta, quæ expedita tua consilia, quæ euigilata tuis cogitationibus, quæ itineris, quæ navigationis, quæ congreßus sermonis; cum Cæsare? id est tum itineris, tum navigationis, tum congressus & sermonis cum Cæsare. Vel (ut Bud. interpr. et.) quæ in parte itineris navigationis & congressus fit meatio. Et rurum lib. 15. Intelligo te distentissimum esse quæ de Buthrotis, quæ de Buto, id est, partim ob Buthrotos, partim ob Buto iudos. ¶ Interdum quæ idem valet quod qua ratione, vel quo modo. Virg. 1. Æneid.

Quæ facere id possis, nostram nunc accipe mentem.

Ovid. Eleg. 8. lib. 1. Trist.

Quæ potes excusa, nec amici desere causam.

Plaut. Asin. 1. a. 1. Quæ me, quæ uxorem, quæ tu secum potes, circumduce, auter, &c. ¶ Aliquando idem quod qua parte. Ovid. in Epist. Phyllidis,

Quæ patet umbrosum Rhodope glacialis ad Hamum.

LITERA muta est, propemodum supervacua, sicut & K. quoniam c. potest implere carum vicem: & propter nihil aliud scribenda videtur, nisi ut u. vocalem semper post se sequentem in eadem syllaba cum altera vocali conjungat, quæ alioqui in eadem syllaba conjungi non posset, obliquiora & pinguissem efficiat. Nec ista litera Latinis fuit semper. Papias: Q. fieri prius non erat, uide supervacua vocata est, quia veteres per C. cuncta scriperunt, hanc præter Latinos multi resonauit, vel habent. Sed à Latinis habent Itali, Galli, Hispani, Germani in paucis. Angli in pluribus, Slavoni & Vagari, non nisi in paucissimis, sumptis ex Latino sermone. H. br. est Koph, quod & Chaldei habent & Syri, Arabes, Æthiopes. Et Latini suam Q. q ex Hebreo p manifestè fecere: sed, ut Latini legunt via Hebrais adversa, ita figuram inverterunt, & qua parte hiabit, totam clauerunt inde quoque & G, quod Græcis est περιγραφή κώπηα, vel κόφη, quod & ἀστρίψη est euina q tanquam εἰστισθητος. Quint. lib. 12. cap. 10. Duras & illa syllabas facit, que ad conjungendas deum subiectas sibi vocales est utilis, alias supervacua: ut quiam Equum, ac Equos scribimus: quum ipsæ etiam vocales dux efficiant sonum, qualis apud Græcos nullus est, id est, quod scribi illorum literis non potest. Quod sane terminatio ipsius q, & necessaria consequentia alterius u. potest illud & ante alteram vocalem indicare potest. Nanquam enim in eadem syllaba vocalem post q, ponere possimus, quæ inter q, & vocalem u. interponamus. ut Qualis, queror, sequitur, loquor, & quem. Mutatur autem q in c. ut Loquor, locutus sequitur, locutus: in tui Torques, torsi: in x, ut coquo, coxi.

Q V A.

Quæ, aduerbiū significationem habens per locum. { מִלְּאַתְּ וְאַתְּ lib. 26. GAL. Par oī. ITAL. Per che luogo. GERM. Wodurch, dadurch. His. Porqual lugar. ANG. By what waye. } Ovid. Eleg. 1. lib. 3. Dicte, lectores, si non grave, quæ sit eundum.

¶ Est etiam quæ ablativus fœm. à nominativo' quænam quæ nominativo non utitur, nisi in compositis. Qua gratia pulch; c dicitur pro quamobrem. Plautus in *Amph.* Amphitrio redire ad navem melius est nos. a.m. Qua gratia? Qua de re similiter aliquando pro quamobrem ponitur. Cicero. Qua de re. Iudices, vobis magnopere providendum est. Alias idem est quod de quare. Idem 2. Rhetor. Firmatur similitudine ejus rei qua de re agitur, &c. Qua causa, idem quod quamobrem. Plautus in *Menach.* Quid de te metui, qua me causa perderes? Similiter qua de causa. Pl. l. 8. c. 7. Qua de causa levior illis quam ceteris partis est.

Quæcumque coactum & quasi coagulatum. Accepta enim secum alia specie coagulat Isid.

Quæcumque adverb. est loci, per quamcumque partem, vel per quemcunque locum. ¶ Par où que ce soit, par quelque lieu que ce soit. ITAL. Per ogni parte. GER. Seb roa durchhin/durch welches theil oder ort. HIS. Per todas partes. ANGL. By roath soever wayer or place. ¶ Livius 1. ab Urbe. Vbi eō ventum est quacumque incedit, armata multitudo, pavorem ac tumultum facit. ¶ Est etiam quacumque ablativus à quæcumq;. Ib. Is Ascanius ubiq; & quacumq; matre genitus, &c. Quādāntēnūs, Usque ad quandam partem, sive aliquantulum. ¶ Et si, p. ex. t. 7. GAL. Par quelque part, lieu, ou moyen. ITAL. M. quanto. GER. Sum theil erlicher maassen. HIS. Por alguna parte. ANGL. By some aye or meane. ¶ Plin. lib. 26. c. 10. Tria autem genera ejus, latum, & alterum longius, quadratus rubens. Gell. c. 21. lib. 17.

Quadi, καδοι Dionis: Bohemorum olim gens, sicut & Marcomani. Hieronym. Saracene, Quadi, Vandali, & innumerabiles aliæ gentes, equorum & vulpium carnibus delectantur.

QUADRĀ, instrumentum planum, aut modicè concavum super quo cibos dissecamus. ita dictum à figura quadrata: nam quæ orbiculari sicut figura orbis nominantur. ¶ πίναξ. GAL. Va tailloir quarré. Un trenchoir, ou assiette faite, ou de bois, ou d'estain, ou d'argent. ITAL. Quadrato tagliere. GER. Ein viereckiger teller. HIS. Instrumento para cortar el manjar. ANGL. A trencher. ¶ Eadem & mensa dicuntur: solentque in iis cibi singulis convivis apponi. Neque solum ex ligno, stanno, aut argento, ut hodie, verum etiam ex pane siebant. Vnde est illud apud Virgil. 7. Aeneid.

Patulis nec parcere quadris.

Et paulo post.

Heus etiam mensas consumimus.

¶ Aliena quadra vivere, est alienis sumptibus vicitare. Juven. Satyr. 5. Ut bona summa puos aliena vivere quadra.

¶ Quadram, panis fragmentum sive, frustum esse nonnulli dicunt: quia olim apud romanos quadrati panes dicebantur. Vnde, Quadra placenta. Martial. lib. 19.

Quum mittis turdum ve mihi quadratum ve placenta,
Sive semur leporis, sive quid his simile.

Ideam lib. 9. Secta plurima quadra de placenta. Sic apud eundem lib. 12. Quadra casei Tolosatis, Bos in quadri argentea. ¶ πίναξ ἀργυροῦ. In eos qui personam sustinent officium aliquod egregium pollicentem, nec ulli tamen sunt usui nisi ad voluptatem & fastum.

Quadrula, parua quadra Solin. cap. 20. Pulveris habet quadrulas.

QUADRĀNĀRIUS a. um quod in se continet quadraginta: ut, Quadragenarius lapis, id est quadraginta librarum, Quadruginarius homo: id est, quadruginus annorum. ¶ אַרְבָּעִים וּמִצְמָצָה. GAL. Quarantain, qui a vécu quarante ans. ITAL. Di quaranta anni.

GERM. Vierzig jährig. HIS. De quaranta años. ANGL. Of fourtie yeares. ¶ Gies quadragenarius, id est, quadraginta capitum. Liv. 7. ab Urbe. Qua-

dragenariae octo cohortes, lecta robora vitorum scribuntur. Quadrageariae cohortes, id est, quadraginta viros continentates.

Quādāgēnā, a. a. Numerus distributivus, sicut bini, & terni. ¶ אַרְבָּעִים וּמִצְמָצָה. GAL. Quarante. ITAL. Quaranta. GER.

De vierzig und vierzig. HIS. Quaranta. ANGL. Fourtie. ¶ Colum. lib. 5. cap. 2. Centies vicies ducenti quadageni, sunt viginti octo millia & Octingenti. Absolutè aliquando ponitur, Sueton. declar Grammat. Luxuriae ita indulxit, ut sacerdos in die lavaretur: nec sufficeret sumptibus, quantum ex schola quadrigena annua caperet, subaudi, millianum, aut aliquid tale. Idem in Aug. c. 41. Congaria populo frequenter dedit, sed diversæ ferè summa: modò quadrigenos, modò tricenos: nonquam ducentos quinquagenosque nummos.

Quādāgēsimus, a. um, unus ex numero quadrigenario. ¶ אַרְבָּעִים וּמִצְמָצָה. GAL. Quarantième. ITAL. Quarantesimo. GER.

Das vierzig ist HIS. Quaranta en orden. ANGL. The fourtieth in number. ¶ Plin. lib. 14. cap. 20. Cocti parte quadragesima. ¶ Aliquando ultimus ex quadragesima. Idem lib. 2. c. 8. Quadragesima secunda Olympiade.

¶ Quadragesima absolute dicitur pro quadragesima parte, τετρακοσία Sueton. in Caligula, cap. 4. Pro licibus, atque judiciis ubicunque conceptis quadragesima suumæ, de qua litigaretur, exigebatur. Sic dicimus, decimam, vigeſimam, quinquagesimam, centesimam, Partis vocabulū venustè subintelligentes, quod rusticè exprimeretur. ¶ Per Syncedoc. dicitur tempus jejunii. Galli inde faciunt contractum nomen quaresme, vel carnesme Germani dicunt Die faste. Et dominica prima, à qua jejunium incipit, peculiariter vocatur Quadragesima, ut ordiens illud tempus XL. dierum. Origo est à quadragesinta diebus, quibus jejunavit Christus in deserto.

Quādāgiātā, quaterdecem adject. est numeri cardinalis. ¶ אַרְבָּעִים וּמִצְמָצָה. GAL. Quarante. ITAL. Quaranta. GER. Vierzig. HIS. Quaranta. ANGL. Fourtie,

Quādāgiās, adverbium numerandi, quater decem. ¶ τετρακοσίας. GAL. Quarante fois. ITAL. Quaranta volte. GER. Vierzig maal. HIS. Quarantavezles. ANGL. Fourtie times.

Quādāngūlūs, adjectivum, quod habet quatuor angulos. ¶ עַדְבָּה merubbah. τετράγωνός. GAL. Quadrangulaire qui a quatuor coins. ITAL. de quattro cantoni, quadrangolo. GER. Viereckichtig. HIS. Cosa de quattro angulos. ANGL. That hath four corners. ¶ Rete quadrangularum. Est enim macularum & plagularum forma quadrangula. Varro Parmenone.

Lepusculi timoris hoc quadrangulum

Dedit Diana, rete nexile, arcyas,

Viscum fugarum linearumque compodem.

QUADRĀNS, quarta pars assis, hoc est, uncia tres. ¶ עַדְבָּה. τετράγωνός. GAL. La quatrième partie d'un tout, trois onces. ITAL. Quarta parte di una libra. GER. Der vierter eines Assis oder plapparts drey heller. HIS. Quarta parte de una libra. ANGL. Three onces, à farthing. ¶ Plin. lib. 2. 8. Ad tuissim veterem recens decouiritur quadrantis pondere in vini sextariis tribus. Quoties autem de re numaria sermo est, quadrans, aureus numulus est, recte Plinio, qui & triuacis, vel triuix vocatur à tribus vincis. Ut enim Septembris quarta pars est denarij: ita quadrans quarta pars assis. Juvenal. Satyr. 7.

Nam si Pieria quadrans tibi nullus in arca

Ostendatur.

Quadrans operæ, apud Colum. lib. 2. c. 4. est quarta pars operæ. Plaut. in Mario, Quatuor quadrantes multa irrogata aulieri impudice à Mario. ¶ Est etiam quadrans quum de mensuris loquiur, quarta pars Romani sextarij, hoc est cyathi, vel uncia tres. ¶ Quadrans pedis, est mensura quatuor digitorum, quam etiam palmum minorem vocamus. ¶ πέντε σφαῖρα. τετράδις. GAL. c. 4. 9. duos pedes & quadrantem longi. ¶ Quadrantem qui legabat uxori adulteram significabat, Martial. epigr. 34. lib. 5.

Quadrānālis, om. gen. quadrantem continens. ¶ πενταδις. GAL. de quatre doigts. ITAL. Di quattro diti. GER. Das den vierden theil eines schuhs lang oder breit ist. HIS. Cosa de quattro dedos. ANGL. Of four fingers or inches. ¶ Plin. lib. 1. cap. 13. Quatuor pedum & semi-pedis per medium ambitum, crastitudine quadrantali, id est, pedis quartæ partis.

Quadrāntāl, figura est omni ex parte quadrata, quales sunt cubi, & tesserae, quibus in alveolo luditur. ¶ πέντε. GAL. Figure toute carrée, comme un dé. ITAL. Figura quadrata como dado. ¶ La quacumque enim partim incubue: int, immotam habent stabilitatem. ¶ Gell. lib. 1. cap. 20. vel qualia sunt quadrata undique, quæ ab illi, nos quadrantalia dicimus: Est etiam quadrantal mensuræ genus, pedem quaqua versum quadratum habens, continens sextarios quadrangula octo: usitatore nomine amphoram appellamus. πεποτής. Plaut. in Cure. sc. 2. a. 1. Anus haec sitit; PA, quantillum sitit. H. modica est caput quadrantal.

Quadrāntāriūs, a. um, adjectivum est à quadrante deductum. ¶ τετραγωνικός. GAL. De trois mailles, de petite valeur. ITAL. Da poco, di tre onze. GER. Das dest vierteils ist eines blapparts. HIS. Cosa de la quarta parte y de poco precio. ANGL. Of small or little price for a farthing. ¶ ut Quadrantaria permuto: id est, permutatione quadrantum. Cicer. pro Cato. Nisi fortasse mulier poterat quadrantaria illa permutatione facta familiaris erat balneatoria Sen. epist. 87. Quadrantaria res balneum. ¶ Accipitur pro vili & contemendo: unde quadrantaria meretrix dicitur vilissimum scortum, quod quadrante se locat. Huc etiam respectu videtur Cæcilius apud Quint. lib. 8. cap. 9. quum Clytemnestram, quadrastariam vocat, impudicitiam nimurum illius notans. Solet enim prostibulis aliquot quadrantum merces esse constituta. ¶ Quadrantaria unde dicta Clodia, Plutarch. in Citer.

Quadrāriūs, adjectivum, quadratus, aut certè quadrangulus: ut, Vas quadratum. ¶ עַדְבָּה merubbah. τετράγωνός. GA. Quarri, τετράγωνός. ITA. Quadrato. GER. Sevieret oder viereckeht. HIS. Quadrado: ANGL. That hath four corners square. ¶ Cato de re rust. c. 17. Tocularium si edificare voles quadrariis vas, uti contractiora sient, ad hunc modum vasa componito.

Quadrātāl, Quadratim, Quadratura, Quadratus, vide Quadratum. Quadratus, Apollotorum discipulus, præfus Atheniensis, unum cum Philippi filiabus, propheticō spiritu clarus perhibetur, Christianos magnas tempestate terroribus dispersos, sua prudentia redintegravit. Adriano principi Athenas venienti, librum pro nostra religione compostum dicavit, valde quidem gloriosum: in quo suæ fidei rationem assignat: videlicet se plurimos in Iudea afferit, qui variis prelii calamitatibus liberati sunt: sed & mortuos quoque revivisse. Ex Hieronymo & Eusebio.

Quādācōnūm, dicimus quod quatuor cornua habet. ¶ τετρακοσία. Quādridens, om. gen. quod quatuor habet dentes. ¶ τετράδος. GAL. De quatre dents. ITA. Di quattro denti. GER. Da vier zähn hat. HIS. Cosa de quattro dientes. ANGL. That hath four teeth. ¶ Cato c. 10. Rutra quinque, iastros quadridentes duos.

Quadrāennūm iij, spatum quatuor annorum. ¶ τετρακοσία. GAL. Espace de quatre ans. IT. Spazio de quattro anni. GER. Die zeit begreiffend vier jaar. HIS. Espacio de cuatro años. ANGL. The space of four years. ¶ Cicer. 5. Verr. Nam quum quadriennio post in Siciliam venissem, &c.

Quadrāfālām, adverbium, quadripartito, in quatuor partes. ¶ τετρακοσία. GALL. En quatre parts, en quatre sortes. IT. In quattro modi à parti. GER. In vier theil. HIS. En quatre mansas. ANGL. Four foldly. ¶ Liv. 4. ab Urbe, Quadrifariam diviso exercitu. Idem lib. 1. Quadrifariam enim Vibe divisa regionibus collibusque, quæ habitabantur partes, tribus eas appellavit. Suet. in Vitellio cap. 13. Sed vel precipue quadrifariam disperiebat, in pentacula, & prandia, & cenæ, comeditionesque.

Quadrāfīdūs, a. um, pen. corr. quod in quatuor partes fudi potest, aut fisiunt est. ¶ τετράγωνός. GAL. Qui a quatuor fornibus. IT. Che si fuisse dividere in quattro parti. GER. Viepdätig / oder is vier teil zerpalten. HIS. Cosa hendida en quattro partes. ANGL. That is cloven in four parts. ¶ Virg. 2. Georg.

Quadrāfīs, qui fides, & acuto robore vallos, hoc est, ita robustas, ut in quatuor partes dividi possint. T: abs quadrifida Valer. 1. Argon. Laboi quadrifidus. Claud. 5. Paneg.

Quadrifluvius: Vitru. lib. 2. c. 9. Imma autem cù excisa quadrifluviis disperatur, id est (ait Philander) quadrifidito veniam curso, ut loquitur Plin.

plin. lib. 16. cap. 39. qui ob id fluvialem abietem pro quadripartita vocat.
Quadriforis, quod quatuor fôres sive foramina habet. *tetragonus*. GAL.
Qui a quatre portes, entrées, ou trous. ITA. De quattro porte o entrate.
GERM. Das vier Löcher oder eingang hatt. HISP. De quattro portas horadado. ANG. That hath four gates, portes or holes. Plin. lib. 11. c. 21. vel
per nidos vere faciunt ferè quadrifores.
Quadriforme, quod habet quatuor formas. *tetragrammaton*.
Quadrifrons, quatuor frontes habens, Cato Orig. sub eo Ianus quadri-

frontis.
QUADRIGA, arum, Curtus quatuor equis junctus. *תְּרַכְּבָה*. GAL. Char ou chariot, à quatre chevaux, quatre chevaux atteléz en un harnois. ITA. Carreta di quattro cavalli. GERM. Ein ross gen für den vier ross eingespannen sind. HISP. La carreta o carro de quattro cavallos. ANGL. A cart drawn with four horses, or four horses drawing a cart. GELL. lib. 29. c. 8. Quadriga Cæsar etiam cur-
rus unus, eorum quatuor junctorum agmen unum sit, pluratio numero semper dicendas putat. HORAT. 2. Carm. Ode 16. tibi tollit hin-
natum apta quadrigis equa. Cicero de claris Orat. Nec enim in qua-
digis secundum numeraverim, aut tertium, qui vix è carceribus exie-
xit. Idem 3. de natura deorum, Minervam quadrigarum inventricem
ferunt. Aliquando quadrigarum nomine intelliguntur equi, qui qua-
drigas agunt. COLUM. lib. 3. cap. 6. Vnde sacrorum certaminum studio-
si perniciissimum quadrigarum semina diligent observatione custo-
diunt, & spem futurarum victoriaum concipiunt prorogata sobole
generosi armenti. Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Iunctis quadrigis me minatus
prosternere. Idem AUL. sc. 1. a. 1. Quod jubeat citis quadrigis citius
properet persequi. Idem in ASIN. Nam si huic occasione tempus se sub-
ducere. Nunquam pol indipiscet quadrigis albis postea. Vbi quadri-
gas albas vocat equos Veneris, qui albi erant, & citi: ut sit sensus,
Etiam curru Veneris ab alibus vectum, & per hoc summæ celeri-
tatis, concenderet, & sequi vellet jam amissam occasionem, nunquam
eam consequeretur. Indo, auctore Plutarcho in CAMILL. Quadrigæ albae
erant Iovi sacrae. VIRG. 8. Æneid.

Hand procul inde cito Metium in diversa quadriga
Distulerant.

Claud. 7. Paneg.

— velut ordine rupto

Quum procul insana traherent Phæthona quadriga.

Navibus atque quadrigis, pro summo studio suminâque festinatione
flac in Epist. Citis quadrigis & Iovis quadrigis fugere, pro eo quod
est quām occissimè fugere legitur apud Plaut. Vide paulò ante. Testa-
tur Gell. lib. 19. cap. 8. se invenisse quadrigam, numero singulari
apud Varronem in lib. 1. Satyrar.

Quadrigula diminutivum. *tetragonos*. GAL. Petit char ou chariot à qua-
tre chevaux. ITA. Picciola carreta di quattro cavalli. GERM. Ein karo-
te oder furman der ein rogen für vor den vier ross gespannen sind.
HISP. Pequeño carro de quattro cavallos. ANG. A little cart drawn
with four horses. Cicer. de Fato. At philippus hasce in capulo
quadrigulas vitare movebatur.

Quadiigatus, iij, qui quadrigas in circensib. agebat, inquit Ascon. *תְּרַכְּבָה*
rachbat. *tetragrammaton*. GAL. Charretier qui conduit un chariot à qua-
tre chevaux. ITA. Carrettiero chi conduce un tal carro. GERM. Ein Karo-
te oder furman der ein rogen für vor den vier ross gespannen sind.
HISP. El regidor de aquel carro. ANGL. A carter that guideth a cart
with four horses. V. 2. de re rust. cap. 7. Docet aliter quadrigatus,
& desultor. Fuit præterea hoc cognomen Q. Claudij, scriptoris
vetutissimi, non semel ab. A. Gellio citati. Suet. in Calig. c. 19. Primo
die phalerato, &c. postridie quadrigario habitu, &c.

Quadiigatus. Numus erat argenteus, quadrigæ in aginem habens im-
pressam: sicut Bigatus, qui Bigatum notam habebat. Plin. lib. 5. cap. 32.
Nota argenti fuere bigæ, atque quadrigæ: & inde Bigati, & quadrigati
dicti. Liv. 2. bell. Pun. Pæsti ut armæ atque equos tradiderent in capita
Romanum tricensim numis quadrigatis, in socios ducenis, in servos
centenis.

Quadiigatus, adjectivum. *et iij à tetragrammaton*. GAL. Doublé en quatre.
ITA. Doppio en quattro. GERM. Das zweyfach oder doblet vier ist.
HISP. Cosa quattro veces doblada. ANG. Fource double. Plin. lib. 8. c. 23.
Cerastris corpore eminere cornicula sèpè quadrigemina, quorum mo-
tu, &c. id est, quatuor cornicula.

Quadriliugæ, sive quadrijuges, Equi quaterni ad unum jugum alligati.
tetragrammaton, *tetragonos*. GAL. Attelé à un joug luy quatrième. ITAL. Qua-
tro cavalli à un giogo. GERM. Vier ross zusammen under ein soch einges-
spannen. HISP. Cuatro cavallos de una yunta. ANG. Four horses in
one yoke. sicut Biugi. Trijugi & Sejugi, quum duo, vel tres, vel sex
equi ad unum jugum adhibentur. Cart. 1. 9. Singulos currus quadriju-
gi equi ducebant. Ovid. 2. Metam.

— tritumque relinquunt

Quadriliugæ spatium: nec quo prius, ordine currunt;

VIRG. 10. Æneid.

— quin ecce Nymphai

Quadriliugæ in equos, adversaque pectora tendit.

OVID. Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Quadriliugæ cernes sape resistere equos.

Curru quadriliugi, *tetraplites* idem quod quadriga, id est, currus qua-
tuor equos junctos habens. VIRG. 3. Georg. Quadriliugæ vehitur curru.

Quadriliubis, c. *tetraplites*. GAL. De quatuor libras. ITA. Peso di
quattro libre. GERM. Vier pfundig. HISP. Cosa de quattro libras.
ANG. Offoure pounds. Quod est ponderis quatuor librarum Plaut.
in Aul sc. 1. a. 5. Quadrilibi ansem auto onustam habeo, qui me
est divitior?

Quadriliungus, qui quatuor linguas habet: aut qui quatuor diversis lo-
quitur linguis. *tetragrammaton*.

Quadiianus. *tetragrammaton*. qui quatuor habet manus Eutrop. lib. 4. de bello

Achaico. Eo tempore Romæ puer ex ancilla natus est quadrupes, qua-
tri manus, oculis quatuor, &c.

Quadrimentibus, quatuor membrorum, hoc est, partiua *tetraplites*.

Calepini, Pars 1. I.

Quadrimentruus, *tetraplites*. GL. Cyr. qui est quatuor mensium.
QUADRIMUS, a, um, quod habet quatuor annos. *tetragrammaton*. GAL. De
quatre ans. ITAL. Di quattro anni. GERM. Viersätrig. HISP. Cosa de
cuatro años. ANGL. Of four years. Plaut. in Capt. Perdidì unum fi-
lium puerum quadrimum. Ibid. prolog. Alterum quadrimum puerum
sevus surripuit. Plin. lib. 8. cap. 24. Ad tales partus equi neque quadri-
mis minores, neque decennibus maiores.

Quadrinulus, i, diminutivum. *tetragrammaton*. PLUT. in Pœn. Altera
quinquennis, altera autem quadrinula, cum nutrice una perire. Idem
Capt. sc. 2. a. 3. Quadrinulum parvulum tibi dedit.

Quadrinatus, tus, *tetragrammaton*. tuus annorum. *tetragrammaton*. GAL. L'age de
quatre ans. ITAL. Di quattro anni. GERM. Das vierjahrig. HISP. Edad
de cuatro años. ANGL. The age of four years. Plin. lib. 8. c. 45. Id con-
sequutus non est ante quadrimatum ad partus vocando. Idem lib. 19. c.
31. Sed ex his quæ sunt fortissima, nullum extra quadrimatum utile
est. Agere quadrimatum. Cœlum. lib. 7. cap. 9. Quam salacissimos
oportet esse mares, qui & annicula ætate commodè progenciant, dum
quadrimatii agant.

Quadrimestris, ut semestris, bimestrisve consulatus apud Suetonium
in Nerone.

QUADRINGENTI, x, a, quater centum, numeri cardinalis est. *תְּרַכְּבָה*
arbâth meóth. *tetragrammaton*. GAL. Quatre cens. ITA. Quattro cento. GERM.
Vierhundert. HISP. Quatrocientos en numero. ANG. Four hundred. *tetragrammaton*.
Cicer. in Pisonem, Centum propè annos legeim Ælian & Fusiam te-
nueramus: quadringentos judicium, rationemque Censuam. Idem
de divinis. Tali quadringenti jacti.

Quadringtones, adverbium. *tetragrammaton*. GAL. Quatre cens sois. ITAL.
Quattro cento volte. GERM. Vierhundert mal. HISP. Quattro cientos
vezes. ANG. Four hundred times. Cicer. pro Rabirio, *tetragrammaton*. big
millies & quadringtones ne magnopere contemneret.

Quadringtones, *tetragrammaton*. ma, mun, unus, vel postremus ex quadringtonis,
arbâth meóth. *tetragrammaton*. GAL. Quatrecentesimo. ITA. Quadringentesimo.
Quadringtones, *tetragrammaton*. GER. Das vierhundert ist. HISP. Uno de quattro-
cientos. ANG. The fourhundred in oder. Plin. lib. 8. c. 9. Anno Vrb. 472.

Quadringtonus, a, um, & (ut nonnulli legunt) quadrigenus, vel quadrice-
nus. *tetragrammaton*. arbâth meóth. *tetragrammaton*. GAL. Quatre cens.
ITAL. Quattrocento. GERM. Vierhundert. HISP. Quatrocientos en numero.
ANG. Four hundred. *tetragrammaton*. Liv. 8. ab Vrb. V. *tetragrammaton*.
populus iussus pendere singulos quotannis (fucie autem mille & sex-
centi) denarios nummos quadrigenos quinquagenos. Suet. in Nerone
cap. 10. Divisis populo viritim quadrigenis nummis.

Quadrinotum, tempus quatuor noctium: sicut Binotum spatum duarum
noctium. *tetragrammaton*. Quadrinus, a, um, adjectivum. Pro quatuor dicitur. *תְּרַכְּבָה*
arbâth rebibi me *tetragrammaton*. GAL. Quatre. ITAL. Quattro. GERM. Je vier.
HISP. Quattro. ANG. Four. *tetragrammaton*. Plin. lib. 11. cap. 36. Mutationes, &c. in alias
figuras transitus triinis, aut quadrinatis diebus. *tetragrammaton*. molæ, pluri-
num farinæ in pistinis facientes, Turn.

Quadrupartiti, *tetragrammaton*. Fabius Victor in 1. Rhetor. Cicer. Hic
quoque adversarius syllogismum quadrupartitur.

QUADRIPARTITI, i, in quatuor partes divido. *תְּרַכְּבָה* ribbâth. *tetragrammaton*
meóth. GAL. Diviser en quatre parties. ITAL. Dividere in quattro parti.
GERM. Viertheilen. HISP. Partir en quattro parties. ANG. To devide
in to four parts. Vnde quadrupartitum, in quatuor partes divisum.
Plin. lib. 15. cap. 22. Nucleo: úmque illis quadrupartita distinctio. CIC.
3. Ver. Quare hæc eadem erit quadrupartita distributio toius accusa-
tionis meæ.

Quadrupartito, adverbium idem significans quod quadrupliciter, sive in
quatuor partes, *tetragrammaton*.

Quadrupenis huius quadrupremis, pen. producta, Navis quæ quatuor re-
morum ordines habet. *tetragrammaton*. GAL. Navire ayant quatre rames
pour banc. ITAL. Galea de quattro remi per banco. GERM. Ein Schiff mit
vier ruder ordnungen. HIS. Nave de quattro ordenos de remos. ANGL.
A ship or galea with four oars in a seat. *tetragrammaton*. Liv. 4. bel. Punicis
qua quadrupremis, quum intrasset fauces portus capit. CIC. 4. Verr. Eg-
ditur Centuripina quadriri Cleomenes è portu.

Quadrivium dicitur locus publicus ubi quatuor viæ concidunt. *tet-
ragrammaton*. GAL. Un quarrefour ayant quatre chemins. ITA. Luogo de qua-
tre vie. GERM. Ein ort da vie rogg zusamen stossen / ein trug gass. HISP.
Encrucijada de quattro vias. ANG. A place where four ways meet. *tetragrammaton*.
Catull. ad Calium de Lesbia,

Nunc in quadrivio & angiportis

Glibit magnanimos Remi nepotes.

Iuven. Satyr. 1.

Nonne libet medio cerasi implere capaces

Quadrivio?

Quadro, as, vide Quadrum.

QUADRUM, i. quadratum, quod scilicet quatuor æquales lineas. qua-
tuoreque angulos rectos habet. *תְּרַכְּבָה* rabâth merubbâth. *tetragrammaton*
GAL. Un quarré. ITA. Un Quadro. GERM. Ein geviert Ding.
HISP. Quadrado. ANGL. A figure four square. Col. lib. 8. cap. 3. Per-
tice dolantur in quadrata. In quadratum sententias redigere: hoc est,
æqualiter fundere, & suo numero servato æqualiter disponere: forma
enim quadrata, inquit Quintil. nulla est ex parte neque longior, ne-
que brevior. CIC. in Orat. quin redigeret omnes ferè in quadratum, nu-
merumque sententias.

Quadro, as, In quadratum redigo. *תְּרַכְּבָה* ribbâth. *tetragrammaton*. GAL. Es-
quarrer. ITAL. Quadrare. GERM. Geviert machen / In die vierung brin-
gen. HIS. Quadrar con esquadra. ANGL. To mak four square. Horat.
1. Epist. 6.

— & que pars quadret acervum.

Colum. lib. 11. cap. 2. Abies atque populus singulis operis ad unguem
quadrantur. Per translationem ponitur pro consentire & ex omni
parte convenire. *תְּרַכְּבָה* chibber *תְּרַכְּבָה* tikkén. dñi 7. et. suwá-
n. GAL. Convenire / accorder. ITAL. Convenire, accordare. GERM. Mit
stimmen / Sich schicken oder fügen. HIS. Acordar con otro. Tractuna
à lapidibus quadratis, qui omnium laterum æuali proportione inter

ris ego sum. Idem *Milit.* sc. 5. a. 2. Quæsis tu mulier malum: Idem *Amph.* Vide ne infortunium quæras qui me sic ludifices. Idem *Aul.* sc. 3. a. 4. Malam rem potius quæram cum lucro. *Tibul.* lib. 4.

Nec quæris quid quaque iudex sub imagine dicat.

Catal. de Com. Ber.

Et qui in principio sub terra quarere venas

Institut., &c.

Ovid. 13. *Metam.*

Si queritis hujus Fortunam pugna non sum superatus ab illo.

Plaut. Cure. sc. 1. a. 5. Qui id quæris? quia istuc mihi quæsito est opus. *Terent. in Adelph.* Te quærebam ipsum, salve Demea. Idem *Eunuch.* Vbi quæram? ubi investigem? quem perconter? quam insistam viam? *Donatus.* Non reperitur, nisi quod quæritur: non quæritur, nisi quod præstò non sit. *Iuxten. Satyr.* 9.

— nec deerit qui te per compita quarat Nolentem.

Virg. 9. *Aeneid.*

— *huc turbidus, atque huc*

Luftrat equo muros, adiutumque per avia querit.

¶ Item ponitur pro lucrari & acquirere. { παρακαλεῖσθαι. *προστίθεσθαι.* Plaut. in *Cure.* sc. 1. a. 3. Qui homo mature quæsivit pecuniam, nisi eam mature parcit, maturè esurit. Idem *Triummo,* Quidam ærumnis deluostavi, filio dum divitias quæro. Cicer. pro *Quint.* Nec mirum si is qui vocem vñalem habuerat, ea quæ voce quæsiverat, magno sibi quæstui fore putabat. ¶ Aliquando pro generare. *Plaut. Capt.* sc. 1. a. 4. Liberorum quærendorum causa uxori ei data est. *Gell.* c. 3. lib. 4. & c. 1. lib. 14. Quærendorum liberorum causa uxorem ducere. ¶ Aliquando ponitur pro percontari, scilicet petere interrogare. πωνεῖσθαι, ἐρωτᾶσθαι. Plaut. in *Amphitr.* Atque ut ne, qui essem, familiares quærerent. ¶ Aliquando pro disputare, consulere, discutere. *Plin. lib.* 3. t. cap. 3. Quæritur inter medicos, cujus genesis aquæ sint utilissimæ. ¶ Aliquando quærere ponitur pro judicare, seu de crimine inquirere, & de publicis criminibus dicitur. Quærere enim propriè dicitur quæstor, qui publico judicio præst, cum nocens, an innocens sit, qui accusatur, cum consilio disquitit. Veteres Anquirere dicebant, Cicer. pro *Milen.* Tulit enim de cede quæ in Appia via facta esset, in qua Publius Clodius occisus fuit, quid ergo tulit? Nempe ut quæretetur. ¶ Pro desiderare. *Livius lib.* 9. ab *Vib.* Petras & Indos & imbellem Asiam quæsisset. ¶ Pro iactum facere. M. Cato apud *Gell.* cap. 12. lib. 9. Si palam corpore pecuniam quæret. Idem *Gell.* c. 4. lib. 15. Victimæ ægræ quæceret. Et c. 20. ejusdem lib. 1. Vendendo olera victimæ quæretere. Item *Suet. in Ner.* c. 36. Quærere victimum diurnum: Item quærere alium: irascentis, apud *Martial.* epigr. 105. lib. 9. ¶ Hujus verbi composita mutant æ in i productum quæ sunt Acquiro, Inquo, Circunquo, Conquo, Disquo, Exquo, Petquo, & Requo, quoium significata vide sois locis.

Quærens, tis, participium. { שׁוֹרֵם mebakkesh טַד dorésh וְאֶנְחָה chephés יְמִן chokér. ζητῶν. GAL. Qui cherche. ITAL. Chi cerca. GERM. Suchend. HISP. El que busca. ANG. He that seeketh or demandeth for. ¶ Cicer. 1. de *Oratore*, Mihi percontanti, aut aliquid quærenti nunquam defuisti. ¶ quærendus. Senec. *Herc.* O. οὐδε, quoties genitor quærendus erat.

Quæstaria apud Petronium. Videtur (inquit Turneb. lib. 26. 6.) esse mendica à quærendendo: ut à Græcis πατέρις & ιανῆς vocatur, & à Latinis rogator, est tamen in eo scriptum Quæstaria: quæ vox mihi quidem inani strepitu aures verberat vocatque cubicularios, & me jubet calamo ligare: nec contenta mulier tam gravi injuria mea, convocat omnes quæstarias, familiisque sordidissimam partem ac me conspici jubet. Sic Turnebus. Sed legam ibi quæstarias. Martin.

Quæsitus, a, um participium, sive nomen ex participio, ut artes quæstæ. { שׁוֹרֵם darésh ἡρόν νετόκάρ. ζητώντις. GAL. Cherché. ITAL. Cercato. GERM. Gesucht. HISP. Buscado. ANG. Seeked for. ¶ Virg. 5. Georg.

Quæstæque nocent artes.

Ovid. *Eleg.* 6. lib. 4. Trist.

Non quæstæ tamen spatio patientia longo;

Idem 14. *Metamorph.*

Vixque fuga quæsita salus comitique mihique.

Tacit. lib. 3. Adulatio quæstior fuit, id est, exquisitor. Idem lib. 2. Excepere Græci quæstissimis honoribus, hoc est, exquisitissimis.

Quæsitus, i, Res exquisita & parta. { שׁוֹרֵם kinján τὸ κυμήτιον. GAL. Acquis. ITAL. Aquistato. GERM. Das oberkomen, oder crüberget. HISP. Alcançado. ANG. A thing that is conquered. ¶ Ovid. 7. Met.

— parcum genus est, patiensque laborum,

Quæstæque tenax.

Cicer. in *Parad.* Cui quæsito autem opus sit, qui unquam hunc verè dixerit divitem? ¶ Quæsitus, pro eo quod est rogatum, sive interrogatum Ovid. 4. Met. Accipe quæsti causam. Et 1. Fast.

Nec mora quæsti redditæ causa mihi est.

Quæsto, as, frequent. Instanter quæsto. { שׁוֹרֵם chippés ἀμφίτρια. GAL. Demander souvent, ou instantanément. ITAL. Dimandare souveniente, con instantza. GERM. Suchen eines suchens/offs suchen. HISP. Demandar muchas veces y con instantzia. ANG. To demand often or instantly. ¶ Ter. in *Adolph.* Ehem opportunè, teipsum quærito. Plaut. *Pseud.* sc. 2. a. 4. & alibi sapè, Quem ille quærit? Idem *Ajn.* sc. 3. a. 2. Quid venis? quid quæritas? Et sc. 4. a. 2. ibidem, Quæritare argentum in scenus Idem *Meneck.* sc. 1. a. 2. Hominem inter vivos quæritamus mortuum. Idem *Capt.* sc. 4. a. 2. Audin' eum lapidem quæritate? Idem *Amph.* Defessus sum quæritando. Propriè tamen quæritate dicuntur, qui quotidie inquirendo, vix victimum inveniunt, ut inquit Donat in illud Ter. in *Andr.* Lana ac tela victimum quæritans. ζητοῦσθαι. Plaut. Qui inops & sordidus quæritando alit familiam, id est, ostiati quærendo victimum, quod meadici faciunt, qui & rogatores dicuntur, ωλωζοι.

Quæstio, actio quærentis. Apul. lib. 5. Quæstioni cupidinis intenta.

Quæsto, as, frequent. admodum quæsto, est expletum à verbo quæsto. Priscian. Quæsto, quærito differentia causa fecit, quia à quæsto, quæsto sit.

Quæsitus, us, ui, masc. gen. Verbale, ipse quærendi actus. Plin. l. 5. c. 9. Calepini, Pars I I.

Nilus incertis ortus fontibus, it per deserta & ardentia, & immenso longitudinis spatio ambulans, fanâque tantum incerti quæstu co-gitus sine bellis, quæ ceteras omnes invenerit, originem, &c.

Quæstio, nis, Investigatio, actus quærendi: à supino quæstum. { שׁוֹרֵם checker. ζητησία. GAL. Recherche, question. ITAL. Cercamento. GERM. Ein suchung/das suchen. HISP. Obra de buscar. ANG. A searching or demanding. ¶ Plaut. Cestel. Iube domi operis, ne quæstioni mihi sit,

si quid eum velim, id est, ne cogat eum quærire. Idem *Capt.* sc. 2. a. 2. Edepoltibi ne in quæstione essemus cautum intelligo. Quem lecum citans passerat, legit quæstionis. Idem *Plaut.* Pseud. sc. 2. a. 2. Sed vide-sis ne in quæstione sis, quando (te) arcetam, mibi. Idem *Trinum* sc. 6. a. 5. Si aberis ab heri quæstione. (id est, si aberis tum cum herus te quæret. ¶ Item, In quæstione esse, pro quæsti, dixit *Gell.* cap. 12. lib. 13. Propretra, inquit, quæstum est, & nunc etiam in quæstione est (i. quæritur. Et *Seneca.* 12. de cons. ad Mart. Magna res erat in quæstione. ¶ Quandoque significat dubitationem, sive interrogationem. { στοθεία, ερώτησις. GAL. Question, demande. ITAL. Questione, disputa. GERM. Ein frag. HISP. Question que preguntamor. ANGL. A demande or question. ¶ Plin. lib. 2. c. 28. Fortitudo in quo maximè extiterit, immensa quæstionis est. Cicer. de natura deorum 2. Dividunt nostri totam istam de diis immortalibus quæstionem in partes quatuor. Primum docent esse deos, deinde quales sint, tum mundum ab his administrari: postremè consulere eos rebus humanis. ¶ Significat & quæstio judicium publicum, non quemadmodum antea hic scriptum erat, informationem quæ judicia solent antecedere. Et hinc jædex quæstionis dicitur qui quæstioni, hoc est, publico jædicio præst, qui alio nomine dicitur quæstor. Cic. pro *Milen.* Num quæ nova quæstio decreta est? Idem pro *Sexto Roscio.* Cum huic quæstioni jædicio præstes, id est, huic judicio publico, cum hanc quæstionem exerceres, quemadmodum locutus est, idem de finibus Quini prætor quæstionem inter sicarios exercuisse, aperte cepit pecunias ob rem judicandam. ¶ Aliquando tamen ponitur pro jædicio privato, in quo non de capite, sed de pecunia disceptatur. Callistratus *l. ultim.* D. ne de stat. def. D. Claudius rescriptis, si per quæstionem numeriam præjudicium statim videbitur fieri cessare quæstionem Quint. declam. 385. quæstio judicium dicitur, quum quis de capite solitur. ¶ Quandoque torturam corporis, cruenda veritatis causa factam, quam βασάνων. Græci vocant. Salust. *Ingerth.* 76. In plebem Rom. quæstiones graves habitæ sunt Cicer. pro *Claudio*, Sallia habere quæstionem de vii morte constituit. Idem pro *Rosc.* Amer. Aliquoties duos servos paternos, in quæstionem Sext. Roscius postulavit. Suet. in *Calig.* cap. 32. Sæpè in conspectu præstantis vel comedantibus quæstiones per tormenta habebantur. Plaut. *Mosell.* sc. 1. a. 5. Scives polluitus est dare suos mihi omnes quæstioni, & paulo infra ibidem, Servos accipere quæstioni.

Quæstionarius βασάνος ταντῆς, i. tormentorum minister Gloss. Cyri. Eigo à quæstione, quæ est tormentum. ¶ Quæstionarius, item quæ quæstionem facit. Cathol.

Quæstūcula, Patua interrogatio, vel dubitatio. { שׁוֹרֵם questionette. GAL. Questionette, petite question. ITAL. Questionetta picciola. GERM. Ein fraglin. HISP. Pequeña question. ANG. A little question. ¶ Cicer. 1. de *Orat.* quæstūculam de quæ meo arbitriu loquar, ponit. Apud Rhetores item quæstio appellatur, ei, ea quæ causæ totius cardo vertitur, quæque ex conflictione in constitutione causarum gignit controvërsiam.

Quæstor, is, Praepositus pecuniae publicæ, qui curam ætarij habet, { שׁוֹרֵם ghez'hár. rapius, ταντιας. GAL. Un hresorier. ITA. Thesoriere, camarlengo. GERM. Ein sekellemeister / ein meister über ein gesellne schatz kammer. HISP. Contador mayor. ANG. A treasurer of the commun treasure. ¶ Plaut. Capt. prolog. & sc. 2. a. 1. Em thosce de præda de quæstoriibus. Idem *Amph.* sc. 3. a. 4. vers. 12. Magnus Europæ quæstor, (id est, qui eam perquirendam missus est ab Agenore.) Cicer. lib. 2. de *Inveniōne*, Rhodij quosdam legatunt Athenas, legatis quæstoriis sumptum quem oportebat dari, non dedertunt. Mittebantur quæstoriis cum consuliis & prætoribus in militiam ad administrandam fem pecuniariam, & prædam ac manubias in rationes publicas referendas, Idem de senectute ex persona Catonis, Sed tamen hoc queo dicere, non me quidem his esse viribus, quibus aut miles Punico bello, aut quæstor in eodem bello, aut Consul in Hispania fuerim: Hujusmodi quæstoriis hodie Thesaurarios bellicos vocamus. Quæstoriis urbani, inquit Budæus, ætarij curabant, ejus pecunias expensas & acceptas refeire in tabulas publicas consueverant. Pro iis nunc præfectos ratiociniorum habemus, quos Magistros computorum vocamus. Pecunia publica Romæ in templo Saturni condita erat, quod ætarium dicebatur: quam Tribuni ætarij, quum opus erat, promebant. Quæstoriæ ætarij hodie vocare possumus, eos quæs multarum, & (ut vulgo loquitur) Emendarum receptores vocant. ¶ Quæstor præterea dicitur, qui præst judiciis exercendis & maleficiis puniendis, quem maleficium judicem appellare solemus. { שׁוֹרֵם dorésh שׁוֹרֵם noghesh. ὁ ἀστερίας. GAL. Enquesteur, ou juge en matière criminelle. ITAL. Giudice di causa criminale. GER. Ein bluogt/ein richter über malefizische Sachen. HISP. Perquisidor sobre los malhechores. ANG. A judge which inquireth of any thing in criminall affaires. ¶ Quæstoriæ proprie dicebantur Pætiores, quibus forte quæstiones de rebus capitalibus obveniebant. Vistatiū tamen hunc quæstoriem vocamus. Cicer. pro *sonteo*, Quid opus est mihi sapienti judicere? quid æquo quæstori? quid oratore non stulto? Idem in *Vatinium*. Quæsto ex te Vatini: num quis in hac civitate post urbem conditam Tribunos plebis appellari, ne causam dicere? num quis reus in tribunal sui quæstoris ascendeat, cum que vñ detubatur, subsellia dissipat, urnas deleverit. Ad hanc autem similitudinem (inquit Alconius Pædianus) Virgilius Minorem judicem, apud inferos tanquam prætor sit rerum capitalium. Quæstoriem appellat, dat ei sortitionem, ubi urnam nominat, dat ei electionem judicium, quum dicit, Consiliūque vocat: dat cognitionem facinorum, quum dicit, Vitæque & ciuina discit. Verba Virg hæc sunt 6. *Aenid.*

Nec vero ha sine sorte data, sine judece sedes:

Quæstor Minos urnam movet: ille silentum,

Consiliumque vocat: vitasque & crimina dicit.

Claudianus lib.3. de raptu Proserp. questor in alto Conspicuus solio pertinetat criminis Minos. ¶ Questores nec viatorem, nec licetorem habent. Gell. cap. 12. lib. 13. ¶ Questor ad Praetorem in jus vocari potest. Ibid. m. 13. ¶ Questorum creatio. Plutarch. in Publ. Questorum erat recitare orationes in Senatu inquit Passer, citans illud Suetonij in Ner. cap. 13. De quibusdam rebus orationes ad Senatum missas, praeterito Questoris officio plerunque per Coss. recitabat. Sed ibi commendationes Codices habent rationes, quae lectio verisimilior & convenientior muneri Questoris est. Questorum etiam officium erat Imperatorum orationes in Senatu recitare. Sueton. in Tito. Orationesque in Senatu recitat etiam Questoris vice. Et Vlpianus de Questoribus loquens, qui candidati Principes erant, Hi etenim soli libris in Senatu legendis vacabant. Questor autem dictus est a querendo, (id est, cognoscendo atque animadvertendo,) quia conquireat pecunias publicas & in peculatus eos animadverteat. ¶ Questores partidicii, cœti a populo ut capitalibus iebus praesentent.

Questor, is, Index capitali questioni praefectus, judec questionis, praetor rerum capitalium. { וְתִי, dorésh וְתִי noghesh. ḥāvāqāw. GAL. Enquesteur, juge criminel, juge en matière criminelle. ITAL. Giudice che intende le cose criminale. GERM. Ein Richter über das malefiz. HISP. Perquisidor del maleficio. ANG. An informer or judge which inquireth of any thing criminal. } Cicer. pro Fonteio, Quid mihi opus est sapiente judice? quid a quo questore? quid oratore non stuto? Virg. 5. Aeneid.

Quæstor Minos urnam moveat: ille silentum,
Concluimusque vocat, vitasque & crimina dicit.

Verum de hoc latius paulo ante.

Questorius, a. um, quod ad questoriem pertinet. { μετόχος. GAL. Appartenant à trésorier. ITA. Pertinente à cameriengo. GERM. Das eines seckelmeisters ist. HISP. Cosa per accounte al contador mayor. ANGL. Belonging to the treasurer. } Cicer. Casinio lib. 2. Quod ergo officio questorio te adductum fecisse, &c. Idem 3. Verr. Tu in iisdem illis locis legatus questorius oppida paratae sociorum atque amicorum diripienda ac vexanda curasti. Persona questoria. Idem pro Planeo, Ager questorius, qui ex hostibus captus, per questores pop. Rom. limitibus actis divisus & venditus. Autore Flacco & Hygino.

Questorius, ij, qui questura perfunctus est. { οὐκεπόστος. GAL. Qui autrefois a été questeur ou trésorier. ITA. Chi è stato thesoriere o camerlengo. GER. Der ein seckelmeister gewesen ist. HISP. El que fue contador y no lo es. ANGL. He that hath been ne treasurer. } Cicero. 12. Phil. Qui ædilitij, qui Tribunitij, qui Questorij? Idem de clar. Orat. Sicinius questorius mortuus est.

Questorium, ij, neut. generis substantivum, Questorius erat tabernaculum. { μέγαρον. GAL. Thresorerie. ITAL. Luogo dove si tengono i tesori per la guerra. GER. Das gezeigt oder losamten eines seckelmeisters. HIS. Lugar del contador mayor. ANG. The treasures house or mansion. } sicut Praetorium, domus vel tabernaculum Praetoris. Livius lib. 10. Itaque captum questorium, Questorique ibi Pausa occisus. Cic. pro Plane. Thessalonican me in Questoriumque perdidit.

Questoriū q. ii. questus gratia aitem aliquam exercet. { ξεργάτης, φιλοριχης. GAL. Mercenaire, qui fait quelque chose pour gagner. ITA. Mercenario, chi lavora per salario. GERM. Auff den gewinn gerichtet. HISP. Iornalero. ANGL. That useth traffik for gaine. } & Questuarie artes, que luci gratia exerceuntur.

Questuria, x. Questoris dignitas: sicut Praetura, Praetoris. { ηγετία, εξουσία. GAL. La dignité de questeur, ou trésorier. ITA. Dignità de camerlengo. GERM. Dies seckelmeisters ampt und wörde. HISP. Contadora mayor. ANG. The treasurer office or dignitie. } Cic. Acilio lib. 12. Epist. Cujus cum patre mihi magna fuit amicitia, inde à questura mea Sicensi. Idem 2. Verr. Questu: a primus gradus honoris.

Questus, us dativum & ablativum plurales facit questibus, per is, teste Valla, Lucrum numarum. { γένεσις τέταρτος. πόλη, πόληση, πόλησις. GAL. Gain, profit. ITAL. Guadagno, profitto. GERM. Gewinn. HISP. Ganancia. ANGL. Vantage, gaine. } Plaut. Ister. Istic est thesaurus stultus in lingua situs. Ut questui habeant malè loqui melioribus. Cæs. lib. 3. de bell. Civil. Questui habere equites, (id est, fraudare stipendium.) Gell. cap. 19. lib. 16. In questibus & amorphis hominum fuit Arion. Item Quint. In questu else, pro lucro sive questui. Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Is questus est mihi. Ibidem sc. 3. a. 1. Hic noster questus aequaliter simillimus est. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Occipit questum dishonestum, captivos mercatur. Ibid. Questum facete carcerarium. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. Nihil est hic Sycophantis locus. Cic. 5. Verr. Tantum de questu ac lucro dicam unius agri & unius anni. Quintil. Nam ut lingua priuim esse coepit in questu, institutumque eloquentiae bonis male uti. Plaut. Rudente. Omnibus modis qui pauperes sunt homines miseri vivunt. Præsertim quibus nec questus est, nec aitem didicere ullam. Ter. in Eunuch. imperavi ego me: mihi omnia assentari, is questus nunc est multo uberrimus. Antiqui declinabant, questus, questi per secundam inflexionem, sicut ornatus, ornati, & pleraque alia apud Comicos passim obvia. Plaut. Aulul. Apud nos nihil est aliud questi furibus. ¶ Interdum ponitur pro actione ipsa, atque artificio lucrandi pecunie. Cic. 1. Offic. Iam de artificiis & questibus, qui liberales habendi, qui sordidi sint.

Questuosus, a. um, idem quod lucrosus. { επεργός, κερδελέος. GAL. Qui gaigne beaucoup. ITA. Huomo che fa gran guadagno & profitto. GERM. Sevin reich / das vil gewins bringt / auf gewin tichtet. HISP. El que haze mucha ganancia. ANGL. That gaintch much. } ut Questuosus homo, qui luci questusque avidior, undique lucellum caprat. Ars questuosa, que plurimum questus affert. Plaut. Mil. Dummodo eam des que sit questuosa, que alat corpus corpore. Cic. 4. Verr. Quam illa res calamitosa Heracio, questuosa Verti, turpis Syracusanus, miseranda omnibus videbatur? Cato de re rust. cap. 1. Scio idem agrum quod hominem: quamvis questuosis sit, si sumptuosus erit, relinqui non multum. Colum. lib. 6. In rusticatione vel antiquissima est ratio pascendi pecoris, eademque questuosa. Questuosus, cum genitivo. 2. Philipp. Cujus de-

mus questuofissima est falsorum commentatorium. Et cum ablativo. Curt. lib. 4. Nasamones sunt gens Syrica, navigiorum spoliis questuosa: quippe obsident litora, & æstu destitura navigia notis sibi vadis occupant.

Questuofissime, adverb. { καταβατικός. Senec. lib. 4. de beneficentia. Istud non est beneficium, sed fœnus, circumspicere non ubi optimè ponas, sed ubi questuofissime habeas, unde facile tollas.

Questiculus, i, diminutivum, Parvum lucum. { χαρδίφων. GAL. Petit gain. ITAL. Guadagno picciolo. GERM. Ein geröntien. HISP. Pequeña ganancia. ANGL. Small or little gaine. } Cicero. 2. de Divinat. Aut filium jecoris cum lucello meo, aut meus questiculus, cum cælo, terra, rūmque natura?

Questo, primam personam indicativi tantum habet, in utroque numero: in singulari quoque, in plurali quæsumus: cætera exoleverunt. Est autem quoque idem quod rogo. { תְּהִנָּה בְּחִפְלֵל רַבָּה חֲלָה נָהָר. διόρων. GAL. Je prie, nous prions. ITAL. Di gratia, ti prego. GERM. Ich bitte, Ei lieber. HISP. Rogar. ANG. I pray or besek. } Cic. 2. Verr. Quid est quoque Metelle, judicium corrumpere, si hoc non est? Plaut. Most. sc. 1. a. 1. An non sunt ruri quoque, quos cures boves? Idem Men. sc. 9. a. 5. Quoche ignoscas, si quid stulte dixi. Ibidem sc. 2. a. 5. Quoche quid tibi mecum est? Ibidem sc. 3. a. 5. Vésque omnes quoque ne me judicetis. Idem Cure. sc. 1. a. 3. Tecum oro & quoque ut ei detur. Idem Amph. Deos quoque ut salva pariam. ¶ Precor quoque passim apud Livium, ut in lib. 9. bell. Pun. Plaut. Amph. Quoche a depol, nun tum etiam insanis, quum id me interrogas? Ter. in Adolph. Deos quoque ut isthac prohibeant. Idem Andr. Deos quoque, ut sit suspicies, quandoquidem ipse est ingenio bono. Cic. pro Archia. Quoche à vobis ut hac causa mihi detis hanc veniam accōmodatam huic ies vobis, quemadmodum spero, non molestam. Brutus Cic. lib. 11. Deos quoque sumus consilia tua Reipublicæ salutaria sint. ¶ Antiqui declinabant, quoche, quæsis, quæsi, quoquem: vel secundum Probum, quoquem, questum. Lucr. lib. 1. tercia persona singulari presentis, usus est, Ni diuim pacem votis adit & piece quoque. Apud Salustium quoq; lib. 1. Histor. Etiam est præteritum quoque, Curionem (inquit) quoque uti adolescentior, & à populi suff. agiis integer, ætati concederet Mametci.

Questo, as, frequentativum est, de quo supra.

Questiculus, Questio, Questor, Questuosus, Questura, Questus, vide Quero.

Qualibet, sive Qualubet, adverbium idem significans quod per quenquam locum. { αν μή ήταν, ούτων. GAL. Par où tu voudras. ITAL. Per ogni luogo. GERM. Wa manns durch ein iedersort. HISP. Do quies que. ANGL. By wha soever place. } Quinque. lib. 5. c. 13. Si vel marina flumina in rivos deducantur, qualibet transitum præbent. Plaut. Aul. sc. 3. a. 4. Tenta qua lubet, (id est, scrutare & excute.)

Qualis relativum qualitatis est, alius rei naturam declarans. { οἷος. GAL. Quel. ITA. Quale. GERM. Wie / welcherly. HISP. Qual. ANGL. Osvohat fashion or sort. } Cic. de Amic. Non sicut vulgus, sed ut eruditio solent appellare sapientem, qualis in reliqua Gracia neminem. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Ego te & tu me qualis sis, scio. (id est, novimus nos) Hē Men. sc. 7. a. 5. Tale nunquā fecit, quale tu mihi fecisti. Catul. ad Orah.

Mœsta...carmina...legam

Qualia sub densis ramorum concinit umbris Daulias.

Ponitur & interrogative. { τί μή μή. τοῦτο. } Cicero. 4. Acad. Qualis est istorum oratio qui omnia non tamesse, quam videri volunt. ¶ Interdum etiam infinitè. Terent. in Eunuch. Hoc metuo, qualem tu me esse hominem existimes. Cicero. 1. de Legibus. Nulla gens est que non etiamsi ignoret qualem habere deum deceat, tamen habendum censeat. ¶ Qualis pro qualiter comparationibus faciendis apta particula. { οἷα. Vng. 4. Georg.

Qualis populea mœrens Philomela sub umbra,

Amissos queritur sœtus.

Et,

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus.

Tibull. lib. 4.

Qualis in immense desiderit aëre tellus. id est, qualiter.)

Ovid. 3. Metam.

— falcata novissima-cauda est,

Qualia dimidia sinuantur cornua Luna.

¶ Qualis pro quis, cuiusmodi, cuius generis. Horat. in Epist.

Occurrunt animo, quales neque candidiores

Terra tulit, neque quis me sit devinctior alter.

Rursus in Epodis.

Nardo perunctum, quale non perfectius

Mea laborant manus.

Qualisunque, qualis ullo modo contingit qualem esse accidit. { οἷα. annū Cicer. Attic. lib. 1. 4. Sed homines benevolos qualemunque sunt, grave est insequi contumelia & 1. Tusc. Totumque hoc leve est qualicumque est. Ovid. Eleg. 6. lib. 1. Trist. & Eleg. 10. ibid.

Carmina qua mundo qualiacunque legas.

Idem Eleg. 4. lib. 4.

Qualislibet. { οἷος. βλαχ. } Cic. 2. de nat. deor. Si innumerabiles unius & virginis formæ literarum, vel aureæ, vel qualemlibet, aliquò conjiciantur. Legitur & separatis dictioibus: quales libet.

Qualislibet, geminatum, Qualisunque. Iurisconsultus in l. rescriptu. { οἷος. de distract. pign. Ex contractu qualislibet obligatio interposita, Qualitas, atis, status, conditio, modus secundum quælibet quale, id est, tale, vel tale dicitur. { οἷος. GAL. Qualité, sorte & maniere. ITA. Qualità, sorte, maniera. GERM. Die gestalt oder gattung eines ding von welcher hæc man frage: wie oder welcherley ist es? HISP. Qualidad, maniera. ANG. Qualities, sorte, or maner. } ut Albedo, nigredo, advocatio, procuratio, legatio, paternitas, quod secundum eas albos, nigros, advocationes, procuratores, legatos, patres, dicimus. Cicero. 1. Academic. Qualitates igitur appellavit, quas nūmenos. Græci vocant, quod ipsum apud Græcos non est vulgi verbum, sed philosophorum. Col. lib. 3. 6. 17. Qualitatem litoris nostri contemplemur, si vitemus scopulos, an proberibus. Sic largo usu dividitur Qualitas quod sit.

{ Forma

Quando, cum acentuia priore syllaba, adverbium est temporis. Idem valens quod quo tempore, poniturque modò interrogativè. *τόπος μάθαι.* *τις μέση.* GAL. Quando, quis que. ITA & HIS. Quando. GERM. Wann zu welcher zeit ANG. when, forasmuch as. Plaut. Cura. sc. 3. a. 1. Quando ego te videbo? (verba amantis.) Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Dicito quando habebis (pecuniam sup.) Suet. in Cas. cap. 81. Quando (alias, quandoque) ossa Capyris detecta essent (id est, Quo tempore) Plaut. Men. sc. 6. a. 5. Prope est quando herus pectum exsolvet. Terent. in Heauton. Quando istuc erit? Modò relativè, habéique, scie particulam tunc, sese antecedentem ostendit. Cicer. 2. Officiorum. Utinam tunc natus essem quando Romani dona cepissent. Quo tamen particula aliquando non exprimitur. Plaut. in Amphit. Ita se velipelleat facit quando liber. Nonnunquam & indefinitè Cicero de senectute. Semper enim ex his studiis viventi, non intelligitur quando obierat senectus. Ponitur interdum pro aliquando. *πρεστί* præstum quum præcedit numerus. Nunquando me audivisti, id est, num al quando. Interdum pro siquidem, quoniam, vel quādoquidem: & sic est conjunctio causalis, habéique accentum in ultima. Virg. 1. Aeneid.

Hic tibi fabor enim quando hac te cura remordet.

Terent. in Adolph. Postremò quando conscientia sum à me culpam hanc esse procul, &c. Plaut. Men. sc. 1. a. 5. Quando te auratam & vestitam bene habet. Ibid. sc. 3. a. 4. Non feres hinc pedem, quando me habes despiciatui. Idem Cura. sc. 2. a. 1. Quando te video immutatis moribus. Ibid. sc. 1. a. 1. Migra et certum, quando Aesculapij sentio sententiam. Idem Menach. sc. 2. a. 5. Quando me insin te prædicant Ibid. sc. 2. a. 1. Quando ego tibi præbeo penum, & sc. 3. a. 1. Quando æquum oras. Idem Capt. Prolog. Quando histri non cogis mendicarier. Gallicè diccas. Puisque, quis qui ainsì est que, &c. Quandoque gentium, id est, quando, absoluē: ea forma qua nusquam gentium. Vbi locorum. Idem Plaut. in Amph. — quis te misit Furcifer? s. qui me rogat? A. quando gentium? s. dudum, modò, sive jandudum modò.

Quāndōquā. Aliquando, aliquo tempore. *ξειρήν ιστόν.* GAL. Quelques-fois, aucunes fois. ITAL. Alcuna volta. GERM. Unterweilen, zu zeiten. Jes der maal. HIS. Alguna v. z. ANG. Some tyms. Cic. lib. 6. ep. 19. Ego me Asturæ diutius arbitror commoraturum, quoad ille quandoque veniat.

¶ Quantoscumque. Ho at. in Arte,

— quandoque bonus dormitat Homerus.

Ibi quandoque non est aliquando, sed quandounque: & videtur non nullis illud ex hoc esse concisum. Aliquando item est quod post aliquod intervallum, Caius l. 42. D. de jur. dot. Res in dote datae, quæ pondere, numero, mensura constant, ut quandoque soluto matrimonio alias manitus restituant.

Quandocunque, quo tempore lubet Ovid. Eleg. 1. lib. 3. Trist.

Quandoicunque precor nostro placare parenti.

Quāndōquidēm, Coniunctio causal, pro siquidem, seu quoniam. *δι εχθρόν, οταν οι γέγοναί σου.* GAL. Puis que. ITA. Già che, dappoche. GER. Die weyl sintenmal. HIS. Pues que. ANG. Forasmuch as. Virg. Eclog. 3.

Dicte quandoquidem in molle conſedimus herba.

Idem 10. Aeneid.

Quandoquidem Ausonies conjungi fædere Tencrit

Haec licetum est.

Colum. lib. 7. Nam nisi procedat, stare debet: quandoquidem pastoris officium sublime celsissimamque oculorum veluti speculum desiderat.

Quāndūlūm, interrogativa particula de modico querens tempore, cui respondet per jandudum. *τόπος κέρδος.* Plaut. Quandūlūm ē foro advenisti domum? Nō in ita duduim. Idem Aſin. sc. 4. a. 2.

Quanquam, καὶ τοι, καὶ τοι Conjunctio causal, idem significans quod Tametsi. Virg. 2. Aeneid.

Quanquam animus meminisse horret.

Cicer. 1. Offic. Ea quanquam pertinent ad finem bonorum, tamen id minus apparet. Cum subjunctivo. Quantil. in Prefat. lib. 1. Quāquam sunt qui dissentiant, cum interrogatione, & sine interrogatione venustatem quandam habet corridentis le ipsum. Cicer. 2. de Orat. Quannobiem hec vos doceo. Sulpici, &c. quanquam te quidem qui hoc doceamus? qui, &c. Idem 3. de nat. deor. Homerus apud inferos convenit facit ab Vyſſe, &c. quanquam quem potissimum Herculem colamus, scie sanè velim.

Quantūs, a, um, refertur ad numerum, ad pondus. & ad mensuram. *τόπος πληθυντικός.* GAL. Combien grand. ITAL. & HIS. Quanto grande. GERM. Als gros oder wie groß. ANG. How great. Et modò interrogativum est, modò relativum *ὅπος, ἵνα.* modò indefinitum *πότες.* Quando est hominum, venusta locutio, pro quotquot sunt homines Terent. Quantum hominum est in foro. Cic. ad Atticum lib. 2. Vide e mihi video tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. Idem pro Milone. Scio quanta, & quām sollicita cupiitas si Consulatus. Terent. in Heaut. Quanta de spe decidit. Quando maximus, quām maximus. Cornel. Cels. lib. 7. cap. 14. Sed abundē est, jubere spiritum continere, ut tumor quantus maximus esse potest se ostendat. Quās composita sunt, Aliquantus, Quantis per Quantuscumque, Quantus quantus, & Quantuslibet. Genitivus Quantī, Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Quantī istuc me perdoce? Ibid. sc. 7. a. 4. Quantī conducta est, clamys sup. Ibid. sc. 6. a. 4. Quantī tetet dicere. Et Quantī. Quantī veheret, &c. Quantī plurimi. D. lib. 9. tit. 2. l. 21. ait iex: Quantī is homo in eo, annos pluri ni fuerit. Et l. 23. Quia retrorsum quanti plurimi fuit, inspicitur. Quanto minoris, verba in rebus depictiatis, atque si bini dati interrogative ratio habetur.

Quantūsve, i. e. quantus? Ita Horatius aliquando particulis sua sponte interrogantibus addit ex supervacuo particulam interrogatricem. Turneb. lib. 7. c. 10.

Quantūm, adverbium quantitatis Plaut. Milit. sc. 3. a. 2. Quantum familiariu est (id est, omnes conservi) Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Quantum terra tegit hominum perutissime. Idem Mil. sc. 2. a. 2. Quantumvis probationum. (sup. Trecente causæ) Idem Capt. sc. 1. a. 4. Quantum est hominum opumorum optime. Item in Pseud. sc. 2. a. 3. Quantum corde conspicio meo. Idem Menach. sc. 4. a. 2. Multe haec stulta est, quātū pessimi modo. Ibid. sc. 8. a. 5. Quantum potest præcuristi. Ibid. sc.

3. a. 3. ut quantum possit hæc veneant (id est, celerrimè) Ibid. Milit. sc. 6. a. 2. Perij, quantum hunc audivi fac re verborum scem. Ibid. sc. 2. a. 2. Nescio quid malefactum est, quantum audio. Idem Milit. sc. 1. a. 2. Quantum hunc audivi loqui. Idem Aulul. sc. 2. a. 1. Domum quantum potero, tantum me recipiam. Idem Menach. sc. 4. a. 2. Quantum potes abduc istos. Idem Amph. Itanè, & quantum potes fac parata sint omnia. Idem Milit. sc. 1. a. 2. Iube transire huic quantum possit. Ibid. Eg. quantum unus possim mihi navem paro (alias, quantum citius.) Idem Aſin. sc. 3. a. 1. Remigio veloque quantum potes, festina & fuge. Idem Aulul. sc. 6. a. 2. Muſenam exorsua, quantum potes. ¶ Quantum praetantum, adeò. Salust. lug. 88. Nam & illis, quantum importunitatis habent, parum est impune malè fecisse, nisi deinde, &c.

Quantillum. GAL. Combien peu. Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Quantillum argenti mihi apud Trapezitam sicut. Vide Quantulus, infra.

Quantūs per quanto tempore *πότες*, sicut Tantis per tanto tempore.

Quanto Gellius cap. 3. lib. 18. facundia nimium quanto præstabilis. Vel leius, fuit dux Callus melior quanto vir Brutus, &c.

Quantopere, quanto opere, quam vehementer. *ἡλικία.* GAL. Combien grandement. ITAL. & HIS. Quanto grandemente. GERM. Wie heftig. ANG. How greatlie. Habéique antecedentem particulam tantope, præstimum quum relativè accipitur. Cic. de Orat. Neque enim tantopere desiderabam, quanto opere delecto. Accipitur & indefinitivè. Idem lib. 1. 3. Epist. fami. Quantoque opere ejus municipij causa laborarem, tibi ostendi. Idem Attico. Dici non potest quanto opere gaudent.

Quantūscūque, Tactus quātus. *ὁ πόσος τούτων, ὁ πάλιγγος τούτων.* GAL. Sigrah soit il. ITAL. Tanto come è grande. GERM. Geb wie groz es seye. HIS. Tamaño quamaño. ANG. How great or little sauer. Cic. 3. Philipp. Quorum bona, quantacumque erant suis comitibus describit. Quanticunque. Senec. epist. 8. 1.

Quantūlūscūnque, diminutivum quātumvis exiguis, *ο πάλιγγος τούτων, ὁ πάλιγγος τούτων.* Col. lib. 2. cap. 11. Nam si nox incessit, quantulocumque humore, priusquam obiuratur, corruptitur. Ovid. 3. Fast.

Hec tellus quantulacunque tua est.

Quāntūslibet, quantus aliquid liber *ὁ πόσος τούτων.* Plin. lib. 8. cap. 16. Vulneratus obsecratione mira percussione novit, & in quantalibet multitudine appetit.

Quāntūvis Iuvén. Satyr. 8.

— Quantumvis mollior agna.

Quāntūscūnque, Quantuscumque, *ὁ πάλιγγος τούτων.* Terent. in Adolph. To, quantusquantus es, nihil nisi sapientia es, id est, quantuscumque Deus.

Quāntūvis, tantus quantus vis ut sit. Quāntūlūs, & Quāntillus, diminutiva: sicut à tantus, tantulus, & tantillus quam exiguus *ὁ πάλιγγος τούτων, ὁ πάλιγγος τούτων.* GAL. Combien petit, si puis soit il. ITAL. Quanto picciolo. GERM. Als klein oder wenig. HIS. Quanto pequeno. ANG. Howo little, howo little sauer. Cic. 4. Acad. Quantulus nobis videtur: de Sole loquitur. Cels. lib. 7. cap. 7. Tum considerat quantulo detacto futurum sit ut naturaliter se habeat. Quantulum mihi memoria est. Gell. lib. 7. c. 10. Quantulum mihi memoria est dicam. Et l. 17. c. 12. Quantulum memini. Plaut. in Capt. sc. 2. a. 1. quantillum argenti mihi apud trapezitam sicut. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. quantillo argento te conduxit Pseudolus.

Quāntitās, quantitatīs, *ποσόμενος, παντελόντης.* Id quo quantum quid esse dicitur, aut indicatur. Plin. lib. 17. c. 24. Laborant & fame & cruditate, quæ sunt humoris quantitate.

Quānyis & quanquam conjunctiones adverbivæ, Tametsi, etiam illi ceteri. *δι χρήσιμον, καὶ τοι.* GAL. quoy que, combien que. ITA. Ben che, anchora ehe. GERM. Wie wol. HIS. Aunque. ANG. Albeit althoget. *ἡλικία* quibus hoc animadvertiscum est, quanquam indicativo, quanvis subjunctivo potissimum gaudere. Virg. 2. Aeneid.

Quanquam animus meminisse horret.

Cicer. 8. Philipp. Quanvis intentus animus tuus sit ad fortissimum virum liberandum: tamen, &c. Tibull. lib. 4. Languida non nosset fatigari labor otia, quamvis fortuna, ut m̄s est illi, me adversa fatigat. Non nunquam tamen iavenitur junctum modo indicativo: quamvis de subito cujus facilè est facere acquirere. Plaut. Mostel. sc. 1. a. 2. & Men. sc. 2. a. 2. quamvis ridiculus est, ubi uxor non adest. i. adinodum, ut apud Catull. quamvis sordida res. Interdum tamen quamvis ponitur pro quantumvis *τόπος κέρδος.* Plaut. in Trin. quamvis malam rem quātū illuc reperias, id est, quantumvis malam.

Quāprōpter, adverbium. Propter quod, sive quamobrem. *ἡλικία* *τοῦτο* hal chen *τόπος κέρδος.* GAL. Pourquoy, parquoy. ITA. Per qualcosa. GERM. Darumb/derhalben. HIS. Porreto. ANG. wherfore. Terc. in Adolph. Quapropter quoquo pacto celato est opus. Plaut. Prolog. Amph. Mirari nolim vos quapropter Iuppiter nunc histriones curat. Idem Mostell. sc. 3. act. 2. Inscita es, quapropter? Idem Pseud. sc. 5. a. 1. Animum adverte quapropter te expertem habueris. Idem Men. sc. 1. a. 5. Non scis quapropter Hecubam Graij canem prædictas? Idem Amph. Quid ego feci qua istuc propter dicta dicantur mihi. (Tmesis est.)

Quāquā, adverb. *ἡλικία* *τοῦτο* que ce soit, par quelle costé que ce soit. ITAL. Per qual luogo si voglia. GERM. Geb wo oder an welchen ort. HIS. Por do quiera que. ANG. By what soever waye. Plaut. Epid. Quaque tangit, omne amburit, hoc est, quācumque partem attingit. Idem Mil. sc. 1. a. 2. Is deriduli est quaqua incedit omibus.

Quāquāvēsūs, sive quaquaversum, in omnem partem. *ἡλικία* *τοῦτο* *τοῦτο* *τοῦτο*. GAL. Par quelque costé que ce soit, de toutes parts. ITAL. Per qual luogo si voglia, in ogni parte. GERM. Allenhalben ausihin. HIS. Por do quiera, que por todas partes. Cesar in Com. Legatos quaquaversum dimittere.

Quātū, adverbium interrogandi, notæ significationis. *ἡλικία* *τοῦτο* *τοῦτο* *τοῦτο*. GAL. Pourquoy, parquoy. ITA. Per qual causa. GERM. Warumb / Auf was versch. HIS. Perreto. ANG. wherfore. Cic. 1. de orat. Nainque illud quale Scavola negasti? Quare, infinitè possum. Idem pro Lege manil. Quare quum & bellum necessarium sit, ut negligi non possit. Idem 2. Offic. Viendum est excusatione, quare id quod feceris, necesse fuerit, nec aliter facere poteris. Quare, illauiva, in principio orationis pro quamobrem. Idem pro

pro Quintis. Quare quod socium tibi cum velles adiungere, nihil erat. Cor. Fronto de diff. voca. Cur & quare ita distinguit: cur simpliciter pericentatur. Quare causam rationemque desiderat. Quari, Galliz Naibonensis populi, inter Salyes & Vocontios, ut auctor est Strabo lib. 4. Plin. Quartates appellant. lib. 3. cap. 4. Quartallum, canistrum, vel cophinus, in quo mortui effertur. Cathol. Quartus, a. a. adjectivum, proximum à te: tio significat. קָרְבָּן רֶבֶּה. *אַתְּ עַמְּךָ.* GAL. Quartième. ITAL. & HISP. Quarto. GERM. Das vierde. ANG. The fourth. 3. Liv. 4. bell. Pun. Eosque ubi quartæ vigilie signum cecidisset, ad eum locum scalas jussit ferre. Virg. 4. Georg.

In de ubi quarta sitim cali collegit hora.

Quarta classis continebat censum quinque & viginti millium. *אַתְּ עַמְּךָ*. *אַתְּ עַמְּךָ*. Liv. lib. 1. ab Urbe. In quarta classe census quinque & viginti millium, totidem centuriaz factæ, anima mutata, nihil præter hastam & verutum datum. ¶ Ad quartas redigere (sup. partes.) Suet. in Neron. c. 10. Præmia delatorum Papiae Legis ad quartas rededit.

Quartū, & quartū, adverbia, inter se different. קָרְבָּן רֶבֶּה rebabit. *אַתְּ עַמְּךָ* GAL. Quartiemēt, pour la quatrième fois. ITA. La quarta volta. GER. Der vierde oder zum vierdten maal. HISP. La quarta vez. ANG. Fourthly, for the fourth time. ¶ Nam quartū Consul significat locum Consulū, vel ordinem, hoc modo: Maicus fuit quartū Consul: id est, tres Consules ab origine, & institutione & ordine Consulatus ante fuerunt quā Maicus fuisset Consul, qui quarto anno à primis consulibus factus est Consul. Quartum autem Consul dicitur, qui tribus Consulatibus iam perfunctus, quartum gerit Consulatum. Liv. 3. ab Urbe, T. Quinto quartū Consule. Gell. cap. 1. lib. 10. de discrimine harum vocum fusissimè differit ex sententia Varonis; Eunij, Catonis, Pompeij, Ciceronis, aliorūque doctissimorum virorum.

Quarto, verbum. Gl. Philox. Quartemur. *אַתְּ עַמְּךָ* *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*, videtur esse quartum quemque legere.

Quartade, imani Latinis, qui *παραστατικός* *διάλιτης*. Græcis, hi (verba sunt Augustini lib. de hæresibus) appellati sunt, quod non nisi quarta-decima luna iuvene Martio, pascha celebrant, quilibet septem diērum occurrat dies: & si dies dominica occurrit, ipso eo die ieiunant & vigilant.

Quartanū, a. um, adjectivum. *אַתְּ עַמְּךָ* GAL. Quart. ITA. & HISP. Quartano. GERM. Das von vieren ist. ut Quartana febris. ¶ GAL. Feire quarte. ITAL. Febre quartana. GER. Das viertdag sieber oder fastwoee. HISP. Calentura quartana. ANG. The four quartane. ¶ Quare quanto quoque die recurrat, ex humore melancholico originem trahens, quam & quattanam absolutè, suppresso f. bris nomine, appellamus. I. lat. apud Gell. cap. 12. lib. 17. Qui quartanam passus convalescerit vitæque integras recuperarit, haec illius constantiæque postea valitum. Item de ejusdem laudibus, vide ibid. Cicer. ad Attic. lib. 8. Modò etiam audi vi quattanam à te discessisse: moriar si magis gaudentem si id mihi accidisset. Quartani, quartæ legionis milites. Tacit. lib. 10. Dein mutati in pœnitentiam primani, quartanique & duodecimani Vocula sequuntur.

Quattanarius, qui quattanam febrem patitur. *אַתְּ עַמְּךָ*. Sipont.

Quattarius, teste Festo, ab antiquis appellabatur mulio mercenarius,

quod quartam partem questus capiebat. Lucil. malus ut Quartarius. ¶ Quartarius etiam apud Catone in cap. 95, congij quartam partem significat, ut Tertiarius tertiam, & Sextarius sextam. Amuleæ (inquit) in vas æneum indito congij duos, postea igne levi coquito rudicula agitato cibro, usque adeo dum fiat tam crassum, quām inc. Quattarium, inquit Budæns in mensura pro quadrante congij intelligo sicut in pondere, pro quadrante librae. ¶ Quartarium autem dicit vulgus Gallicum, non quattam partem alicujus majoris mensuræ, ut Latini vocaverunt, sed vas quod quatuor mensuras caperet, id est, quaternas cheopinas: sic tertiarium, quod tres.

Quartumviri, quatuor viri certum munus gerentes, in deducendis colponis & prohibendis dannis, si quid novum nunciaetur. Vide Alex. de Alex. Genial. dier. lib. 3. cap. 16.

Quarticeps. Turneb. l. 10. c. 35. Quarticeps cum dicitur & terciceps, si Voluterrano eredimus significatur quatuor, vel tres vertices habens. Sed intelligitur potius tertius, aut quartus inous, pars, vel caput.

Quasi, adverbium similitudinis, Quemadmodum, veluti, circiter, ex quā & si. *אַתְּ עַמְּךָ* chimehāt *אַתְּ עַמְּךָ* chemo. *אַתְּ עַמְּךָ*, oreci. GAL. Quasi, comme. ITA. Quasi, como. GERM. Gleich/voie. HISP. Quasi, poco mas o menos. ANGL. As. ¶ Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Vide statum hominis quasi basilicum Ibidem. Quasi in libro cum scribuntur litteræ. Ibidem. Quæ quasi per nebulae scimus. Idem Most. sc. 1. a. 1. Quasi videre mihi invidere. Idem Curi. sc. 1. a. 1. Tam à me pudica est quasi soror mea sit. Ibidem sc. 2. a. 4. Quasi aquam frigidam ferventem esse ita putatis leges. Ibidem sc. 1. a. 3. simulabo, quasi non noverim. Ibidem. Qui monerat quasi adiuvat. Idem. Men. sc. 2. a. 4. Quin dicas quid sit? Quasi tu ne scias. Idem Aul. sc. 4. a. 1. Quid trepuit quasi feruum modum. Idem in Capt. prolog. Quia quasi una arta erat. Ibidem sc. 2. a. 2. præter divitias indicium id nomen quasi est. Idem in Pseud. sc. 1. a. 4. Veum ex transverso incedit, quasi cancer solet. Iauuit autem non imaginis, sed substantiæ similitudinem, ut docet Valla lib. 1. Elegans. Nam hæc oratio, Incedit quasi leo, non resolvitur per verbum repetitum, ad huic modum: Incedit quasi leo incedit: sed per verbum substantivum, Incedit quasi esset leo. ¶ Quasi tu dicas, pulchrè dicimus pro eo quod est, verba tua eò contendunt: ut dicas, &c. Plaut. in Pseud. Quasi tu dicas me te velle argento circumducere. Idem Ibidem sc. 2. a. 2. Quasi mihi non sexcenta tanta solvi soleant credier. Item. In quo quasi tu dicas. ¶ Interdum idem valet quod perinde, acsi. Cicer. 1. Epist. Non poteram, credo, ante hyemem (sic enim scribis) quasi verò ad cognoscendum ego ad illos, non illi ad me venire debuerint. ¶ Penitus aliquando pro ferè. penè. Suet. in Cat. Nono Cal. Febr. hoia quasi septima, cunctatus ad piædium surgeret. Terent. in Heaut. Quasi talenta ad quindecim coeger. Quasilius, vide Qualius.

Quaso, as. Quatefacio, vide Quatio.

Quatenus, qua scil. parte tenuis. In quantum, sive usque ad quem ducet. *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Insques ou, jusques à ce que Calepiai, Paris I I.

ITAL. Sino dous. GERM. Wie weit, oder wieviel fert. HISP. Hasla tanto. ANG. How farre to what end. ¶ sicut eatenus, in tantum, aut ad eum usque finem. Suet. in Augst. cap. 66. Quod sibi non licet, amicis quatenus vellet, irasci. Cic. in Lilio, Videndum est quatenus amicitia tribuendum sit. Idem 1. Tus. Magna culpa Pelopidis, qui non eruditur, nec docuerit, quatenus esset quicquam curādum. Aliquando significat quo finerit eatenus, hoc sine, inquit Festus: ut Verberari filium quatenus sit bonus, id est, ad hoc, vel ad hunc finem ut sit bonus. ¶ Aliquando idem valet quod quoniam nra or. Plin. lib. 63. Epist. 51. Et quatenus negatur nobis diu vivere, relinquamus aliquid quo nos, vixisse testemur. Velleius initio periodi dixit. Quatenus autem pro quia, vel Cum, si credimus Passeratio. Negant tamen Festus, Capet, Valla, aliqui docti viri, quatenus pro quoniam accipi: atque in omnibus exemplaribus in quibus quatenus pro quoniam possum putatur, mendum esse librariorum culpa affirmant, scribendumque esse quatinus per i. tertiam vocalē. ¶ Docet etiam Acron quatenus esse adverbium loci, significans, ad eum usque locum, ¶ Interdum ponitur pre quomodo. Laclant. lib. 4. Quanto terrori sit dæmonibus hoc signum, scil. et qui viderit quatenus auctorati per CHRISTUM de corporibus quæ obsecrant fugiant. Idem, Plerique vias sibi devias per precipitia considerunt, per quæ plebem incautam ad mortem dederent quod quatenus accidat, expōnant. Cicer. tamen, & quotquot eo seculo fuerint, quatenus sojūn̄tsurparunt, pro in quantum, & eatenus pro in tantum.

Quatér, adverbium numerale. *אַתְּ עַמְּךָ* GAL. Quatre fou. ITAL. Quattro volte. GERM. Viertmal. HISP. Quatro veces. ANGL. Four times. ¶ Plaut. in Pseud. sc. 3. a. 1. Utrum vis, vel quater quinis minis. Colum. lib. 5. c. 2. Hoc duc quater, fiunt LXXX. horum pars dimidia est x. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.

Qui tribus ante quater mensibus ortus erat.

¶ Quater, pro stpius Virg. 2. Aeneid.

— posuit, quater ipso in limine portæ

Subsistit, atque utero sonitum quater arma dedere.

Quatēni, & quamvis propriè numerum significet distributivum, sèpè tamen idem valet quod p̄imitivum suum quatuor. *אַתְּ עַמְּךָ* arbañah arbañah. *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Quatre, de quatre en quatre. ITA. A quattro à quattro. GERM. Je vier. HISP. Cada quattro, de quattro en quattro. ANG. Four, or feure an four. Horat. 1. Serm. Satyr. 4.

Sapè tribus locis videlicet cœnare quaternos.

Quatēni, mascul, generis, quatuor chaitarum, sive alterius ejusdemque rei compositione. *אַתְּ עַמְּךָ*. ut Quatuor quaterniones militum.

Quatēni, cum i. correpta, conjunctio est causalis. Quia. ¶ GAL. Puisque, pour au tant que. ITA. Poi che à tanto che. GERM. Die vier. HISP. Porque. ANGL. Because. ¶ Iuven. Satyr. 12.

Quatinus hic non sunt nec venales elephanti.

Ita & Fabius. Vide Quatenus.

Quatio, is, illi, sum, Moveo cum violentia, concutio. *אַתְּ עַמְּךָ* hirhisch. ¶ *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Esbranler, bocher, creuler, secoiser. ITAL. Crellare, scuotere. GER. Erschütten. HISP. Sacudir, quebrar. ANGL. To shak. ¶ Livius, Carthaginis mœnia nunc quatit arietes. Ovid. Eleg. 1. lib. 3. Trist.

Quatitur rapiido littera nostra motu.

Gell. c. 5. lib. 12. Cur sternutamentis quatitur? Quasso. ¶ Aliquando ponitur pro molestate. Virg. 9. Aeneid.

Aut rastis terram domat, aut quatit oppida bello.

¶ Aliquando pro ejicio, *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*. Terent. in Eunicho, Nimirum homo quatietur cœte cum dono foras. ¶ Composita ejus mutant q. in. c. & abjicitur: aut Concusio. Decusio. Discusio. Excusio. Incurio. Percusio. Recurio & Succusio, quo:um significata, vide suis locis. Recusio, iterum quatio, Succusio, subtus quatio, *אַתְּ עַמְּךָ*.

Quassus, a. um, quassatus, fractus *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Esbranlé, cassé, rompu. ITA. Scrolatto, concassato, rotto. GER. Erschüttert, vonnd zerbrochen oder bewege. HISP. Sacudido, quebrado. ANGL. Shakin. ¶ lib. 18. Antelucanis ferramenta acuere, manubria aptare, quassa facere. Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.

In cava ducuntur quassa navalia puppes.

Idem Eleg. 11. lib. 3.

Et minima vires frangere quassa valent.

Plaut. Curc. sc. 1. a. 3. Au aula quassa cum ciuere effosus fiet. Et Senec. c. 11. de consol. ad Mart. Quassum vas homo Ovid. 6. Fast.

Strataque erat tepido tegula quassa foco.

Ibid. lib. 5.

Et promit quassas committitque faces.

Quassus, us, verbale. *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Ebranlement, cassure, braise. ITAL. Strolamento, crollamento. GER. Erschütterung. HISP. Sacudimiento, quebramiento. ANGL. Shaking. ¶ Cic. 2. Tusc. Nam attractu & quassu sœrum amplificatis dolorem.

Quatificatio, is, Cōcūtio, expello. *אַתְּ עַמְּךָ* hirhisch. ¶ *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Esbranler, ou pousser avec violence. ITAL. Commoverè crollare, scacciare. GERM. Offt erschütten. HISP. Sacudir, empuzar. ANGL. To shak. *re*-cause to tremble and quake. ¶ Cic. ad Brucum. Nullaque præsidio quatefecit Autonium.

Quasso, as, frequentativum admodum quatio, sèpe quatio. *אַתְּ עַמְּךָ* hirhisch. ¶ *אַתְּ עַמְּךָ* ratsats. *אַתְּ עַמְּךָ*, *אַתְּ עַמְּךָ*. GAL. Esbranler, bocher, casser, rompre. ITA. Squassare spesso, crollare. GERM. Offt erschüttern oder rütteln. HISP. Sacudir muchas vezes. ANGL. So shake often. ¶ Quassare gravius violentiusque est, quām quateret: ut scribit Gellius cap. 6. lib. 2. Plaut. in Trin. Quid quassas caput? ¶ Aliquando rumpo. *אַתְּ עַמְּךָ*. Virg. lib. 1. Aeneid.

Quassatam ventis licet subducere classem.

Ovid. Eleg. 2. lib. 1. Trist.

Solvere quassata parcite membra ratis.

Ibid. Eleg. 1. lib. 2. Cum eccepit quassata domus subsidere. Hinc Conquasso, de quo suo leco. Suet. in Aug. cap. 81. Quassato corpore. (de valitudine.)

Quassatus, antis Plaut. Asin. sc. 3. a. 2. Quassanti capite incedit.

Quassatio, *אַתְּ עַמְּךָ* Macrob. Saturn. lib. 7. cap. 15. Si quando easli aliiquid paulo densius in pulmoq; violentia spiritus trahente decit,

derit, mox nasci tussim nimis asperam & alias quassationes, usque ad vexationem salutis.

QUATRIDUUM. ui. Spatium quatuor dierum. *Ἐπειγόντων.* GAL. L'espace de quatre jours. ITA. Spatio di quattro giorni. GERM. Die zeit vierter lang. HIS. Espacio de cuatro dias. ANG. The space of four dayes. *¶* Lentulus. Senatus lib. 12. Nuntiatum est cum quatridui iter à Laodicea abfuisse. Plaut. *Afin. sc. 1. a. 4.* Ni quatriduo abalienarit quo argentum accepit.

Quatridūō. adverbium. *Ἐπειγόντων καιρού.* GAL. En quatre jours, au quatrième jour. ITAL. Quattro giorni prima. GERM. In vierteren. HIS. En quattro dias. ANG. In four dayes or the fourth day. *¶* Cicer. ad Brutum. Tidius ve:dō, aut quatridūō ante hanc rem pulcherrimam timore quedam perculta civitas, &c.

Quatuōr. nomine numerale. Binarium numerum in se bis continens, bis bina. *אַרְבָּעָה אַרְבָּעָה.* GAL. Quatre. ITA. & HIS. Quatro. GERM. Vier. ANGL. Four. Virg. 6. Eclog. — en quatuor aras. Plaut. Monach. sc. 5. a. 5. Quot homines (sup. huic deferendo) sunt satis quatuor? nihil minus. Idem Pseud. sc. 2. a. 5. Credo te quatuor fructus massici in una hora ebibere. A quo quater virgines, adverbium numerandum: tēqm. Quartus *τέταρτος.* Quaternus, quaternarius, quaternio, quadruplus, quadriplum, quadruncium, quadriennis, quadratum. Quadratum, quadrantal, quadrans, & multa hujusmodi.

Quātuōrdēcī. n. ex quatuor & decem compositum. *אַרְבָּע עֲשֶׂה אַרְבָּעָה.* GAL. Quatorze. ITAL. Quatordici. GERM. Vierzehn. HIS. Quatorz. ANGL. Fourtene. *¶* Asinius Pollio ad Cic. lib. 10. Herennium Gallum histrionem summo ludorum die, annulo auro donatum in quatuordecima sessum deduxit. Plin. lib. 8. cap. 36. Præter quatuordecim dies. Quintil. Sedere in quatuordecim ordinibus.

Quātuōrdēcīēs. adverbium. *τετρακονταειδήτης.* GAL. Quatorze fois. ITA. Quattordici volte. GERM. Vierzehn mal. HIS. Quatorze vezes. ANG. Fourtene times. *¶* plia. lib. 13. cap. 7. Sardinia absit à Gadibus, M. pass. quatuordecies centena.

Quātuōrvīti. curatores viarum ubi; quatuor collegit. Dicitur sicut Truñvī: ut apud Pomponium lib. 2. de orig. iuris.

Quātuōrvītūs. ipsa quatuor virginum dignitas. Afin. ad Ciceronem, Quatuorviratum sibi protegavit.

Quāxō. coxa, Fest. Quaxa e ranæ dicitur, cum vocem mittunt Gl. Philox. Quasat *θηρίον φεστίγες.* C. est aliquo pro Q. Melius eset quassat. Catholicon. Quaxum sonus ranarum.

Q V E

Quā. conjunctio, subiectivi ordinis, que modo est copulativa. *¶* v. n. *¶* GAL. Et, aussi. ITAL. Et, e. GER. Und. HIS. Y ANG. And also. *¶* ut Atma, viññque cano. Plaut. *Afin. sc. 2. a. 2.* Abi ad forum, adque herum. Modo causativa pro quoniam, Cicer. 1. Offic. Non solùm nobis nati sumus, ortusque nostri partem patria vindicat, partem amici. Modo expletiva, quando scilicet ornatus tantum causa ponitur: Saliuit. lug. sequit illisque dignum esse. Propert. lib. 3.

Deiphobūmque, Helenūmque, & Polydāmianta in armis.

Plaut. *Cure. sc. 2. a. 4.* uti nusca: que, culicēsque, pulicēsque, pedésque. Idem *Aulul. sc. 4. a. 1.* que res recte veritat in hīque, tibique, tuaque filiae. Idem *Caps. sc. 1. a. 4.* faciam hujus dici, locique meique semper meminerint. *¶* Pro quæque subjecerint viris. (i. Et per quæ.) Livius. lib. 34. Pro autem plaut. *Men. sc. 3. a. 4.* Vosque omnes quæso. i. Vos autem. *¶* Quandoque penitit expostivè, pro id est. Idem *Rud.* Rudit est nescitq; quid expedit, quandoque pro etiam, *¶* Apuleius. Ici ei serioque loquenti non credetem, id est, etiam serio loquenti. *¶* In compositione quæque semper postponit, ac conjunctio viam amittit, vim tantum syllabicæ adjectioñis obtinens: ut namque, quoque, atque, itaque, undique, uterque, plerique. *¶* Componitur etiam cum quis, qui, quæ, quid vel quid: ut quæque, qui, que, quæque, quodque, quidque. Et inter posita particula: u: ut qui, unque, quæcumque quodcumque. Et cum præpositione abs, ut Absque: cum adverbio, ut Neque: cum conjunctione, ut Atque. Different autem inter se que, ac, atque. Que enim postpositiva est & enclitica. At semper præpositiva. Atque tam præpositiva quæn postpositiva. *¶* Invenitur autem que aliquando contra naturam suam produci. Virg. 1. Eneid.

Terrāsque iradūsque maris, calūmque profundum.

Idem 3. Eneid.

Liminaque, laurāsque dei.

Cujus geneis licentia, censuræ ratione solet excusari. *¶* Ponitur quandoque pro an. Horat. 2. Serm.

Quid refert urī virgis, ferroque necari?

pro eo quod est, quid refert urī virgis, an ferro necari?

Quās, quo quibus Dativus vel ablativeus à quis. Virg. 1. Eneid.

Quās ante ora patrum Troia sub mōnib⁹ altis.

Contigit appetere.

Valerius Probus (inquit Pierius) dicit Quās esse jambum, passimque, dativo & ablativo casu pro jambō accipi debere: atque ita aliquot habeant marmora.

Quemādi nodum, dictio composita ex quem, ad & modum. Sicut, ita ut *ΤΟΝ ΕΘΑΣΧΕΡ.* *¶* aris, nōdūm. GAL. Comme, comment. ITAL. Come, in qual modo. GERM. Gleiche. HIS. Come, affi como. ANGL. As, lykas. *¶* Cicer. de Amic. Pergratum mihi feceris, spero item Scœvolæ, & quemadmodum soles de ceteris rebus, quum ex te queruntur, sic de amicitia disputatis quid sentias. Quemadmodum pro quo modo, *¶* οὐ τοποτ, quādi modo. Cell. lib. 8. cap. 10. Neque ossa tractati satis expedire, ipsique homini permittendam est, ut sic ea collocata habeat, quemadmodum minime lœduit. *¶* Ponitur nonnunquam interrogative, pro quo modo, sive ad quem modum. *¶* τὰς τινας γένος. Cicer. Verr. Quemadmodum est asseratus? Aliquando nam interponit, & dicimus, quemnam admodum, sed tunc, ut arbitror, tres sunt dictiones separatis scribendæ. Plaut. in Bacch. Qui scire possim? C. nullus plus. P.Q. Quemnam ad modum? *¶* Pro Cur. Idem Milit. sc. 2. a. 2. Pa. Patet artem & disciplinam. P.E. Quemnam admodum? P.E. ut vero vincat eam se non vidisse.

Quās, quās, ivitum. Valeo, possum. *¶* וְיָכוֹל יָחֹל. δύωμιν, εἰχω. GAL

Pouvoir, avoir pouvoir ou puissance. ITA. Potere. GERM. Mōgen. HIS. Poder. ANG. To may, to be able. *¶* Salust. in Catil. Sed neque pietis, neque gratia impelli quivi. Cicer. ad Terent. lib. 14. Non queo iei. qua scribere, tanta vis lacrimarum est. Horat. 2. Serm. Satyr. 7.

liber sum, dic age, non quis?

Lucret. lib. 3.

Mobilitate mali non quit sentire dolorum.

Idem lib. 3.

Disperiisse, neque in fructum convertere quissse.

Plaut. Men. sc. ult. a. 5. Contineri, quin complector non quo. Idem Pseud. sc. 1. a. 1. Si id facere nequeat, det locum illi qui queat. Ibid. Non quo exorare oculos, lacrymam ut expuant. Idem Cure. sc. 2. a. 4. Non quo quod ponere me est, servare. Idem Amphitr. faciam id si quo, signis palam, Ibid. Non ocyus quivi. *¶* queor passivum, Lucr. 1. 1.

Cum veniant alia ac suppleri summa queratur.

A quo deducitur compositum nequo, hoc est, non quo, non valeo, non possum. Virg. 1. Eneid.

Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo.

Antiqui citi nequeo dixerunt pro non eo: quod & Festus annotavit. Quiens, & quitus, à queor. Apul. lib. 6. Nec indipisci maritum relati-lem quiens, Idem in Apol. Nec sic quidem quitus est. Terent. in Hecy, sed antiquè, ut ait Donatus. Nam (inquit) quum compresa est quata, forma in tenebris non nosci quita est Gell. cap. 1. lib. 20.

Quercus, us, in dativo & ablativo plurali queicubus, Arbor est lignum habens du: illimum, glandemque ferens præstantissima, quæ ante inventas fruges populis plerisque victimæ dicitur suppeditasse. *¶* ἡλά πλήν elon opus. GAL. Chêne. IT. Quercia, rovere. CER. Ein eichbaum. HIS. Enzina arbol. ANG. An oak tree. *¶* Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Sapè lovius telo quercus adusta viuet. Plin. lib. 16. c. 6. Glans optima in quercu atque grandissima, mox esculo: nam roboris parva. Virg. 3. Georg.

Sicubi magna lovius antiquo robore quercus.

Ingentes tendat ramos.

Festus, Quercus dicitur quod id genus arboris grave sit ac durum: etiam in ingētē evadat amplitudinem. Querquerum enim quiddam grave & magnuni dici volunt. Olim etiam secundæ declinationis fuit: unde etiam apud Cicer. legitur querco in plurali genitivo, ibi (inquit) queco: um rami ad terram jacent. Priscian. 1. 6. & Ballad. 1. 4. tit. 7. Cinerem Sarmenti & Querci. & tit. 8. Palæ Querci.

Quercus, a, um, quod ex quercu est. *¶* οφύρος. GAL. Dechesne. ITA. Di quercia. GERM. Eichbaum. HIS. Cosa de enzina. ANG. Of an oak. *¶* Virg. 1. Georg.

Sed tamen & quernas frondes.

Gell. cap. 6. lib. 5. & Plutarch. in Coriolan. Civica corona fit è sione de querna. Ovid. lib. 1. Fast.

Protegat & nostras querna corona fores.

Idem Eleg. 1. lib. 3. Tript.

Augurium menii querna corona dabat.

Quercus, a, um, ejusdem significationis. *¶* οφύρος. ut, Frons querna apud Col. lib. 6. cap. 3. Quernæ glandes, apud curdem lib. 9. c. 1.

Quercus, a, um, idem cum superiori. *¶* οφύρος. Servius, Querceam coram accipiebat qui in bello civilem servassent. *¶* Quercus olimibus Gellius. cap. 6. lib. 5.

Quercicūs, a, um, idem. *¶* οφύρος. Suet. in Calig. cap. 19. Primo die phalerato equo insignisque quercka corona.

Quercūlānūs, a, um. Plin. lib. 16. cap. 10. Vbi lucus sageus fuit, pons querculana. Legitur & querquerulana.

Quercetum, i. Locus ubi constat sunt quercus. *¶* ἡλά elon. οφύρος. GAL. Chesnay, un bos sic forest de chesnes. ITA. Luogo dove sono molte querche. GERM. Ein eichwald/ein ort da vil eychbaum stehen HIS. Enzial, lugar de enzinas. ANG. A groue of oaks. *¶* Varro 1. de re rust. c. 16. Si enim ad limitem querctum habet, non possis recte secundum eam sylvam serere oleam.

Quercetūs, a, um, vel querquerus, quod est frigidum cum tremore. *¶* οφύρος, ut Febris quercta Lucilius, Iactas me ut febris quercta. Ita, Querqueru consequitur febris capitisque dolores. Gellius lib. ult. cap. 1. An tu forte morbum appellari hic putas agitatione cum febre rabida & quercta? Quercta enim gravem & magnam quidam putant dici.

Querela, vide Querer.

Quērōr, cris, questus sine diphthongo, Lamentor, conqueror. *¶* οφύρος μαφομαι, οφύρομαι. GAL. Se plaindre ou complaindre. ITA. Lamentarsi, querelarsi. GERM. Klagen. HIS. Quexarse. ANG. To complain, to bewail and mak moone. *¶* Salust. Sapè de luxuria & avaritia nostrorum civium questus sum. Admittit autem hoc verbum variā constructionem. In eadem enim significatione dicimus, Queror hanc rem, vel de hac re, Cesari, cum Cesare, & apud Cesarem. Cicer. de Amic. Quoram plerique aut queruntur semper aliquid, aut etiam exprimunt. Idem Lent. lib. 1. Epist. Multa de mea sententia questus est Cesari. Ovid. 1. Metam.

Cum love visa queri.

Dicimus etiam queror apud illum. Plin. de viris illustribus. Quo cognito apud populum questus quod de se aliiquid timuissent. Ali quando absoluē, ut apud Cicer. lib. 1. Epistol. ad Lentul. Quid multa, questus est graviter. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Istuc apud novicem querere. Ambiguè & imperativo & indicativo modo. Idem Mostell. sc. 1. a. 1. In sene&a male querere. Idem Amph. sc. 1. a. 1. Satis est me queri illo modo scrivitatem. Idem Afin. sc. 4. a. 1. Meas querat fortunas. Ovid. 5. Fast.

Ibat ut Oceano quereretur facta mariti.

Sene. c. 15. de conf. ad Mart. Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Tript.

Quodque querar (de te) notum, qua patet orbis, crit.

Cesari. lib. 3. de bell. civ. Questi sunt de injuriis.

Queritor, queritatis, frequentati vix. Multum sapèque queror. *¶* οφύρομαι. GAL. Se complaundry souvent. ITA. Lamentarsi spesso, lamentarsi molto. GERM. Heftig oder oft klagen. HIS. Mucho se quejar, & quexarse à menudo. ANG. To complain often. *¶* Liv. lib. 9. de bello Macedonico. Ne vox queritantis auditetur. Tacit. lib. 16. Igitur flentes queritan

queritantesque quia derant facessere properè jubet Thrasea.
Questus, us, sine diphthongo, in dative & ablativo plurali questibus.
Lamentatio, querela. { תְּלֻנָּה telunah, μισθίς GAL. Plainte, com-
plainte. ITA. Lamento. GERM. Ein klug mit weinen. HIS. Quexa à
querella. ANG. A complainig or making of moone. { Cic. 5. ad finib.
Quod ciuitatu, questu, gemitu, &c. Virg. 4. Georg.

— & mæsti laide loca questibus implent.

Idem 4. Eneid.

Tantos illa suo rumpebat pestore questus.

Cic. pro Quintio. Qui denique questus, qui mæror dignus inveniri, &c.
Querela, æ, querimonia, questus. { תְּלֻנָּה telunah, μισθίς, μισθίς.
GAL. Querelle, complaente. ITA. Querela. GERM. Ein klug mit weinen. HIS.
Quexa à querella. ANG. A complainte, bewayling. { Cicero. de senect.
Sed è interfui querelis mærorum aequalium. Idem ad Brutum. lib. 11.
Sed tamen providendum est, ne qua iusta querela esse possit. Ovid.
5. Fast.

In que meo non est ulla querela tero.

Idem Eleg. 5. lib. 4. Trist.

Icidat & vestro rara querela tero.

Plaut. Menach. sc. 2. a. 4. Mens est in querelis. (de litigiosis.) Catul.
de Com. Beren.

Id mea me multis docuit regina querelis.

Et Sueton. in Calig. cap. 10. Elicere aliquem ad querelas. Ovid. 4. de
Ponto, Elegia 3.

Nam nisi iusta tua, iusta querela mea est.

Horat. 2. Ode 9.

— & desine mollium

Tandem querelarum : & potius nova

Cantemus augusti trophaea.

Virg. 4. Eneid.

Desine méque tuis incendere, tēque querelis.

Querimonia, æ, querela, lamentatio. { תְּלֻנָּה telunah, μισθίς, μισθίς.
GAL. Complainte. ITA. Querelamento, lamentatione. GERM. Ein klug mit trauerem. HIS. Quexa à querella. ANG. A complainte, à moone making. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Semper ad me cum argentata accedito querimonia. Idem Menach. sc. 2. a. 5. ut neuter ad me veniret cum querimonia. (de viuo & uxore) iungantibus simul. Cicero ad Q. frat. lib. 2. Eo metu in cito repente magna querimonia omnium discessimus. Hor. in Arte, V. sibus impariter juncit querimonia primum, post etiam inclusa est voti sententia conapos. Cicero & Verr. Ut si me in ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate, & de civium Romanorum indignissima morte, non modo vires, verum etiam vita deficiet. Quanquam autem nulla ab autoribus ferè inter querelam & querimoniam videatur observata differentia: tamen Corn. Fronto ita distinguit, ut querimonia certæ rei sit & gravitatis cuiusdam : querela vero super vacua & cum levitate quadam conjuncta.

Querulus, a, um, pen. corrupt. Queribundus, vel querelis plenus. { ἔγκληματος, μισθίμοις. GAL. Qui ne fait que se plaindre, querilant. ITA. Lamente vole. GERM. Klägbar. Das vol klagens ist, sich vbel ges habend. HIS. Querelloso. ANG. That copayneth ofien. { Ov. 3 Trist. El. 8.

Et nunquam queruli causa doloris abest.

Mart. lib. 4.

Missa nec à querulo mappa cliente fuit.

Ovid. Epist. 5.

Implevitque sacram querulus ulularibus Idam.

Idem Eleg. 1. lib. 5. Trist.

Hoc querulam Progen Halcionenque facit.

Quandoque à poëtis pro canoro ponitur. Virg. lib. 2. Georg.

Et cantu querula rumpent arbusta citada.

Servius. Querulae cicadæ, id est, canoræ, Horatius lib. 3. Carm.

Sub canitu querula deffice tibia.

Ovid. 5. Metam.

Calliope querulas presentat pollice chordas.

Idem lib. 3. Fast.

— & querulas impulit aura fores.

Queribundus, querulus, vel plenus querelatum, μισθίμοις. Cicero. pro
P. Sylla. De suppicio P. Lentuli, de carcere, magna & queribunda voce
dicebat. Senectus queribunda. Silius lib. 1. 3.

Querquetulana, Porta Roma fuit, ita dicta à querelato quod intra muros
iuxta se habebat Festus, Querquetulanæ nymphæ, querelato paxi
dentes.

Queriquedula, æ, Avis ex genere natantium, sive aquaticarum, tam in
aqua quam in terra vitam agens, quemadmodum anseres & anates:
quod genus animalia Græco vocabolo ἄρνες vocantur. { GAL. Cer-
cerelle. ITA. Cercerella. GERM. Ein art wasserböglen/ murdanten sind
grauw. HIS. Un genero de anade. ANG. A water foule called a teal. }
Varro 3. de re rust. c. 1. Altera species eorum quæ non sunt contenta
terra solùm, sed etiam aquam requirunt, ut sunt anseres, queriquedulae,
anates.

Querqueræ, æ, à κερκός, Frigus, horror, querigōs, horridus: unde querqueræ
febris, horrida. Apul. in Apol. Posse dicitis ad res venereas sumpta de
mari spuria & fascina (nempe vetetum & virginale) propter nomi-
num si ilitudinem qui minus possit ex eodem littore calculus ad ve-
scam, testa ad testamentum, cancer ad ulceræ, alga ad quereram. Ma-
lè scriptum quererum.

Querquerus, a, um, aliás quererius. Vide Querela.

Querulus, vide Queror.

Qui, quæ, quod, Relativum est substantię, cuius significatio & usus nul-
li non est notus. { τίς aschér 'o, 'o. GAL. Qui, lequel. ITA. Il quale, la
quelle. GERM. Welcher/welche/welches. HIS. Quien, à que cosa. ANG.
which. { Plaut. Cure. sc. 3. a. 5. Non male creditur (iis) qui nunquam
reddunt Ibid. sc. 2. a. 4. Ego' ab lenone quicquam mancipio ac-
cipiam, quibus sui nihil est. Ponitur aliquando adverbialiter pro
quo modo τίς, τις γένος. Cicero. de Amicis. Qui fieri potest at ut eius
dolore non angeret, qui mecum semper familiarissime vixisset. Plaut.
Menach. sc. 2. a. 5. Qui istuc canere possum? Idem Cure. sc. 3. a. 5. Qui pro-

misi? T. Lingua. Idem Milit. sc. 5. a. 2. Qui votare? (id est, quomodo.)
Relativum Qui, quæ, quod interdum eleganter traicitur, alienamque
sedem occupat, ut rotundior & numerosior efficiatur oratio. Nam
inter antecedens, & eius casum interponitur. Cornel. Cels. lib. 7 cap. 7.

Ea vero curatio quæ palpebræ laxioris ab omnibus frequentatur, nihil
habet dubij. Alter dicit inornatæ palpebræ laxioris quæ. { Ali-

quando pro ut. Terent. in Andria. Nunc si quid potes, aut tu, aus-
hic Pirrhia, facite, singit & inveniente, efficie qui detur tibi. Plaut. Aulul.
sc. 1. a. 4. Scripta pueris induit ratis, qui laborent minus. (id est, ut)

Item Milit. sc. 1. a. 2. Dedi (tabellas) mercatoris, qui deferat, (id est ut.)

Idem Cure. sc. 2. a. 4. Istas minas decem, qui me procurem. Idem Ps. sc.
1. a. 1. Hac me promittere, qui vos oblectem. Idem Capt. sc. 4. a. 5. ar-
cessatur faber qui istas compedes tibi adimam, Idem Asin. sc. 1. a. 1. Qui

pessim videri huic fortis (id est, ut) Et Menach. sc. 2. a. 2. & Mostell. sc.
3. a. 1. He mihi cum nihil est, qui illi diminuam caput. Idem Cure. sc. 2.
a. 4. Ecquid das qui beue sit (id est, ut) Idem Mostell. sc. 3. a. 1. Cedò
cerussam. Quid opus est ea? nana qui malas oblinian. (id est, ut,) vel
qua, cerussa sup. { Qui pro cui, apud veteres. { Aliquando pro uti-
nam, εἰτε. Terent. in Phor. Qui illum dij omnes perdant. Plaut. Menach.
sc. 1. a. 3. Qui illum Dij perduint. { Aliquando pro unde. Terent. in He-
cyr. Nec qui mihi hoc eveniat scio. Et in And. Nam qui isthæ tibi
incident iuspicio? Plaut. Aulul. sc. 4. a. 1. Satis habes qui vitæ bene colas.
Idem Mostell. sc. 1. a. 1. Qui scis an istuc eveniat. Idem Milit. sc. 5. a. 2.
Qui scio an ea sit? { Aliquando pro cui, quamobrem, l. Idem prolog.
Amph. Qui minus eadem histriioni sit lex, quæ summo vito? Idem Asin.
sc. 3. a. 3. & Ff. sc. 3. a. 1 & Mostell. sc. 2. a. 2. Qui dum? Idem Aul. sc. 2. a.
2. Ceteri in facturi nuptias. Qui quia nihil est temeti. Cic. 1. Tusc. Qui
enim beatior Epicurus quod in patria vivebat, quam Metrodorus qui
Atheni. Terent. in Aulul. Non potest. PAM. Qui? Donatus, qui, id est,
quamobrem. Componitur aliquando cum. Dum, & dicimus quidam
in eadem significatione. Terent. in Eunuch. At nunquid aliud? P. Qui-
dam. Qui pro qua, Plaut. bus in Amph. Patera auera, qui potitavit Rex
(id est, qua.) { Pro quo apud eundem Asin. sc. 4. a. 2. Est & qui à quis
abjecto ultimo elemento quod aliquando interrogative tenerit pro
quis. idem in Amph. Qui me alter est audaciōr homo? aut qui confi-
dentiōr? Ponitur aliquando pro nempe qui vel utpote qui. idem
Milit. sc. 1. a. 1. Amant te omnes, nec iniuria qui sis tam pulcher. Cic.
Attic. lib. 5. Actio maluimus iter facere pedibus qui incommodissimè
navigassimus. { Aliquando pro qualis. Idem 2. de divin. Xenophont
Socraticus qui vir, & quantus. Composita à qui sunt, Quidam, qui-
cunque, quivis, quilibet, à quo Vnuslibet. { Quibus in extremis, ele-
gante dicitur pro quorum in extremo εἰσι εἰς ιχθύες. Cicero Cesari,
Literæ dantur mihi à te, quibus in extremis scriptum est.

Quia, coniunctio causalis. Idem valens quod quoniam. { εἰ δι, εἰ, GAL.
Pourtant que, pour ce que. ITAL. Perche. GERM. Dierocil/ datum. HIS.
porque. ANG. Because. { Cicero de Amic. Sed quia natura mutari non
potest, idcirco veræ amicitiae se aperte sunt. Plaut. Mostell. sc. 1. a. 1.
Cui me verberas? quia lubet. (alias, quia vivis.) { Ideo quia, vide Ideo:
propterea quia, vide Propterea: quia enim, vide Enam. Interdum bis re-
petitur, sequente subiunctivo. vel indicativo. Quint. lib. 12. cap. 1. Non
quia professe nunquam satis sit, sed quia hoc prospicere debet, nequid
prius quam fecerit: faciat.

Quiānam adverbium interrogandi, quare. { εἰ δι. Αγρι. GAL. Pour-
quoy? ITAL. Perche. GERM. Warumb/oder weshalben. HIS. Porque.
ANG. Wherefore? { Virgil. lib. 5.

Hū quianam tanti cinxerunt aethera nimbi.

Quianæ, una particula est, & significat certè, revera. { εἰ δι. οὐτος. GAL.
Vrayement, certes,inement. ITA. In vero. GERM. Warlich. HIS. Ciertamente.
AGN. Truly, verely. { Virg. lib. 4. Eneid.

— Quianæ auxilio iuvat ante levatos.

Quiat, cuias Accio, à quis.

Quicquam, cuiusquam, Aliquid, Si quicquam mentitur invenies, oce-
cidit. Cic. 4. Acad. Nec quicquam aliud videndum est nobis. Quic-
quid, vide inf. à post Qui dum?

Quicum, pro Cum quo Terent. Heaut. qui cum loquitur filius? Cic. 1.
Offic. Quid ad hanc mansuetudinem addi potest, cum quicum bellum
geras, tam molli nomine appellati.

Quicunque, οντες, qui ullo pacto, vel modo, quisquis, qualiscumque { εἰ δι,
οντες, οντες. GAL. Quiconque, quelconque, chacun. ITAL. Chiunque.
GERM. Geb was oder welcher/weit idch. HIS. Qualquiera que. ANGL.
whoever. { Cic. pro Sest. Ego vos in omni fortuna quæcumque erit
oblata complectar. { Aliquando accipitur pro qualiscumque. Idem 3.
de Orat. Easque nos primi quicunque eramus, & quantuluncunque
dicebamus convertim is.

Quid, nomen substantivum, quod ferè interrogative sumitur. { εἰ δι mah.
ti. GAL. Quelle chose, quoy. ITA. Che cosa. GERM. Was HIS. Que cosa?
alguna cosa. ANGL. what. { Cicero. de fin. Quid de pratorum viriditate
dicam? Et paulo ante, Quid de utilitate loquar stercorandi? Plaut.
Pseud. sc. 3. a. 1. Quid hoc est? (stomachantis. (Idem Mostell. sc. 2. a. 2.
Vah quid est? Item, Quid est negotij, mox. Quid iam? Idem Cure. sc. 1.
a. 1. Quid causes? Idem Asin. sc. 3. a. 1. Quid modi est duetando? Idem
Menach. sc. vlt. a. 5. Quid erat nomine nostre matris? Quid ei nomine fiet
Ibid. sc. 2. a. 2. Idem in Pseud. sc. 2. a. 2. Quid est nomen tibi? &c. { Quid
nisi Ovid. Eleg. 7. lib. 1. Trist. Quid num? Vide Num. { Pro cur. Idem
Eleg. 7. lib. 5. Trist. Quid venias requiret. Plaut. Cure. sc. 1. a. 1. Me ex-
cruiat P. Quid est? (id est, cur?) Idem ibid. sc. 3. a. 1. Rogat quid veniam
Cariam Ibid. sc. 1. a. 5. Quid id queris? Idem Asin. sc. 3. a. 2. Quid venis?
Idem Cure. sc. 1. a. 3. Quid eum queris? (bis) Idem Menach. sc. 2. a. 4.
Quid tu mihi tristis es? Idem Mostell. sc. 1. a. 1. Quid latet? Quid tibi hinc
clamatio est? (id est, cur ita clamas?) Idem Aulul. sc. 4. a. 1. Quid tibi
est? GAL. Quas tu à crier. Idem Cure. sc. 2. a. 1. Quid lubet perditum te
dicere? Idem Amphit. Quid hue ad me Blephao? (venis sup.) Non
nunquam etiam indefinitè. Virg. 10. Eclog.

Nunc scio quid sit amor.

Aliquando est adverbium interrogandi, pro cur, vel quare, εἰ. Ter-
ent. in And. Sed quidnam Pamphilum examinatum video? Ovid. in Epit.
O Enones ad Parid.

— quid arena semina mandas.

¶ Aliquando ponitur pro in quo. Cic. in *Lilio*. Quid enim indigens Africanus mel? Quint. Quid tibi tantum malum feci? quid offendis? ¶ Aliquando in oratione vacat. Cicero ad *Serv.* Trebatio mandavi, ut si quid tu voles eū ad me mitte: ne recusaret. Composita sunt quicquid, quicquam, quiddam, quicque, quippiam, nequicquam, quidnam nunquid, quidai, quidlibet. Usus habet ut d sequente q, mutetur in c, ut quicque, quicquam: & sequente p, in p: ut quippiam. Quicunque autem & unumquicquid, aut unumquicque, aut unumquidlibet, nequaquam dixerit, sed quodcumque, unumquodque, quodlibet unum, &c. quid agi aus? consilium querentis est inquit Donat. *ri dñm p*. Ter. in *Eunuch.* Quid nunc agimus. Quid hominis habes? cum contemptu dicitur Idem in *Heyr.* Sed quid mulieris uxorem habes? quid istuc? adverbium est æg. è concedentis, inquit Donatus. *ri dñm p*. Terent. in *Eunuch.* Quid istud, si certum est facere, facias: verum ne post confessas culpam in me. Idem in *Andr.* Quid istuc, si ita in animum induxit esse utile. Nolo tibi ullum commodum in me claudier. Quid cum genitivo, more substantivorum. Plaut. *Aul.* sc. 4. a. 2. Si quid divortij fuit. Idem *Afin.* sc. 4. a. 3. Quid id est quæsti? Idem *Aulul.* sc. 1. a. 1. quid rerum geram. Idem *Pseud.* sc. 6. a. 4. Viso quid rerum egerit. E. *Aul.* sc. 6. a. 2. Quid clamoris dirutu h. ne. Item, Quid hoc negotij est neminem meum dictum magnificare? Idem *Afin.* sc. 4. a. 2. Idem *Men.* sc. 1. a. 2. Quid tibi mecum est rei? Non ego te novi. Idem *Cure.* sc. 1. a. 2. Quid tibi est? sub morti. Ovid. *Eleg.* 5. lib. 1. Trist. Si quid ego adhuc muneris. Plaut. *Aulul.* sc. 4. a. 1. Nihil est dotis quod dem. ¶ Quid istuc est? (obiurgantis.) Idem *Milit.* sc. 5. a. 2. & *Men.* sc. 7. a. 5. Q. id est? (mitant s.) Idem *Capt.* sc. 4. a. 3. Quid est? (irascientis.) Quid ita, significat cur, nūs dñ. Plaut. in *Aul.* Occidi. E. Quid ita? Donatus putat esse unam partem orationis. ¶ Quid quæris, clausula est sermonem in compendium redigatis, eandem vim habens quam quid plura? vel quid opus est verbis? quid vis præterea? quid vis dicam? *ri dñm p*, *ri dñm p*. Cicer. ad *Attic.* lib. 1. Quid queris? nūn ad privata rebus. Horat. lib. 1. Epist.

Quid queris? vivo, & regno simul ista reliqui.

Quid tuum, quid tum postea, & quid tum denique, idem valent quod quid ego? quid iraque? quid interea? quid denum? *ri dñm p*, *ri dñm p*, quæ omnia significant, quæ pertinet istud de quo loqueris, sive quid attinet hæc dicere? sive quid sibi vult hic sermo?

Quidam, certus quispiam; à quis, i, aliquis, & dam, enclitico, cum suis, personam certam dicit, & singulare potius signum est quam particulare. { o ñava. GAL. Quelqu'un, aucun. ITAL. Un certo. GERM. Einer. HIS. Un certo. ANGL. Some. } Cicer. pro *C. u.* Quidam ex advocatis, homo summa virtute prædictus. Plaut. *Men.* sc. 2. a. 4. Nimirum sollicitum me habuit cliens quidam. Idem ibid. Quid homo est? Menēchmus quidam.

Quidam adverbium affirmandi, profecto, certè. { jps ac hén. 271, 272. GAL. Certes, certainement. ITA. Certamente. GERM. Troar. HIS. Ciertamente. ANG. Truly. } Et tribus modis in oratione accipi solet. Uno ad distinguendas res. Apud ut, Ego quidem scribo, tu vero legis, ille autem doçmit. In quo modo duobus tantum comitibus uti potest, scilicet vero & aitem. Altero quasi per exceptionem eius quod affimes. Quintil. in *Insan.* Tοιχειβις quidem filium, sed fatebitur mater Cicer. lib. 3. Offic. Ab optimis, illis quidem viris, sed non satis eruditis, *ri dñm p*. Pluriusque in hoc modo comites habere potest, ut Verum, verumcamen, sed tamen, et, attamen, ceterum. Tertiò quum nulla sequitur ex prædictis coniunctionibus: ut apud eundem. Aut enim nemo (quod quidem magis credo) aut si quisquam est, ille sapiens fuit. Plaut. *Men.* sc. 6. a. 5. Metuam ego haud multum quidem. Ibid. sc. 2. a. 5. Dabitur malum me quidem si attigeris. Ibid. sc. 3. a. 1. Sic animatos decet esse amatores, qui quidem se ad mendicitatem proponent detrudere. Idem *P. sc. 2. a. 5.* Liberè hercè hoc quidem. Idem *Aul.* sc. 4. a. 1. Ne p'geat proloqui. Dñm quidem non peccanteris quod non lubeat proloqui. ¶ Quidam, & certè, aliquando simul junguntur. Cicer. ad *Lentul.* lib. 1. Illud quidem certè nostrum consilium jure laudandum est. Terent. in *Phorm.* Quidam coniunxit cum hercle. Nam tua quidem hercè certò vita hæc expetenda, &c. Cicer. autem lib. 10. Epist. ad *Attic.* post quidem subiuxit profecto. Nunc quidem profecto Romæ es, Quidam (ut annotat Passer) monosyllabum ponitur in *Afin.* prologo, & in *Pseud.* Plaut. sc. 1. a. 1. (bis.) ¶ Eius composita sunt, Equidam, S'quidam: de quibus alibi.

Quidam, aliquando interrogative accipitur, aliquando indefinitè. { māh. utrō. GAL. Quo, quelle chose. ITA. Che, che cosa? GERM. Was doch / oder warum HISP. Que cosa? ANGL. what? } Terent. in *Phorm.* Quidam ille commotus venerat? hoc est, quamobrem, vel propter quid? Idem in *Eunuch.* Reviso quidaam Chærea hic reum gerat.

Quidni, certè, vel certum est, vel cur non, { wñs p dñ, ri plo. GAL. Pourquey non. ITA. Perche non. GERM. Warum nicht. HIS. Porqueño. ANG. why not. } Et duas partes sunt secundum Priscianum, sicut, Cur non. Terent. in *Eunuch.* Habésne hominem agabo. PH. Quidni habeamus. Plaut. *Men.* sc. 5. a. 5. Ecquid sentis. Quidni sentiam. Idem *Pseud.* sc. 1. a. 1. Quid s'es? Quid ego ni fleam. Ivia. sc. 2. a. 2. Onam rem. Quid ego ni teneam. Idem *Cure.* sc. 1. a. 3. Nostin. L. Quidni novem. Veteres enim ni pro ne ponebant, & ne pro non. Idem. Ni stulta sis. Et ne vult, pro non vult.

Quidum? Quare igitur? Plaut. Amph. Prodigum te fuisse oportet olim in adolescentia. A. quidum. M. Quia senecta ætate à me mendicas malum. Terent. *Eunuch.* At nunquid aliud? P. quidum? G. quia tristis es.

Quidque, vel quicque. Quintil. lib. 3. cap. 11. Non ut quidque primum accendam, ita primum cogitandum est. Cicer. 3. de nat. dcor. Interpretando quorsum quidque pertineat. Plaut. Amph. ut lubet quicque facias.

Quicquam. Plaut. *P. sc. 2. a. 5.* Ordine ut quicquam egisti scio. Idem *Men.* sc. 1. a. 3. Nunquam quicquam factum peius. Idem *Afin.* sc. 3. a. 1. Nunquam quicquam poscerem. Idem *Men.* sc. 2. a. 4. Non deliqui quicquam. Ovid. *Eleg.* 4. lib. 3. Trist.

— Si quicquam credis amico.

¶ Nonnunquam vacat, ut apud Plaut. Mostell. sc. 3. a. 1. Quid illa pote quicquam peius muliere memorari. ¶ Pro quicque. Idem *Pseud.* sc. 2. a. 5. Ordine omne, ut quidquam gestum est edissertavit. Idem *Ibid.* Ordine ut quicquam egisti, scio. ¶ Quicquid, ut quidam aiunt, mutat d, in c, ne bis interrogare videatur. { oriosw. GAL. Tout ce que c'est. ITAL. Ciascuna cosa. GERM. Alles das/ Sebroas. HIS. Todo que. ANG. whatsoever. } sed non est ratio satis ponderosa, ut putem non reprehendendum qui scriperit quidquid & quicquam. Quint. lib. 1. de Orthograph. Fitigiora his alia, ut quicquid quam c haberet, ne interrogare bis viderentur: & quotidie, non cotidie, ut sit quoq die. Est autem quicquid substantivum, sicut & quid Ideo genitivum substantivum, vel adiectivum exigit: ut Quicquid pecuniarum, quicquid molle, Quicquid nomen est tibi, quoqunque voceris nomine. Gell. Quodcumque adiectivum est, & idem substantivum in eodem casu patitur, sicut & quod: ut Quodcumque cælum: adiectivum vero respuit.

Quiçs, etis, Vacatio à labore, sive cessatio à quoqunque opere. { mnōach תְּנַחֲנָה menuch מְנֻחָה hanachah חָנָחָה schaluchah שָׁלָעָה. } GAL. Ropos. ITA. Quietie, riposo. GERM. Rüro oder rast. HIS. Holgança de trabalho. ANG. Rest, quietness. } Cicer. Catil. Mors, laborum aut miseriarum quies est. Senec. cap. 3. de conf. ad Mart. Quiet dignissimus, (id est qui placide quiescat mortuus: vel qui somno dignissimus est perpetuo.) ¶ Aliquando pro Somnio. Velleius manifestæ denunciatione quietis (i. somnij monitu). ¶ Sæpiusque accipitur pro somno, eo quod dormientes ab omni opere ferentur: cui opponitur vigilia. Quintilian. lib. 7. cap. 3. Labor an otium, vigilia an quies? Horat. Epist. 17.

Si te grata quies, & primus somnus in horam

Delectat.

Vt quies commodi veniat. Cels. lib. 6. cap. 6. Noctu vero, quo commodi quies veniat, non alienum est, &c. Cicer. 1. de divinit. Quæ quidem multo plura evenirent, si ad quietem integrum itemus: nunc onusti cibo & vino perturbata & confusa cernimus. Virgil. 10. Aeneid.

— neque enim membris dat cura quietem.

¶ Olim per quintam declinationem inflectabatur. Quies, quiet: quæ inflexio etiam hodie manet in composite requies, requici: quaque & hoc nonnunquam faciat requietis. Cicer. in *Catone*, ut mea lenitatis quietem, delectamentaque noscatis. ¶ Differunt (ut quidam volunt) quies & tranquillitas: quod quies, corporis sit: tranquillitas animi. Idem in *Prolog.* lib. 1. de *Orai*. Nam qui locus quietis, & tranquillitatis animi plenissimus fore videbatur, in eo maxime moles molestiarum, & turbulentissimæ tempestates extiterunt. Salust. Namque animus impurus diis hominib[us]que infestus, neque vigilis, neque quietibus sedari potuit: ita conscientia mentem excitatam vexabat. Cicer. 1. Offic. Ioco ut illo quidem licet, sed hec somno, & quietibus cæteris. Verum hæc differentia non est perpetua. Accipitur enim sæpiusque quies pro otio, & tranquillitate animi. Plin. lib. 18. cap. 28. Qui paupertatem & quietem doctinam sciebant in primis cordi esse. ¶ Quieties, in plurimi pro cubilibus, Lucret. lib. 1. Namque canes, ut montivagæ persepe feras Natus iuveniunt intectas fronde quietes. ¶ Accipitur aliquando quies pro tranquillitate, sive serenitate aëris. Virg. 2. Georg.

Si non tanta quies iret frigusque, calorémque

Inter & exciporet cali indulgentia terras.

¶ Quies, adiectivum pro quietus, ut Inquieris, apud Priscian. 1. 6. Natus; jamque eius mentem fortuna fecerat quietem Licini. Macc. Non minimo labore quietes volevant esse.

¶ Quesco, scis, quievi, quietum, Quietem ago, quietem cupio, ferior à labore. { mnōach שְׁבָתָה schabath. נַחַזֵּא, נַחַזֵּעַ, נַחַזֵּעַ. GAL. Se reposar, dormir, cesser. ITA. Ripoarsi. GERM. Rüben. HIS. Holgar. ANG. Torest to beat quiet or rest. } Virg. 1. Aeneid.

— nunc blanda compositus pace quiescit.

Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Nunquam hodie quiesceret, quin perficeret. Idem *Men.* sc. 1. a. 3. Potia' ut quiescas, si ego hanc referam. Item *Afin.* sc. 4. a. 2. Audio & quiesco. (i. taceo) Ibidem, Quiesce queso (i. ne sœvi & irascere.) ¶ Accipitur & pro dormio. Cicer. 6. Verr. Eo quum venio, Prætor quiescebat. Plaut. Amph. Ibi cœnavi, atque ibi quievi in nav. (i. dormivi.) Idem Mostell. sc. 4. a. 1. Sine cum quiesce et (i. dormire. sup. ebrium.) Idem *Capt.* sc. 4. a. 3. Quia tu quiescis cor meum. Idem Manech. sc. 2. a. 3. Pontin ut quiescas, si ego hanc referam, &c. ¶ Aliquando pro sto, non moveor. *ri dñm p*, *ri dñm p*. Virgil. 6. Aeneid.

Postquam collapsi cineres & flamma quievit.

Idem 7. Aeneid.

— postquam alta quierunt

Æquora.

¶ Aliquando activè accipitur pro quiescere facio. *ri dñm p*. Plaut. in Mostell. Quiesce tumulum hunc qui est ante ostium. ¶ Quiescere etiam dicitur qui solitam petulantiam remittit. Terent. in *Prolog.* Andr. Dehinc ut quiescant perio moneo, & desinant maledicere. ¶ Aliquando accipitur pro abstinere, seu supersedere. Gell. lib. 2. cap. 28. Statuere, atque edicere quiescebant. Plaut. in *Mostell.* Quin tu si sapis, quiesce hanc rem modo petere. ¶ Aliquando pro permitto. Cicer. ad Att. lib. 7. Quiescerat rem adduci ad interregnum. ¶ Quiesci, impersonale. Terent. in *Andr.* Quibus quidem quam facile poterat quiesci, si hic quiesceret. ¶ Hinc componuntur acquiesco, conquiesco & requiesco: quicunque significata vide suis locis.

Quietalis ab antiquis dicebatur Orcus. Fest. quod hominibus quietem tribuat.

Quætorium, & requitorium, conditorum monumentum, ubi quiescent condita corpora. In inscription. antiquis illa nomina leguntur. Vida inscriptions antiquas Orbis Romani, quas edidit Guterus.

Quætorius, a. u. a. adiectivum est à nomine quies deductum, aut potius nomen ex participio, idem valens quod tranquillus, otiosus, placidus. { mlw scheluv. mlw scalev. novg. } GAL. Coy, qui est en repos. ITAL.

ITA. Quiet, chi sia in riposo. GERM. Ruhig. HIS. Sossegado y quedo.
ANG. Quiet or at rest. § laut. Mostell. sc. 1. a. 2. Pontin ut quieto
fis animo? Idem Cura. sc. 2. a. 4. De isto quietus esto. (id est, se-
curus) Terent. in Phorm. Quietus esto, inquam: ego curabo ne quid
verbosum duint. Vbi Donatus, Quietus, securus: ab eo quod
precedit, id quod sequitur. Virg. 5. Aeneid.

mox aere lapsa quieto

Rasit iter liquidum celeros neque commovet alas.

Idem. 1. Aeneid. in primis regina quietum Accipit in Teucros ani-
mam mentem, neque benignam. ¶ Redde te quietum, efficere ut quiete
& secu. è quis vivat. Terent. Eunuch. Sex ego te totos Parthenos hos
mens quietum reddam, & tu sum deorum cursites, neve usque
ad lucem v. giles. Solutus & quietus animus. CIC. pro Roscio Com.
Hoc ego loco solito & quietum sum animo: & quorundam recidat res
ponsum tuum, non magnopere labore, Idem. 2. Tuscul. Nam qui id
quod vitam non potest metuit, is vivere animo quieto nullo modo
potest. Ide. 6. Verr. Primum mirum omnibus videri, Diodorum reum
hominem quietissimum Horat. Epod. 10.

Quietore non feracui equore,

Quam Gra. a victorum manus,

Cum Pallas usto verius iram ab Ilio

In iam impiam Aen. ratem.

¶ Apuleius Apol. 1. Non quietus est, pro quiete.

Quietè, adverbium, Tranquillè, placide. § ήσυχη. αργεια. GAL. En paix &
tranquillité. ITA. Pacificamente, tranquillamente. GERM. Ruhiglich/
Mitsille. HIS. Quietamente, sosségadamente. ANG. Quiet lie, youth rest. §
Cicer. 1. de finib. Quia qui utantur, benevolentiam sibi conciliant: &
squod apertissimum est ad quietè vivendum) charitatem. Idem 3. bell.
erit. Nostri complutibus interfectis, quiaque omnino suorum amil-
lis, quietissimè se receperunt.

Quilibet, Q. i. vis, quasi quemcumque ex multis libet diligere. § ον
ισχ. ον, οντολο. GAL. Qui que tu voudras, c'est tout un quel,
chacun. ITA. Ciascuno, qual ti piace. GERM. Was einer will, ein ieder.
HIS. Quenquiera que. ANG. Everie one, whome thoro will. § Horat.
in Arte,

— pictoribus atque Poësis

Quidlibet audendi semper fuit aqua potestae.

Ponitur etiam aliquando pro vili & obscur. § ον. Plin. lib. 7. Bis
ab Annibale captus, neque cum quolibet hoste res fuit. Ovid. 1. de
Arte amandi,

Pollitus dives quilibet esse potest.

hoc est, vel tenuissimæ fortunæ homunculus: Cui locutionis generi
non dissimile est illud Horatianum,

Non cuius homini contingit adire Corinthum.

Quinatūs, Aetas quinque annorum. § πενταρια. GAL. L'age de cinq ans.
ITA. Spacio de cinque anni. GERM. Des fõnsârtig alter. HIS. Es-
pacio de cinco años. ANG. The age of syue yares. § ticut bimatus, &
trimatus, aetas duorum, & trium annorum. Plin. lib. 8. cap. 43. Femen-
inis vita q. i. selectione annorum longissima, maribus viginti: rebur in
quintatu, de bus.

Quia, varis modis dicitur. Nam aliquando ponitur pro cur non. § ri-
pi. GAL. Que ne, pourqoy non. ITA. Che non, perchè non anzi.
GERM. Warum? was ist die Ursach? oder was hinderet es das nicht?
HIS. Qu no, orque no, tambien como. ANG. why not. § ut quin in-
terpantes, vel interrogantes, vel exhortantes dicimus. Quia venis?
figi? Vi g. 2. Ecloga,

Quia in aliquid saltum potius, quorum indiget usus.

Vinin his, molis que patas detexere iuncto? Cicer. pro Rabirio, Quia
compescitis istam vocem in indicem stultitiae aliquando pro quod, seu
ut Cicer. At. Proclus nihil absit quin sim miseritius. Idem. Non du-
bito quin eo sis animo quo ego essem, si quid tu me rogates Terent.
in And. Non dubium est quin uxorem noxit filius. ¶ Super coniun-
ctione. Quia, & eius notionibus vide Gell. cap. 13. lib. 17. ¶ Quia pro
ut idem cap. 13. lib. 13. cap. 17. noct. Attic. Alias significaciones ab
exemplis discito. Tibui. lib. 4.

Quia horante Deo, magnis insistere rebus

Incipe.

Ibidem,

Quia largita tuis sunt multa silentia votis.

Plant. Mostell. sc. 3. a. 1. Quia aspice me & contempla. Idem Men. sc. vlt.
4.5. Nunquid memorate, quia ego liber eam. Idem Most. sc. 2. a. 1. Non
videor fareire posse ades, quia ruant. Idem Men. sc. 8. a. 5. Me conve-
nisse audeas dicere? Quia te eripi. Idem Ibid. sc. 5. a. 5. Quia te lapiter
dique omnes perdiunt? Idem sc. 2. a. 5. Quia incommodi plus naliique
sit boni si obigit quid? Idem Men. sc. 1. a. 4. Quia tu taes? Idem
Most. sc. 3. a. 1. Quia mone si quid erro. Aliquando pro quietiam, id
insuper, pax: id, sive atque etiam. § ηπ αχ δι γαμ. ηπ αχ, ηπ
η. § Virgil. 1. Aeneid.

— quia aspera Iuno,

Quia m'ri nunc terraque metu, calidumque fatigat,

Confusa in melius referet,

hoc est, quia mo. vel quod maius est. Plaut. Amph. sc. 1. a. 2. Vidistin'
uxorem tua. Quia int. oīre in aedes nunquam licitum est. ¶ Pro
Im. Idem Cura. sc. 1. a. 1. Quia lens hic habitat. Idem alibi. Non æde-
pol faciam: quia ego illum aut deferam, aut satisfaciat mihi. (i. im-
verò) ¶ Pro atqui. Idem Men. sc. 4. a. 2. Hercle quia recte dicas, (pro
aqua certe) Idem Amph. sc. 2. a. 2. At pol quia certa res est hanc ob-
jurgare. (i. atqui.) Idem Ps. sc. 5. a. 1. Quia ut ius irem constitueram.
Idem Men. sc. vlt. a. 5. Hercle quia monuisti recte (i. atqui.) ¶ Pro
quidni. Idem Amph. egas scelest; Quia negem; ¶ Pro quo non, ibid.
sc. 1. a. 1. Nec quicquam sit. quia me omnes dignum deputent. ¶ Pro
quam non, ibid. sc. 1. a. 5. Nulla est confidentia in corde quia amiserim.
Aliquando idem valet quod ut non, vel quod non εχουν. Cic. Non
idcirco causas Isocrates non defendit, quia id utile esse, & honestum
existimaret. Similiter quam dicimus, Non possum me continere quia
gestiam: id est, ut non, vel quominus gestiam. Virg. 5. Aeneid.

Hic tibi nequa m'ra facit dispensia tamis

Quia uatem insanam inspicias id est, ut non.

¶ Aliquando ponitur pro qui non. § εστι. Cic. lib. 9. Epist. Nemo est
nostrorum quia uota victorie sue fecerit. ¶ Aliquando pro immo. Ter.
in Heaut. Quid dicam; quam causam afferam; s. quia nolo mentiar.

¶ Aliquando pro etiam. Terent. in Heaut. Syre pudet me. s. Credo, ac-
que id iniuria. Quia mihi molestum est. Plaut. Psend. sc. 3. a. 1. Nullus
est quem roges mutuum argentum; &c. Quia iam nomen interdit mu-
tui, &c. ¶ Aliquando pro quam obrem. Plaut. in Epid. — hic non est
locus, Quia tu alium queras cui centones sarcias. ¶ Aliquando pro
certe, p. ofecto. Idem in Amphitr. At pol quia certa res hanc est ob-
jurgare.

Quinarius, numerus quinque, πεντάς.

Quincenos, pro quingentis dixerit veteres, auctore Festo.

Quincunx, cis, Pondus, vel mensura quinque unciam. § πεντα. εστια.

GAL. De cinq onces. ITA. De cinque oncie. GERM. Ein gewicht zehn lod.

HIS. De cinco onças. ANGL. Of syue oces. § ¶ In arboreum quoque

ordinibus quincunx dicitur, quia ita dispositæ sunt arboreæ, ut binæ

cum tercia proximi ordinis equali intervallo sibi opposita, quoque te-

vertas, quincunciale referant. Quint. l. 8. c. 3. Nullusne ergo etiam

fructus adhibendus decor? quis negat nam & in ordinem, certaque

intervallo redigam eas arboreæ. Quid enim in illo quincunce specio-

sus, qui in quincunx parte spectaveris, rectus est? Sed protinus in

id quoque prodest, ut terræ succum æqualiter trahant. Cic. in Catone

Maiore. Quum autem misaretur Lysander & processitatem arborum,

& directos in quincuncem ordines, &c. Col. lib. 3. cap. 13. Nonnulli tan-

tem omnem vitam per denos pedes in quincuncem disponunt. Ar-

borum ordines (inquit Baylius) dicuntur in quincuncem digesti, quan-

do secundi ordinis arboreæ paribus intervallis sic disponuntur, ut fi-

guram quincunciale servare adinvicem videantur. Est autem figura

quincuncialis, ut supra annotavimus in dictione Decussis, dividit pars

literæ x per medium sectæ, quæ decussis figuræ refert. Eius dimi-

nium figura est literæ v, quæ quincuncem representat. Ratio quæ

huiusmodi figuræ quincuncis & decussis appellationem sive sortitæ,

non est obscura. Veteres enim, quemadmodum etiam fieri vi-

demus numerum deaarium & quinariu. huiusmodi notis x & v, pin-

gere solebant. Arboreæ itaque in quincuncem digestæ dicuntur quia

ita sunt collocatae, ut tercia duabus æquali intervallo opposita, v

literæ similitudinem faciat. ¶ Quincunces usuræ sunt, quoties ex

centum nummis (ut exempli gratia sit) quinque nummos usuræ na-

mine percipimus. Sic semisses usuræ, trientes besses & huiusmodi. Per-

sius Sat. 5.

Quid peris ut nummi, quos hic quincunx modesto

Nutrices, peragant avidos s. dare deuices;

Quincunx adjet. v. quinque partes habet. §

Quincuncialis, § πεντα. εστια. GAL. De cinq onces. ITA. De cinq

que oncie. GERM. Das nicht gar eines halben schuchs hoch ist. HISPI.

De cinco onças. ANGL. Of syue onces. § Quincuncialis herba dicitur quæ

mensuram quincuncialis unius pedis habet, hoc est, septenos ferè di-

gitos. Plin. l. 27. c. 13. de lithospermo. Herba quincuncialis ferè foliis

duplicè maioribus quam iute. Quincunciales etiam usuræ dicuntur,

quoties ex centum nummis (ut exempli gratia sit) quinque nummos usuræ

percipimus. Sic semisses usuræ, trientes besses & huiusmodi. ¶ Eit

& quincunx mensuræ genus, paulum suprà medianam heminam con-

tinebat. Martial. lib. 2.

Te conviva leget misto quincunx, sed ante

Incipiat positas quam tenuisse calyx.

Quincuncial, mensura etiam, sive regula quinque pedum, qua fabri mu-

rarij in dimetiendis parictibus uti solebant. Huius formam & usum

sic depingit. Martialis lib. 14.

Puncta notis ilex, & acta cuspidi clausa,

Sed è redemptoris prodere furia solet.

Quincuplices, Numerus quinque continens, ex quinquepliatus. § πεντα.

εστια. GAL. Quintupl. qui a cinq doubles. ITA. De cinq dopie.

GERM. Fünffaltig. HIS. De cinco dobrizes. ANGL. Five doubles, or five

fold. § ut duplex, & tripes. Martial. l. 14.

Cade iuvenerum domini caret area felix,

Quintuplex cera quum datur altus honest.

Quindécim, penult. corresp. omen numerale, indeclinabile, signifi-

cans ter quinque. § πεντα. εστια. GAL. Quindici. ITA. Quindici. GERM. Fünfzehn. HIS. Quinze en numeros.

ANGL. Five tene. § Plaut. Psend. Et iam quindecim habeo manus. Hor.

in Carm. secul.

Quindecim Diana preces virorum

Curet.

Quindécies, adverb. numerandi, Quindecim vicibus. § πεντα.

GAL. Quinze fois. ITA. Quindici volte. GERM. Fünfzehn mal. HIS.

Quinze vezes. ANGL. Five tene times. § Mart. lib. 7.

Dicere quindécies poteram,

Quid pertinet ad te?

Quindécim viri, Magistratus erant Romæ, quindecim numero, soli ius

habentes Sibyllinos libros adeundi. πεντα. εστια. Horum di-

gnitas O. quindécim viratus appellabatur.

Quindécim, a. um, adjet. est num. distributivi. § πεντα. εστια.

GAL. Quinze. ITA. Quindici. GERM. Je fünfzehn. HIS. Quinze.

ANGL. Five. Fivene. § Liv. 5. bell. Macedonici. Quindena

mīnum, quingentos denarios dat. Virg. 10. Encid.

Hinc quoque quingentos in se Mezentius armat.

¶ Quingenti item, hoc est, si numeris. magistri nomen erat apud Athenienses, à numero quingentorum viorum quorum officium erat civilia munera, et rūmque aetiones, de quibus quotidie iis inter populares erat, judicatae. Dignitatem autem hi maximam obtinebant, ac ab Areopagitis secundum locum obtinebant.

Quīngēntēsīmūs, a.ūm. Numerus est ordinis. { πεντακοσίοις. GAL. Cinq centième, de cinq cens l'un. ITA. Cinque centesimo. GERM. Das fünfhundert ist. HISP. Quinientos en orden. ANG. The five hundred. } Plin. lib. 15. cap. 1. Anno ubi quingentesimo quinto.

Quīngēntiēs, adverbium numerandi. Quinques centum. { πεντακοσία-
κις. GAL. Cinq cens sois. ITA. Cinque cento volte. GERM. Fünfhundert
maal. HISP. Quinientas vezes. ANG. Five hundred times. } Cic. 4. Verr.
Ob eam rem HS., quingenties Veneri Erycinæ de Stheaij bonis ex-
statutum.

Quīngēntiēs, a.ūm. numeri distributivi nomen est. Quingenti per singula: ut
quā dicimus, Quingentos denarios militibus divisos, id est, singulis
quingentos. Sēpē tamen ita accipitur, ut nihil amplius significet quā
quingenti. { οἱ πεντακοσίοις GAL. En nombre de cinq cens. ITA. In numero
di cinquacento. GERM. Fünfhundert. HISP. Cada uno quiniento. ANG.
Five hundred. } Suet. in Cesare, Annua etiam habitationem Romæ
usque ad binia millia nummūm, in Italia non ultra quingentos se-
stertios.

Quīngēntiēs, a.ūm. nonnunquam ad numerum referuntur. { πεντακοσίοις.
GAL. Cinquante. ITA. Cinquecentesimo. GERM. Das fünfhundert
hatt. HISP. Quinientos en numero. ANG. The five hundred. } ut Quin-
genarius grec. hoc est, pecudes continens quingentas apud Var. lib.
2. de re rust. Nonnunquam ad pondus: ut Lanx quingenaria, id id,
quingenta pondo Plin. lib. 33. cap. 11. Dispensator Hispaniæ cito-
rii quingenaria lancea habuit, cui fabricandæ officina ex ædifi-
cata fuerat. Potest & ad ætatem referri: ut quingenarium sit quod
est quingentorum annorum.

Quīnāmō. Quin potus, imō verò, imō etiam. { δωράχ αὐθε-
ντες εἰδότων. GAL. Q. i plus est, & qui plus fort est. ITA. Anzi, più
fusto. GERM. Da viel mehr/auch. HISP. Antes, mas presto, mas ayna.
ANGL. Tea rather. } Plin. Epist. 74. Prevaluit sententia Cepionis quin
imō, consu genti ei ad censendum, acclamatum est: quod solet resi-
dentibus.

Quīnqūagīntā. Numerus continens quinque decem. { πεντακοσία-
κημεῖχιμ. πεντάκοτα. GAL. Cinquante. ITA. Cinquanta. GERM.
Fünfzig. HISP. Cinquanta en numero. ANG. Fifie. } Inde Quinquagies
adverbium numerandi. πεντάκοτα. Plin. lib. 7. Quinquagies
collatis signis dimicavit. P. o codem etiam dicimus. Quinquagies:
ies: ut apud Plaut. in Men. Vide paulo infra.

Quīnqūagīntiēs, a.ūm. Annorum quinquaginta, que admodum sexa-
genarius, anno: um sexaginta. { πεντακοσία-
κημεῖχιμ. πεντάκοτα. GAL. chose de cinquante ans. cinquantain. ITA. Di cinquanta anni.
GERM. Das fünfzig jährig. HISP. Cosa de cinquenta años. ANG.
Of fifty years. } Referatur & ad numerum: ut quingenarius grec, id
est, quinquaginta capitum. Var. 6. de re rust. Ad equatum gregem
quinquaginta iūm bni homines. Quinquagenaria urna, id est, quin-
quaginta capiens certi generis menturas. Cato. de re rust. cap. 13. Vr-
nam quinquagenariam unam. sextarium olearium unum.

Quīnqūagīntiēs GAL. Le cinqantième aliud. Adjectivum, πεντακοσίοις.
Quīnqūagīntiēs exigere, ea forma qua & Decumas exigere dicitur.
Cice. 5. Verr. Ab omnibus enim terae præterea quinquagesimæ exi-
gebantur. Quinquagesima liba, pro religione quadam apud veteres of-
ferabantur. Martial. lib. 10.

Natales mihi Martia Calendas
Lux formosior omnibus Calendis,
Qua mittunt mihi munus & puella
Quinquagesima liba, septimāque
Vestrīs addimus hanc foris acerram.

Quīnqūagīntiēs Plaut. Menach. sc. ult. n. 5. Vix tota auctio ne capiet quin-
quagesies. Pro codem dicitur Quinquagies, & quinquaginta. Vide
paulo ante.

Quīnqūatīa, orum, quæ & Quīnqūatīa dicuntur: Diomedi. lib. 1. Festa
erant Romæ Palladi, seu Minervæ sacra, non dissimilia iis quæ ab A-
theniensi bus vocabantur πατέλαι. Dicta quinquatia, à numero
quinque diebus quibus celebrabantur: quorum primo siebant sacrificia:
secundo, tertio, & quarto gladiatoriū spectacula edebantur: quinto
urbis siebat lustratio. Videtur autem priimus ex hisce diebus fuisse
quintus post Idus Martias, hoc est, xiiii. Calendas Aprilis, quod non
obscure colligi potest ex lib. 3. Fast. Ovid. ubi sic haber.

Itidem est Anna festum geniale Perenna,
Non procul à ripis advena Tybri tuis.

Deinde subdit.

Potera quum teneras Aurora refecerit herbas,
Scorpius à prima parte videndus erit.
Tertia post Idus lux est celeberrima Baccho.
Bacche favet vati, dum tua festa cano.

Et inox.

Stella Lycaoniam vergit declivis ad Arcton
Milvius, hac illa nocte videnda venit.
Et rursus,

Vna dies media est, post sunt sacra Minerva.
Nomina qua à juncti quinque diebus habent.
Sanguine prima vocat, nec fas concurrere ferro.
Causa, quod est illo nata Minerva die.
Alterā, tēsque super strata celebrantur arena.
Enibus exercitū bellica lata dea est.
Summa dies è quinque tuba lustrare canora.
Admonet, & Forti sacrificare dea.
Idem Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. de suo & fratri natali die:
Hoc est armiger & festis de quinque Minerva.
Qua fieri pugna prima cruenta solet

Sueton. in Neron. c. 34. Solemnia quinquarium, &c. Item. Quinquarium
neutro genere dixit Tacit. lib. 14. & interpres Iuvenal. Sat. 10. Vari
lib. 5. de lingua Latina, autor est antiquitus unum tantummodo fessi
hujus diem fuisse post quintum scilicet Idus Martias, eumque quin-
quarium vocatum fuisse, tracto vocabuli exemplo à consuetudine
vicinorum populorum qui dies post sextum, & septimum Idum, se-
xat us, & septimatum appellaverunt, paulatim tamen nominis errore
consuetudinem irrepisse, ut quinque dies crederentur. Variis sen-
tentia Festus quoque subscrivit. Unde apparet non nisi mera esse som-
nia quæ à recentioribus Grammaticis de vocis hujus etymo sunt ex-
cogitata; qui quinquarium inde dicta tradiderunt, quod celebrarentur
quinque diebus continuis post diem atrium, qui erat postridie Idum,
quum probatissimorum (quod iam adduximus) autorum testimoniis
satis constet atrius, sive atria particulas, in hisce vocibus nihil signi-
ficare, sed solas esse nominum productiones, ut non obscurè indicat
Gell. cap. 21 lib. 2. Et interpres Iuven. Satyr. 10. Quia etiam aperte hoc
ostendit Sospater antiquus Grammaticus lib. 1. cum ita inquit, Quin-
quarium pluraliter, non quinquarium, non enim dictæ sunt quinque
dies atrii, sed quod quinquarium antiqui dicebant à quinquando, id
est, lustrando, quod eo die atra ancilia lustrari sunt solita. Fuerunt
& minoria quinquarium, sive (ut Festus appellat) quinquatus minu-
culæ, quæ Idibus Iunii à viciniis personantibus celebrabantur in
honorem Minervæ. Ovid. 6. Fast.

Et jam Quinquatus jubeor narrare minores,

Nunc ades o capiti flava Minerva meis.

Cur vagus incedit tora tibicen in urbe?

Quia sibi persona, quid toga longa volunt?

Huc etiara spectare videtur illud Plaut. Milice, Da quod dem quin-
quatribus, per cantatrici, collectrici, &c. Sortitur autem hoc nomen
varias declinationes. Nam modò per secundam modò per tertiam de-
clinacionem inflectitur, unde & duplex mansit ablativus quinquatus
& quinquarium. Et genitivus plural. 3. declin. Quinquarium, apud
Sueton. in Neron. cap. 34. ad solenaria Quinquarium evocare aliquos,
Cic. Cal. lib. 2. Ita tumultuosæ conciones quinquariis efferebantur.
Iuven. Sat. 10. Incipit optare & totis quinquatribus optat. Quinqua-
trus, a.ūm. per quartam declinationem, sicut Idus, uum. Cic. Attic. lib. 9.
Fuit enim pridie quinquatus egregia tempestas qua ego illum ulum
puto. Quin & Diomed. Quinquarias per primam inflexionem protulit,
Quīnqūē, nomen numer. & invariabile, tria, & duo. } πεντακο-
σικα-
μισχια. πεντε. GAL. Cinq. ITA. Cinque. GERM. Fünf. HIS-
P. Cm-
co. ANG. Five. } Ovid. lib. 8. Mei Quinque ter implebat ulnas. Tibull.
lib. 4.

Et quinque in partes (id est zonas) totus disponitur orbis.

¶ A quo Quintus, a.ūm. πεντε. Quinus, a.ūm. Quinarius, a.ūm. Quin-
quies, πεντακοσίοις. Quincunx, Quinquemestria, πεντακοσία-
κημεῖχιμ. Quintuplex, πεντάκοτα. Quidecim, Quinquaginta, Quin-
genti. Quinquagesimus, & huiusmodi. Quique pedum pieci.
ptio, interdicti genus est ex Solonis legibus in XII. Tabulas transili-
tum, quo cautum est ut qui arborem in agro suo serviceret, quinque
pedum intervallu à vicino abesset, præterquam in olea & fieri: in
quibus quod sine insigne nocturno aijis plantis admoverti noui pos-
sunt, ut quæ & latius spargant radices & humorem absument, &
succum noxiū affundant, novem pedum requirit intervallum. Vide
Caium. lult. D. fin. regund.

Quinque Ecclesiæ, Cinq Eglises, V. F. Hungarie, ad Dravum fl. sub A.

Strigoniensi; quam Turce Christianis an. 1543. cripuerunt.

Quinquefolium, ij, heiba à numero foliorum nomen habens, unde
etiam Græcis dicitur πενταφύλλον. de qua Plin. lib. 25. c. 6. & 9. { GAL.

Quintesenille. ITA. Herbacinquefolie. GERM. Fünffingerblatt. HIS-

Cinco en rama.

Quinquegentes, quinquegentium, Africæ gentes.

Quinquelibræ, quinquelibrale, quod est quinque libratum. { πεντα-
κοσία-
κημεῖχιμ. πεντακοσία-
κημεῖχιμ. GAL. De cinq livres. ITA. De cinque libri.
GERM. Fünf Pfundig. HIS-
P. Cosa de cinco libras. ANG. Offy ve pounds. }

ut.

Quinquelibrale pondus. Colum. lib. 3. cap. 15.

Quinquemestris, e, quod quinq; mensum ætatem habet. πεντακοσία-
κημεῖχιμ.

GAL. De cinq mois. ITA. De cinque mesi. GERM. Fünf monat alt. HIS-

De cinco meses. ANG. Of five monethes. } Vario de re rust. cap. 7. Quin-

quemestribus pullis factis.

Quinquenniis, quinque annos natus. { πεντακοσία-
κημεῖχιμ. GAL. De cinq ans. ITA.

De cinque anni. GERM. Fünfjärig. HIS-
P. De cinco años. ANG. Of

sixte years. } Plaut. in Poen. Duæ fucie filiae, altera quinquenniis, al-

teria quadruplicata.

Quinquennalis, e, quod fit quinto quoque anno { πεντακο-
σια-
κημεῖχιμ. GAL. De cinq ans. ITA.

De cinque anni. GERM. Das alle fünf Jar ist voll-

endet. HIS-
P. Cosa de cinco años. ANG. That is done eneris sist year. } Quin-

quemestribus pullis factis.

Quinquennium, ij, Spatium quinque annorum. { πεντα-
κοσία-
κημεῖχιμ. GAL. Espaço de cinq anni. GERM.

Die zeit fünff Jar ist voll lang. HIS-
P. Espacio de cinco años. ANG. The space of five years. } Cic. 3.

de Legibus. Bini sunt, magistratum quinquennium habeant.

Quinquelibat, a.ūm., penult. prod. quod in quinque partes divisi-
sum est. πεντακοσία-
κημεῖχιμ. GAL. Party en cinq. ITA. Partito in cinque
parti. GERM. In fünff theil ab geheilt. HIS-
P. Partido in cinco partes.
ANG. Devided in to five. } Cicero 1. de Invent. Quinquepartitum igitur
hoc pacto putant esse argumentationem.

Quinquepārtitō, adverbium. { πεντα-
κοσία-
κημεῖχιμ. GAL. En cinq parties. ITA.

In cinque parti. GERM. Mit theilung in fünff. HIS-
P. En cinco partes. ANG.

Into syue partes. } Plin. lib. 25. cap. 6. Folliis per intervalla quinquefolij
aut canabis, per ambitum incisis, quinquepartitō, nigris & iphis, plu-

mosisque.

Quique primi, qui que viri, qui aliquo ordine (ut in senatu) sunt pri-
mi, i. primatij, principes.

Quinquerēmis, is, Navis quinque remorum ordines habens. { πεντα-
κοσία-
κημεῖχιμ. GAL.

GAL. Galero de cinq rames pour banc. **ITA.** Galea de cinq remi per banco. **GERM.** Ein gross schiff das an einer zeylen sunff ruder hatt. **HISP.** Nave o galera de cinco ordenes de remos. **ANG.** A galey with five oars in a seate. **Plin. de Vir. illus.** Rhegium regessus, quinqueremem hostium copis pedestribus cepit.

Quiaquēvī; i, Magistratus quinque capitum numero constans, quorum officium sive dignitas quinque viatibus appellatur. **Plin. lib. 2. cap. 23.**

Quinquipartes versus. **Plin. lib. 2. cap. 23.** qui quinque partes signant.

Quiaquēt; adverbium quinque vicibus. **Plin. lib. 2. cap. 23.** **GAL.** Cinq fois. **ITA.** Cinque volte. **GERM.** Fünf mal. **HISP.** Cinco veces. **ANG.** Five times. **Cicer. 1.1. Philip.** At hic me defendantem quinque absoluere est, quinque millies. **Plin. lib. 2. cap. 23.**

Quīnī; x, nomen distributivi numeri, à quinque deductū. **Plin. lib. 2. cap. 23.** chāmēsch chāmēsch. ii & iii. & mārītī. **GAL.** Cinq en nombre, de cinq à cinq. **ITAL.** Cinque in numero, à cinque, à cinque. **GERM.** Je sunff vnd sunff. **HISP.** Cinc en numero, de cinco en cinco. **ANG.** Five, or five and five. **Cicer. 3. Verr.** Nam quum à multis quaterna, etiam quina exigeretur, &c. **Horat. lib. 1. Sermon. Satyr. 2.**

Quinas hic capiti mercedes exigit, atque

Quando perditor quisque est, tanto acris urget.

Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Lex quina vicenaria. Idecū ibidem, Quater quinis minis.

Quinio, à quinque, sicut quaternio à quatuor.

Quinisco, inclinor; unde conquinisco.

Quinquētūlū; ij, in sacris certaminibus dicebatur quod Græci sua lingua πέντε, appellabant: utroque nomine deducto à quinque articulo, seu certaminum generibus, quibus in sacris Græciae certaminibus congregiebantur: iij quos à professione Græc. πέντες, Latini quinqueitiones appellabant: quēd scilicet πέντε, δόμοι, Δέκα, ετρι, τρι, τετρά, hoc est, cæstu, cursu, saltu, disco, & lucta certarent. Quibus omnibus si quis viciisset, pancratias dicebatur. Periodo autem victores dicebantur qui quatuor Græciæ ludos obissent, & ex iis omnibus victoriani reportassent. Vide de his plura in dictionibus Pancratium, & Pentathlon.

Quinquefissi, quinque asiles. **Priscian. in epitoma. ex Apuleio.**

Quinquiplico, as, ate, ut Quinquiplicare magistratus, apud Tacit. lib. 1. pro in annum prorogare.

Quintadecimani, apud Co:n Tacit. lib. 1. s. id est legio Quintadecima. Sic undevicesimati.

Quintale, centum pondo: non à quinto, sed à centum.

Quintāna, porta, quāntanis. Vide Quintus infra.

Quintarius limes qui quinque centu:ias claudit.

Quintiliānūs, Rhetor ortus in Hispania ex civitate Calaguritana, ut Lusebio placet: unde & Quintilianus ipse Hispanos provinciales suos vocat. Eum dicunt Romanum cum Galba venisse, breviq[ue] tempore postea in familiariatem Domitiani principis insinuatum, eius nepotes eruisse. Ludum Romæ aperuit, primusque è fisco salario tullit. Scipio declamationes, quas quidem Quintilianus alterius declimatoris dicunt esse, cuius Seneca in 2. declarationum libro meminuit. Laurentius Valla cum præceptis Ciceroni præserit: quam recte, ipse viderit, doctriæ certæ eius, stiloque non immerito plurimum tribuit. Meminit huius aliquoties Martialis, item Iuvenalis, nonnumquam etiam Plin. in Epistolis.

Quintiliis, mensis, is, anni totius septimus, olim Quintus, quum à Martio annum Romani auspicebantur, unde & Quintilis primum dictus est. Ovid. 3. Fast. **Quintiliānūs, is, a. 1. G.** Le mois de Juillet. **ITAL.** Giuglio. **GERM.** Der Hermonat. **HISP.** El mes de Julio. **ANG.** The month of July. **Postea vero in honorem Iulij Cæsaris Dictatoris, M. Antonio M. filio consulente legem ferente, Iulius appellatus est, ut in vita Cæsaris reserit Sueton. Cicer. Attic. lib. 14. Si ergo est, volo mente Quintili in Græciam.**

Quintipor, sc̄e vile nomen, frequens apud antiquos, à prénomine domini dictum, ut Marcipor, Publipor, sc̄i. à quinto & Marco. Fest.

Quintius, cognomento Cincinnatus, Vir Romanus fuit insigni fortitudine, ambitionisque omnis proflus exp̄s, qui ab aratro ad Dictatūm vocatus. Equis prælio vicitos sub jugum egit, diéque decimo sexto in Urbem reversus, D. Caturia se abdicavit. **T. Quintius Flaminius ad eūs, Philippum Macedonum Regem Consul missus, commissario** prælio eum superavit, vi etiāque eō necessitatis compulit, ut Deinatum filium obsidem daret, Gracieque civitates quas jugo suo subdiderat, libertati suæ permittere cogeretur,

Quintus, a, um, Ultimus ex quinque. **Plin. lib. 2. cap. 23.** **GAL.** Cinquième. **ITAL.** Quinto. **GERM.** Das fünft. **HISP.** Cosa quinta in ordene, quinto. **ANG.** The fifth. **Plin. lib. 1. bell. Maced.** Nou quinto inde mensis, quemadmodum à Sagunto Annibal, sed quinto inde die quam ab Corinthus solverit naves, in Italiam perveniet. **Plaut. Amph.** Veret ne nomen meum commutebam, & Quintus siam ex Sosia. **Quinta classis,** in censu à Servio Tullo descripto, ex triginta centuriis constabat, nihil aliud quam fundas, & lapides missiles ferentibus: quibus adjuncti sunt cornicines, tubicinæque in tres centuras distributi. **Plin. lib. 2. cap. 23.** Censebatur autem haec classis undecim millibus ætis, Vide Livium lib. 1. ab Urbe condita.

Quintarūm, limitem ita nominavit Hyginus. Quintum quenque quintariūs volunt. Portò inter quintum & quintarūm interest aliquid, quod est, qui quinto loco numeratur: quintarius, qui quinque centuriās claudit, huic volunt esse quintum qui est sextus nam & legum latioribus, quemadmodum perlatum est, sic eaverunt ut à D. M. quintus quisque spatio itineris ampliaretur. Erat sane interpretatio legis hujus ambigua, nisi eam formæ sextum quenque limitem latiorem haberent significacionem qua & minoris, traciens nunc diligenterius quid dixerint à D. M. quinto & quoque latiorem decumanos: quum decumanus erat positus, positi sunt deinde quinque limites quorum novissimus factus est latior, his cù decumanus accessit, sex sunt, tandem observationem in reliqua limitum parte esse voluerunt, quēdemodū à D. M. quinque limites ducebantur, quorum esset sursum latior, sic & ab eo quintario, cùm spatium definitum erat, quinque adiectis limitibus, summo latitudinem suam servari placuit.

Quintō, & Quintum, Quinto lece: quanquam inter se non nihil differt. **Plin. lib. 2. cap. 23.** chāmēsch chāmēsch. **Plin. lib. 2. cap. 23.** GAL. Pour la inquietude sou. **ITA.** Por la quinta volta. **GERM.** Das fünftest oderzum fünftesten maat. **HIS.** Por la quinta vez. **ANG.** Fyve. **Plin. lib. 2. cap. 23.** Nam quatuor Consul esse dicitur, qui quatuor perfectus Consulatibus, quintum iam gerit Consulatum. Quinto autem Consul fuisse dicitur qui quinto anno post exactos Reges, institutumque Consulatum, factus est Consul. **Liv. lib. 7. bell. Punic.** Declarati Consules Quintus Fabius maximus, quintum, & Quintus Fulvius Flaccus quartum.

Quintāna porta, in castris dicebatur quæ post prætorium erat, ubi ve- naliū reūm forūm solebat esse. **Liv. lib. 1. dec. 5.** Prætorio deicato, direptis quæ ibi fuerant, ad Quæstorium forūm Quintanamque hōstes pervenerunt. **Sueton. in Nero. cap. 26.** Quintana domi constituta dividenda p̄dæ.

Quintānis adverbium ea forma dictum, quæ alternis: ut Quintanis semitare hoc est, post quintum quenque palum semitam ducere. **Plin. lib. 17. cap. 22.** Semper vero quintanis semitari, hoc est, ut quinto quoque pale singula jugo paginae includantur.

Quintūs, vide Quinque.

Quipotē, vel divisē, quæ potē, quomodo possibile. **Qui fieri potest?** **Plin. lib. 2. cap. 23.** **GAL.** Comme est il possible? **ITAL.** Come è possibile. **GERM.** Wie ist es möglich? **HISP.** Como es posible? **ANG.** How is it possible? **Plin. lib. 2. cap. 23.** Compositum à quā interrogative & adiectivo potis, potē. **Persi. Satyr. 1.**

Et verum, inquis, amo, verum mihi dicite de me.

Qui potē vis dicam? &c.

Quippe, particula est qua rationem reddimus eius quod præcessit. **Plin. lib. 2. cap. 23.** achēn. **GAL.** Attendu que, c'est à se avoir, certes. **ITA.** In vero, perches. **GERM.** Sittenmaal/dann. **HISP.** Ciertamente, porque. **ANG.** For a causa-cla as for because. **Exponitur autem aliquando per ut pote, p̄fectum subsequence relativo, sive id nomen sit, sive adverbium. Cicer. pro Roseio Amer.** Convivia cum patre non imbat, quippe qui ut in oppidum quidem nisi pena d' veniret. **Virg. lib. 1. Georg.**

Iampridem nobis Casar te regia cali

Inuidet, atque hominum queritur curare triumphos,

Quippe ulti fas versum, atque nefas, &c.

Ovid. 13. Metam.

Quippe manus fortes, nec sunt tibi Marte secundi.

Ideas Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Quippe relegatus non exul dico in illo.

Plaut. Capt. sc. 1. a. 5. Væ atati tuæ, e. Quippe quando nihil mihi credis. Idem prolog. **Amph.** Quod dictum foret scibat factu: **Quippe** qui intellexerat veteri vos sc. **Interdum pro etenim, sive** namque. **Virg. lib. 2. Georg.**

Sponte sua quæ se tollunt in luminis auras,

Insæcunda quidem, sed lata & forta surgunt,

Quippe solo natura subest.

Interdum idem valet quod certè. **Plaut. Aulul.** Redi iam nunc intrò, atque intus serva: s. Qui pe nil ego intus servern. **Quippe** pro quidni. Festus adnotat. **Quippe cum:** Quippe quod: Quippe quod etiā, **Cic.** Quippe enim: ut, quippe habes enim à Rhetor. Idem Quippe quia, Teient. Quippe quoniam, **Plin.** Quippe etiam, **Virg.** Quippe ubi, i. præsentim cum, etiā. **Lucr.**

Quippe ubi imaginibus, sumi, nebulaque movetnr.

Quippe pro & quoniam, non ad antecedens relatum, sed ad consequens (nisi mendosi libri). **Salust. Jugurth. 119.** Quippe mea benefacta Reipubl. procedunt, nobilitatem locum invadendi quatricie.

Quippiam **Plaut. Mostell. sc. 4. a. 1.** Neque mirum, neque novum quippiam fecit. Idem Care. sc. 1. a. 1. Nisi est osculando quippiam impudicior. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Vifam ne noctu hac quippiam turbavet, int.

Quippini, Antiqui dicebant pro quidni, sicut cur non. **Plin. lib. 2. cap. 23.** **GAL.** Pourquo non? **ITAL.** Perche non? **GERM.** Warumb nicht? **HISP.** Porque no? **ANG.** Why not? **Plaut. Menach Itan' censes? Mad Quippi? Idem Aul. sc. 1. a. 1. Redi intrò, atque intus serva: s. Quippi? Item Pseud. sc. 1. a. 4. Quippe ego te, ni contemnas, (pro Quippini, per Tmesin.) Qui qui, vide Quisquis.**

Quirinūs, i. xupis, Romuli cognomen, ab hasta quæ assidue uteratur, impositum. Hastam enim teste Festo. Sabini curim, sive (ut alii legunt) quirim vocabant. Quanquam non desint qui à Curibus, hoc est, à Sabiniis quos in urbis partem recepit, Quirinum potius cognominatum putent. Contrà Varro 1. 4. de lingua Latina, Quirinum à Quirribus appellatum existimat. Ovid. 1. 2. Fast. cœtio vixit hanc in medio reliquit, contentus omnes quas iam adduximus opiniones, recensuisse.

Proxima (inquit) lux vacua est, at tertia dicta Quirino:

Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit.

Sive quid basia Quiris prisca est dicta Sabinis,

Bollicus à telo venit in altra Deus.

Sive suo Regi nomen posuere Quirites,

Scu quia Romanu iunxerat ille Cures.

Legendus Plutaich. in Romul. **Q** Ianus Quirinus; Macrob. & Sueton. in Aug. cap. 22.

Qui, inālis, e, ad Quirinum pertinens. Quirinalis collis, dictus est quod in eo Quirini templum erat, sive quod in eum immigraverit Sabini à curibus venientes, xupis, λοπο. Hoc Romanorum vulgus à duobus equis marmoreis Phidiae & Praxitelis operibus, in hoc colle sitis, montem equorum vocant. Quirinalis porta Romæ dicta quod ea in collem Quirinalem iretur, vel quod proxime eam esset Quirini facilius Quirinale jugum, Ovid. 7. Fast. Litus Quirinalis, qualiter Quirinus habuit. **Virg. 7. Aeneid.**

Quirinallia, orum, Romaniani vocabant diem quo facia Quirino fiebant, xupis. Cicer. ad Quint. Frat. Comitialibus diebus qui Quirinalia dicuntur, Apius, &c.

Quiris, hasta Sabinis. vide Quirinus.

Quirites, ium, vel um, xupis, λοπο. Romanorum nomen, & Cuibus Sabinorū uibe impositum. Romulus enim, inito fedece cum

cum T. Tacio Sabinorum, Rege eoque in parte regni, Sabiniisque in Urbis portionem recepsit, ut novorum incolarum benevolentiam aliqua sibi ratione conciliaret, mistam Romanorum, Sabinorumque gentem uno nomine Quirites appellavit. Liv. i. ab Urbe, Movet res tum multitudinem, tum duces, silentium & repentina fit quies. Inde ad foedus facienda duces prodeunt, nec pacem modò, sed & civitatem uanex diabos faciunt, regnum consolant, imperium omne cōferunt Romanum, ita geminata Urbe, ut Sabini tamen aliquid daretur, Quirites à Curibus appellati. Hactenus Livius. Cæsar apud Sueton. cū milites exauctorat & dimittit, Quirites vocat, unde colligitur e nomine conseii cives urbanos, nec iam milites. Plutarch. *Moral.* verit. Romæ in concionibus Quirites ab Oratoribus appellabantur.

¶ Legitur & accusativus singularis Quiritem, à nominativo (ut videtur) Quiris. Pers. Satyr. 5.

— Heus steriles veri, quibus una Quiritem

Vertigo facit,

Ovid. i. Amor.

An si pulsarem minimum de plebe Quiritem,

Flet elerer, &c.

¶ Quirites pro militibus, Sueton. in Cas. cap. 70. Sed una voce qua Quirites eos pro militibus appellarat tam facile circumagit & flexit, ut si Milites esse confessim responderint. ¶ Quiritis Iuno, Plutarch. in Rom. ¶ Quirites dicti ab Urbe Tacij. Idem ibid.

Quiritarius, cui iure Quiritium dominium competit cui opponitur bennarius, qui naturali iure dominus bonorum.

Quiritius, ij. Gell. cap. 2. lib. 13. In his libris scriptum est, Iuritus Quiritij, Maiam Volcani (sub. uxores esse), &c.

Quirito, assieu Quiritot, aris. Lamentor mœstaque vox deorum hominumque auxilium invoco. { Καρά γε σχινύεται πυλανάκ. Χριστού μητράς, Διγερετός. GAL. Crier & plaindre, crier & se querir secours. ITAL. Lamentarsi, gridare, GERM. Kläglich schreyen, vmb hilff schreyen. HISP. Cridar, llorar con voles, gridando. ANGL. To cry and mourn, to call for aide and help. } Quie significatio tracta est à consuetudine Romanorum, qui iniuria affecti. Quiritium opem implorabant. Vide Varrô quiritate interpretatur Quirites ciere. Nonnus, Quiritate est clamare: tractum ab iis qui Quirites invocant. Lucil. lib. 12. Stat. Concursus velut aurai, claque quiritans. ¶ Quiritate etiam est Quirites ciere. Diomedes lib. 1. & Quint. Quiritate initio deliberationis. ¶ Ab Apuleio ponitur pro tu petias petere. Quiritatis, inquit Budæus, deos hominésque implorare. Liv. lib. 9. bell. Maced. Occulebat vim quod pax ululatibus, tympanorumque & cymbalorum strepitu nulla vox Quiritantium inter stupra, & cædes exaudiri poterat. Quiritate, populae. Quiritat, populo alloquitur. Sidonius epist. 6. lib. 8. Per ipsum ferè tempus ut decemviraliter loquar, lex de præscriptione tricennij fuerat proquiritata: cuius peremptio iis abolita rubricis lis omnis in sextum tracta quinquennium terminabatur. Cl. Mamercus in prefat. de statu animæ ad. Sidonium; Sane opusculum illud sine auctore proditum, & usquequa proquiritatum. Apuliana vox in Alognet. In medio foro bacchabundus Epistolam saepe aperte proquiritabat Apuleius magnus, &c. ¶ Quiritate item (si Philomelæ autori credimus) verres dicuntur, quem vox emittit, Quiritat (inquit) verres: pardus rudit, oncat ascellus.

Quiritatio, verbale Lamentatio, humanæ, divinitaque opis imploratio. { Στριψε σχαρτάκ. χειλωμός. GAL. Criement, avec complainte. ITAL. Grido, sbraitamento. GERM. Ein kläglich geschrey vmb hilff. HISP. Llanto, lloro con grito, grito. ANGL. Mourning, calling for the help of god and men. } Liv. lib. 3. bell. Maced. Fuga comitum, & quiritatio, & tumultus tota urbe discurrentium factum cum lumínibus.

Quiritaüs, id est, clamor uiborum, ut Iubilatus rusticorum, ut ostendit Valla ex autoitate Varonis. Quiritatus infantium. { Στριψε σχαρτάκ. ὁ καταίσθιος, ἡ μητρική. GAL. Criement avec complainte. ITAL. Grido, sbraitamento. GERM. Das schreien d oder gremend Klagen. HISP. Llanto, lloro con grito, grito. ANGL. Crying and wailing. } Plin. Epist. 106. Audires ululatus fœminarum, infantium quiritatus, clamores virorum.

Quis, qui, quæ, οὐδεὶς ασχετ. τις, GAL. Qui, qui est eo. ITAL. Il quale, loquale. GERM. Wär oder welcher welche. HISP. Quien o que cosa. ANGL. Who. } quod, vel quid, τι quandoque interrogative, ponitur. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 4. Quis is est homo? Seneca cap. 8. de consol. ad Polyb. Quis est iste furor? Plaut. Cura. sc. 1. a. 3. Quis tu homo es? Idem Amph. Cuius es? Heri sum servus. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. Quem pseudolum? quas tu mihi prædictas fallacias? Idem Menach. sc. 1. a. 5. Quis hæc, malum, impudentia est? &c. Cic. pro Marcello. Quis omnium doctior Aristotele? Virg. 1. Eclog.

Sed quæ tanta fuit Romam tibi causa videndi.

Plaut. Quid facinus ausi tantum? Idem, Quid ad illas artes optes, si optio adveniat tibi? aliquando infinitè, τις. Plin. Iunior. in Epist. Tum mihi nescio quid in aurem insulsuravit. Idem, Morbus nescio quis ante eam æratem incognitus nostris. Cicer. Quum præcepta nescio quæ discipulis suis palam tradidisset. Plaut. Nec mihi quod facinus concirem, inveni. Seneca. Paululum nescio quid visus est balbutire. Quis, quæ, quod, οὐδὲ, δια, relativè etiam ponuntur: quis verò, & quid, numquam. ¶ Quis, quæ, quod, relativè posita, quandoque dissentiant à suo antecedente, & cum subsequenti convenient substantiæ. Plaut. Capt. sc. 4. a. 3. Abire ad patrem. Quem patrem, qui servus est? Idem Asin. sc. 3. a. 3. Numis vellem habere peticam L. Curi. rei? Idem Amph. Quem ego pol scipione (sub. feriam.) Cicer. Omnes tenues, atque humiles, quæ maxima in populo multitudine est, sibi præsidium patatum putant. Salust. in Catil. Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur. Verum hæc quoniam vulgata sunt, & ad vocis significationem nihil attinent, pueris, ex Syntaxi potius petenda relinquimus. ¶ Accipitur aliquando quis pro aliquis. Suet. in Claud. Si quem alium, & se liberum esse. Plin. Epist. 6. lib. 3. Nec vita, si qua sunt, celant. Verum hæc, aliaque id genus composita potius consentia sunt, ut suis locis latius docebimus. ¶ Ponitur item quis admirantis, pro qualis. τις. Virg. 9. Aeneid. Quis globus & cives. ¶ Olim

tam fœminino, quam masculino genere proferebatur. Idque ipsum confirmat Palæmon Grammaticus. Plaut. in Aul. Dic mihi si audes, quis ea est, quam vis ducere uxorem? Ibidem sc. 3. a. 1. vers. 16. Vbi ea est. Quis ea nam est optima? fœmina sup. i. quænam! Idem Mil. sc. 3. a. 2. vers. 8. Quis illæ est mulier? (i. quæ). Item qui pro quæ, & pro quâ. vide suprà in Qyi. Virg. 11. Aeneid. Qui cum partiri curas id est, cum qua. Loquitur enim de Acca quæ erat una ex comitibus Camilliæ. Quod autem adiectivum est, ideo semper substantivo jungitur: quid vero substantivum. ¶ Accipitur aliquando qui, quæ, quod, pro quantus, quanta, quantum: sicut is ea, id, pro tantus, tanta, tantum. Quintil. Hoc si scilles pater, affirmo, promitto, (cuius pietatis es) nemo te antecessisset, id est, quantæ pietatis es, vel pro magnitudine tuæ pietatis. Huiusmodi autem orationes tribus efficiuntur modis, ut, Quæ es humanitas. Cuius humanitas es, & Quæ tua est humanitas. Idem contingit in pronominis is, ut, Ea patris est lenitas, & eius lenitatis, sive ea lenitate est pater. Cels. lib. 4. cap. 10. Anisi, quod tribus digitis sumi possit, i. quantum. ¶ Invenitur & quis, aut (ut non nulli scribere malunt) quis in dativo & ablativo pluralibus verum hoc à singulare nominativo, tempore distinguitur, producitur enim quum in nominativo corripiatur. Lucan. lib. 2.

Prob fata! quis illæ, quis fuit illæ dies.

Horat. in serm.

Quis humana sibi doluit natura negat.

Fit autem quis à singulari quo, sicut à domino dominis. Contrah ablativo qui, sit quibus, sicut à facilis facilibus. Servius in illud Virg. 1. Aeneid. Quis ante ora patrum, &c. Quis, inquit, & Quibus secundum artē dicimus. Ab eo enim quod est qui, in bus mittit, ab eo vero quod est quo, in is. Sed tertia declinatione vñs sunt dativus & ablativos plurales, licet antiqui omnibus usi sint casibus. ¶ Quibusquisibus. Liv. 1. d. 5. Denique Cato in Orig. Ques, qui, declinavit, sicut pupes, puppium: Ques, inquiens, sunt populi? ¶ Composita à Quis sunt, & quis. Aliquis, Nequis, quisquis, quisque, à quo unusquisque, Quisnam, Quisputas, Quispiam, Quisquam: de quibus partim iam egimus, partim suo loco sumas dicturi.

Quisnam, interrogativum est Quis. { οὐδεὶς τις τοτε. GAL. Quel t qui laquel. ITA. Chi è quello? GER. Wär oder wer? Doch. HIS. Quien es aquel. ANGL. Who? Nam enim syllabica est adiectio, nihil addens significationem. Terent. in And. Quisnam homo est? ¶ Aliquando infinitè ponitur. Plin. lib. 11. cap. 35. Delphini quónam modo audiant, minum. Quispiam, cuiuspiam, Aliquis. Cicer. pro Quintio, Pecuniam si eiuspiam fortuna ademit, Pro cuidam. Gell. 1. 3. cap. 1. Erat cum nobiscum in eodem ambulacro homo quispianus sancte doctus. Idem cap. 17. l. 7. & c. 2. l. 15. & c. 2. l. 17. pro quisquam.

Quisputas, τις δειπον. Onom. Quis, putas? Wer meintestu.

Quisquam, Aliquis, nonnullus. { οὐδεὶς οὐδε. τις. GAL. Quelqu'un. ITA. Qualcheduno. GERM. Einer, jemandes. HISP. Alguno. ANG. Some, any. } Quisquam, olim tam masculino, quam fœminino jungebatur. Ter. in Eunuch. Quandoquidem illarum neque quisquam te novit, neque scit qui sies. Ibidem, — hunc oculis suis Nostratum nunquam quisquam vidit. Verba sunt ancillæ. Pythia. Quisquam aliquando ponitur pro quibus, sive quilibet. οὐδε. Cicer. ad Terentium, Nisi vos fortiores cognoscetem, quam quenquam virum, hoc est, quemvis virum, Interrogative ferè semper, & cum indignatione. Idem 1. Ver. In hujusmodi re quisquam tam impudens reperiatur, qui ad alienam causam invitis iis quorum negotium est, accedete, aut aspirare, audite. Virg. 1. Aeneid.

¶ quisquam numen Iunonis adoret.

Nemo quisquam; vide Nemo.

Quisquæ, universale signum est, Omnis, quilibet. { οὐδεὶς οὐδε. τις. GAL. Chacun, un chacun. ITA. Chiasched' uno. GERM. Ein jeder oder sehrlicher. HISP. Todo hombre que. ANG. Every one. } Virg. lib. 7. Aeneid. Quisque suos patimur manus. Auson. Pareto legi quisque legem sanxeris (i. quicunque.) Senec. c. 10. de cons. ad Polyb. Sua quenque cedulitas decipit. Plaut. Cura. sc. 5. a. 1. Sibi quisque habeat quod suum est. Idem Pseud. sc. 2. a. 4. Vix decimus quisque est qui se noverit. Idem Capt. sc. 2. a. 3. vers. 1. Vbi quisque vident, cunct obviam, gratulantes eam rem. Iungitur autem eleganter cum superlativis, aut iis quæ superlativi vim habent, qualia sunt numeralia ordinis & eorum interrogativum quotus; vel cum positivis, quæ superlativa usitata non recipiunt. Cicer. lib. 1. Acad. quæst. Certè enim recentissima quæque sunt correcta, & emendata maximè. Plaut. in Pseud. Nam in foro vix est decimus quisque qui se ipsum noverit. Cic. 2. Tusc. Quæta enim quæque eveniunt ut ab his sunt prædicta. Sic etiam dicimus, Eximus quisque. Singularis quisque. Vide de hoc Vallam. lib. 1. Elegant.

Quisquilia, arum, Purgamenta terrarum, & quidquid ex arboreis surculorum, foliorumque & florum minutum decidit, veluti quicquid cadit, inquit Festus. { οὐδεὶς μαρπύλιον τοις. οὐδεὶς οὐδε. τις. GAL. Netoyentes, ballieures, petites branchettes en autres choses de petite ou nulle estime. ITA. Scouazza di casa, & ogni folla o fiore che cade da gli alberi, ciascuna cosa di poco valore. GERM. Alles klein vnn ding das abgehet/ gemusel. HISP. Mondaduras de las manzanas ò semejante fruta, ò inutiles granones, lo que se pisa y pierde de la yerva, barreduras de casa. ANGL. Any thing shauued or scraped off. } Ob id Cælius Quisquilia volantes venti spolia appellat. Vide Festus. Cic. l. t. Epist. ad Attic. homines nihili, & perditorum faciem, per translatio- nem quisquilia appellat. Idem pro Sestio, Omitto iam Numerium Ser- ranum, & Alium, quisquilia seditionis Clodianæ. Vtior. Virg. lib. 3. Alij diffusi per campos, alijs sylvarum secreta petebant, antiquas a- dices herbarum, vel quisquilia requirentes. Sidonius lib. 1. epist. 9. Sane moneo, præque denuntio quisquilia ipsas Clius tuæ hexame- tris, minimè exæques. Antiqui hoc nomen etiam in numero singula- ri declinarunt, ut docet Festus, afferens testimonium ex Nazij Tegu- latia, Abi, detuiba te saxo, quisquilia, non homo.

Quisquiliūm, iij. κόκκος. Dioscoridi, Exiguus frutex ilicis, producens coecum, quod granum est ad tingendas vestes gratissimum. Plin. lib. 16 cap. 8. Omnes tamen has ioboris dotes ilex solo provocat coecum. Granum hoc primisque ceu scapus fruticis parvæ aquifoliae ilicis, qui quilibrium

quisquiliū vescant, pensionem alteram tributi Hispaniæ pauperibus donat. Hinc natum esse putat Ruellius, ut vestis coccina, literis per imperitiam interceptis, Scarlatta vulgo hodie dicatur, pro quisquiliata.

Quisquis, quicunque, omnis qui. § 6. GAL. Quiconque. ITAL. Chiunque. GERM. Geb wâr oder welcher. HIS. Qualquier, o quel que. ANG. Who soever. § Plaut. in Sticho, Quisque prætereat, comes tua velo vocari. Ovid. 6. Fast. Et Eleg. 11. O. 12. lib. 3. Trist. Quisquis is est. Plaut. Milt. sc. 5. a. 2. Mihi odiosus es quisquis es. Idem Men. sc. 2. a. 3. Quisquis es odiosus ne sies. Ibid. sc. 2. a. 2. Insanus es Quiqui, id est, qui antiquis sepe apud Plaut. Menach. in fine, O. in Casina sc. Nunc amici.

Quitur, Quito, V:bs E. opulenta ac populosa admodum, Aequatoris linea pâne subjacens, in Peruvia, sub A. Lumeni.

Qui-is. Quilibet, quasi unus e multis, quem velis. § וְנִיְשָׁבֵן. GAL. Qui que tu veux, quel que tu voudras. IT. Qual tu vuoi. GERM. Ein jeder, welchen man will. HIS. Quien quiera que. ANG. Any man, any one of them. § Plaut. Most. sc. 1. a. 2. Cuivis homini facile est facere nequiter. Cic. pro Quintio. Utique quivis intelligere potuisse. Gell. 10. l. 16. Quivis volet, &c.

Quo. Accipitur pro quanto, haberque sibi respondentem particulam hoc, vel eo i. eow. Cic. pro Rose. Comœdo. Quo quisque ingeniosior est, hoc docet laboriosius. Idem pro Quintio. Quæ quo pluia sunt, eo te meliore mente nostra audire oportet. § Aliquando est adverbium loci. § אַיְמָה בְּנֵי נְצָרָא. GAL. Où? en quel lieu? ITAL. Dove. GERM. Wohin. HIS. Adonde van. ANG. Whether or to what place. § Vi. lib. 1. Anno. Quòd tenetis iter? id est ad quem locum tenditis? Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Quòd non currat? Idem Pseud. sc. 2. n. 3. Quòd conductus veni (i. in quas ades.) Idem Aul. sc. 5. a. 3. Quòd lubeat nubantur dies ne fiat comes. Idem Men. sc. 6. a. 5. Quòd rapitis me? Ibid. sc. 7. Liber esto, & ito quòd voles. § Aliquando est coniunctio, idem valens quod ut, i. e. & si. Plin. junior. Neque id feci quo tibi molestus essem. § Quòd pro quia, quod, o. Cels. lib. 7. c. 4. Tuitior fistula est contra iecur, & ienem & ventriculum, quam contra intestina: non quo penitior res ibi sit, sed quo alteri péniculo locum faciat. § Aliquando ponitur pro quare, inquit Donat. Ter. in And. quo æquo sum Pamphilo. § Aliquando etiam accipitur pro quo, pro ad quid, vel in quem usum ari. Horat. lib. 1. Epist. Quòd mihi fortunam, si non conceditur uti? Id est, ad quid vultis mihi bona esse fortunam? Senec. c. 9. de tranquill. Quòd mihi libres innumerabiles? & ita apud Iureconsultos legitimus, quæ bonum est, id est, quam ad tein. Caius lib. 1. 3. in fin. D. ad Velleian. Quòd enim bonum est expectare conditionem vel diem, cum in ea causa sit prior iste debitor. Sic Vlpian. alibi. Cum enim possit secundum tabulas habere possessionem, quòd bonum est ei contra tabulas dari, vide Hotomanum de hac re in suo Lexico. § Hinc sunt composita, usquequo, quoad, quoqua, quoque, aliquò, aliquoties.

Q V O

Quod donec, quantum, quantisper, interim dum: quandiu, quoque § γινόμενος, οὐτε οὐ. GAL. Insques à quand, jusques à ce, tant que. ITAL. Fin che, à tanto che. GERM. Bis das / so lang bis. HIS. Hassa quando hastaque, hasta tanto. ANGL. Until. § Ex ad & quo compositionem, sed præposto ordine, præpositione postposita: quod & in haec tenus & quatenus videamus accidere: ut, Quoad vivam, ero tibi amicus. Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Iubeo te salvere voce summa quoad vires valent. Idem Menach. sc. 2. a. 3. Est modus quoad pati uxorem oportet (mores & virtus viii sup. (id est, quoque.) Idem Pseud. sc. 2. a. 2. Hic dies argento præstituta quod referret, ubi Ioann. Passer. legendum putat, quem ad, id est, ad quem diem.) Salust. Dummodo puteris vos tutos esse, quoad reliqua multitudine advenerit. Id est, quoque. Cicero. lib. 1. Offic. Tandiu autem velle debebis, quoad te quantum proficias, non pœnitibit, id est, quandiu; Nihil autem differunt hæ locutiones, quoad vivam, & quoad moriar, ut scribit. Gell. cap. 21. lib. 7. Hæc enim quamvis contraria esse videantur, idem tamen significant, quoniam duo tempora quum inter se opposita sunt, arque coherentia, ut alterius finis cum alterius initio misceatur, non refert utrum per extremitatem prioris, an per initium sequentis locus ipse confiniscetur. Potest etiam esse, interrogativum αἰτήσεις; Terent. in Phorm. Scenam quoad expectatis vestrum? Item relativum: ut quod ad iussisti, parui. Cicero. ad Treb. Itaque ego quoad opinatus sum me in provinciam exiturnum, quæ tibi ultra obulerim meinissime te credo. Idem ad Atticum. Quousque inquires? quoad erit integrum. § Accipitur & indefinitè, Cicero. de Leg. Agrar. Vide quoad fecerit iter apertius quam antea: id est, quanto apertius. § Aliquando rei & ingenij facultatem, sive temporis conmoditatem significat, οὐτούτως, ut apud Cicero. in Latio, Ut quoad possem, & licet, ab eius latere nunquam discede: em, id est, quantum, vel quatenus.

Quoad eius, Una dictio idem valens quod quatenus, in quantum, vel quoad: nam particula eius pareccon est. εἰς τὸ κοδίχριπον. Cicero. Appio. Si can quoad eius facere possis, quam expeditissimam mihi trades. Idem, Elizborabo quoad eius facere possum, ut consilia hostium intelligam, εἰς τὸ δικτύα μηδέποτε.

Quoadusque, eiusdem significationis est cum donec, vel quoque. εἰς τὸ οὐδὲν. Accius. Nihil te impedio quoadusque rem peragas.

Quocicca. Coniunctio rationalis est, circa quod, quapropter, quamobrem. Ideo, vel igitur. § בְּנֵי lachén. בְּנֵי halchén. διό, ωρά δ. GAL. Parquoy pourtant. ITA. Per il che. GERM. Darum derhalben. HIS. Perdonde. ANG. Wehrefores. § Cicero. in Catone Maiore. Quocicca si sapientiam meam admirari solet, quæ utinam digna esset, &c.

Quocum, εἰς τὸ γένος, pro Cum quo. Cicero. 1. de Leg. Ergo assentiris Antiochus familiaris meo: magistro enim non audeo dicere, quocum vixi. Quocumque, Adverbium, μεταξύ τοις. Plin. lib. 15. c. 27. Numerosis nominibus & novis quoque incedit signis. Cicero. 2. Tuscul. Ut cuim

hæci feci, sic nunc rationem, quo ea me cumque ducet, sequar, Vb elegantem tuncsm observa.

Quod, noncum adjectivum est, quod potest capi relativè, interrogative, & infinitè, ut satis fuscè supè ostendimus in dictiō bus quis, & qui? וְנִיְשָׁבֵן. GAL. Lequel ITAL. Quello che la qual cos. GERM. Was welches. HIS. Quien, o que cosa. ANG. Whiche? Plaut. Autu. sc. 2. a. 2. Si petierit quippam (quod te scio facile abstine e posse.) Idem Curz. sc. 2. a. 1. Id quod anno, careo. Idem Pseud. sc. 6. a. 4. Nullum, Est periculum, quod sciam, stipularier. Idem Ibid. sc. 3. a. 1. quod hoc malum; tan placide is? Ponitur aliquando in oratione, sine manifesta dictione regente, subaudita præposition ob, vel ppter. Terent. in Hecyra. Nam (ita ne ament dij) quod, me accusat nunc viri sum extra noxiā. Idem Plant. Pseud. sc. 3. a. 1. Et id, & hoc quod te revocamus animum adverte, (id est, cuius rei gratia. Idem in Epidicto. Animum adverte, ut quid ego ad te venio intelligas. § Onit ut aliquando pro quantum. Cicero. pro Roscio Amer. qui omnes quod ad me attinet, vellem rixerent. § Aliquando in oratione pro quadam continuacione, sive connexione accipitur, quoties ut nā adjunctum habet. Cicero. Terent. Quam ad vos scribo, aut vestra lego, conficer lacrymis sic ut ferre non possim: quod utinā minus viræ cupido fuisset, certe nihil, aut non multum in vita mali vidissimus: sic & Salust. Ing. 6. 3. § Aliquando, pro in quo. Idem, sed si quid sit quod mea opta opus fieri, &c. Plaut. Amphitr. Non illi obtemperio quod loquitur. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Non ero falsiloquus quod sciam. Ibid. Vult te dare operam domino quod velit, &c. (sub in eo, quod, vel in quo.) Aliquando pro quicquid. Cicero. pro domo sua. Ornamentorum quod superfuit in fanis, & communibus locis, tota è Graci, sanè frugaliter domum suā deportavit. § Quod idem, lap̄ ponitur pro id quod, sive quod ipsius, aut quod etiam. Cicero. de Aruspis respon. Quod idem in iudicio capitī durum, atque iniquum est. Idem pro aomo sua. Senator quoties de me consultus est, toties legem nullam esse iudicavit. Quod uicin tu Lentule vidisti in ea lege quam de me tulisti. § Aliquando ut id est coniunctio causalis, idem valens quod quia § chi ut ὅταν. § Quod scribas, lætor. Et, Non castigo te, quod odio habeam, sed quod meliorē efficaciam. Vbi enim potest esse quod, ibi etiam quia: & ubi potest esse ut ibi potest esse quod, & econtrario: ut Non te castigo quia odio habeam sed ut meliorē efficaciam. Plaut. Menach. sc. 6. a. 5. Prop̄ est ut herus, quod strenue faciam, pretium personuat. § Quandoque ponitur pro sed, & in principio clausulæ, locati solet x̄, cum subjunctivo Cicero. Quod si quis à me huius consilij mei causam querat, ita respondeo. § Quoniam autem Quod pro Sed ponitur, ferè cum si, nisi, quoniam, quia; aut quoniam iungitur: & dicimus, Quod si, Quod nisi, Quod quoniam, Quod quia, Quod quoniam. Testimonia passim studio obvia fient. § Ponitur aliquando pro cur, sive quamobrem. Virg. 3. Eclog.

Si ad vitulam species nihil est quod poca laudes.

Cicero ad Terent. In viam quod te des hoc tempore nihil est. § Aliquando precedentis verbī significationem determinat. Cicero in Salustium Credo quod non omnes tui similes incolumes in urbem venissent. § Ponitur aliquando pro ut, inquit Donatus. Terentius in Phorm. Vin' primum hodie facere quod ego gaudeam, Nausicata, & quod tuo viro oculi dolent? quo iure, quaque injuria, Proverbiale est, quasi per fas, nefas: velis nois. δικαιος, κακος. Idem in Andr. Quo iure, quaque injuria, præcipitem me in pistrinum dabit. § Quod genus est pro cuius generis, sive cuiusmodi est Gell.

Quodāmmodo, adverb. est, Aliquo pacto, aliquo modo, quod barbarè dicitur, Aliqualiter. § τέτοιος, τέτοια, τέτοιος. GAL. En quelque sorte, en aucune sorte, aucunement. ITAL. A un certo modo, à qualche modo GERM. Etsicher maas oder gestalt. HIS. En alguna manera. ANG. By some sorte or fashion. § Cicero. de Amic. Quippe quoniam propter virtutem & probitatem, eos etiam, quos nunquam vidimus, quodāmodo diligamus.

Quodcūnque, omne quod. § οὐδὲν, οὐδὲν τιον. GAL. Quelque chose que. IT. Oggi cosa che. GERM. Alles das oder welches. HIS. Toda cosa que. ANG. Batsover. § Cicero. contra Rosarium, Non omnia quæcumque loquimur, ad autem sunt ievocanda. Aliquando accipitur pro quantumcunques. Idem Brutus. Quodcūnque militum contrahere poteris, contrahe. Tibull. lib. 4. Quodcūnque tuum est. Et

Quodcūnque mea poterant pendere camæna, &c.

Ovid. Eleg. 8. lib. 3. Trist.

Ex his me jubeat quolibet ire locis.

Quoi, antiqui dicebant pro cui, quod sacerde depravarunt in quod, aut cui, Gifan Indice Lucret. Sic quoque pro cuiusque, quoque pro cuique, quoquam pro cuiquam.

Quominus, Ut non, ne. § μήτι. GAL. D'avantage, moins, que ne. ITA. Che non. GERM. Das nicht/ oder das desrominder. HIS. Que no. ANG. To the end yet not. § Cicero lib. 1. Epist. Nemō est qui nesciat, quoniam discissio fieri, per adversarios tuos esse factum.

Quomodo, Sive una sit dictio composita, sive duæ divisæ dictiones, interrogativa particula est, sive admittitiva. Ut, quo pacto, qua via, qua ratione. § Τινες εἰς τὸ κοδίχριπον. GAL. Comment, en quelle maniere ITA. A che modo. GERM. Wie, velcher gestalt, auf was. weiss. HIS. En que manera, en este modo, o en que modo. ANG. How. Plaut. Mostell. sc. 2. a. 2. Quomodo pulcra potui si non tangenter. Ibidem sc. 1. a. 1. Pergit, quomodo coepisti. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Ei os sublevi modo P. Quomodo? (Ambiguit.) Cic. ad Att. lib. 10. Tulliae nostræ mitifica virtus: quomodo illa fert publicam elationem? quomodo donæteticas tricas? Accipitur & relativè. Idem de Aruspis respon. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, ducentis confixum Senatusconsultis. Aliquando & indefinitè, Cicero. Lent. Hæc negotia quomodo se habeant, ne epistola quidem narrare audeo. § Quomodo pro quando: Et factum est, quomodo tempus erat, ut accederet sacrificium. Cerda. § Componitur nonnulla quam quomodo cum nam, & dicimus quoniam donata. Idem ad Quint frat. lib. 2. Quomodnam mihi frater, de nostris versibus Cæsa.

Quomodocumque, id est, qualicunque ratione, utique, qualiter, cumque, quoquo pacto. § Τινες εἰς τὸ κοδίχριπον, οὐδὲν τιον. GAL. GAL. En quel-

*que maniere que ce soit. IT. In qual modo si voglia. GERM. Sie reie
oder welcher gestalt. HIS. Come quiera. ANG. By wher soever maner or
way. ¶ Plaut. in Pæn. Se tamen quomodocumque quamquam sumus
pauperculi, est domi quod edimus.*

Quōnam, adverb. ad locum. { אֵזֶה ephēh ְאֵזֶה e-zeh-wē. GAL. Es quel lieu ? en. ITAL. Aqual luogo. GER. Wohin. HIS. Adonde? ANGL. To what place. } Plaut. Trinum. Eamus intrō , sequere. s. quo tu te agis ? c. quōnam , nisi domum ? Cicer. Attic. lib. 8. Eum si nunc sequor , quonam ?

Quoniam, ablativus à quinam, jungitur ablativo modo, estque tanquam una dictio vice adverbii posita, & modò interrogative accipitur. **Cicer. 2. de finib.** Quonam (inquit) modo ? quia, &c. Modò indefinitè. **Idem lib. 4. de finib.** Admirantes quæramus ab utraque, quonam modo vitam agere possimus.

Quondam, adverbium temporis, Olim, aliquo tempore. כִּכְבָּר chetbar.
παλαι. GAL. Iadis, autrefois. ITAL. Altre fiate, per lo passato. GERM.
Einst vor zeyten. HIS. En algun tiempo. ANGL. In tynes bygone en-
ce. § Et modo praeteritum tempus denotat, CIC. 2. de Invent. Ciole-
niatae quondam, quum florent omnibus copiis. Idem, Fuit illa quon-
dam in hac Republica virtus. Modo futurum, si exigitis Virgil.

— Quondam tua dicere facta
Tempus erit.

Tempus erit.
BIZZIUS. Idem. *Tempid.*

Quendam etiam cuiuslibet

*Quondam etiam viellis redit in præcordia virtus.
nus quændamque pro fama. Idem*

Fonitur quandoque pro semper. - Idem.
Ex quendam in Epitaphio.

Ut quondam in stipulis magnus sine viribus ignis.

Quoniam, **Conjunctio causalitatis**, **quia**, **qua de causa**. **¶** **chi παρόν ὅτι.** **G.**
Pourtant que, puis que. **ITAL.** Perche. **GERM.** Darumb sittenmaal.
HIS. Porque. **ANGL.** Beaus. **¶** **Terent.** in **Andr.** Ea quoniam nchui-
ni obtudi potest, itur ad me. **¶** **Potest esse** subcontinuata. **sys.**
Cic. pro **Planc.** Quoniam ita vis, me nimium gratum esse concedam.
Interdū, auctore Festo, significat postquam. **Plaut.** in **Afin.** Quid nunc,
quoniam ambo, ut est lubitum, nos, delusistis, datisne aigentum. **Idem**
Mil. sc. 1. a. 2. Ego quoniam inspexi mulieris sententiam, cepi tabellas.
(i. postquam) **Idem** **Aul.** prol. Is quoniam moritur. (i. postquam.) **Idem**
Men. sc. 1. a. 3. Quoniam errare sentio. Et **Gell.** cap. 5. lib. 7. Eum lu-
ctum (ob mortem filii) quoniam satis visus est eluxisse Polus, &c. (i.
postquam sive quando.)

Quoniam Loayza, Concha Marianæ, Chuenca, V.E.Hispaniæ; Iub A. Teletano, habet Sedem Episcopalem Arcabrigâ eò translatam. Quoniam, Adverbium ad locum, Terci. Ennich. Iurânc Thais quo-

Quōquam, aliquò, id est, in aliquam partem. Iecūmve. § πτ̄. GAL.

En quelque lieu. ITAL. *A alcuno luogo.* GERM. *Etwan hin.* HIS. *A algun lugar.* ANGL. *Any whether.* } Cicer. 4. Verr. O Verrea præclara, quoquam si accessisti, quod non attuleris tecum istum dicim. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 2. Exiit ex audiibus quoquam. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Ne quoquam nisi ad se mitteret. Idem Amph. Neque le Septentriones quoquam in celo commovent. Ibidem, Neque nox quoquam concedit die, &c.

Quoque conjunctio est copulativa, postpositivi ordinis, Etiam, § 1 v
ny hodeh ॥ gham i. GAL. Encores aussi. ITAL. Ancora. GERM.
Auch. HIS. Tambien. ANGL. Also. § Senec. Tu quoque simili mode
exercere te debes. ¶ Aliquando ponitur pro similiter. § o'means. GAL.
Pareillement, d'avantage. ITAL. Parimente, similmente. GERM. Hley-
cherweiss. HISp. Y qualmeate, y semejantemente. § Plaut. Menach. sc.
ult. a. 5. Venibat uxor quoque etiam. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Etiam
mihi quoque lubet. Idem Amphitr. prolog. Atque ego quoque etiam
qui Jovis sum filius. Ibid. Hoc quoque etiam mihi in mandatis de-
dit. Virg. in Daphnide,

damnabis in quoque votis.

*Hic particulæ quoque aliquando jungitur etiam. Terent. in Hecyra.
Ego quoque hoc etiam credidi aliquando. Plin. lib. 8. cap. 16. Sunt
vero & fortuita eorum quoque clementiæ exempla.*

Quōquōversus, vel quoquoversum, adverbium ad locum, significant
Versus omnes partes, sive versus quemcuinque locum. {πάρτι, πάρτως.
GAL. De tous costez. **ITAL.** Verso ogni luogo. **GERM.** Allenthalbem hin.
HIS. Hazia todas partes y lugares. **ANG.** To whas soever place thou
Will. } **Cæsar.** in Comment. Ejus imperio classem quoquoversum di-
mittunt. **Columella lib. 1. c. 5.** In planè pedes intervalli quoquoversus
octo.

Quoquō, adverb. loci, Ad quencunque locum. {*όποιας*. GAL. En quel-
que lieu que ce soit. ITAL. A ciascun luogo. GERM. Heb wohin. HIS.
A todo lugar. ANG. To what soever place. } Plaut, in Merc. Mēnsque
mihi illam querere quoquō hinc abducta est gentium. Idem Autul.
sc. 3. a. 3. Hoc mecum erit quoquō ibo. Ibid. sc. 5. Quoquō venias,
plus plaustrorum videoas. Idem Psend. sc. 2. a. 5. Quoquō spectabit, eō
spectato simul. ¶ Est etiam quoquo ablativus à quisquis. Cicer. ad
Attic. lib. 9. Conido igitur adventum nostrum illi; quoquo tempore
fuerit, ut scribis, ἀπέμενοι fore. ¶ Hinc sit compositum quoquo mo-
do, idem significans quod qualitercunque Cicer. ad Attic. lib. 13. Epist.
Quoquo modo autem se res habeat, peto à te ut eum expedias. Pro
quoquo modo, dicitur & quoquo pacto. Terent. Adelph. — tum si ma-
xime fateatur, quum amet aliam, non est utile hanc illi dati Quapro-
pter quoquo pacto celato est opus. Idem Eunuch. Mirum ni illoc ho-
mīne quoquo pacto opus est. Suet. in Aug. cap. 21. Tantumque ab-
fuit à cupiditate quoquo modo imperium, vel bellicam gloriam au-
gendi, ut. &c. Plaut. Menach. sc. 2. a. 5. Quæ mihi molesta est quo-
quo modo.

Quōsum, Versum quem locum, quasi quō versum, à qui: ut horsum
ab hic. { פָּרָאֵן ephoh. wāi. GAL. Vers quel costé, de quel costé, à quel
propos, à quelle fin. ITAL. Verso che luogo. GNR. Woaus/wohin/oder ges-
gen welchen orth. HIS. Haziadonde ANG. Toward wher place? towhat
end? } Et modò interrogative accipitur: ut, Quorsum instituisti ite?
Modò relativè: ut Meridiem versus cursum tenetis, quorsum & nos.
Modò indefinitè: ut, Nescio quorsum eam. Teient. in Eunuch. Ego
nescio hercle neque unde eam, neque quorsum eam. Idem ibidem per

*translationem dixit, Nesciebam quosum tu ires, hoc est, quid tuis
verbis velles, quod tenderes. Idem in Adelph. Quorsum istuc? id est,
Quod vulgo dicitur, ad quod propositum? Dicimus & quorsum. Cic.de-
clar. Orat. Quorsus inquam istuc; non enim intelligo.*

Quōt, nomen numerale, aut potius numeri cardinalis interrogativum: quod tam relativē & infinitē, quam interrogativē accipi potest; quam multi, à qui, ut ἕστε, ab ὅς. { כַּמָּה chammeh. πέρι. GAL. Combien. It. Quant. GER. Wieviel. H15. Quertos. ANG. How many. } ut, quotnum tibi sunt? Scio quot numeros habes. Habeo tot quot tu. Plaut. in Rudenie, quot sunt? s. Totidem quot tu & ego sumus. Quot calendis, i, quot mensibus, apud Vitiuvium, pro singulis mensibus urdimus quotannis. Plaut. in Sticho: Vos meministis quot calendis, pente demensum cibum.

Quotannis, singulis annis. { s' sit: @, xat' iusq' eit@. GAL. Tous les
ans, par chacun an. ITAL. Ong'anno. GERM. Jährlich alle jar. H11.
Cada año. ANGL. Everye yeare. } Plaut. in Epid. Quid istae quæ quo-
tannis inveniunt nomina novæ? Cicer. 4. Verr. Quod omnes Siculi
ex censu quotannis tributa conferunt. Idem 2. de finib. Colum.lib. 5.
c. 9. Omnis deinde soboles quæ ex una stirpe nata est, quotannis
extirpanda est. Quot mensibus & quot diebus eodem modo dicitur;
ut quotannis. Vlpian. in l. 12. §. 2. D. quand. dies leg. Nihil interest
uti um in annos singulos, vel quotannis, an in singulos menses, vel
quot mensibus, an in singulos dies, vel quot diebus legitur. Idem
apud Varrorem & Catonem perspèct.

Quotannis, etatis, interrogativum est, Quot annorum. Σεμιτικός πίστης
GAL. de quel aage? de combien d'ans. ? ITA. Di che età? de quanti anni. ? GERM. Wie alt? wie vil jaren hast. HIS. De qual edad? de quantos años? ANG. what age? Accipitur tamen & ielativè. Habet autem antecedentia nomina numeralia, & composita ex numeralibus & anno: ut anniculus, biennis, tricennis: ut, Tu es biennis, que-
tensis ille.

Quotēnūs, penultima producta, interrogativum est numeri distributi-
vi, teste Prisciano. *wesāi* ut Quotenis bobus arat? binis, ternis
Accipitur & indefinite. Cicer. *Atrit.* In ripa nescio quotenorum ju-
gerum.

Quotidie, singulis diebus. **יוםיום** jom jom. **compsici**. { GAL. This
les jours, chaque jour, par chascun jour. ITA. Ogni giorno. GERM. Tag-
liche alle tag. HIS. Cada dia. ANGL. Daylie, or every day. } A quo-
tus & dies compositum vulgus putat. Doctiores vero deducunt a
continens & dies. Sunt quoque qui scribant per secundam conso-
nantem, t. scilicet: itaque olim scribi solitum esse ostendit Quint.
lib. 1. *Instit.* quum ait fuisse quosdam qui Quotidie scribendum pr-
cipierent, quod compositum videatur a quotus, vel quot, & dies, re-
rum ratione hanc frigidam esse dicit, & etiam suo tempore inter
inceptias evanuisse. ¶ Iacob. Cujacius Iuriscons. & Charisius quo-
que lib. 2. Cotidie scribendum per c. censem, non quotidie. Cic. Quo-
tidie, vel potius in singulos dies, breviores ad te literas mitto. Plaut.
Aul. prol. Mea mihi cotidie supplicat (secunda syllaba longa.) Idem
Men. sc. 1. a. 1. Quod edit prebeas affatim cotidie. ¶ Veteres etiam
quotidio dixerunt, ut falsò, verò, teste Sosipatio, qui exemplum ex
M. Cæpionis oratione in M. Æmilius Scaurum proficit. Quum ab
isto viderem quotidio hostes consilio adjuvati. Eodem modo Quo-
tidianò adverbialiter pro Quotidie veteres dixerunt. Afranius in Vi-
pisco, Etenim Cotidianò in rebus maximis qui præpositus nunc po-
test qui meo sit nexus nomine. Fiant quoque ad Marchum Impera-
torem Mihi satis abundeque honorum est, quos mihi quotidianò tri-
buis. Sosipater *Institut.* Gram. lib. 1.

Quotidianus, a, um, vel Cotidianus, quod quotidie fit. § **חָמֵשׁ** chāmīsh
ο ὥημερός, καθημερίος. GAL. Qui est ou dure chaque jour. ITAL. Di-
ciascun giorno. GER. Täglich. HIS. Cosa de cada dia. ANG. That is day-
lie or every day. § Plaut. in Merc. Quæque habeat quotidianum fami-
liae coctum cibum Cicer. 2. de Divinat. Quia sunt hæc quotidianæ.
angues non item. Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Nisi cotidianum sese qui opus
confeceris. Idem sc. 1. a. 4. Ibid. Cotidiani viæti ventrem ad me afferas.
§ Per translationem quotidianus accipitur pro vulgari. Terent. in
Eunuch. Tædet harum quotidianarum formarum.

Quotidiana, orum, excerpta, quæ annotantur quotidie.
QUOTIES, sive **Quotiens** (nam utroque modo scribitur) interrogativum est numeri adverbialis, significans quot vicibus. {πετάρις. GAL. Quantefois ? combien de fois ? IT. Quante volte ? GER. Wie oftweile manich maal. HIS. Quantas vezes ? ANG. Howoften. } Plaut. Curc. sc. 2. l. 5. Dixi tibi : **Quoties** dicendum est ? Cicet. 4. Verr. Verum quoties, & quot nominibus auferes ? Idem in Catil. **Quotiens** jam, **quotiens** ubi extorta est sica de manibus ? Ovid. Eleg. 12. lib. 3. Trist.

— O quater, ó quoties non est numerare beatum ?
Plaut. Amph. Quis istic Sophia, So Ego, inquam, quoties dicendum est ?
Idem Men. sc. 2. a. 5. Quoties tandem edixi tibi, ne, Idem. Asin sc. 1. a. 3.
Quoties vetus te, &c. ¶ Accipitur & relativè, habetque antecedens
toties. Cicer. de Orat. Toties quoties præscribitur.
Quotiescunque, quotiescunque vicibus. { ita. GAL. Tentes & quantes fait,
toutes les fois que. IT. Qualunque volta che. GER. Seb wie oft und
dick / gea wie manches maal. HIS. Quando quiera que. ANGL. How of
ten soever. } Cicer. pro Cluen. Quotiescunque dico, toties videor nubi

in judicium venire.
Quotquōt, quotcunque, quotlibet, quantumvis multi. locutione. GAL.
Tout autant qu'il y en a. It. Quanti che sono. GER. Seb wie villes de
vil. HISP. Todos aquellos los cuales. ANC. As many as. Brutus Cicer-
Peream, si te omnes quotquot sunt, conantem loqui ferre poterunt.
Idem 2. de Invent. Si duæ leges, si pluies aut quotquor erunt. ¶ Posi-
tur jam pro singulis, sicut omnibus. Vair. de ling. Lat. Fundus dictus
quod fundat quotquot annis multa. Et paulò post. Restibilis ager est

qui reficitur singulis annis. Vide Victorium cap. 23. lib. 9.
Quotumus dies, Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Ibidem sc. 3. a. 4. Quotumꝝ sunt
ædes? id est Quotæ.
QUOTUPLEX, icis, interrogativum, quo plicis constans, quo gen-
erum, quo specierum, vel quo modorum. { *metræs.* { GAL. De com-
bien de sortes? ITAL. Di quante sorti. GERM. Wie mancherley oder wie
viel sind?

videlicet? Hisp. En quantas maneras? ANG. Hoc many fold, or of howo many sortes. ut si quis querat, quotuplex sit animæ facultas. Quotuplūs, a, um interrogativum est numeri multiplicativi. ποσαπλάντιος ut Quotuplūm reddit ager? Accipitur & relativè: ut Centuplūm Egyptij reddunt agri, quotuplūm vix nosti. Quotūs, a, um, interrogativum est numeri ordinalis. § πότε. GALL. Quantième? ITAL. Di qual ordine? GERM. Welcher in der zal nach ordnung. ITAL. Quanto, puesto en orden? ANGL. How many. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. Hora quota est? Accipitur aliquando pro quo. Matt.

Dic quotus es, quanti cupias cœnare, nec sulum
Addideris verbum mensa parata tibi est.

id est, quot estis? seu quot tecum habes? Eleganter autem adjunctam habet particulam quisque. Cicer. 1. de nat. deor. Quotus enim quisque formosus est? id est, quot sunt formosi? quasi dicat paucissimi. Quandoque significat continuam quantitatem, & ponitur pro quantus Juvenal. Quota portio fecit Achæz? hoc est, quantilla portio quasi dicat, minima.

Quotūsquisque, interrogativum, Quoties ex quibusque. sæpè enim interponitur, ut, Quotus enim quisque. § πότε. GAL. Le quantième de tons? ITAL. Di qual numero, o ordine? GERM. Wie manches, wie vil sind deren? Hisp. Quantos en cada una parte! ANGL. How many? ut Quotusquisque est qui aliter sentiat? Est & vetus, elegansque locutio, per interrogationem, & ad paucitatem referuntur; ut, Quotusquisque studet? id est, quot student? hoc est, quam pauci sunt qui studeant? Cic. pro Planc. Quotusquisque juris peritus est? quotusquisque disertus est? Rectius tamen quotus quisque scribendum videtur divisus distinctionibus. Sæpè enim particulam invenimus inter utramque interjectam. Idem 3. de Orat. Quotus enim quisque est qui teneat artem numerorum, ac modorum? Idem lib. 2. de divin. Quota enim quæque res evenit prædicta ab his? Senec. cap. 14. de cons. ad Mart. Quotaquæque domus, &c.

Quovis, adverb. ad locum. Qualibet. § πούτε. GAL. Où tu voudras? ITAL. Dove tu vuoy. GERM. Seb woohin er wollt. His. Donde quiera que. ANG. To what sever place thou will. ut apud Terent. in Heaut. Ind potius abeat quovis gentium. Quam hic per fligitiū ad inopiam redigat patrem.

Quotūsquisque, Quod usque, ad quod usque tempus. § יְהוּתְּךָ מִתְּחַדֵּתְּךָ. GAL. jusques où? jusques à quand, jusques à quel temps. ITAL. Sino à che tempo. GERM. Wie lang item sei seet. His. Hasta quando. ANG. How long? Cic. Attic. lib. 1. Quousque inquit, hunc regem fecimus? Idem de somn. Scip. Quousque humi defixa erit tua mens? Interdum idem valet quod Ad quem usque locum: ut Quousque Cesari obviam progressus est? Idem Cic. 1. Catil. Quousque tandem abutere patientia noltia Catilina? Plaut. Curc. sc. 3. n. 1. Quousque utemur amore subreptito? Senec. cap. 2. de tranq. Quousque eadem? Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Age excrea. Etiam amplius? Nam quousque? (pro quo ut quātū usque.)

Quousquam, quod usquam. Solin. cap. 73. Vnde versum, quousquam gentium fuit, ad regiam Memnonis convenire.

Quum, Arb. temporis est, quo tempore, iterum qua causa. § יְהוּתְּךָ. GAL. Quando. ITAL. & Hisp. Quando. GERM. Wan / jā wohnt herzest. ANG. When. Cic. de Invent. Fuit quoddam tempus, quū

in agris passim homines bestiarum more vagabantur. Idem in somni. Quum in Africam venissem. Aliquando causalis conjunctio, valens quoniam. Salustius in Ciceronem, Sed quum in te modestiam nullam animadverto, respondebo tibi. Interdum adversativa, idem valens quod quamvis, Cic. lib. 3. Epist. Ego quum antea studiosè commendabam Marcellum, tunc multò aunc studiosius. De orthographia hujus dictionis variæ sunt opiniones. Sunt enim qui perpetuè scribant per c, sive Adverbium, sive Conjunctio, aut etiam P: p:positio: solaque accentus nota superposita, adverbium, conjunctio némque à p:positione distinguunt. Victorinus autem in orthographie p:ceptis, Quum temporis adverbium, per q, & u, sive unum, sive duo, ut vñsum fuerit, scribendum assertit. Quintil. lib. 1. c. 13. de orthographia, autor est à multis hanc differentiam fuisse obseruatam, ut pro adverbio temporis scriberent, quom per quartam vocalem, pro conjunctione autem causali, quam per q, & geminum uu: pro p:positione ve:ō, cū per secundam consonantē. Verba Quintiliani sunt hæc, Illa quoque seruata est à multis differentia, ut Ad, quum esset p:positio, d litteram: quum autem conjunctio, acciperet. Item, cum si tempus significaret, per quom si comitem, per cum: si verò causam, per q, ac duas sequentes uu, scriberetur.

Quum priūm, seu cùm priūm, i postquam priūm. Duæ partes sunt duo exigentes ve:ba. § יְהוּתְּךָ chi iwwāh rāyṣa. GAL. Soudain que, incontinent que. ITAL. Sobito che. GERM. Als bald. His. Luego como. ANGL. As soone as. Idem enim valent quod Vbi priūm, vel quando priūm fieri potuerit. Virg. Eleg. 7.

Quum priūm pasti repetens præsepi a tauri;

Si qua tui Corydonis habet te cura, venito.

Quosones, vel (ut Passerat. legit) Qypsones, Græcum verbum est, non Pœnicum.

NOTÆ ANTIQVORVM.

Q. Quasi, quintus. Q. vel Q. V. quartus. Q. vel Q. VINT. Quintilianus. Q. A. M. quemadmodum.

Q. B. F. quale bonum factum. Q. B. M. V. quæ bene mecum vixit. Q. B. N. F. Quare bonum non factum.

Q. D. R. P. quā de re peto. Q. D. R. P. G. V. quā de re peto graves viros.

Q. E. R. E. quanti ea res erit.

Q. E. R. E. IV. DA. quanta ea res erit judicium dabo. Q. E. R. E. qualis ea res erit.

Q. F. Quinti filius.

Q. I. P. quo jure petit.

Q. L. Quinti liberti. Q. L. F. Quinti Lucij filius. Q. L. S. S. quæsivit libera statuam Senatus.

Q. M. Quintus Mutius, quo magis. Q. M. A. X. Quintus Maximus. Q. M. S. quæsumus. Q. M. P. V. quam provinciam.

Q. N. A. N. quando neque ait, neque negas.

Q. Q. quinquennalis.

Q. R. F. E. V. quod recte factum esse videtur.

Q. S. S. S. quæ supiæ scripta sunt.

Q. T. C. Quintus Cælius. Q. T. P. quo tempore. Q. T. M. quot muneris.

QVÆS, quæstor. QVIR. Quirites. Q. V. A. vel ANN. quæ vixit annis. QVÆSS, quæstores. QVIR. R. Quirites Romani.

R

LITTERA semivocalis est & liquida quæ post mutam in eadem syllaba posita, p:cedenteum syllabam, si natura brevis sit, modò longam, modò brevem facit: ut Ovidius in dictione patrem. exemplum posuit,

Iam patrem, famulosque patris, lucemque timebam;

Vbi pa, syllaba & producitur, & corripitur. In Græcum dictionum initio recipit aspirationem, ut Rhadamanthus, Rhea, & hujusmodi. Convertitūque nonnunquam in l, ut intelligo, pro interlego. Pellucco, pro perlucco. Ia simplex ut niger, nigellus: umbra, umbella. Loco R, succedit L: ut frater fratellus: Caper Capella: ut autor est Terent. Scaurus, Id etiam indicat Ovid. 5. Fast.

Aspera mutata est in lenem tempore longo

Littera qua toto nomine prima fuit.

Lemuria, Renuuria. In s: ut Arbor, pro Arbor: Odos, pro odor. Aliquando in duo s:, ut Vro, ussi: gero, gesse. In u, consonantem: ut Sero, sevi: Tero, trivi. In n, ut Æneus pro æreus. Non tam etiam in d & contraria: ut Apor vel apur pro apud. Medidies meridies. Persius Literam caninam appellat, quod tremula linguae vibratione, canum, quum ringuntur, sonum imitari videatur. Profertur enim concitatus, lingua ad palatum juxta dentes exerta, & summa sui parte spiritum elisum vibrante, ita quodam tremulo, tamque horrifico sono auditum exacerbans, quam l, cundem soni dulcedine blandiens demulcit.

RABBIATH. § רַבָּתָה rabbah. p:cessat. Metropolis est filiorum Ammon, quæ hodie à rege Ægypti Ptolemaeo, cognomento Philadelpho, qui Arabiam tenuit cum Judæa, Philadelphia nominatur.

Rabbi, magister.

Rabbinus, magister Judaicus: à Rab. i. magister, dominus.

Rabboni, ad verb. magister mi.

Rabīs, iei, à rapio, morbus canum, quum veluti furore quodam acti, huic arque illuc r: junctur, nec ullum quietis locum inveniunt nōr. GAL. Rage, fureur. ITAL. Rabbia. GERM. Das rothen und rases eigentlich der hunden/hundsfrenb. His. Rabia. ANGL. Rage, fure, madnesse. Alij Rabiem, quasi ratiem dici putant, à raucitate vocis, qua canes p:calote infestantur. Plin. lib. 20. cap. 5. Multò tamen utilissimè jecur tuis, qui in rabie momorderit datur. Ovid. 4. Metam.

Statisque canum rabies subjectaque terga ferarum, &c.

Calepini Pars II.

Velleius, Canina rabie lacrabat Antonium. Senec. cap. 7. de cons. ad Martiam, Rabiem desiderii extingunt feræ orbæ. Ponitur & pro furore, & ad homines transfeatur. Cicer. in Salust. Neque eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse. Idem 3. Tusc. Hecubam autem putant propter animi acerbitasq; quandam & rabiem finigi in canem esse conversam. Horatius in Arte.

Archilochum proprio rabies armavit iambo.

Luctet. lib. 5.

— liceat discedere Cesar

A rabie secle: um.

Rabbia, æ, Antiqui dixerunt, quam nunc rabiem dicimus: ut annotavit Nonius, citans Cælium in Hypobolimæ, Ast rabia rabere se ait § Perperam hæc citantur, si credimus Passerat, qui ibi legit zastrazia, non Ast rabia.

Rabiōs, a, um, propriæ de canibus dicitur, qui rabie laborant: & de aliis animalibus, qui ex canis moisu rabiem contraxerint. § λυραδης, ὑδρόφεβος. GAL. Plein de rage, enraged. ITAL. Rabioso. GERM. Wütig/taub/rabienb. His. Rabioso. ANG. Full of rage, wood angrie. § Plin. lib. 29. Datut mortis à cane rabioso, ne rabidi siant. Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Dudum uxorem suam aiebat esse rabiosam canem. Ibid. sc. 2. a. 5. Itame rabiosa scemina observat canis. Idem Capt. sc. 4. a. 3. Hic homo rabiosus habitus est. Per translationem item rabiosus dicitur de homine furioso qui ita p:ceps fertur ut rabie agitari videatur. Cicer. 4. Tusc. Vide ne fortitudo minime sit rabiosa, sitque iracundia tota plena lenitatis.

Rabiōs, adverbium, Iracundè, & in modum rabie correpti. § λυραδης, ὑδρόφεβος. GAL. Enragément, furieusement. ITAL. Con rabbia & furore. GERM. Wütlich mit rasen und reube. His. Con rabia. ANG. Madlike, woodlie. § Cicer. 4. Tusc. Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundè rabiosè fecerunt.

Rabiōs, a, um, propriæ qui rabie laborat. § λυραδης. GALL. Enragé. ITAL. Rabioso. GER. Wütig/taub. Hisp. Rabioso. ANG. Enraged, wood, mad. § Plin.

Ecc. Plin.

Plin. lib. 29. c. 5. In canis rabidi morsu tuerit à pavore aquæ capitis canini cinis illitus vulneri. ¶ Per translationem tamen rabidum accipimus pro eo qui supra modum ira incandescit, quive alia de causa fribundo potius quam sanæ mentis homini similiis est. Autor ad Hennium lib. 1. Ille aspectu rabido circumspectans hoc atque illic Cic. in Arato. Vel toto spirans rabido de corpore flammam. Ovid. 7. Met.

Cerberon attraxit rabida qui concitus ira
Implevit pariter terris latratis auras.

Virg. lib. 6. Æneid.

¶ ut primum cessit furor, & rabida ora quicrunt.

Idem 2. Georg.

At rabida tigres absunt, & saeva leonum
Semina.

Senec. cap. 2. de tranq.

Rabidæ, adverbium. Furiōsè. § ἀναράδης, μανίας. GAL. Avez rage & fureur, enrag. ment. ITAL. Con rabbia & furore. GERM. Wütiglich. HISP. Con rabia. ANGL. Furyously, madly. } Cicer. 5. Tusc. Quid vero illum, quem libidinibus inflammatum, ac furentem videmus, omnia rabide appetentem cum inexplicibili cupiditate?

Rabo, is, iuc. Nimia ira, & quasi rabie agitor. § αναράδη. GAL. Enrager. ITAL. Rabiare. GERM. Wüten/ roben. HISP. Rabiar. ANG. To be mad or woodangrie. } Vario. Quid est, quod laties? quid rabies? quid vis? Nonnius Cæcilis Hypobolimæo. Ast rabia rabere sese ait. Cic. lib. 1. de divin. sed quid oculis visa es rabere decepente ardentibus? Ex antiquo Poëta.

Rabius pāsor. Arabæ Rex qui Antigonum Macedonem in vico, cui nomen deinde factum est Motho, interfecit. Autor Stephan. in dictione pāsor.

Rabilius. Eques Romanus fuit qui perduellionis accusatus, quod Saturnium perniciolum civem, multaque seditione in rem pub. molientem occidisset, à Cicerone defensus est pulcherrima illa oratione quæ pro A. Rabitio perduellionis reo inscribitur. ¶ Est itea alius Rabilius appellatus Posthumus, quem Cicero quoque defendit ea oratione quæ pro Rabitio Posthumo inscribitur. Rabilius etiam Poëta quidam fuit Ovidij temporibus, ut ipse testatur 4. de Ponto.

Quam foret & Marsus, magnique Rabilius oris.

Rabonem, pro arrhabone dici quidam putaverunt, atque adeò tanquam minimè negligendam, hunc in locum retulerunt: citantes locum Plauti ex Trucul. — tene hoc tibi, rabonem habeto, ut necum hac nocte sies. Hi tamen si Plauti locum paulò diligenter expeditissent, animadvertisserint laue, Poëtam suo more jocari vulgique barbarissimum iridere, qui λέγει καλοθέλω, καὶ ἀκρατεῖν pro integra usus pavant, Prænestinos imitati, qui coniam dicebant pro ciconia. Sed haec quod manifestiora sint, verba Poëtae adscribamus. Stra — tene hoc tibi, rabonem habeto, ut necum hac nocte sies Astaph. peri, rabonem quem esse dicam Hanc belluam? quia tu arrhabonem dicas? Stra, ita facio luci. Ut Prænestinis conia est ciconia.

Rabula, x, Is dicebatur (inquit Nonius) quem nunc advacatum, vel patronum causarum dicimus: sive à rabi, ut eidem Nonius placet, sive à ravi, id est, rauitate, ut is sit rabula qui in negotiis agendis acer est, & rabiosus, quique (ut ait Festus) in multis intentus est negotiis paratulique ad radendum quid, auferendumque. Hæc Festus. § יְרִיבָהַיְהָן. GAL. Un plaideur, criard, criailleur. ITAL. Avvocato, procuratore. GERM. Ein redner oder fürspräch am geriche/der ein schreyen hat als ob er taub redt/ein ungestüm schroydzer. HISP. Abogado. ANG. A jangling fellow, a babbling attorney. } Alij rabulam dictum malunt à radendis autibus. Nani ut à fando fabula, à nando nabula: ita à radendo rabula. Nec alia ratione rabulas in foro dictos puto, quod radant, id est, offendant aures & (ut ait Quintilianus) nimia verbositate feriant, quasi ab instrumento illo nuncupati quod rabula commodius, quam radula vocari possit. Cicero in Orat. Non enim clamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro, sed doctissimum & perfectissimum quaestus oratores. Idem, Quasi rabula qui sibi differti non videntur nisi omnia tumultu & vociferatione concusserint. Idem 1. de Orat. Non enim caudiculum nescio quem neque proclamatorem, aut rabulam hoc sermonem nostro conquirimus.

Rabuscula, vua, i ravuscula, colore ad rauum inclinante. Plin. lib. 14. c. 3. Raceburgum, sive Raseburgum, Rattenburg / V. E. Germaniae sub A. Bremensi, secundo sejè lapide à Lubeca.

Racematus, palmes quidam, de quo Columella lib. 3. 18.

Racemus, i, Pars botryonis, sive potius ipse botryon, qui & botrys more Graeco, & botrus nostri dicitur, hoc est, integra vua ex multis constans acinis. § בְּרֵקְתָּאָבָּה, בְּרֵפָּה. GAL. Grappe, soit de raisin, de lierre ou autre. ITAL. Racimolo, grappolo. GERM. Ein weintrauben, oder dickamine daran. HISP. Razimo, gajo. ANGL. A cluster of grapes. } Virg. lib. 2. Georg.

— tu mitis humasce racemis.

Horat. 2. Carm. Ode 5.

— jam tibi lividos

Distinguet autumnus racemos

Purpureo varios colore.

Virg. tamen lib. 2. Georg. aperte racemos distinguit ab vuis, quum ait Et turpes avibus prædam fert vua racemos.

Quo tamen in loco Vuam nonnulli figurè pro ipsa vite positam interpretantur. Martial. epigr. 23. lib. 3.

Racemi vinea florantis.

Ovid. 5. Fast.

Donec eras mixtus nulli Acheloe racemis.

Idem Eleg. 6. lib. 4. Trist.

Tempus ut extensis tumeat facit vua racemis?

¶ Dicitur item Racemus de aliis fructibus, qui vuæ in modum ex pluribus acinis sunt congregati. Plin. lib. 16. c. 34. de hedera. Aliis densus acinus, & grandior racemis in orbem circumactis.

Racemifera, um, quod racemos fert. § בְּרֵפָה. GAL. Qui porte grappes. ITAL. Chi porta grappoli. GERM. Das traubentregt oder kantinen hatt. HISP. Cosa que trae è lleva gajos. ANGL. That beareth or bringeth grappes. } ut Vuæ racemifera. Ovid. 3. Metam.

Ipse racemiferis frontem circumdatuſ vuis,

Pampineis agitat velatam frondibus hastam.

Bacchus racemifer. Idem 15. Metam.

Victa racemifero lyncas dedit India Baccho.

Idem 6. Fast.

Bacche racemiferos hedera redimite capillos.

Racemösüs, a, um, quod est racemis plenum. § בְּרֵפָה. GALL. Plein de grappes. ITAL. pieno de grappe. GER. Voll kammien oder trauben / trappe. HISP. Lleno de gajos. ANGL. Full of grapes. } Plinius, Hedera modo racemosa est.

Racematus, a, um, quod acinos haberet, sive baccas, aut etiam grana racemi modo disposita. § בְּרֵפָה. GAL. Qui a des grappes. ITAL. Che ha grappe. GERM. Das traubenberen oder trappen hat. HISP. Lo que tiene gajos. ANGL. That hath grapes. } Plin. lib. 18. c. 7. de Panico, patris racemato paniculis.

Racematus, a, um, quod pampini pullulant, vel steriles, vel certè minus feraces, ut inquit Col. lib. 3. c. 18. Nec dubium quin genuæ eacumini proxime, quæ sunt infœundæ, in eo relinquantur: ex quibus pampini pullulant vel steriles, vel certè minus feraces, quos iustici vocant racemarios.

Racematio, nis, Collectio racemorum, qui à vendemitoribus sunt præteriti. § בְּרֵבָה holelah. בְּרֵפָה. GAL. Grappage, recueil des grappes que les Vendangeurs laissent. ITAL. Il vendemiare le grappe. GERM. Das cylen nach dem der rechte herbst fürüber ist. HIS. La rebusca. ANGL. Gleaning of grapes. } sicut mesibus peractis quod superest, spicilegium dicitur.

Racha גָּחָה, melius raka, nomen Hebraicum est (inquit Hieronymus) idem est quod ερας, id est, inanis, aut vacuus, quem nos possimus vulgariter injuria, absque cerebro nuncupare. Quidam etymologiam hujus nominis de Graeco trahere voluerunt, putantes dici pannosum: Graecè enim pannus γάχα dicitur. Sed nos hujus verbi proprietatem subtiliis perspicentes, nihil intelligimus aliud esse Racha, nisi vocem inconitam irati animi commotionem significantis, quales sunt interjectiones apud Grammaticos, sicut à dolente Heu, ab irasciente Hem, & hujusmodi. Augustinus in Matib. Racha vox indignantis animi motum significans.

Rachimbu gij, rerum, & causarum judices. Cod. 11. antiq.

Racillus, Tribunus plebis, qui de Clodianis facinoribus est questus in Senatu, ut scribit Cic. in Ep. ad Qu. Fratr.

Radagaus, Gothorum rex, qui floruit Arcadij & Honori Cæsarum temporibus. Dicitur habuisse sub signis supra ducenta bellatorum milia. Autor Paulus Diaconus.

Radicatus, Radico, Radicula, vide Rad x.

Radiolæ, olivæ, pro eo, quod oblongæ sunt more radiorum Isid. lib. 17. cap. 7.

Radius, ij, Splendor à Sole emicans. § נְגָה noghab. αὐτίς. GAL. Ray du Soleil, ou autre lumiere. ITAL. Raggio. GERM. Ein streymetiglich der Sonnen. HISP. El rayo. ANG. A beam of the sunne or of a bright starre. } Varro, O summe Sol, qui totam hanc mundi compagem tuis radiis illustras. Cicero 5. de finibus, Ita enim paruae, & exiguae sunt istæ accessiones bonorum, ut quemadmodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ne cernantur quidem. Ovidius lib. 21. Metam.

Tum primum radii gelidi caluere Triones.

Plaut. Milit. sc. 1. a. 1. Splendor (clypei) clarius, quam Solis radii. ¶ Transfertur & ad fulgorem oculorum Plin. Cujus ex oculis radii nocte micantes cernuntur. Gell. lib. 5. cap. 16. Stoici causas esse videnti dicunt radiorum ex oculis in ea quæ videri queunt remissionem. ¶ Item Radius dicitur virga, qua Geometræ lincas indicant. Virg. 3. Eclog.

Descriptis radio totum qui gentibus orbem.

Radius item ponitur pro linea. Cic. de Utr. Terra est corpus globosum, cujus omnis extremitas paribus à medio radii attingitur. Item textoris instrumentum, quo sub tegmen stamini inseritur, radius appellatur. § בְּרֵבָה eragh, κερκίς, κλυνός. } Virg. 6. Æneid.

Excussi manibus radij, revolutaque pensa.

Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc centro, illinc canthis instauruntur. § בְּרֵבָה כְּבִשְׁכֻחִים Græcè κύμης dicuntur. } Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Ovid. 3. Fast.

Radio percurrere telas.

Instrumentum etiam quo raduntur mensuræ, Radius vocatur, quod alio nomine Hostiorum nominant Plaut. Dij deinceps omnes tantum nobis lætitiam tot gaudia sine radio cumulent. ¶ Radij item dicuntur olivæ oblongæ: Virg. lib. 2. Georg.

Nec pingues unam in faciem nascentur oliva.

Orchites, & radij, & amara Paussia bacca.

Hos & radiolos nominat Colum. lib. 12. c. 47. Albam (inquit) pauffiam vel orchitem, vel radiolum, &c. ¶ Est & radius pastinacæ pischi pro teles. Plin. lib. 9. c. 42. Pastinaca latrocinatur ex occulto, transentes radio (quod telum ei est) figens. ¶ Radius item à rei Anatomicæ peritis dicitur minus brachios, inter enbiti curvaturam & carpum situm, majorique ossi quod cubitum appellant, superincumbens. κερκίς.

Radio, as, are, Radios emittere, fulgere. § בְּרֵבָה נְפָהָה בְּרֵבָה hebel שְׁבָבָק. אֲקִרְבָּה בְּדָבָרָה. לְמַעַטְ�וָה. GAL. Lesser rays & lumen. ITAL. Risplendere, mandar fuori raggi. GERM. Streymen von sich geben glänzen. HIS. Risplanderer echar de si rayos. ANG. To shyne, glanca & cast beames lik the sunne. } Ovid. lib. 2. Metam.

Argenti bisores radiabant lumine valua.

Colum. lib. 10. Nec tam nubifugo Borca Latonia Phæbe Purpurea radiat vultu. Martial lib. 8.

Vera minus flavo radiant electra metallo.

Propeit, lib. 4. Eleg. 1.

Nec rudia infestis miles radiabat in armis.

Radiolaris, Ovid. lib. 4. de Ponto, Eleg. 4.

Scuta sed & galeæ gemmis radiantur & auro.

Radians, tis, particip. § מְגַהֵּב יְמִינָה meghebh. אֲקִרְבָּה. Iustus.

Rāmīx, icis, species herniæ continens sub se porocelam, quæ est quum ex ab cœtu aliquo circa serotum materia induit ut: sacrocelam, quum in ipso seroto concievit caro: ci: socolam, quum venæ intumuerunt, ex quibus testiculi dependent, bubonocelam, inguinalis ramicem. Vide Celi, lib. 2. c. 18. & 24. { καλη. ANG. A kind of bursting when the boroelles fall down into the codes. } Plaut. in Merc. Tua causa rupi ramices, jandudum sputo sanguinem, Idem in Pænule, Tua causa nemo nossum est suos rupturus ramices, Plin. lib. 30. c. 15. Ramices infantium lacertæ viridis admotæ dominentibus morsu emendantur. ¶ Ramex etiam pro pene. Juvenal. Satyr. 10. & ejus Interpretis ibidem. ¶ Colum. lib. 9. aliter accipit ramices, quum de vivario constituendo sic inquit, D-indè per transversa latecum cava transmittuntur ramices, qui exitus ferarum obsercent.

Rāmīcōsūs, qui ramicibus laborat κατέργαστος. Plin. lib. 30. c. 15. Ramicosis cochlearum cinis cum thure ex ovi albi succo illitus per dies tringita medetur, quæ ex sectione earum rerum decidunt. ¶ Fluminum quoque ramenta dicuntur.

Rāmnates, Tertia pars fuere populi Romani tempozibus Romuli, Propertius lib. 4. Eleg. 1. Hic Titians, Rammésque viri, Luceisque coloni, Quatuor hinc albos Romulus egit equos. Alij Rammenses scribunt. Pro quo dicitur & Rammenses Liv. lib. 1. ab Urbe. Eodem tempore & centu: iæ tres equitum conscriptæ sunt. Rammenses ab Romulo, ab Tito Tatio Titianes appellati. Lucerum nominis & originis causa incerta est.

Rāmūs, i. Arborum veluti brachium, quod à caudice fusum, & in latitudinem sparsum frondes emituit. { יָמְרֵב בְּנֵי אַמִּיר קִוְדָסְתֶּה, שְׁבֵךְ שְׁבֵךְ פְּרָנְסָה וְרָנְסָה. } GAL. Rameau branche ITAL. & HISP. Ramo. GERM. Ein ast/baumast. ANG. A bough or braunche. } Virg. 1. Georg.

Tum fortes laetramos, & brachia tendens.

Cic. 1. de Orat. Quid in arboribus, in quibus non truncus, non rami, non folia sunt denique, nisi ad suam retinendam, conservandamque naturam, nusquam tamen est illa pars, nisi venusta? Idem pro Cacina, Qui pterereunt ramum defingerent arbitris. Virg. lib. 2. Georg.

qui me gelida in vallibus Hemis

Sistat, & ingenti ramorum protegat umbra.

Colum. lib. 4. c. 10. Tunc unde superposuit, velut quandam statutam corporis, & habitus: mox ramis diffudit, quasi brachiis. Virg. lib. 2. Georg.

neque in vacuum poterunt se extendere rami.

Rāmūscūlūs, diminutivum, p̄ vus ramus. { יָמְרֵב יְהֹוֹתֶה, יְלָאָדָה. } GAL. Branchette, petite branche, petit rameau. ITAL. Ramicello. GERM. Ein astlein. HISP. Pequeño ramo, ramillo. ANG. A little bouche or braunche. } Plin. lib. 20. c. 23. Et vitidi ferula ramusculus utilis est ad omnia ea vita.

Ramulus. Idem quod ramusculus. Columella, & quum primū germinaverebunt, de ramulis anniculis eos ligato. Cic. 1. de divin. Quia autem ille respondisset in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset in oculum suum recidisse, &c.

Rāmōsūs, adjetivum, quod multos ramos habet. { יְלָאָדָה. } GAL. Branche, ramu. ITA. Brancuto, ramuto. GERM. Astechtig/völlestien. HISP. Leno de ramos. ANG. That hath many bouges or braunches. } Plin. lib. 7. c. 34. Cornua ramosa unguis bifida, &c. Ovid. 3. Fast. Constitit ipse super ramos stipite nixus.

Rāmūlōsūs, adjetivum à ramulus. { יְלָאָדָה, יְלָאָדָה. } GAL. Branchou de petites branches. ITAL. Pieno de ramicelli. GERM. Esstechtig/aderachtig. HISP. Lleno de ramillos. ANG. That hath many little braunches. } Plin. lib. 16. c. 24. Ranulosa folia ulmo & cytiso.

Rāmālēsis, Ramus inutilis ex arbore decisis. { יְלָאָדָה, יְלָאָדָה. } GAL. Une branche inutile qu'on coupe d'un arbre. ITA. Ramo inutile. GERM. Ein unnnützer ab geharone ast. HISP. Ramo envejecido. ANG. A dead bouche enue frome a tree. } Ovid. lib. 4. Met.

Multifidā, que facies, ramaliāque arida testo.

Pers. Satyr. 1. Ut rānale vetus vegetandi subere coctum.

Rāmēus, a. um, quod, ex ramo est. { יְלָאָדָה. } GAL. De branche ou branches. ITA. Di un branco. GERM. Von einem ast. HISP. Cosa de ramos & ramones. ANG. Of a braunche. } Virg. lib. 4. Georg.

& ramea costis

Subiçunt fragmenta, thymum casiasque recentes.

Ran, indeclinabile, ita vel locus itæ unde etiam evenit quod efficitur rabius homo. Cathol.

Rānāx, animal amphibium coaxans. { γύρειος τεφαρδεά. } GERM. Ein frisch. GERM. Vne grenoille, une raine. ITAL. Rana ranochia. GERM. Ein frisch. HISP. La rana. ANG. A frogge. } Hæc solitæ vocalior pluviam denuntiat: unde est illud. Virg. 1. Georg.

Et veterem in limo rana cecimere querelam.

Sunt & ranæ terrestres oraniū maximæ, quæ quodd inter vepres & rubos potissimum vivant, ubetæ à Latinis, à Græcis verò φυῖα, appellantur, teste Plin. 1.8. c. 31. ¶ Est & alia ranæ species, quam calamitæ appellant eò quod inter arundines, fruticæsque vivat. Est autem hæc ex omni ranarum genere minima & viridissima, teste codem Plin. lib. 32. c. 19. ¶ Sunt item ranæ mutæ, præsentim in Scirpho insula, unde & Rana Scirphia in proverbium cessit, pro homine muto & clingu. Est & Rana marina quam à piscandi astu piscaticem cognominant: totum enim se limo operit, sola exercens cornua quæ eminentia sub oculis habet. Ea conspicientes pisciculi, quum prædam ex iis capiant propius accedunt, ipsi ranæ præda sunt. Vide Plinium, lib. 9. c. 42. ¶ Præter hæc, rana à medicis, dicitur tumor sub lingua cum inflammatione, quem & Græci βάργαζον, Avicenna ranulam appellant. Quod morbi genus etiam boves nonnunquam infestat. Columella l. 6. c. 8. Solent etiam fastidia cibo afficer virtiosa incrementa lingue, quas ranas vocant veterinarij.

Rānūcūlūs, i. parva rana. { βάργαζον. } GAL. Grenzüllotte, rainette. ITA. Ranocchio. GERM. Ein fröschlein. HISP. Ranacujo de larana. ANG. A little frogge. } Ranunculos per jocum vocat Vlubenses. CIC. ad Treb. lib. 8. quod sibi oblique per tanquam ranæ, quæ præsentim instante vespe, e totas paludes coaxationibus implent. ¶ Est & ranunculus

herbæ genus, quatuor sub se complectens species, quas vide apud Plin. lib. 25. c. 13. GERM. Fröschkraut, fröschpfeffer.

Rānčō, es, Putridus fumi, & rancidus. { טְבֻשָׁה בְּבָסִח אוֹמֶן טְבֻשָׁה. } GAL. se moist. ITAL. Diventir rancido. GERM. Schimlich vnd faul sein. HISP. Envanciar se. ANGL. To grow mouldy or moistie, or rotten. } Vide Rancere, quod est putreare & corrupti, & ex vetustate grave in odorem contrahere. et alio.

Rānclūs a. um Putridum, & putidum, quod scilicet nimia vetustate corruptum foetorem continxit, & ingratum saporem. { טְבֻשָׁה. } GAL. Rance, chanſi, moist, pourri. ITAL. Rancio, rancido. GERM. Schimlig vnd stinkend vnde seife. HISP. Rancio o rancioso. ANG. Mouldy, moistie, rotten, hoary. } Horat. 2. Serm. Satyr. 2. Rancidum apud antiqui laudabat non quia nasus illis nullus erat: sed (credo) hac mente, quod hospes Tardiūs adveniens vitiatum commodius, quæ Integrum edax dominus consumeret. Interdum pro insuavi ponitur. Plin. lib. 22. c. 21. Quod rūndam ex his facilè noscuntur venena, diluto :ubore, rancido asperetu, livido intus colore.

Rānclē, adverb. { טְבֻשָׁה, מְטֻבָּה. } GAL. Ordement & salement, mal proprement. ITAL. Ranzamente impropriamente. GERM. Unstetlich, unfein, häßlichen HISP. Ranciosamente, suziamente. ANG. Rottenlie, fiel blie. } Gell. lib. 18. c. 8. In colloquandis verbis immodec faciunt: & rancide, Idem c. 11. l. 18. Durè & rancide sicut. Palæmon. cap. de Pionom. Id de mere latinatis, quod rancidius offenderet auditum.

Rānclūlūs, diminutivus. { טְבֻשָׁה. } GAL. Un peu rance, chanſi, moist. ITA. Alquanto rancio, mustoso. GERM. Simlich oder ein wenig schimlig vnd von seife stinkend. HISP. Rancio o un poco. ANGL. A little mouldy hat hath somewhat a rotten savour. } Iven. Satyr. 1.

Non tamen his illa unquam opsonia sunt Rancidula.

Rāncōr, is, Putor quidam, atque odoris gravitas; quæ ex vetustate & putredine, ac corruptione nascitur, à rancio, nomen verbale. { טְבֻשָׁה. } GAL. Ranciſſure, moistiſſure, chanſiſſure. ITA. Puzzore di fato. GERM. Der gestank von schimmel HISP. El rancio. ANG. Mouldiness, rottenness, hoarness, & sicut Acor, ab acco, Albor, ab albes. Palladius de rustic. Receptacula olei semper sint munda, ne novos sapores veteri rancio infecta corrumpant.

Rānco, as, are, verbum à Tigridum sono effectum, quem admodum rugire à voce leonum. Autor Philomelæ,

Tigrides indomita rancant, rugientque leones.

Randelles, circuli, orbiculi. L. g. b.

Randum, aribrandum. Gl. Isid.

Rāpā, æ, herba est nulli non nota, radicem habens quedammodo cartilagineosam, crassam, & in orbiculari formam conglobatam. { יְלָאָדָה. } GAL. Rabe, rave. ITAL. Rava, rapa. GERM. Ein rub. HISP. El navo redondo. ANG. A turnep or rape. } Ita dicta, ut nonnulli existimant, quod passim ex agro rapiatur. Quanquam non desunt, qui etymon ejus à Græcis petere malunt, qui napi quoddam genus rapis simillimum è plu & pâpū nominant, Palladius, Rapa mutatur in napo, in alio solo per biennium sata: alio vero napo transit in rapam. Colum. lib. 1. c. ult. Napo & rapa duas satiōnes habent. ¶ Dicitur & rapum, napi, neutrio genere. Martialis. lib. 13.

Hac tibi brumali gaudentia frigore rapa

Qua damus, in calo Romulus esse solet.

Var. lib. 1. c. 11. Et semine brassicæ veteri sato nasci ajunt rapam, & contraria ex raporum brassicam. Colum. lib. 1. Ab his leguminibus ratio est habenda naporum, raporumque: magis utilia rapa sunt. Seneca Epist. 87. Olivetum cum rapo suo transferre. De raporum natura vide plura apud Plin. lib. 18. c. 13. Theoph. lib. 7. c. 4. Diosc. lib. 2. c. 121.

Rapacia, orum tenuiores raparum frondes & caulinæ. Alter leg. rapacia.

Est autem adjectivum.

Rapicius, a. um, ad rapum pertinens, unde Catoni rapicij coles.

Rāpūlūm, i. parvum rapum. { יְלָאָדָה. } GAL. Petite rave. ITA. Picciola rapa, picciola rava. GERM. Ein rüblin HISP. Pequeño nabó redondo. ANG. A little rape. } Horat. 2. Serm. Satyr. 8.

In primis Lucanus aper leni fuit austro

Captus, ut njebat coena pater, acria circum Rapula.

Idem Satyr. 2.

— quum rapula plenis,

Atque accidas mapult inulæ

Rāpūncūlūs, i. à quibusdam appellatur herba quam Dioscorides γέρωνία. Plin. rapum sylvestre nominat. { GAL. Raponce. ITA. Rapenzo. } GER. Ein Rapunzel HISP. Ruyponce. }

Rāpācīa, orum Teneriores raporum frondes, & caulinæ, quos in brassica cymas appellamus, non ingratum ipsis etiæ hominibus cibum presentes. { יְלָאָדָה. } GAL. Les feuilles de la rave. ITAL. Ravizzo. GERM. Das zart rüblaub. HISP. Las ojas del nabó redondo. ANG. The leaves of a rape. } Plin. lib. 18. cap. 13. Quadrupedes & fronde raporum gaudent & homini non minor rapaciorum gratia, quam cymarum. In antiquis codicibus manuscriptis rapiciorum legitur, non rapaciorum, Vide & rapicij coles apud Catonem legitimus, noui rapacios, c. 35. de re rust. Rapinam coles, rapicij unde fiant: & raphanum in loco sterco bene, aut in loco crasso serito. Rāpīnā, Locum significat rapis constitutum, aut certè rapa ipsa uno quodvis in loco nascientia. { יְלָאָדָה. } GAL. Rabiere, raviere. ITAL. Luogo dove crescono rape. GERM. Ein rübacker/ein ort dahin man will rüben gesähet hatt/ein rubland. HISP. Lugar donde son nabos, semiente de nabos. ANG. A rape bed. } Cat. de re rust. c. 31. Rapinam coles, rapicij unde fiant, & raphanum in loco sterco bene, aut in loco crasso serito. Colum. lib. 1. c. 1. Nam & napinæ, itemque rapinæ, siccaneis locis per hos dies fiunt.

Rāpācīas, Rapiciter, Rapax, vide Rapo.

Rāphānūs, & Raphanitis, propterea quod Græca sunt ab aspirato initium lumentia merito hinc tanquam ex alienis sedibus sustulimus, & inter aspirata, velut in proprium retulimus municipium.

Raphia, urbs Idumeæ Palæstinæ prope Iordanem fluvium, à Iudeis Rama appellatur.

Rāpīnā, prima syllaba producta, vide Rapa & Rapio.

RAPIO, is, ui, tum, Vi, impetu, & celeritate quippiam aufero. { יְלָאָדָה. }

Raptū chātāph ḥātāph, ḥāw, ḥāwāz. GAL. Rāvir, emmener par force. ITA. Rapire, torre per forza. GER. Zähnen mit gewalt schenest hureissen oder hinnemmen. HISP. Arrebatar o' robár. ANG. To ranish, to tak hastelie away, to pil by violence, to snatch. 3 Velleius, Rapuisti Ciceroni solitam lucem Antoni Plaut. Curr. sc. 3. a. 5. Ego te in nervum, haud ad Prætorem hinc rapiam. Idem Aul. sc. 6. a. 4. Ad Prætorem te rapiam, & tibi scribam dicam. 4 Rapere subliminem, vide Sublimis. Plaut. Mil. sc. 6. a. 5. Jam sublimem raptum oportuit. Terent. in Andr. Sublimem hunc intro rape, quantum potes. Idem in Adelph. Cateros ruerem, agerem, rapere, tunderem Virg. 4. Georg.

Quid faceret: quod se raptis conjugis ferret? id est ablata. Et lib. 1. Georg.

Atque illum in præcepis preno rapiit alveus amni.

CIC. 3. Verr. Rapiunt eum ad supplicium dij patrij. Aliquando in præterito rapsi fecit. Idem 2. de Leg. ex. 12. Tab. Sacrum faciove commendatum qui irrepserit, rapsiit, parricida est. ¶ Aliquando rapere, est vim effiri, vitiare, & propriè de virginibus, atque impuberibus pueris, etiam loco non dimovantur. βαζαζ Virg. lib. 1. Æneid.

Et genus in visum, & rapti Ganymedis honores.

Livius 6. belk. Pun. Nec dirui, incendique patriani videbo, nec rapi ad stuprum matres Campanas, virginis que, & ingenuos pueros. Plau. Aſi. sc. 2. a. 5. Ex lustris illum uxor domum rapit. Seneca, Rapti rapto aut mortem, aut indotatas nuptias optet. ¶ Rapti aliquem in jus est quovis modo aliquem compellere, ut se judicio fiscat. Apud veteres enim consuetudo erat, si quis in jus vocatus ire recusat, ut auctor apprehensis præsentium auriculis, eosque antestatus reuin, vel vi in judicium adducere posset. Quod & ipsum non obscurè docet Horat. lib. 1. serm. satyr. 9.

caſu uenit obvius illi

Adversarius, & quod me turpissime? magna
Exclamat voce. & licet antestari? Ego verò
Oppono auriculam, rapi in ius: clamor uirinque,
Vidiq[ue] concursus, &c.

Plant. in Pan. Rapiamus in jus. ¶ Rapti ad poenam, est punire. Rapti ad disciplinam, est attrahere, & impellere ad disciplinæ cognitio[n]em. ¶ Rapti aliquem in invidiam, est odium in aliquem concitare. Rapti item pro raptim & festiante ducere. Plin. in Paneg. Per hoc omne spatum quum legiones duceres, (vel potius tanta velocitas erat) rapteres, non vehiculum unquam, non equum respexisti. ¶ Composita Abripi, Atripi, Corripi, Deripi, Diripi, Eripi, Iripi, Piætipli. Proripio, & Surripio quæ vide suis locis.

Raptus, & Raptum, i. Res rapti. § גְּהַזֵּל תִּלְבָּז ghezel lab qnn chezeph. καὶ λύφυσος. GAL. Choserauie, rapine, rapt. ITAL. Ratto. GERM. Ein raub, das mitt groalt genommen ist. HIS. Cosa robada o arrebatada. ANGL. A thing ravished or taken by violence. 3 Liv. 7. ab urb. Quiòd rapti vivere necessitas cogeret Ovid. 1. Met.

Vivitur ex rapti, non hospes ab hospite tuus:

Non sacer à genero: fratrum quoque graia rara est,

Idem 13. Met.

Eripere adeo Dram. raptamque efferre per hostes.

Idem Eleg. 6. lib. 1. & eleg. ult. lib. 3. Trist.

Carmina de domini funere rapti sui.

Ibid. Eleg. 3. lib. 3.

Non tibi nunc primum lux mea raptus ero.

¶ Rapti, de mortuis. Suet. in Calig. cap. 7. Ex ea novem liberos tulit, quorum duo infantes adhuc rapti. Velleius, Rapti ut ad se tuendum. Raptū 2. x, rapiendi actus. § גְּהַזֵּל תִּלְבָּז ghezel lab qnn chezeph. ἀπταζ GAL. Ravissement ITAL. Raptimento. GER. Ennyctung/hinreisung/hinemmung mit groalt. HIS. Arrebataamento. ANG. Ravishing or taking by violence. 3 Plin. lib. 1. c. 24. Quum verò raptura incidit, quam vigilans, & paratus ad cursum.

Raptor, is, qui rapti. § גְּהַזֵּל בְּגַזְעָלֶת. GAL. Ravisseur. IT. Raptore. GERM. Ein hineisser/reuber/entfuerer. HIS. Arrebata dor. ANG. He that ravisheth. 3 Plaut. in Epid. Raptor hostium gloriōsus. Virg. 2. Æneid.

Sic animis juvēnum furor additus: inde lapsi cœu
Raptiores atra in nebula, quos improba ventris

Exegit racos rabies.

Horat. 3. Ca. m. Ode 20.

Dura rapti paulo fugies audax in pralia raptor.

Plaut. Am. h. sc. 1. a. 2. Raptare & raptiores tradere.

Rapto, nis, Raptor. § גְּהַזֵּל אֲגַזְעָל. Pomponius.

Ne vos conturbent avari atque raptiores.

Varro τις θεοποιησε, ut citat Nonius, Prætor noster eripuit mihi pecteniam: de ea quæstum ad annum veniam ad novum magistratum tuum hic rapo umbram quoque speci devorasset,

Rapto, as, frequenter rapto, traho. § τραβαντός. GAL. Ravir pluriuers fo's, & trainer per force. ITAL. Strisciare. GERM. Offe hineissen oder hinsüren. HIS. Arrastrar. ANG. To draro or ravish or ian of ten by violence. 3 Plautus sc. 4. a. 4. Quid me afficias? quid me raptas? Virg. 1. Æneid.

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.

Idem 3. Georg.

Sed me Parnassi deserta per a via dulcis

Rapti amor.

Tacit. lib. 1. 2. Igitur raptare inter se, immittere latrōnū globos, &c. Cic. pro Sestio, Fortunæ vexatæ, dissipati liberi, rapti conjuncti. Virg. 2. Æneid. Raptatus bigis.

Rapax, icis, avidus, Rapti solens: item violentus, qui aliquid solet abripare. § גְּהַזֵּל אֲגַזְעָל. GAL. Ravissant. ITAL. Rapace. GERM. Reubisch / daraufgreifig / reißen. HIS. Lo que mucho arrebata. ANG. Ravenous, that useth extorsion or pillage. 3 Plaut. Men sc. 7. a. 4. Vos scelesti, vos raptates, vos prædones Ibid. sc. 2. a. 4. Litium pleni, rapaces, fraudulenti. Sen. c. 16. de consol. ad Helv. Beneficio rapacis ingenij plus hausisti. Suet. Iuopia rapax, metu sœvus, Ovid. 8. Metam.

Vixque rapax ignis non unquam alimenta recusat.

Plaut. in Persa, Procas, rapax, trahax Salust. in Cicer. Enò vero homo Galapini Pars II.

levissimus, supplex inimicis, amicis contumeliosus, modò hatus, modò illarum partium, nemini fidus: levissimus Senator, mercenarius patronus, cuius nulla pars corporis à turpitudine vacat: lingua vasta, manus rapacissimæ, gula immensa, pedes fugaces, quæ honestè nominari non possunt, honestissima. Rapax procella, id est, violenta, quod omnia secum rapiat, veraque per auras Catull. Epigrammat. 22. Idemque Thalle turbida rapacior procella. Rapax natura id est, sui similium attractrix, Cic. de Amic. Nihil enim appetentius similiū suū nihil rapacius, quam natura.

Rapacides, æ. Plaut. Aul. sc. 4. a. 2. Rapaciarum ubi tantura fiet in ædibus. (i. furum, & coquorum.

Rapacitas, atis, § גְּהַזֵּל אֲגַזְעָל. GAL. Pillerie & ravissement. ITAL. Rapacita. GER. Raubung oder reubische art raubigtrigkeit / das typpen. HIS. El habito de mucho arrebatar. ANG. Ravising, pillage extorsion. 3 Colum. lib. 1 cap. 7. Nisi maxima vel negligentia servi, vel rapacitas intervenit. Martial. lib. 12. Diræ filius est rapacitatis. Cic. pro Calio, Quis in rapacitate atior?

Raphael, uomen Angeli, vox sonat, medicum Dei.

Rapanus, vide Raphanus.

Rapacia, vide Rapacia.

Rapidus, a, um, וְכֹלֶךְ, celer: proprièque de fluminibus, torrentibus, procellis, fulmine, aliisque id genus quæ celeritatis impetu obvia quæque secum rapiunt: quanquam & ad alia transfluitur. § גְּהַזֵּל מהיר. וְכֹלֶךְ rapax. GAL. Soudain, vite. ITAL. Rapido, veloce. GERM. Schnell mit starker als die strengen wasser/Reisendtu. Rando, o ligero. ANG. Suddaine, Swift, hastie. 3 Cic. 2. de nat. deor. ex Arato, Has inter rapido venti cum gurgite flumen. Virg. 5. Æneid.

Quæ rapidus flammis ambit torrentibus annis

Tartarus Phlegethon.

Idem lib. 12. Æneid.

Rapidoque volans obit omnia currus.

Idem lib. 5. Æneid.

Hic qui fortè velint rapido contendere cursus.

Idem 4. Georg.

Æstuas ut clausis rapidus fornacibus ignis.

Horat. de Arte.

Dictus ob hoc lenire tigres, rapidosque leones.

Catull. de coma Beryen.

Flammeus ut rapidi Solis nitor obscuretur.

Tibull. lib. 4.

Pro te vel rapidas ausim maris ire per undas.

Oratio rapida, id est, concitata. Cic. 2. de finib. Quum enim fertur quasi torrens oratio, quamvis multa cujusque modi rapiat, nihil tamquam tenaces nihil apprehendas, nusquam rationem rapidam coercetas.

Rapide, adverbium, Citò, velociter. § גְּהַזֵּל mehrah. וְכֹלֶךְ. GAL. Soudainement, vitement. ITAL. Rapidamente, velelemente. GERM. Schnelligkeit. HIS. Raudamente y ligeramente. ANG. Hastely, froutstly. 3 Cic. 2. de leg. Rapideque dilapsus citò in uatum confluit. Idem in Orat. Quod quum rapide fertur, sustineti nullo pacto potest.

Rapide, äs, atis, Velocitas, & ipse celeritatis impetus. § גְּהַזֵּל mehrah. וְכֹלֶךְ. GALL. Soudaineté, vite. ITAL. Velocità, prestezza. GERM. Die schnelle vnde streng / eigentlich der wasser. HIS. A quelle ligereza o prestezza. ANG. Hastiness, scrofiness. 3 Cæs. lib. 1. bell. civil. His de causis aguntur omnia raptim atque turbide. Cic. ad Amic. lib. 2. Hæc raptim scripsi Senec. c. 14. de tranq. Non raptim relinquendus ille vir, sed cum cura ducendus.

Raptim, pet raptum, sive celeriter rapiendo. § גְּהַזֵּל mehrah, וְכֹלֶךְ. GAL. Soudainement, à la haste. IT. Velocemente. GERM. In einem huyn oder juck/ fluch. HIS. Ligeramente, arrebata adamante. ANG. Srofiste, speedie 3 Plut. lib. 18. c. 17. Semine raptim avius faveo devorato. Sæpe tamen accipitur pro celeriter, sive velociter. Liv. 3. ab Urbe, Fabius omisssis omnibus, prædam ex castis raptim Antium vexit. Cic ad Attic. lib. 1. Et raptim in eam sententiam Pedarij cucurrit. Cæs. 1. bell. civil. His de causis aguntur omnia raptim atque turbide. Cic. ad Amic. lib. 2. Hæc raptim scripsi Senec. c. 14. de tranq. Non raptim relinquendus ille vir, sed cum cura ducendus.

Rapto, Rápina, & Raptus, distinguuntur ab invicem, quod raptio, אֲגַזְעָל, ad personam; rapina, אֲגַזְעָל, ad rem, raptus, כָּס, ad stuprum faciatur. § גְּהַזֵּל תִּלְבָּז ghezel lab qnn chezeph. GAL. Ravissement, rapt. IT. Rapina, rubberia, rapimiento, esso rapiere. GER. Ein hinemmung odet entfütung mit groalt. HIS. Robo, obra de robar, arrebata invierno. ANG. Ravishing. 3 Ter. in Adelph. Disperij, Ctesiphonem audiri filium una in rapiione fuisse cum Aeschino Cicer. 1. Verr. Quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in suppliciis, avaritia in rapinis, superbìa in contumeliis efficere potuisse. Idem act. 5. Cæs. que decumanos, procuratores istius quæstus, & ministros rapinatum fuisse dico. Cæs. 1. bell. Gall. Satis habebat in præsentia hostium rapinis populibusque prohibere. Senec. cap. 10. de cons. ad Mart. Rapina terum omnium & fuga est vivere. Ovid. 1. Amor. Eleg. 8.

Certior à multis, nectam invidiosa rapina est.

Cic. 4. Tusc. Quis aut de Ganymedis raptu dubitat quid Poëta velint? Claud. lib. 2. de raptu Prof.

— Raptus mecitur corde futuros.

Idem 4.

Matronarum cedes, virginum raptus.

Cic. 6. Verr. Locus ut ipse raptum illum virginis quem jam à pueris accepimus, declarare videatur. ¶ In hac autem significatione, rapina primam syllabam habet correptam quum à rapiendo derivetur. Ovid. 1. Amor. Eleg. 8.

Certior è multis nec tam invidiosa rapina est.

Rapinatör, Antiquis in usu erat pro quem hodie rapiorem dicimus. § גְּהַזֵּל אֲגַזְעָל. GAL. Ravisseur. IT. Rapitore. GER. Ein reuber. HIS. Robador, ladron. 3 Varto in invidiam veniunt rapinatores. Quod & Nonius annotavit, citans Luciliū lib. 12.

Homo impudicus impunitè est rapinator.

Rapisma, alapa, iictus ex percussione Cod. II antiq.

Rapistrum sinapi silvestre; quia folia et excunt lata, oblonga, aspera, velut rapi. GER. Hederich.

Ec 3 Rapini

Rapum, i. vide Rapa.

Rata, pīcis genus marini. Rondelet.

RARUS, a, um, laxum, spongiosum. X. Densum. ξuavos, οργανος. GAL. Rare, clair semé non drus, ny epos. ITAL. & HIS. Raro. GERM. Dünn / luck ; ANGL. Thinne, seld, not esten. 3 Virg. 4. Aeneid.

Retia rara, plaga, late venabula ferro.

Ovid. 12. Metam.

— nūve liquor rari sub pondere cribri

Manat.

Virg. 7. Eclog.

Et qua vos rara viridis tegit arbutus umbra.

Ovid. Eleg. 5. lib. 4. Trist.

Incidat & vestro rara querela toro.

¶ Interdum ratus idem est quod infrequens, & non ubique obvius. — CIC. de Amic. Digni autem sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa cur diligentur. Rarum istud genus (& quidem omnia præclarata rara :) nec quicquam difficultius quam reperiit, quod sit omni ex parte in suo genere posse. Idem Calio lib. 2. Raras tuas quidem, sed suaves accipio literas Stat. 5. Syl.

— Laudati juvenis rarissima conjunx.

Horat. 1. Carm. Ode 35.

To spes & albo rara fides colit Velata panno.

Gell. c. 1. lib. 20. Verum est, mi Phavorine, rarissimam talionem fieri difficultate. Ratum & vulgare contraria. Cic. in Topicis.

Rārē, adverbium, non densē, non spissē. ξεράτης, παράτης. GAL. Peu souvent, rarement. ITAL. Raramente. GERM. Dünn, His. Pocas vezes, raramente. ANGL. Seldom, rhinnely. 3 Columell. lib. 2. cap. 9. Nam nisi ratiō consentitur, vanam & minutam spicam facit, apud Charis. l. 2. ratiō Cicero pro rārō. Ibidem Cato. Item Plaut. Rud. verum ratiō capit. ¶ Ethi verò apud Columellam legitur rare, sic tamen Vario apud Gellium. lib. 2. cap. 25. Sed à ratus non dicitur ratiō : sed alij rārō dicunt alij rārenter.

Rarissimē averb. Suet. in Tib. Rarissimē interfuit.

Rārō, adverbium, Insolenter, infrequeater, minus spē. ξεράτης. GAL. Rārement, peu souvent, gueres. ITAL. Di rārō. GERM. Selten nicht oft. His. Pocas vezes. ANGL. Seldom. 3 Cic. pro Ros. Amer. Hoc maleficium ita rārō exitit, ut si quando auditum sit, portenti ac prodigiū simile numeretur. Ovid. 13. Metam.

— Clypeus tam rārō pralia passus.

Rārūs, comparativum, & superlativum, Rarissimē Cic. Lentulo lib. 1. Epist. Quod si rarius fiet quam expectabis, id erit causæ quod non ejus generis literæ meæ sint, ut eas audeam temere committere.

Rārūs, atis, propriè est laxitas. X. Densitas. ξυρύτης, παράτης. GAL. Rāreté. ITAL. Rarità. GERM. Lücke, dünn. His. La raredad. ANGL. Thinness, seldomness. 3 Cic. 2. de nat. decr. In pulmonibus autem inest raritas quædam, id est, laxitas spongiosa. ¶ Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. ξεράτης, παράτης. Plin lib. 25. cap. 1. Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt, demonstrare nolunt Gell. cap. 16. lib. 13. Raritatis monstrorum partus Sueton. in August. c. 43. Custodes in urbe dispositi, ne ratitate remanentium graffatoribus, obnoxia esset. ¶ Raritas lavandi, idem Sueton. in August. c. 82. Et Raritas capillorum, idem in Othon. c. 12.

Rārūlo, inis, Raritas, hoc est, spongiosa quædam laxitas. X. Densitas. ξεράτης, παράτης. Colum. lib. de Arbor. c. 3. Et modici rāritudine optima est virtibus terra. Idem Vario l. 4. de L.L.

Rārēnter, adverbium, Rārō. ξεράτης. GAL. Rarement, peu souvent. ITAL. Di rārō. GERM. Selten nicht oft. His. Pocas vezes, raras vezes. ANGL. Seldom, not often. 3 Gellius lib. 3 cap. 16. & l. 2. cap. 25. A rārō non dicitur ratiō, sed alij rārō dicunt, alij rārenter. Cato cap. 103. Dato rārenter bibere. Pomponius erga stilo. Longè ab urbe vili cari, quo herus rārenter venit, non villicari est, sed dominati, mea sententia. Gellius cap. 8. lib. 17. & cap. 15. lib. 10.

Rārō, as, verbum inusitatum, Rārfacio. ξεράτης, παράτης. GAL. Esclaircir une chose trop épaisse. ITAL. Diradare. GERM. Dünn machen. His. Hacer alguna cosa de dura ralo, ralear. ANGL. To make thinne. 3 Cujus tamen in usu sunt composita, discaro, & interraro, quod est in medio rārum facio. ξεράτης. Colum. lib. 4. utitur.

Rārefaciō, is, Rarum facio. ξεράτης, παράτης. GAL. Esclaircir une chose trop épaisse. ITAL. Far raro, diradare. GERM. Dünn machen. His. Ralear, hazer ralo. ANGL. To mak thinne. 3 Colum. lib. 3. Hoc autem facile contingit, si prius rārefacceris, etiam eas partes, supra quasiam secaturus es, sceno, aut stramentis texeris. Lucet. lib. 6.

Et rārefecit calido miscente vapore.

Rārō, sis passiuus à rārefaciō. ξεράτης, παράτης. GAL. Devenir en petit nombre, s'éclaircir. ITAL. Divenir raro. GERM. Dünn gemacht werden. His. Enrālecerse. ANGL. To be made thinne and waxe a small number. 3 Lucr. lib. 1.

Nil prodest enim Calidum densarier ignem,

Nec rarefieri, si partes ignis candem

Naturam quam torus habet suis ignis, haberent.

Rārēfactus, a, um, adject. ξεράτης, παράτης, ξεράτης. GAL. Esclaircir, & d'epois mis au large. ITAL. Fatto raro. GERM. Dünn gemachet. His. Hecho ralo. ANGL. Made thinne. 3 Lucet. lib. 3.

— conquassatum ex aliqua re, ac rarefactum

Rārēfaciō, Ratum sio, sive extenuor. ξεράτης, παράτης. GAL. Devenir en petit nombre, s'éclaircir. ITAL. Divenir raro. GERM. Dünn werden. His. Hazerse ralo, ralearse. ANGL. To waxe thinne and a little number. 3 Colum. lib. 3. c. 16. Negligentia cultorum magna pars deperit, & interim seminum cætera quæ virent, rarescunt Virg. l. 3. Aeneid.

— & angusti rārescent claustra Pelori.

Stat. 1. Sylv.

Nubila rarescunt pluvii.

Colum. lib. 3. cap. 7. Sed ut densum arbustum commendabile fructu & decori est: sic ubi vetustate rārēscit, pariter inutile, & inveniū est. Rārēpīlūs, a, um, pen. corr. quod habet rātos pilos. ξεράτης. GAL. Qui a pen de cheveux. ITAL. Chi ha i peli rari. GERM. Dünnhärig. Hisp.

Lo quo tiene los pelos rales. ANG. That hath thinne beares & Col. in prefat. lib. 1. Et idipsum aliter curatur multilum, & rātipilum, aliter cornutum & setosum, quale est in Sicilia.

Rāsa, vestis. genus. Mauric.

Rāsamē, rasum eboris : à rāso frequent. verbirado.

Rāsīs, teste Columell. lib. 12. cap. 20. Genus est crudæ picis, quæ ex vertestate dura effecta contunditur, & in pulvētum redacta pharmacis admiscetur.

Rāstello, vide Rāstrum.

Rāstrum, & in plurali, m. g. & Rāstra neutro. Instrumentum dentatum glebis confringendis idoneum. ξεράτης, παράτης. GAL. Urastean. ITAL. Rastello rutabolo. GERM. Ein raststein rächen, oder egen. His. El rastro. ANGL. A rake or harrowo. 3 Plin. lib. 18. c. 20. Aratione per transuersum iterata, occasio sequitur, ubi res possit, ciatel vel rastro : & sato semine, iteratio. Ter. Heaut. — istos rastros interea tamen Depone. Virg. 1. Georg.

Multum adeo, rāstris glebas qui frangit inertes,

Vimineasque trahit crates, juvat arua.

¶ Rāstris item agri à noxiis herbis purgabantur. Ibidem, Quod nisi & assiduis terram insectabere rāstris, Heu magna alterius frustra spectabis acervum, Quo in loco Servius rāstros pro surculis accipi tradidit. ¶ Erant item rāstii instrumenta, quibus vites arboresque ablaqueabantur. Virg. 2. Georg.

Contrà non illa est oleis cultura : neque illa

Procuruam expellant falcam, rāstroisque tenaces,

Quum sevel haserunt aruis.

Rāstellum, diminut. vnum dicitur, quo dejecto fœno, prata stipulis purgabantur. ξεράτης, παράτης. GAL. Petit rāstro. ITAL. Picciolo rastello. GERM. Ein rāstlin oder ein kleiner rächen. His. Pequeño rastro. ANGL. A littlerake or harrowo. 3 Varr. lib. 1. de re rust. cap. 46. Quā herba crescere desiit, & æstibus arescit, subsecari falcibus debet, & quoad peccaret, fursilis versari : quum peccauerit, de ea manipulos fieri, ac yehi ad villam. Tum de pratis stipulam rastellis eradi, atque addere fœnisece cumulum. Quo factò sicilienda prata: id est, falcibus consecunda : quæ fœnisece præterierunt, ac quæ barba tuberosum reliquerunt campum. Rastellum item Sueton. in Neron, pro sarculo posuit, aut simili instrumento, terræ effodiendæ idoneo, Tuba (inquit) signo dato, primus rastello humum effudit, & corbulo congestam humeris extulit.

Ratariæ naves, Gell. cap. 25. lib. 10.

Rātā, iūs, i, vide Ratis.

Rātio, nis, * nobilissima animæ facultas, quæ una è cæteris animantibus homo secernit, & à qua rationalis appellatur. ξεράτης, παράτης. GAL. Rāson. ITAL. Ragione. GER. Die vernünft. His. Rāzon. ANG. Reason regard or respect. 3 August. lib. de Ordine, definit esse motionem mentis ad ea quæ discutiuntur, connectenda, aut distinguenda. Cicero 1. Offic. Quam similitudinem natura, ratione ab oculis ad animum transfeiens, &c. Ibidem, Duplex est enim vis animorum, atque naturæ; una pars in appetitu posita est quæ est opus Græcè, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumque. Ia sit ut ratio pax, appetitus velò obtemperet. Sueton. in August. cap. 35. Vnumquaque equitum rationem vitæ reddere coëgit. Ibidem in Claud. c. 16. Ne quenquam, nisi sua voce, ac sine patrone, rationem vitæ pallus est reddere. Quintilianus, Ad rationem vitæ reddendam aliquem vocare. ¶ Accipitur & pro ipsa ratiocinatione, hoc est, pro discursu animali ad investigandum verum. Horatius.

Vincit enim stultos ratio insanire nepotes.

¶ Rhetores rationem appellant probatunculan Propositioni subiectam. Autor ad Herennium lib. 2. Ratio est causa quæ demonstrat verū esse id quod intendimus, bievi subiectione. ¶ Aliquando pro consilio, & proposito ponitur. Cicero Varr. 2. Mea quidem ratio, cum in præteritis rebus est cognita, tum in reliquis explorata atque provisa est. ξεράτης, παράτης. Terent. in Adolph. Vestram nequo satis mirari rationem. ¶ Aliquando pro respectu, & cura. Cic. Flanc. Peto à te ut mei rationem habere velis, & salutis & dignitatis meæ λόγον ζωής. Sic dicimus, Habenda est ratio honoris, ratio rei familiaris. Ibidem lib. 1. offic. Habenda ratio est rei familiaris: quam quidem dilabi suere à grecis est. Plaut. Capt. prologo, Rationem habent quomodo amiserit. ¶ Si velò jungatur cum præpositione cum, significat negotium, πρᾶξις, αἵτινα. Unde habere rationem cum aliquo, est habere quod cum illo agas. Cicero 4. Verr. Nihil cum eo rationis habui. Ibidem Attic. Cum omnibus nūlis rationem habere cogito. Ibidem pro Calio, Cum hac aliquid adolescentem hominem habuisse rationis num tibi turpe videatur. ¶ Aliquando ponitur pro causa, ut apud eundem Cic. ad Catonem lib. 1. s. Quum autem ab Cybistria propter rationem bellii quinque dies esse moratus. ¶ Aliquando pro modo, via & forma, μέθοδος. Salust. in Catil. At ego vobis, si modò vultis esse viri, rationem ostendam qua tanta ista fugiatis. Ovid. Eleg. 8. lib. 1. Trist. Augurium ratio est, & conjectura futuri. Livius lib. 2. act. 5. Rationem reponenda: ut regularum nemo artifex iniuste potuit. Ibidem lib. 4. d. 5. Rationem inire traducendi elephantos. Cæs. lib. 1. de bell. civ. In præsencia Pompeij insequendi rationem Cæsar omittit. ¶ Rationes, & genera, Cicero de petit. Consul. GAL. Sortes & manieres. ¶ Ratio idem quandoque dicitur supputatio, calculus. ξεράτης. GAL. Cento, calcul. It. Calcolo. GERM. Ein rechnung. Hisp. Cuenta. ANG. An account or reckoning. 3 Plaut. in Asul. sc. 5. a. 3. Postquam est disputata ratio. Item. Itur. Putatur ratio cum argentario. Ibidem in Amph. Prologo ut, ut res, rationesque vestrorum omnium bene expedite vultis. Ibidem Amphity. Nescio quid secum solus; puto, rationes colligit. Ibidem Mil. sc. 1. a. 1. Quanta istæ summa? A. Septem millia. P. Reete rationem tenes. (id est, numerum.) Senec. cap. 15 de consol. ad Mart. Iube singulos conferre rationem nulli contigit impune nasci. Plaut. Mil. sc. 2. a. 2. Dexter digitis rationem computat, feriens femur. Sueton. in Neron. cap. 39. Peccantia unius Autumni, quæ triginta fusca in millia in rationem Libitinæ venerunt, (id est, ut loquuntur Eusebini & Hieronymi, in Chronico, in Ephemeridem mortuorum hominum relata sunt.)

GAL. Enrouement, enroileure. ITAL. L'essere roco, rauicto. GERM. Die heysere oder heyserket. HIS. Ronquedad. ANGL. Hoarsenesse of the voice. PLIN. lib. 11. cap. 15. Elephas per nates, tubarum rauicitati similem edit sonum. Item celsus Vocis rauicitas l. 2. c. 1. & aliis.

Rauicō, es, ui, & Rauicio ausi, ausum, Piscian. Rauicus sum. § ῥπος nichar βαρυγενής. GAL. Eſtre enroué. ITAL. Diventar rauico. GERM. Heysert sein. HIS. Enrouerse. ANGL. To be hoarse. § A quo Rauicēto, rauicus siſio, & compositum Irrauicēto.

Raudūs, vel rodus, vel etiam iudus, teste Festo, significat rem rudeam, & imperfectam. § αἰργάσαι. GAL. Rudo, mal poli, imparfait. ITAL. Rozzo imperfetto. GERM. Unbereitet, ungerichtet. HIS. No labrado, imperfecto. ANGL. Rude, imperfect. § Nam & saxum quoque raudum appellant poëtae. Accius Menalippe, Collocat seſe in locum celsum: Hinc manibus capere raudum saxum grande & grave. Abs quoque rude & impolitum, raudus, rodus, sive rodus dicebatur. Cincius de priscis vocabulis, apud Festum, Quemadmodum omnis materia ferè non deforinata, rodus appellatur: & vestimentum rude non perpolitum, sic & infectum, rauduscum, sive rodusculum. Apud ædem Apollinis & conflatum jacebat, id autem rodus appellabant. In estimatione Cœsaria tamen & infectum rodus dicebatur.

Rauduscūlū, i, sive rodusculum diminutivum à raudus, sive rodus. Propriè est & infectum: quanquam nonnunquam etiam pro ære signato accipitur, ut ex Cincio annotavit Festus. Vnde in venditionibus mancipi scriptum erat, Rauduscūlo librari ferito.

Rauduscūlā, Porta Romæ appellata est, à raudo, id est, ære, quod ærata esset. Varr. 4. de L. L. Vide Valer. Max. c. 6, lib. 5.

Ravennā, βαρβαρα, Urbs in octava regione Italæ Sabinorum colonia, teste Plinio lib. 3. cap. 15. in ora litoris Adriatici, c. 11. m. distans ab Ancone, olim tota lignea compacta ædificata, aqua d. effusa, pontib. que ac lembis peragrata. Hanc quidam à Theſtalis conditam prohibeat. Alij post excisam Troiam, alij post confusas hominum linguis in Babylone constructam fabulanur. Hæc quum à mari sunt inundationes, non mediocrem accipit partem cœni palustris. Silius lib. 8.

Lenta paludosæ proſcindunt stagna Ravenna.

Huc ortus est Cagliodorus Senator, qui multa eruditissime scripsit. Et sic autem ubi vetustam, res ab Ostrogothis gestæ commemorant, qui ibi regiam posuerere. Livius autor est, ab Augusto muris cinctam fuisse, quos Valentinius Imperator postea ampliavit, cuiusque Archiepiscopo duodecim civitatum Episcopos subiecit, Ariminæ, Cesennæ, Fori Livi, Fori Cornelij, Faventia, B. iutii, Bononiæ, Mutinæ, Rh. gij, Patinæ, & Placentiæ. Hodie cum aliis p. eis que ejusdem tractus urbis Venetiis paret: à quibus tam egregie est munera, tam splendide instaurata, ut cum amplissimis, munitissimisque Italæ urbis iure possit conferri. Hæc fuit patria beati Apolinari, primi ejus Episcopi, & Vitalis, & Gervasij, & Protasij. Hunc ortus est Petrus ille Ravennæ illustris fori Cornelij Episcopus, qui mula in Theologia diligenter scripsit.

Ravis, is, Rauiciss, hoc est, vocis hébetitas, sive ex catarrho, sive ex æcis frigore, sive ex febris calore, aut etiam ex immoderato clamore contracta. § βαρυχος. GAL. Enrouement, enroueure. ITAL. Rauicata, l'essere roco. GERM. Die heysere. HIS. Ronquedad. ANGL. Hoarsenesse of the voice. PLAUT. Aut. Hucce deduxisti me ad senem pacifissimum, Vbi siquid poscamus, ad ravidum poscamus prius, Quam quicquam detur? id est, improbè (inquit Erasmus) sapientis, claimosè, adeo ut vox etiam toties vociferanti rauescat. Apuleius. lib. 3. Floridorum, Claritudo arteriæ obsolecit: identidem boando purgant ravidum. Hinc.

Ravio, is, ad ravidum usque vociferor. Festus, Ravidum dicebant pro rauicitate, unde & verbum ravidus, ravidus. Plaut. in Pæn. Nego, & negando, si quid refert, ravidus.

Ravit, rauice loquitur. Lucillus, Rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste.

Ravus, a. um, quod medium habet colorem inter flavum & cæsiū, ut interpretatur Festus, sive quod ex fulvo desinit in nigrum χαρωτός. CICERO. lib. 4. Academ. Quia nobismet ipsi sum cæruleum, tum ravidum videtur, quodque nunc sole collocer. Sic ab Horatio rava lupa dicitur à colore oculorum. lib. 3. Carm. Ode 27. – aut ab agro Rava decurrentis lupa Lauvino. Varr. 2. de re rust. c. 2. Cornibus proris ad rostrum, ravidus oculis.

Ravidus, a. um, quod ex fulvo colore non nihil ad nigorem declinat. § μεταρότυπος. GAL. Azuré de la couleur du ciel. ITA. Di colore de cielo. GER. Schwarzung. HIS. De color entre garza y castaño, color del cielo. ANGL. Of the colour of the heaven, azure. § Vt. Ravidus oculi. COL. lib. 8. cap. 2. Sublimes sanguineaque nec obliquæ cistæ, ravidus, vel nigricantes oculi. χαρωτός οὐρανος.

Raviscellus, diminut. adjecit. Plautus. Quis (inquit) hæc mulier est illa ravidus qui venit? Festus Ravi coloris appellantur, qui sunt inter flaves & cæsiū, quos Plautus appellat ravidus. Aliter Rauastellus. nam dicebant Ravidus, Ravidus, quemadmodum Calvus, Calvalter, inde ραβιστοῦς Ravidus. Meursius.

Ravilla, dicuntur qui ravidus oculos habent χαρωπά φθαλης, quemadmodum qui cæsiū, cæsilia. Festus.

Rauaci, Gallæ Belgicæ populi non procul à Rheno, Tribocis, Helvetiis & Sequaniis finitimi: quorum caput fuit Rauacum, sive (ut apud Ptol. legitur) Augusta Rauracorum, cuius etiam hodie ruina quedam ostenduntur non procul à Basilea. Vide Althamerum in Tacit. § Die völcker ob Basel zwischen dem Rhein/der Birse/ vnd dem gebir/ so Bözberg/ Schaffmat/ Horrenstein/ vnd wasser fall genennt wirt/ gelaggen.

R E

Ré, Præpositio per apodēm à retiō facta videtur. § u. Vnde Respicio, retrō aspicio, Revertor, retrō vertor, Repesco rem datam retrō posco. Et nonnisi composita reperitur. § Habet & alias significationes. Nam quandoque perfectionem denotat, ut, Recognosco. Quandoque reciprocationem, ut Redamo. Quandoque contra, sive adversus, ut Reiuictor, id est, repugno, resisto, ἀντι. Quandoque iterum atque iterum, seu s̄pē: ut Reputo. Quandoque redditum ad pristinum statum:

ut Repuasco, ad pueritiam redéo: Renovo, ad novitatem reduco. Quandoque valde ut Redundo. § Quandoque longè Virg. li. 3. Italianam petere, & terras tentare reposas. Vbi Servius, Reposas, id est, longè positas. Sic Removeo, longè moveo. § Quandoque denotat contrarietatem suum simplicium: ut Retego quod est tecum debudo, Resigno, quod signatur erat aperio, Recludo, clausum patet facio. § Quandoque habet diversam, licet non contrariam, à suis simplicibus significationem: ut Rescisco. Nam quum scire, sit cognoscere: rescire tamen, sive resciscere, non est rursus cognoscere, sed factum aliquod occultius & inopinatum, insperatumque cognoscere, scitè advenire, § Aliquando nihil omnino addit significationi sui simplicis. Nam recte calco (ut mox docebimus) nihil aliud est quam calco. § Componitur autem cum dictione ab a. incipiente: ut redamo, redarguo: b. ut rebello: c. ut recurro: d. ut reddore, ut redeo: f. ut refero: g. ut regredior: h. ut redhibeo: i. ut ejicio: l. ut relego: m. ut remigo: n. ut renitor: p. ut repugno: q. ut requiro: s. vt refacio: t. ut retinco: u. vt revertor. Sed cum a. e. & h. interponitur d. causa euphonizæ.

Réedifico, as, Instauro, ædificium collapsum restituo. § מִקְרָבֵן הַקְרָבָה. קְרָבָה. GAL. Reedifier, rebastir, bastir direches. ITAL. Reedificare, rifar di nuovo. GER. Wider erdawen. HIS. Edificare de novo. ANGL. To restore and build again. § Reædificare meritum, pro resache. Cic. ad Attic. lib. 6. Cælarem in merito reædificando diligen- tiorem fore.

Readopto, i.e. adoptas, readoptare. Iterum adoptare Modestinus in l. si patet filium. ff. de adopt. ibus. Sed nec is nepos in patris reverterit potestatem, quem avus retinuerat filio dato in adoptionem quem deuo readoptaverit.

Reago, vicissim ago: philosophica vox, vnde reactio, id est, reciprocata actio patientis qua scilicet patiens resistit agenti, ita repassio, est reciprocata passio. Patienti reactio agenti repassio tribuitur, aliquando autem utrumque dicitur reagere, & repatri.

Realis, e, quod rei est, ad rem pertinens. Inde Realitas, conditio eius, quod est reale: ut potentia, & actus ejus. Realiter, modo reali.

Réapst, i.e. ipsa, in rei veritate, τὸ ὅριον. Pacuvius, Si non est ingratum teapst, quod feci. Cicero 1. de divin. Formæ quæ teapst nullæ sunt, speciem autem offeunt. Idein 5. de finibus, Quod idem teapst primum est.

Reassumere, ἀνακαύσασθαι. Plin. Epist. lib. 5. Apollinar. Immensique flumi- nis neumen arenti alueo deserit: autumno reassumit.

Réate, Reatis, p. t. Steph. Civitas in Vmbria, Italæ umbilicus, teste Plin. lib. 3. c. 12. ex qua Vespasianus originem duxit.

Reatinus, p. t. Gentile. Vario 2. de re rust. c. 6. Ego inquit, de aliis potissimum dicam qui sum Reatinus, ubi optimi & maximi sunt.

Réatus, us, Status, & consitio reorum. § מִתְּבֻנָה, שְׁמָה. כָּבֵד, כָּבֵד. εἰσόχεις καταστοτιν, η εισοχη. GAL. La condition, & l'estat de ceux qui sont accusés. ITAL. L'essere reo, la conditione del reo. GERM. Der elend stand und weisen eines beschlagen vmb ein missethai, auch die zeit welche in solcher zu den rechten gefaugen liche. HIS. Culpa, obligacion à la pena. ANGL. A fault or offence, the guiltiness of a person arrayned. § Iurisconsultus, Si diutino tempore aliquis in reatu fuerit, aliquatenus pena eius sublevanda erit, id est, in eum mitius animadvertisendum, qui diu solidatus fuerit, id quod evenire solet, aut Ludicum consilio in diem longiorem judicium rejicitur, aut pro re nata, si quia de causa planè non liquerat, reus sapientius amplius est. Pars enim pene esse vita est, longa temporis intercapido in conspicua calamitate, & miseria. Hodie in reatu sunt, qui vel carcere detenti, squalore & illuvie conficiuntur, aut qui honoris causa custodie sue, aut apparatu commissi, ut vadimonia, aut vadibus obstricti sunt, aut expiomisribus. Iustin. lib. 4. Revocato igitur ad reatum Alcibiade, quo prælia secunda Niceas & Lamachus faciunt. Ad reatum, id est, ad caulfam descendam, inquit Budæus. Eius autem nimio (ut inquit idem Budæus) hæc opinio inter nostræ ætatis Iurisperitos invaserit, ut reatus pro crimine exaudiatur. Est autem reatus vocabulum novum, Ciceronis ætati incognitum, proximo tamen seculo imperante Augusto à Melisso primum usurpatum. Quiqtil. lib. 8. c. 3. Nam & que vetera nunc sunt, sunt, ut olim nova, quedam in usu perquam recentia. Melisso primus reatus, munerationum Augustus primus dixerunt. Martial. lib. 1. Si de iniqua tibi tristem fortuna reatum, Squidus hærebo, pallidiorque reo.

Rébello, as, Repugno, bellum instauro, propriè que de iis dicitur qui in fide quam principi, aut Reipubl. obligarunt, non permanent aut qui aliquando victi, & in deditioinem recepti, bellum reintegrant. § מִרְבָּלָה marah ψυχή paschah לְבִזְמָה. εἰποτεσσα, εἰποτεσσα. GAL. Rebeller, se revancher. ITAL. Ribellare. GER. Sich wider abwehren, ausi abſal zur gegenwehr greissend, widerspanning sein. HIS. Rebellar. ANGL. To rebel, or rise against. § Cæl. 8. bell. Gall. Si tal: ratione diversis in locis plures rebellarunt eti illent. Liv. 8. ab Urbe, Quia cum Latinis rebellarunt noluerint Lucet. lib. 3.

— nisi qui vincit potuere rebellent.

Senec. in Cæs. cap. 75. Quoniam tamen & priores post impetratum veniam rebellare ant. Ovid. 6. Fast. Tene rebellabas, &c. § Rebella- re dicuntur vulnera, seu alia vitia, quum semel curata iopululant. Plin. lib. 25. c. 13. Nostri herbari strumeam vocant, quoniam medetur strumis & panis, creduntque ea rursum sanata rebellari, quæ cura- verit. vitia Rebella humor. Idem lib. 13. cap. 12. Minus sorbet politura charta, magis splendet, rebellat s̄pē humor curiosè datus, princi- que mallo deprehenditur: aut etiam odore, quum fuerit indili- gentior.

Rébēlātōr, is, qui semel vicit, & in deditioinem receptus, bellum in- staurat, quive alioqui in fide principi, aut civitati obstricta non per- manet. § מִרְבָּלָה morāti ψυχή poschabat סְבָבָה שְׁבָבָה εἰποτεσσα, εἰποτεσσα. GAL. C. u. qui rebelle. ITAL. Rubello. GER. Einer der sich abwist vund wider zur gegen wehr greift / ein abstelliger vnd widerspaniger. HIS. El que rebela, rebelle. ANGL. A rebell, or one rebellion.

Rébellātix, fœmininum. § מִרְבָּלָה morāthet ψυχή poschabat. η εἰποτεσσα.

Reg. quidam. GAL. Celle qui rebelle. ITAL. Donna che si rebella. GERM. Ein abselige vnd widerstennige. HISP. La que rebela. ANGL. A woman that rebelleth. { Liv. lib. 10. bell. Maced. Distu quam te facilius sit provinciam ingenio ferocem, & rebellatrixem confecisse. Ovid. { Trist. Eleg. 12.

Tequē rebellatrix eandem Germania magni

Triste caput pedibus supposuisse ducis.

Rebellio, nis, defectio, seu belli instauratio. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה שׁוֹבֶתַ מִרְאֵדָה meschutab aphiwiurao. dōzissons. GAL. Rebellion, revolte. ITAL. Rebellion. GERM. Ein widerstellung mit krieg/reis despennigkeit/widerstreitung. HISP. Rebeldia, obra de rebelar. ANGL. Rebellion or a rising against. { Cœl. 3. bell. Gall. Rebello facta post obdicionem. Tacit. lib. 3. Eodem anno Galliarum civitates rebellionem exceptavere.

Rebellis, e, adjetivum, qui semel vinctus, & in ditionem receptus, bellum instaurat, quicunque principis, aut reipublicæ suæ imperium detrectat. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה שׁוֹבֶתַ מִרְאֵדָה poschēan. סְרָבַ שְׁרָבַ שְׁרָבַ שְׁרָבַ schobōb. dōzissons. GAL. Rebelle. ITAL. Ribello. GERM. Abselig vñnd sich in gegenwohre stellend/widerstennig. HISP. Rebelde, o que rebela. ANGL. Rebellious. { Virg. 6. Aeneid. Stein et Pœnos Gallūm que rebellem.

Rebellium, iij, Rebello. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה meschutab. dōzissons, aphiwiurao. GAL. Rebellion. ITAL. Rebellion. GERM. Ein widerstreitung/ ein abverffung des nordigen iochs mit einem neuwen krieg. HISP. Rebeldia. ANGL. A rebellion, or rising against. { Liv. 5. decad. lib. 2. Qui deditis contra ius, & fas bellum intulisset, & pacatos ad rebellium incitasset.

Rebilis, e, opinabile, quod teri, i. opinati possis. Gloss. Philox. Rebole, sicut.

Rebito as, compositum à re, & ito, as, frequentativo verbico, is, quo antiqui ut bantur pro revertor, redito. { בְּשַׁחַטְנָה. iwan. GAL. Retourner, aller derechef. ITAL. Ritornare. GER. Widerkehren an ein ort. HISP. Bolver de algun lugar. ANGL. To returne, and go againe. { Interpositum autem est b, tantum euphonizæ causa. Plaut. in Capt. sc. 3 a 2. Ac si non rebitas huc, ut viginti minas. dem pro te. Idem ibidem bus, Mea opera si hinc rebito, faciam.

Rebōo, roboas, ex ie, & boo, Remugio: per translationem resonō, resulto. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה hamah. ariboas arizo, ariwozhamay. GAL. Remugir, retentir contre, respondre à celuy qui mugit ou erie. ITAL. Muggiare. GERM. Widertonen / widerhassen. HISP. Dar voz, resonar. ANGL. To lovoe and sound againe. { Virg. lib. 3. Georg.

reboant sylvaque & magnus Olympus.

Vbi Servius, Reboo Græcum est: nam apud Latinos nullum verbum est, quod ante o finalem habeat o: excepto Inchoo: quod tamen maiores aliter scribebant, aspirationem interponentes duabus vocalibus, & dicebant Inchoo.

Rebullio, iterum, vel fetro bullio, bulliendo sursum agitor. Apul.

Rebutus, capite hispidus, Glos. Isid.

Recalcitro, as, Calcitro, hoc est, calce ferio. { וְיַבְּחַתְּ בְּהַתְּ. GAL. Regimber. ITAL. Ricalcitrate, cioè percuotere con calcii. GERM. Mit dem fuß hindernisch schlagen. HISP. Tirar cozes atras. ANGL. To winche, to kick. { Proprietate equis dicitur, quanvis etiam ad homines transferatur, Horat. 1. Serm. Satyr. 1.

Cui male si palpere, recalitrat undique tutus.

Recalco, as, Ru: sus calco. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Derechef foulier aux pieds. ITAL. Tornar di nuovo à calcare. GERM. Widerzutragen. HISP. Hollar otra vez. ANGL. To treade under foote, to stampē done. { Colum. lib. 2. c. 2. Si velis scrobibus egēstam humum recondere: & recalcare, quum aliquo quasi fermento abundaverit.

Recalco, iccales pen. cort. Calco. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה chāmām טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה. Hisp. gal. S'eschaufer derechef. ITAL. Scaldare. GERM. Warm sein. HIS. Calentar. ANGL. To be heat againe. { Virg. 12. Aeneid.

vix urbe tuemur

Spes Italas, recalent nostro Tyberina fluenta

Sanguine.

Recalfacio, penultiima correpta. Rursus calidum facio. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Reschauffer. ITAL. Riscaldare. GERM. Wiber erwärmen / oder wärmachen. HISP. Calentar otra vez. ANGL. To mak wärme againe. { Ovid. 8. Metam.

calidumque prioris

Cade recalfecit consorti sanguine telum.

Id. 2. de arte tepidamque recalface mentem. Recalisco, Rursus caleico. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. S'eschaufer derechef. ITAL. Ricalarsi. GERM. Wider erwärmen. HISP. Calentarse otra vez. ANGL. To waxe wärme againe. { Cic. lib. 2. de nat. deor. Quod nostris quoque corporibus contingit, quum motu atque exercitatione recalcunt. Ovid. 2. de remed. Amor.

Quid juvac admonitu tepidam recalcere mentem?

Recalvvs, a, um, Retrocalvus, cui non totum caput, sed sinciput calvum est. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה ghibbēach. אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Chauve par devant. ITAL. Calvo devanti. GERM. Ein glatzkopff/ der vornen hal ist. HISP. Calvo delante. ANG. Baldie. { Plaut. in Rud. — ecquem recalvum ac silonem. senem.

Recalvastēr, ri, parum recalvus, qui fronte calvus est, non toto capite: quasi recalvalulus, Valla lib. 1 cap. 7. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה ghibbēach. אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Chauve par devant, un peu chauve. ITAL. Calveto. GERM. Ein kalkopff/ der vimb die sternen hal ist. HISP. Un poco calvo. ANGL. Baldy. { Usus est. Senec. epist. 67.

Recandisco, cis, à verbo recandeo, Denuò cädens, sive ignitus sio. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Estre rebanchi par force de feu. ITAL. Ricalarsi, di nuovo affocarsi. GERM. Widerum heiss oder feurig werden/ wider erhügen. HISP. Tornarse à encender. ANGL. To waxe white or gloving hoate. { Accipitur aliquando pro recalisco. Ovid. lib. 1. Metam.

Ergo ubi diluvio tellus luctulenta recenti,

Solibus æthereis, altoque recanduit astu.

Pet translationem quoque Ira recandescere dicitur quum semel propemodium lenita, rursus exasperatur. Idem lib. 3. Metam.

Andiso clamore recanduit ira.

Interdum idem est quod candidum fieri. Idem lib. 4. Metam.

Séque super Pontum nullo tardas a timore

Mittit, onusque suum: percussa recanduit unda.

id est, alba & candida facta est ex spuma, quam mare concitatum sollet emitte.

Récāno, nis, recinui, recentum. Cantu revoco, iterum cano, vel frequenter cano. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Chanter apres. ITAL. Recantare. GERM. Mit singen widerum hin rufen. HISP. Cantar à responder à lo que ero canta. ANG. To sing again. { Plin. lib. 10. cap. 33. de perdice loquens. Adeoque vincit libido etiam fatus charitatem, ut illa fuit tim. & in occulto incubans, quum sensu fœmina aucupem accedentem ad matrem recanat; revocetque.

Récāto as, are, diversa superioribus cano, & quod antè assueui, retracto. { אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Rechanter, chanceer an contraire. ITAL. Cantare al contrariò di prima. GERM. Widerufen / ein ander lied singen. HISP. Descantar, o cantar otra vez. ANG. To uncharme, to revoke or unsaye a thing. { Hinc recantatus, a, uen, participium. παλαιόθερον. ut Opprobria recantata, id est, mutato carmine in laudem conversa. Hor. Carm. Ode 16.

nunc ego mitibus

Mutare quaro tristia dum mihi

Fias recantatis amica

Opprobriis animisunque reddas.

Curæ recantatae. Ovid. 1. de remed. amor.

Nulla recantatas deponent peccata curas.

Interdum recantare, est sonum cantati carminis reflectere. Martial. lib. 2. epigr. 86.

Nusquam Gracula quod recantet Echo.

Vbi etiam quidam libti habent recentat, quam lectionibz probat Io. Passer. pro recantat, sive recinit. { Plin. lib. 28. cap. 2. pro incantare vindetur usurpare. Non pauci (inquit) serpentes ipsos recantari credunt, & hinc unum esse ipsis intellectum: contrahique Marsorum cantu: etiam in nocturna quiete.

RECIDO, is, quasi retrò cedo. Abeo. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה halach. אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Se tirer arriere. se reuirer, s'evoigner. ITAL. Partirsi, farsi da canso. GER. Abreichen/ dannen weichen / zu rück weichen, hinweg rücken. HISP. Partirse de algun lugar. ANGL. To de parte or go away, to recoule. { Cic. Attic. lib. 2. Advola in Formianum: unde nos pridie. Non Maias redece: cogitamus. Plaut. in Capt. Pro in tu ab istoc procul recedas. { Ponitur aliquando pro revertor in uox Salust. in Jugurth. Albinus Au: lo fratre in castris Pro prætorie relicto. Romam recessit. { Aliquando pro diminui. Plin. Epigr. 6. lib. 3. Recessit, venter. { Aliquando pro disiungi. Celsus. Sed in aliis quidem assibus ex toto s̄epe fragmentum à fragmento recedit, &c. { Recedere ab officio, est deserere officium. Ce. 3. Offic. Quam si sequemur in comparatione rerum, ab officio nunquam recedemus. Recedere ab armis est cessare, desistere. Idem pro Rose. Amer. Posteaquam ab armis recesserunt, in summo otio, iedens à cena Romæ occisus est. Recedere à vita, est mori. Idem 4. Tusc. Quippe qui ob eam causam à vita recesserit Recedere ab oculis, est è conspectu abire: quod tamen ipsum accipitur pro morte. σφυρισμός Plin. Ep. 25. Vivit enim, vivetque semper, atque etiam latius in memoria hominum & sermonे versabitur, postquam ab oculis recessit. { Recedere à conditione, persona, statu, est quod dicimus inmutare personam, conditionem, statum. Cic. Attic. lib. 1. Nam neque de statu nobis nostræ dignitatis est recedendum, &c. Idem pro Quintio. Qua ratione res ab usitata consuetudine recedere. Recedere Reinstum esse. Curtius lib. 4. Maioritam tamen oram, & pleraque longius etiam à mari recedentia rex eius insulæ Sitato possidebat. Quintilian. Eminere quædam, vel recessisse in pictura videntur.

Recelsus, actus recedendi, discessus, abitus. { אֲרָצָרְאֵרְיָה נְסָכָה. GAL. Reculement, esloignement, retraite. ITAL. Il ritirarsi à autre. GER. Hina weichung/hinrückung. HISP. Partida de lugar otras. ANGL. A recouling, or going back. { Cui opponitur Accessus. Cic. 3. de Orat. Luna accessus & recessu suo, Solis lumen accipit. Interdum idem quod secessus, id est, locus secretior, turba & tumultu vacuus exzaria. Idem Attic. 12. Mihi solitudo & recessus provincia est. Ovid. lib. 1. Fast.

Próque domo longis spelunca recessibus ingens.

quintil. Plus habet in recessu, quam in fronte promittit. Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Trist.

Cane Musa, recessus, alias receptus.

Recessus oculi est ipsa concavitas, in qua oculus reconditur. Plin. lib. 8. c. 33. Oculi in recessu cavo, tenui disciunne, &c. { Recessus animi per translationem dicuntur cogitationes reconditæ quæ difficultè possunt pervestigari. Cic. pro M Marcello, Quam in animis hominum tantæ latræ sint, tanti recessus.

Recessim, Adverb. אֲרָצָרְאֵרְיָה, Retrò cedendo Plaut. Ampk. Ego cunas recessi in rursum prorsum trahere, Idem Casin. Recessim cedam ad patrem, imitabor nepam.

Recello, is, reclino: à re & cello, moveo Apul. lib. 10. Metam. videtur accipere pro eo, quod est reducere, retrahere. { טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה hisepil. אֲרָצָרְאֵרְיָה. GAL. Abaußer, foulier, & presser vers en bas. ITAL. Ridurre, inclinare. GER. Hinderlich ziehen. HISP. Inclinlar, tornar à tra o tra cosa. ANG. To make down, or cast down. { Illa (inquit) quoties ei patens, nares recelabam accedens, toties visu rabido & spinam præhendens, &c. Liv. autem lib. 4. bell. Iun. videtur usurpare pro depimere, quod & Budæus annotavit. Verba Livij sunt hæc, Ferrea manus quum iniecta protra esset, gravique libramento plumbi recelleret, ac solum suspensa protra, navim in puppi statuerat, id est, deprimet, inquit. Bod.

Recellula, recula In 1. Burgund. tit. 14. 1. 6. quod ex matri bonis, id est, in recellulis, vel ornamenti, aut ex suo poteris labore conquicere. Ergo est diminutivum novum ex recula.

RECENS, Novus, novitus qui nup er fuit. X. Vetus, sive vetussum. טְרָדּוֹתַ מִרְאֵדָה chadhâsh. נְאָזָרְאֵרְיָה, νεαρός. GAL. Nouveau, fraîche. ITAL. Fresco, nuovo, recente. GERM. Neu / frisch. HISP. Cosa reciente o nueva, o fresca. ANGL. New fresh. { Cic. Aul. Cessione, Commemorarem non solum veterum, sed horum etiam recentium vel ducum, vel comitum tuorum gravissimos casus. Terent.

in Adelph. Ut itam hanc in eos evomam omnem, dum ægritudo
hec est recens, Virg. 3. Georg.

— In beo frondentia captis

Arbuta sufficere, & fluvios prabere recentes,

Plaut. Asin. sc. 7. n. 1. Piscis nequam nisi recens. Senec. de cons. ad
Mart. cap. 1. Dum recentia sunt à sanguine vulneta, facilis sanitas.
¶ Recens & lassus contraria Curtius. l. 3. Timere ne non virtute ho-
stium, sed lassitudine sua vinceantur. Persas recentes inde suces-
sos, si laxius stare potuerint. Ovid. 2. Metam.

Ardua prima via est, & qua vix manè recentes

Enituntur equi.

Galli vocant, Chevaux frais.

Récens, adverb. Recenter. { nat. GAL. Nouvellement, de nouveau, il
ny a gueres. ITAL. Frescamente, neuvemente. GERM. Neuolichen.
HISP. Rezientemente, ó frescamente. ANGL. Newly, lately. } Plautus,
Qui recens ex agro venerat, Virg. Georg. 3.

Sole recens orto,

id est, recenter, vel paulò antè. Suet. in Tib. Cas. c. 1. Inde Romanum
recentiam cum magna clientum manu commigravit. Plin. lib. 18.
c. 22. Quām recentissimè stercorato solo.

Recentaria, νεροφόρος. Gloss. id est, que recens aliquid fert.

Recentēr, aliud adverbium: cuius nullum nunc occurrit exemplum.

Recento, reprovo, recens facio.

Récensō, es, Recognoscō, & suminam totius multitudinis per nu-
meros colligo. { תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ, vel pikkad̄h, & בְּפַרְמַנְתָּןְמָנָה. GAL. Faire une revue, faire une monitrice générale de gens de guerre, nombrer, raconter. Item. Narrer, raconter un fait. Revoir, & corriger les fautes d'un livre, d'un écrit. IT. Riconoscere, ricommemorare, fare una rassegna una mostra generale di soldati. GERM. Wider zählen/ abzählen/ mustieren. HISP. Remembrar algo, hazer alarde de gentes. ANGL. To reken, to rehearse, to muster an army. } Liv. Inter huc recente exercitum, militem instruit. Idem 6. bell. Punie. Deinde acceptis nominibus civitatum re-
censuit captivos, quot cuiusque populi essent. Virg. 4. Georg.

Concedit scopulo medijs, numerūque recentet.

¶ Recensere, narrare διηγεῖσθαι. C. ad Attic. lib. 16. Ob ius enim recen-
ses multa quæ vellem. Ovid lib. 3. Fast.

Signa recensebat bis Sol sua.

Idem Epist. 6.

In nunc, tolle animos, & fortia facta recense.

Statius 4. Syl.

Dinumera fastos, nec parua exempla recense.

¶ Pro Retractare, emendare, recognoscere, auctorem, sive opus ali-
quod, ut cum dicimus. Veteres Theologos recensuit Erasmus; ius
Civile Iac. Quiacius? Suetonius Iul. Casaubonus, &c. Et Gell. c. 10. lib.
71. Recensere, elimate, expolie, retractare, corrige, supremam ma-
num imponere pro eodem dixit.

Récensūs, a, um, partic. recognitus. { תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ נִשְׁפָרֶךְ, וְלִבְנֵךְ מְנֻ-
דֵּסְךָ, וְגַזְעֵךָ, וְבֵיכָ. GAL. Revenu, conté, nombré. ITAL. Riveduto, contato,
nominato. GERM. Wider abgezählt. HIS. Remembrado, nombrado. ANGL.
Reckenod or told. } Suet. in Vesp. c. 9. Amplissimos ordines, & exhaustos
cæde varia, & contaminatos veteri negligenta purgavit supplevit-
que recenso Senatu, & equite, submotis indignissimis, & honestissi-
mo quoque Italicorum ac provincialium alleto.

Récensūs, us, ui. Lustratio, sive recognitio exercitus, alteriusve multitu-
dinis. { תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ סְפָרְךָ. GAL. Revenu, examen du conte
& du nombre. ITAL. Rivedimento. Samine di genti & nomi. GERM. Das
abzählen oder besichtigen einer menge / musterung. HIS. El alarde.
ANGL. A reckoning or rehearsing. } Suet. in Cas. Dicit. c. 41.
Recensum populi vicatim per dominos insularum egit.

Récensō, nis, Multitudinis cuiusvis lustratio, sive recognitio.
{ תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ סְפָרְךָ. GAL. Revenu, examen du conte
& du nombre. ITAL. Rivedimento. Samine di genti & nomi. GERM. Das
abzählen oder besichtigen einer menge / musterung. HIS. El alarde.
ANGL. A reckoning or rehearsing. } ut Recensio copiatum, sive exercitus
Suet. in Cas. c. 41. novi cœtus recentionis causa. ¶ Interdum accipitur
pro censu civium, eorumque facultatum qui Romæ quinto quoque
anno à Censoribus fieri solebat. Cic. pro Milon. Qui Nympha-
rum ædem incendit, ut memoriam publicæ recensionis tabulis pu-
blicis impressam extingueret.

Récensītūs, a, um, participiū à verbo antiquo Recensio sis, quartæ con-
jugationis, ut ait Georgius Valla idem significans quod recensus. { תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ נִשְׁפָרֶךְ,
וְלִבְנֵךְ מְנֻדֵּסְךָ, וְלִבְנֵךְ גַּזְעֵךָ. GAL. Revenu, conté, nombré. ITAL.
Riveduto, contato, nominato. GERM. Sezelt/oder abgezelt. HIS.
Remembrado, nombrado. ANGL. Reckenod, or told. } Suet. in Iul. Cas. c. 41.
Instituit ut quotannis in demortuorum locum ex iis qui recensiti
non essent, subsertitio à Prætore fieret. Claud. in Eutrop. lib. 2.

Præsca recentis evolute secula fastis.

Récentari, Renovari, & denuo recens fieri. { תְּפַקֵּדְךָ וְלִבְנֵךְ הַיְחֵדֶשׁ.
אֲנָשָׁךְ, וְלִבְנֵךְ. GAL. Renouveler. ITAL. Rinovarsi. GER. Wider
neuro werden. HIS. Recentarse, renovarse, refresharse. ANGL. To make
new again. } Accius, Imitiam albascit Phœbus & recentatur com-
mune lumen hominibus & voluptas. Nonius. Gellius lib. 15. cap. 15.
cit. hunc versiculum sed cum tribuit Cneo Martio viro, (ut ipse ait)
eruditissimo.

Récéptō. Recipio.

Récélsūs, vide Recedo.

Rechabus, filius Ionadabi: unde.

Rechabitæ, qui fuerunt posteri Hobabi socii Mosie.

Rechamus, ea throcæ pars, quæ pñyçç. (riam, sive foramem) habet.
Recho. lipna, erant vestes peregrinæ, quibus in gymanasiis utebantur, Iu-
ven. Satyr. 3.

Rusticus ille tuus sumit rechedipna Quirine.

Récido, is recidi, recasum. Retrosum. sive iterum cado. { לְאַטְבָּלָה, וְלִבְנֵךְ.
GAL. Rechoir, rechomer. ITAL. Ricascare. GERM. Wider hindernisch.
fallen/widerfallen. HIS. Tornar à caer, recær. ANGL. To fall again,
to fall backwarde. } Exigit autem accusativum cum præpositione ad,
vel in. Cic. ad Brut. Nonne hoc est in easdem tenebris recidisse. Te-

rent. in prelog. Hecyr. Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad
paucos. Cic. Attic. lib. 4. Id ego puto, ut multa eiusdem, ad nihil re-
casum. Plaut. Men. sc. 2. a. 3. Omnes istæ in te recident contumeliz,
& Quint. Exemplum quod in se recidat, &c. Idem, Quint. c. 11. lib. 1.
Res cō recidit. ¶ Invenitur aliquando apud Poëtas recido, c. litera go-
minata, ut prima syllaba natu: brevis producatur. Lucr. lib. 1. At ne-
que recidere ad nihil res posse, &c. Propeit. lib. 4. Recedit inque
suos mensa supina pedes.

Recasurus, a, um, Sucton. in Aug. c. 96. Cuncta in illos recasura, qui ex ea
haberent.

Recidivatus, us, corporum resurrectio. Tertull.

Récidivus, a, um quod post casum restitutum, denud concidit. { אַתְּמַתְּבָּשָׂרָה, וְלִבְנֵךְ. GAL. Qui apres être chu, revient sus, puis re-
tombe. IT. Riffatto & rinnovato un'altra volta. GERM. Widerumbeflieg-
das vorhin aufgericht worden war / das / wider umbschlecht. HIS. Lo-
que cayo y se alço, y des pues bolvio recaser. ANGL. That which after one
fall falleth again. } A re præpositione, actus iterationem significante,
& nomine cadivus: unde Cadiva mala legimus apud Plin. lib. 5.
cap. 16. Propriè, itaque reciduum quid dicitur, quod iteratō recidit.
Virg. 4. Æneid.

Et recidiva manu posuisse Pergama viii.

id est, quæ recidetur. Idem lib. 7. Quin idem Veneri patus suus, &
Paris alter, Funestæque iterum recidiva in Pergama tædæ. Vbi Servius
interpretatur Recidiva, post casum restituta: respiciens, opinor, adi op-
pidum illud quod Æneas, quia primùm navibus egressus esset, non
procul à Laurento cōdidit: & quod & ipsam à nomine elicite patet
Trojam appellavit, ut autor est. Liv. lib. 1. ab Urbe, Melius tamen, mea
quidem sententia recidiva Pergama intelligere possumus, quæ iterum
decideunt, hoc est, bis eversa sunt. Constat enim Troiam bis captam
fuisse: semel ab Hercule tempore Laomedontis regis, quum Hesio-
nem scopulo alligata, occiso marino monstro, liberasset, quo nomi-
ne quum pactam sibi mercedem Laomedon solvere reculasset. Her-
cules contracto exercitu urbem expugnavit, Laomedontem occidit,
Hesionemque & Priamum captivos in Græciam abduxit. Redemptus
postea à viciniis Priamus, Troiam instauravit, multoque splendidiorum
reddidit, quæ à Græcis duce Agamemnone secundo fuit eversa. ¶ Fa-
bres recidivæ dicuntur, in quas secundo recidivis, quum scilicet mor-
bo liberiari, denuo in eundem relabimur, ἀναγυρέσθωτο. Sed hoc non
propriè, neque ex vocabuli significatione fit, sed ex appellatione tan-
tum quasi recidivo:um febres, propter eos qui in eas indicunt, & post
earum depulsionem relabuntur. Febres enim ipsæ recidivæ potius
quæ recidivæ dici debent, quia tunc non recidunt, sive non depa-
luntur, sed reviviscent, & integrantur.

Récido is, Abscindo, reseco: ex te, & cedo. { כְּרֹתְּךָ וְלִבְנֵךְ yְנַחַתְּךָ וְלִבְנֵךְ
ghadhāb וְלִבְנֵךְ zamār וְלִבְנֵךְ ghazār. דְּנַקְּגַתָּה. GAL. Couper, rognier. ITAL. Ta-
gliare, recidere. GERM. Abhauen/abschneiden. HIS. Cortar, tornar à
cortar. ANGL. To cut off or away, or to pare. } Cato c. 2. Viam publicam
munici, vespes recidi. Mart. lib. 1.

Quamprimum longas Phœbe recidit comas.

Hera. de Arte poët.

ambitiosa recidet

Ornamenta.

Ovid. 1. Metam.

Cuncta prius tentanda, sed immedicable vulnera

Ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.

Sueton. in Calig. cap. 44. Recidere commoda. Quintil. Recidere facili-
tatem. Idem, Recidenda nimia loquacitas. ¶ Recidere securibus: pro-
vebium. Senec. epist. 89.

Récisūs, a, um, partic. recognitus. Amputatus, præcisus. { חַרְבָּתְּךָ וְלִבְנֵךְ nichrath yְנַחַתְּךָ
nighdāb. דְּנַקְּגַתָּה וְלִבְנֵךְ. GAL. Couper, regnere. ITAL. Tagliato, troncato. GERM. Abgehauwen/ab geschnitten. His.
Cortado. ANGL. Cutte off or away pared. } Cic. de provin. Consul. Na-
tiones cas, quæ numero hominum ac multitudine ipsa poterant in
provincias nostras redundare, ita ab eodem esse partim recisas, partim
repressas. Luc. lib. 2.

velit fortuna colombr

Præstolina suo cunctis simili ensi recisos.

Ovid. 3. Fast.

Idque ancile vocat quod ab omni parte recisum est.

Quemque notes oculis, angulus omnis abest.

Récisō, nis. { כְּרֹתְּךָ וְלִבְנֵךְ ghilrah. דְּנַקְּגַתָּה וְלִבְנֵךְ. GAL. Coupeure, couperet;
ITAL. Tagliamento. GERM. Abhauung/abschüding. HIS. Cortada, obra de cortar. ANGL. A cutting away or paring. } Plin. lib. 21. c. 4.
Omnis autem recisione, atque ustione proficit.

Récisāmentum, i. Frustum exiguum, & veluti ramentum à re quapiam
recisum. { כְּרֹתְּךָ וְלִבְנֵךְ pelah. פְּרַעַמְ, וְלִבְנֵךְ. GAL. Rogne-
re, fragment, petit lopin. ITAL. Picciol pezzo. GERM. Etwas so von einem
anderen ding abgeht / oder abgeschnitten wird / abschneitzen. HIS.
Pequeno pedaco. ANGL. A piece or morsell. } Plin. lib. 34. cap. 52. Ocy-
simè verò et coronarium eruginem contrahit, recisamentis in acetum
additis.

Recisè, וְלִבְנֵךְ. Recisiūs, præcisus.

Récingo, is, Discingo quod cinctum erat solvo. { כְּרֹתְּךָ וְלִבְנֵךְ. GAL.
ζόνη. GAL. Descendre. ITAL. Discingere. GERM. Entgütern/das in/
ausfüllen. HIS. Desceñir. ANGL. To loose which was girded. } Ovid.
lib. 4. Metam.

ad inanis magi

Regnare dedit Ditis, sumptumque recingitur anguem.
id est deponit anguem, quo se ante velut cingulo præinxerat. Virg.
2. Æneid.

Vnum exuta pedem Vinclis in vesti recincta

Testatur moritura deos.

Récinlum, ij, vestis quadrata genus, inde dictæ, ut Servio placet quod
laciniam eius retrosum reiiciebat. Recinium, (inquit Festus) om-
ne vestimentum quadratum. Hi qui xii. Tabulas interpterati sunt
esse dixerunt virilem togam, qua & mulieres utebantur) prætextam
clavo purpureo. Vnde recinati Mimi planipedes. Amobius, Recinia-
tus

tus Jupiter atque barbatus, dextera somitem substinenſe per dolatur in fulminis morem :
Rēcīno, is, Iterum, vel frequenter cano. ἡ ἀνάδω, ἀριφωνία. Rechanter, retentir. It a. Ricantare. GERM. Widerſingen / widerthönen / widerthallen. Hisp. Cantar otra vez. ANG. To sing again. } Cicer. declar. Orat. Illud magis est, quod in vocibus nostrorum Oratorum recinit quidem & sonat urbanus. Horat. lib. 1. Epist. 1.

Hac recipiunt juvenes dictata senesque.

Recipere, recuperare, reparo, vide Recipere.
Rēcipio, is, Ex re, & capio, Rem semel depositam traditam me, rurſus aſſumō. ἔπειρος λακάθ ἐποκ kibbél. ἀναπέστα. GAL. Recevoir. ITA. Ricevere. GERM. Widernehmen. Hisp. Recebir. ANGL. To receive or tak againe. } Liv. lib. 9. Recipient arma quæ per pactionem trādiderunt Plaut. Curc. sc. 1. a. 3. Ornamenta quæ locavi, metuo, ut possim recipere. Ibid. sc. 3. a. 5. Age recipere actum s verba reddentis pecuniam.) Senec. cap. 17. de consol. ad Helv. Recipere animum à luctu. (Reprendre courage.) Sueton. in Neron. cap. 11. Recipere in lusum. (pro admittere) Et in August. cap. 44. Motus injuria Senatoris, quem Puteolis per celeberrimos ludos nemo receperat. Idem in Galb. cap. 9. Recipere conditionem. Senec. cap. 12. de consol. ad Helv. Recipere donum ex aetate. Cæſ. 3. de bell. civil. Recipere seſe ad cogitationem belli. Velleius. Recipere injurias, (pro accipere & ferre.) Recipere nomina apud Liviam lib. 9. ab Vrb. est redigere sive referre in tabulas reorum. Rem populus recipit (i. legem jubet.) Ovid. 5. Faſtor. Idem 6. Faſtor.

Ipsa quidem fecisse negat, sed fama recipit.

Plaut. Pſſc. 2. a. 3. Orcus cum ad se recipere noluit. Idem Aul. sc. 3. a. 1. Nescio unde se recipit domum. Ibid. sc. 5. a. 4. Video se recipere senem (i. edic. e.) Idem Milit. sc. 3. a. 2. Ad stabulum junix se recipiat ē pabulo. Idem Capr. sc. 1. a. 4. Hic se ad cœnā recipit ad me. Ovid. 3. Faſtor.

Annus erat decimum cum luna receperat orbem.

Quandoque ponitur pro accipere, & honoris, vel beneficij, vel humanitatis causa suscipere. οὐδὲ τις, διδόνει. Cicer. 1. 2. Offic. Cyriſilum quandam suadentem, ut in urbe manerent. Χειρένque recipient, lapidibus obruerunt. Quandoque pto revocari. ἀναδοῦσι. Virg. 2. Aeneid.

Sic ore effata recipit.

Ad ſeſe.

Quandoque in tutum reducere, liberare. ἀναγένεται. Idem 6. Aeneid.

Illum ego per flamas & mille ſequentia tela

Eripui his humeris, mediisque ex honte recipi.

Recipere ſervum, ut in lib. 1. de ſerv. corrupt. Vlpian dicit, eſt refugium abſcondendi cauſa ſervo præſtare vel in ſuo agro, vel in alieno loco ædificiōve. Quandoque ſimpliſter conſerre ſe, & proficiſci xouzeſt. Plaut. in Capt. Inde me continuo recipiam rurſum domum. Quandoque recuperare. ἀναδοῦσι. Cic. in Catil. Tarentum veſtis qua vigilantia, quo coſilio recipit? tum quidem me audiente ſalinatori, qui amissio oppido fugerat in arce, glorianti atque diſtenti. Mēa opera, Quinte Fabi, Tarentum recepiſti. Et certe, inquit tidenſis, niſi tu amißiles, nunquam recepiſſeri. Quandoque excipere aduſum ſuum, & reſerve, quod ſit quum quis venditſ cæteris, ſibi quippiam reſeruat. οὐχιερ. Plaut. in Trinum sc. 1. a. 1. Vbi nunc adoleſtens habet? c. poſticulum hoc reſepit, quum ædes venderet Cicer. de Orat. lib. 2. Sed dicens te quum ædes venderes, ne in rutis quidem & cæſis, ſolum tibi paternum recepiſſe. Marc. Cato apud Gel. cap. 6. lib. 17. Præcipio (inquit) nobis uiuier magnam dōtem attulit: Tum magna pecuniam recipit, quan in viri potestate non committit. Recipere enſem, eſt retrahere, & ē vuluere educere. Sic enim interpretatur Servius illud Virg. 9. Aeneid.

totum cui communis enſem

Conditit affurgentis, & multa morte recipit.

Sic apud Celsum lib. 7. cap. 5. telum recipere. Imò Gladiatores recipiunt enſem, cū decumbunt ut apud Cic. Totum telum corpore recipiſſet. Sicque Senec. Epift. 58. dixit, Gladium (corpore) recipere. Accepitum etiam recipere pro promittere: niſi quid recipere amplius quiddam ſignificat, quan promittere: quaſi rei eventum & periculum in ſe ſuſcipere. οὐχιερ. Cicer. Crasso, Quæ tibi promitto, ac recipio, ſanctissimè eſte obſervatum. Cæſin. ad Ciceronem, Sed tamen ego filio dixeram, librum legeret, & ea conditione daret, ſi reciperes te correſtrum. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Recipio hoc ad me. (i. ſpondeo me peſeſtrum meo periculo.) In qua ſignificatione etiam diciuntur, recipere in ſe. Cic. ad Brutum lib. 13. In ipſa cauſa expōnenda ſatiſ etiam de probitate dixi, ſed tamen ſeparatim in me recipio, fore tum tibi & voluptati, & uſui. Nam & modiſtum hominem cognosco, & prudentem, & à cupiditate omni re notiſſi. nū: præterea magni laboris, ſumma que induſtria. Neque hæc polliceti debeo, quæ tibi ipſi (ſi bene cognos) juli canda ſunt. Quo in loco Cicero morem ſuum ſervat, ut diſſicilius veſtum recipio, per facilius pollicetur declarer. Ponit aliquando pro approbare. οὐχιερ. Plin. lib. 25. cap. 4. Quirtum genus molle, lanuginosum, pinguus cæteris, candidi ſeminis, in maritimis naſcens, hoc recipere medici. Quintilian. 1. 8. Uſus reſepit Bene moratas urbes, poculum epotum, ſeculum felix. Aliquando pro nominatim cauere Iureconsul in l. empṭorem. de act. emp̄ti. Quemadmodum recipitur ut nummos venditor accipiat, quamvis merx ad emptorem non perveniat. Bud. Recipere ſe, aliquando eſt ad ſe redire, & animum, ac vires reſumere. Cicer. in ſomn. Scip. Quæ quum intueri ſtupens, ut me recipi, &c. Recipere mandatum, eſt totum mandati ouus in ſe transferre. Idem pro Sext. Rosc. Quid recipis mandata, ſi neglecturus es? Differunt autem recipere, & ſuſcipere, ut ait Alconius in divin. quid recipimus patrem, ſuſcipimus totum. Cicer. 2. de Orat. In quo eſt illa quidem magna offenſio, negligentia ſuſceptis rebus, vel perfidiæ recipiſſis.

Rēceptus, a. um particip. à recipio. ἔπειρος nilkāh. ἀναδεῖρη ρός, ἀναδεῖρ. GAL. Recens. ITAL. Ricevuto. GERM. Angenommen. Hisp. Recibido. ANGL. Received. } ut Receptus mos quem ſponte (ut inquit Nonius) ciuitas alienum aſcivit. τὸ καρδιῶν. Recepti in ciuitatem dicuntur qui cum ſuffragio ciuies ſunt effecti, ut apud Liv. ſap̄ le-

gitur, ἔπειρη εἰς πολιτεῖαν. Receptus cælo. Quintilian. lib. 3. cap. 7. Quod iſum queque cælo receptum temporis ejus homines non dubitaverint. Ovid. 3. de Ponto,

Tuuc me (ſi qua fides) caeliſti ſede receptum

Cum forſunatis ſuſpicor eſſe deus.

Idem 3. Faſtor.

Ex illo jubeant furtæ recepta loco.

Idem lib. 4.

Sic Venerem gradibus multis in gente (Iulia) receptam.

Quintilianus, Recepta auſtoritatis homo. Gell. c. 16. lib. 13. Pro vero recepta opinio. Suet. in Claud. cap. 9. Recepta cognitio falsi reſta-menti. Ibid. ſuprà cap. 2. Diu atque etiam poſt tutelam receptam, (id eſt, poſquam in tutelam ſuam veniſſet) alieni arbitrij, & ſub pæda-gogo fuit, &c. Virg. lib. 1. Aeneid.

Frugesque receptus

Et torrere parant flammis, & frangere ſaxo.

Receptum eſt, Imperiale, pro Approbatum eſt, ut ait Budæus. Plin. lib. 28. cap. 2. Quia & abſentes tinnitu aurium praesentire ſermones de ſe, receptum eſt. Quintilianus lib. 1. cap. 3. Cædi veſtis diſcen-tentes quanquam & receptum ſit, & Chrysippus non impropet, mi-nimè velim.

Rēceptum, i. ſubſt. Pollicitum, ſive promiſſum. ἔπειρος datár taħarabah ḥixxix, iżżei. GAL. Promeffe. ITA. Promessa. GERM. Ein verheißung / des ſemandt eingehet. Hisp. Prometimiento, promeffa. ANGL. A promise. } Cicer. 2. Philip. Ille induxit ut petet, pro-miſſum & receptum intervertit, ad ſequē tranſitulit, tum ejus per-fidiæ voluntatem tuam adſcripſiſti. Idem 7. Verr. Satis eſt factum, Siculis, ſatiſ officio ac neceſſitudini iudices, ſatiſ promiſſo noſtio ac recepto.

Rēceptus, us, ipſe actus recipiendi, ſive ſubducendi ſe ē pugna. ἔπει-χώνης, ἔπειχην. GAL. Retraite. ITAL. Il retrayſi. GERM. Ein abzug vom ſtreit Hisp. El retraymiento del trabajo. ANGL. A retraiſte in bat-tayle, a retiring. Liv. 1. ab Urbe. Brevitate ipſa loci, facilique receptu in tam propinqua caſtra, haud a grāt militem à multa cæde eſt tutu-tus. Receptus ſignatu dare eſt tuba ſigno copias à pugnis revocare. ἔπει-χάλυβις οὐρανεῖς, ἔπειχει. Idem 2. ab Urbe. Admitationem iude auxit, ſigao receptui dato, adeò tranquilla ſerenitas, &c. Caueſ receptui idem Cic. 2. Philip. Quis enim revocante & receptui canente ſenatu, propeſet dimicare? Non nunquam tamen per transiſſionem accepit pro teccedere. Idem 3. Tufcul. Vetus igitur ratio intueri moleſtias, abſtrahit ab acerbis cogitationibus hebetem aciem, ad miferias contemplandas: à quibus quum tecinit recipi, impellit rurſum, & in-ſtitat ad conſpiciendas, tota que mente conſtantadas varias volunta-tes, quibus ille & pæteritarum memoria, & ſpe conſequentiua, ſa-pleat vitam refertam putat. Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Trifſ.

plus eſt cane Muſa receptus.

Receptus pæterica ſignificat locum ipſuſ in quena turba ſe rece-pit exercitus. Virg. 1. Aeneid.

Planities ignota jacet, tuique receptus.

Cic. Attic. lib. 9. Neque ex omnibus oppidis contrahere copias ex-pe-diit, ne receptum amittam. Plancus Ciceroni lib. 10. Animadverti nullum alium receptum Antonium reliquiā ſque quæ cum eo eſſent, ha-bere, niſi in hiſ partibus. Cæſ. lib. 1. de bell. civ. Habere ad gratiam & amicitiam receptum Liv. lib. 5. d. 4. Receptum ad u. b. habere. Idem lib. 1. de bell. civ. Receptum celestem habere. Idem lib. 3. de bell. civ. Eo-dem, quo venerat receptu.

Rēcepto, Receptrix, & Receptor, verbalia à recepto, tas, quæ ſap̄ illos, aut illas ſignificant qui vel que latrones, eorumque ſucepta recipiunt, occulatiꝝque. Vulguſ. recelatores. appellat. } τρόπερ. GAL. Recoleuer. ITAL. Ricevitore, recelatore. GERM. Ein auſſenthalter / oder. auſſennehmer der mōder vnd räuber / der oder die inem vnd item. kauf vnd uderschlauff gibt. Hisp. Encubridor de hurtos. ANG. A receiver. } Cic. pro Milone, Sustiuſſet hoc crimen primū ipſe ille latronum occulatō & receptator lotus, dum neque muta ſolitudo indicasset, neque cæca nox oſtendilſſet Milonem. Idem 6 Verr. Receptrix fuſtōrum, ac pædatum Messana. Metius Iurisconsultus tit. de receptat. Pelli-mum inquit, genuſ eſt receptatoium, ſine quibus latere nemo diu po-test. Tac. 1. 4. Erat illi pædarum receptor, ac ſocius populandi Rex Garamantum.

Rēceptio, nis, aliud verbale. } τρόπερ. GAL. Retirement, & recellement. ITAL. Retiramento. GERM. Aufzueitung. Hisp. Recibimiento. ANG. A receiving. } Plaut. in Asin. sc. 2. a. 5. Quid tibi huic receptio ad te eſt in cum virum? i. Quare recipis ad te virum meum?

Rēceptiſſus, a. um, Exceptiſſus. hoc eſt, quicquid in venditione, aut qua-vis alia alienatione excipimus, & nobis reſervamus. } ižuigir. GAL. Ce qu'on a reſervé, excepté, ou retenu en contrahant. ITA. Quello che s'e riſeruato vendendo qualche coſa. GERM. Das voibehalten iſt. das man in einen kauff / oder dergleichen mit anderem nit hingaben hat. Hisp. Coſa ſacada ſuera quando ſe vende. ANG. which we receive in ſelling or any other alienation and keepe to our ſelues. } Vnde receptiſſus tervus appellatus eſt, nuptæ mulieris proprius, quem reſervavit quondam ma. ito daret. Quoties enim mulier in danda viro dote, aliqua ex ſuis bonis ierinet, nec ea ad virum transmittit, recipere ea dicitur. Vide Gellium lib. 17. cap. 6. id eſt, excipere, reſervare. Hinc receptiſſus, quam is qui dedit, ſoluto matrimonio ſibi ſedda ſtipulatus eſt, autore Vlpian. Instit. c. 6.

Receptitum, quod quis ſibi reſervavit.

Rēcepto, as, crebro recipio. } τρόπερ. GAL. Retirer ſouvent. ITAL. Rice vere ſpesso, retirar ſpesso. GERM. Oſſe auſſenmenen einziehen. Hisp. Reci-bir à menudo. ANG. To receive often. } Terent. Heyr. Meum receptas fi-lijum ad te Pamphilum. Idem Heaut. Ibi tuæ ſtūtia ſemper eſt pæ-ſidium Clitiph. Viſtus, veſtitus, quid in teatrum te receptes.

Rēcepta, ūlum, i. quicquid rem aliquam in ſe recipit. } τρόπερ. GAL. Le lieu ou on retire quelque chose, retraute. ITAL. Ricetta colo, luogo ſiguro, ricetto. GERM. Ein gehalt / ein ort ſo etwas entpacht vnd in ſich halte. Hisp. El lugar adnos retrаемos. ANG. A place that re-ceiveſ any thing. } Ut quum liueni melancholie, veſtitum urinæ, & al-yum

Widerbauwen. Hisp. Labrar la tierra otra vez. ANG. To till or dress againe. { Ovid. 5. Metam.

partimque rudi data semina jussit

Spargere humo, partim post tempora longa reculta

¶ Per translationem autem accipitur pro iterum polite exercere, & excolere. { ιερόνυμος. Plin. Epist. 127. Ut enim terae variis, mutatis que seminibus, ita ingenia nostra nunc hac, nunc illa meditatione recoluntur. Aliquando etiam idem valet quod cultui suo, & nitori resituere, & pristinum decus reparare. Liv. lib. 9. decad. 4. Sed metella etiam & vetera intermissa recoluit, & nova multis locis instituit. Tacit. lib. 3. Quo tum exemplo Lepidus quanquam pecuniae modicæ, avitum decus recoluit. Idem lib. 17. Et recens ab exilio reversos nobiles adolescentulos avitis ac paternis sacerdotiis in solatium recoluit. ¶ Interdum ponitur pro meditari, perpendere, mente tractare, in memoriam revocare. { φίλαττος, αὐθαριζόμενος. GAL. Reduire en memoire. ITAL. Ridurre in memoria. GERM. Widerumb bey im seibz betrachten, wider in gedächtniss bringen. Hisp. Tornar algo à la memoria. { Cicer. 9. Philipp. Quæ si tecum ipse recolis, æquioce animo & maiore consolatione moriere. Idem pro Archia poëta. Quantum alij tribuant tempestivis conviviis, quantum denique ales, quantum que pilæ tantum egomet mihi ad hæc studia recolenda sumptero. Plautus. Trin. — hæc ego quum ago cum Meo animo, & recolo, ubi qui eget, quam pretij sit parui.

Récolligo, is, Iterum in unum colligo. { ηδων ασάφη. ἀναλιγγεῖν. GAL. Recueillir. ITAL. Adunare, raccolgere, mettere insieme. GERM. Wider zusammen lassen. Hisp. Recoger & tornar à coger. ANG. To gather together againe. { Col. lib. 8. cap. 5. Confertim circumire oportebit cubila, ut que mors sunt ova, recolligantur. Plin. Epist. 190. Actionem meam, utcumque potui, recollegi. Lucan. lib. 1.

Dat stragem latè, rursusque recolligit ignes.

Ovid. 7. Metam.

Nunc opus est succius per quos renovata senectus

In florem redeat, primisque recolligat annos.

¶ Recolligere animum alicujus, revocare ab ira, mitigare. { פִּלְחָלֵה hechelik חֲבָחָח תְּשַׁבֵּח hischbâch וַיְקַשׁ hischbâch כְּפָר chapâh. { Cicer. Attic. lib. 1. Quod scribis, etiam si cujus animus in te esset offensior, à me recolligi oportere, &c. Recolligere se ab agitudine, est vires resumere, si ve recipere. { וְכָא nippâch. וְאַדְוָעָה iawâh. { Plin. lib. 23. c. 7. Recolligentibus se à longa valetudine utilissima. Idem lib. 20. c. 2. 5. Ägrisque se colligentibus, &c.

Récommuniſcot, eris, pen. corr. Idem quod reminiscor, & in memoriam reduco. { זְכִיר zechâr. וְאַמְּנוּנָה. GAL. Reduire en memoire. ITAL. Recordarsi, divenir ricordevole. GERM. Sich wider erinneren / wider eingedenkt sein. Hisp. Tornar algo à la memoria. ANG. To remember againe. { Plauti. Trinum. Literis recomminiscar.

Récompôno, is, ere, Iterum compono, recolligo. { ἀναδέιν, πολύς διαχρήστη. GAL. Remettre ensemble, & agencer. ITAL. Rimettere insieme, reconciare. GERM. Wider zusammen setzen/oder legen. Hisp. Recomponer, poner otra vez en orden. ANGL. To put together againe. { Vlp. in l. arguento, §. margarita, ff. de auro & arg. leg. Sed eti in hoc sint soluti, ut tecomponantur, ornamentorum loco sunt de lapillis & marga:itis.

Récompôſtus, Rursus compitus. { πολύς ἀγεντούς μηδέ, εἰρωθεὶς ἀγνώστης. GAL. Remis en ordre, r'agencé. ITAL. Posto in ordine di nuovo. GERM. Wider ordentlich gesetzt/wider gerichtet. Hisp. Recomposito, puesto otra vez en orden. ANGL. Put in order or together againe. { Ovid. 1. Amor.

Pone recompositas in statione comas.

Réconciliò, as, are, iterum concilio, in concordiam reduco, & in gratiam restituo eos qui ob offensam quamplam fuerant ab alienati. { זְכִיר יְהִי הַתָּהָר כְּפָר rustah כְּפָר chaphah. וְאַתְּהָאֵל GAL. Reconciliier, remettre en paix, appointer. ITAL. Ricconciliare, ritornare in gratia. GERM. Widerum versünen/wider eins machen. Hisp. Tornar otra vez à la amistad, reconciliar, soldar la amistad quebrada. ANG. To reconcile, and agree againe. { Cicer. Attic. lib. 6. Quintus filius pè currentem animum patris sorgori tuæ reconciliavit. Livins 2. ab Vibe. Ut alio munere sibi reconciliaret civium animos. Idem 5. bell. Macc. Non movit modò talis oratio Regem, sed etiam reconciliavit Annibali. ¶ Reconciliare existimationem, est eam recuperare. Cicer. 2. Verrin. In quo reconciliare existimationem judiciorum amissam possit. Reconciliare filium domum, siquens est apud Plaut. in Capt. pro eo quod est efficere ut educatur filius domum. Idem Capt. prolog. Reconciliare ut facilius posset domum (filium sup.) Ibidem sc. 2. a.... Confido domum in his diebus me gnatum reconciliasse. Ibidem sc. 4. a. 5. Si hujus reconciliatio in libertate filium. In gratiam reconciliare. Cicer. pro domo sua. Inimici in gratiam reconciliabantur. In libertatem reconciliare. Plaut. Capt. Si hujus huc reconciliatio in libertatem filium. Conciliantur novi, Reconciliantur antiqui, inquit Festus.

Réconciliatùs, a,um, partic. { תְּכַפֵּר mecuppar טְעַמְּרָה merutsteh נְעַמְּתָרָה. ALgorâx. Heit. GAL. Reconcilie. ITAL. Riconciliato. GERM. Widerumb versont. Hisp. Reconciliado. ANG. Reconciled or agreed againe. { Cicer. Lentul. lib. 1. Videbatur enim reconciliata nobis voluntas Senatus esse. Sueton. in Tiber. cap. 4. Cum quo reconciliata pace, Romanum rediit.

Réconciliatio, nis, Aliquando specialius est pars penitentia post admissionem peccatum, cum qui à Deo aversi fueramus, ad eum per fugam impetratis & studium bonorum operum redimus. { כְּפָר ratsón chappur הַתָּהָר. וְאַתְּהָאֵל GAL. Reconciliement, reconciliation. ITAL. Accordo di pace, riconciliatione. GERM. Ein widerversöhnung, sämtliche vertragung. Hisp. Reconciliamento. ANGL. Reconciling or agreeing. { Cicer. Attic. lib. 9. Ut simul Romanum venerit, agat de reconciliatione gratia sue & Pompeij. Suet. in August. c. 17. M. Antonij societatem semper dubiam & incertam, reconciliationib[us]que variis male focillatam abruptit tandem.

Réconciliator, is, Pacificator, dissidiorum compositor. { תְּכַפֵּר mechapar טְעַמְּרָה merutsteh. ALgorâx. GAL. Reconciliateur. ITAL. Riconciliatore. GERM. Einer der zuwen widerumb eins macht und vertrete.

Hisp. Reconciliador. ANG. A reconciler or mitigator of strifes. { Liv. 5. bell. Maced. Phaneas reconciliatore pacis & dilceptor de iis quæ in controversia cum populo Romano essent, utendum potius Antiocho censibat, quam duce belli.

Réconciliati, Instaurare, reparare, & iterum expolire. { פִּזְבָּה badhák. אַנְקוּנְדָּה GAL. Rabiller, accusiter proprement. ITAL. Risare, rinnovare. GERM. Erneueren/widerumb besseren. Hisp. Rebazer, renovar. ANG. To mak novo againe. { Cicero. ad Qu. frat. lib. 2. Tribus locis adficio, reliqua reconcinnio. Cæl. lib. 2. bell. civil. Diuturni laboris detrimentum solertia & virtute militina bene reconcinnantur.

Récondo, is, Occulto, tego repono. { תְּקַנְסָה בְּסָבָב chessâh. κρύπτω, κρύψω, αποκρύψω. GAL. Cache, serrer mettre dedans. ITAL. Coprichiare, nascondere, rinchiudere, serrare. GERM. Hinderlich legen/verbergen. wider behalten thun. Hisp. Esconder, guardar. ANG. To hid, to lay up. { Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Et quidem reliqui in ventre cellæ uni locum, ubi tel quiarum reliquias recondem. Cicer. 1. de Faust. Gladium cruentum in vaginam recondidit. Horat. 2. Carm. Sasyr. 3.

— quid discrepat istis

Qui nummos, aurumque recondit nescius uti
Compositis, metuensque velut cingere sacrum?

Virg. 5. Aeneid.

Multi praterea quos fama obscura recondit.

Ovid. 1. Metam.

— Et rursus molli languore solutus,

Deposuitque caput, stratoque recondidit alto.

Réconditus, a,um, participium, sive nomen ex participio. Occultus, absclusus. { תְּקַנְסָה neesâr תְּקַנְסָה nechesán וְכָא tsaphâh. κρύψως κρύψως GAL. Cache, response, serré, couvert. ITAL. Nascosto, chiuso, serrado. GERM. Hinderlich gelegt/behalten thon/verborgen. Hisp. Escondido, guardado, cerrado. ANG. Hidde or layed up. { Cic. 5. Verr. Statuerunt se nihil tam clausum, neque tam, reconditum posse habere, quod non istius cupidati aperiissimum, promptissimumque esset. Idem pro Quint. Vixit enim semper incultè, atque horridè: natura tristi ac recondita fuit: non ad solarium, non in campo, non in conviviis versatus est.

Récondūco, is, reconducere, Iterum conduco. { ἀναποδούσαι, πάλιν μεταβατεῖν. GAL. Relouer, reprendre à loisage. ITAL. Prendere à fatto da nuovo. GERM. Widerumb bestellen/auff ein neuves dingien/oder entpfahlen. Hisp. Alquilar de otro otra vez. ANG. To ire againe. { Vlpian. in l. item quartus. §. qui impleto ff. locati & conducti. Qui impleto tempore conductionis, remansit in conductione, non solum reconduxisse videbitur, sed etiam pignora videntur durare obligata.

Réconflo, as, Denuo conflo, sive liquefacio: & per translationem regnare, restituere, resuscito. { ἀναγένεσις. GAL. Resondre, renouveler par fonte ITAL. Fondere da nuovo. GERM. Widerumb giesen / item: widerumb zu recht bringen. Hisp. Fundir otra vez. ANGL. To loro or melt againe. { Luct. lib. 4.

Vnde reconfari sensus per membra repente

Possit?

Vbi reconfari dixit pro eo quod est renasci, regnare, αναφένει.

Reconsuet, consuet, respondere. Tertull.

Réconvénlo, is, verbum est Iurisperitis peculiare, pro eo quod est contractam actionem intentare: ut si reus in judicio conventus auctorena vicissim conveniat, αντιχάρω.

Récoquo, Rursus coquo. { πειραχθεῖν, διεισθεῖν. GAL. Recuire. ITAL. Ricuore. GERM. Widerumb Kochen. Hisp. Cozer otra vez. ANGL. To seeth againe. { Mart. lib. 11.

Altera non deerunt tenui versata favilla,

Et Velabrensi massa recocta soco.

Cicer. de senect. Quod quidem me proficisci entem hand sand quis facile retraxerit, hæve tanquam Pelian recoixerit. Vnde apud Catullum. Suffetius senex recoctus, i. decrepitus valde senex, ὑπεργένετο, οφελογενεστες in vetusto Lexico. ¶ Per translationem ponitur pio rursus pollio, & formo tanquam aurum, & similia quæ iterum coquuntur, ut meliora fiant. Quintilian. lib. 12. cap. 6. Sed præcipue tamen Apollo Moloni, quem tamen Romæ quoque audierat, se reformandus, ac velut recoquendum dedit. Lucan. lib. 7. Spiculaque extenso Pæan pythone recoxit.

Récoctus, a,um, participium, secundo loco coctus, & ponitur pro iteratus. { διεισθεῖν. GAL. Recuit. ITAL. Ricotto. GERM. Widergetochet. Hisp. Recozido, cosido otra vez. ANG. Boyled or sodden againe. { Stat. 4. Sylv.

— vel passum Pythius suis recoctum.

Senec. recoctus Catul. Epigr. 50. Sed non omnia displicere vellem Tito & suffetio seni recocto. Sciba recoctus, inquit Acron, dicitur qui saepius cum Proconsule ad Provinciam missus, exercitator est factus ex ipsa frequentia, & usu Horat. 2. Serm. Satyr. 5.

— plerunque recoctus

Scriba ex Quintuero corvum deludet hiantem.

¶ Recocti aulici, veteratores in aula. Bud.

Récordör, aris, In memoriam, sive in mente revoco: quasi iterum corredi do. { זְכִיר zachâr. ενεργεῖν, ενθυμηθεῖν, αποτυπωθεῖν. GAL. Se souvenir. ITAL. Recordarsi, mettere in memoria. GERM. Sich wider erinneren/widerumb dran dencken. Hisp. Recordarse tornar algo à la memoria. ANG. To recordre, or to remember. { Veteres enim cor, pro mente dicuntur. Cicer. 2. Tus. Ex quo effici vult Socrates, ut discere nihil aliud sit quam recordari. Horat. 2. Epist. 2.

Quocirca in eum loquor hac tacitusque recordor.

Virg. 9. Aeneid.

— si ritè auditæ recordor.

Dicimus autem recordor hujus rei, & hanc rem. Cicer. in Catone. Vt pedestris navaleisque pugnas, ut bella à se gesta, triumphosque recordentur. Idem pro Plancio, Hujus meriti in me recordor. ¶ Recordare pro recordari. Cornel. Tacit. in Agricola, Agnoscent Britanni suam causam, recordabunt Galli priorem libertatem. Et Plaut. sc. 6. a. 5. Qui cor modestè situm est, Recordet id, qui nihil sunt; quid illi pieti deatur suis ab heris, &c. Nam Recordo, as, veteres dixisse testatur No-

nus

nus in Recordavit. Ex Quadrigatio, ubi Darium cognovit & patriam recordavit.

Récordans, tis, particip. In memoriam redigens. § זְכָר וְזַחֲרֵר. זְמִנָּה וְזַחֲרָה. זְמִנָּה וְזַחֲרָה. GAL. Se souvenant, qui a souvenance. ITAL. Cho's arricorda. GERM. Wider gedenkend. HISP. Que se recorda. ANG. That remembreth. § Cic. Attic. lib. 4. O navigationem amandam, quam nuchercule ego valde timebam. recordans superioris tua transmisionis.

Récordatio, nis. Reminiscensia. § זְכָר וְזַחֲרֵר זְכָרָה וְזַחֲרָה. GAL. Souvenance, recordation. ITAL. Ricordazione; esso ritornare alla memoria. GERM. Ein wider gedächtnis; HISP. Obra de recordarse. ANG. Remembrance. § Cicer. de sen. Conscientia bene acte vitae, multo sum: que benefactorum recordatio jucundissima est. Idem ad Attic. lib. 12. Dum recordationes fugio quae quasi moysi quodam dolorem efficiunt, refugio à te admonendo.

Recorporati iterum corpus assumere. Testull.

Recorrido, is, ere. Iterum cortigo. Senec. Epist. 51. Si modo autem incipiimus formare animal nostrum & recorrigere quam indurescat pravitas ejus. Tercius Scaurus de orthographia, recorrigitur vel regulis tribus.

Récastino, as. Procrastino, differe, protelo, proago, quasi in crastinum rejicio. § זְמִינָה heerlich זְמִינָה mischschéch. זְמִינָה. GAL. Differer, ou dilayer au lendemain. ITAL. Prolongare, differire di giorno in giorno. GERM. Widerumb auss ein anderen tag auss ziehen / wider aussziehen, ben bis zu einer anderen zeit. HISP. Dilatar de dia en dia, prolongar el tiempo. ANG. To delay, to prolong frome day to day. § Plin. lib. 17. cap. 14. Recastinare minimè utile. Colum. lib. 2. cap. 21. Propre quam recastinari non debet, sed æqualiter flaventibus jam satis, antequam ex toto grana indurescant, quin rubicundum colorem traxerunt, missis facienda est.

RÉCRÉMENTUM, i. Purgamentum, sive exercentum, sive fax rei cuiuslibet. § זְמִינָה sigh. דְּמִינָה. GAL. Escume, ordure, lie, fondrille, chose superfuse. ITAL. Purgamento, feccia, schiuma. GERM. Der wüste soman von einem jeden ding abseueret / oder ausszöässt. HISP. La boz, alimpiadura. ANG. Dregges, lies or groundes or purging, of any thing. § Celsus lib. 5. Ulcer illinenda sunt aut plumbi recremento, aut cerussa. Vbi plumbi recrementum pro scoria posuit Gellius. cap. 1. lib. 17. Delabi in stomachum esculenta omnia & poculenta: ex eoque ferri in ventriculum atque ibi subigi dige, ique: ac deinde aridiora ex iis recrementa in alvum conveniunt. (sup. Etasitatus dicebat.

Récréo, as. Recificio, instauio, refoco. § שְׁבָדָה naphashch בְּחִיאָה יְלִילָה hirghiah. זְמִינָה, זְמִינָה, זְמִינָה. GAL. Recreer. ITAL. Recrear. GERM. Wider erquicken oder ergezen / wider erlaben. HISP. Recrear o renovar. ANG. To refresh or recreate. § Plin. Sic enim defesta longis ægritudinibus corpora recreantur Idem lib. 12. c. 1. Ex arboreis recreans membra olei liquet, viresque potus vini Cicer. pro Rose. Amer. Cum vero in isto bello non recreatus, neque restitutus, sed subactus oppressusque pop. Rom. est. Idem post redditum ad Quir. Sed tanquam bona valetudo jucundior est iis qui gravi morbo recreati sunt, quam qui nunquam ægo corpore fuerunt: sive ea omnia desiderata magis, quam aliud percepta delectant. Plautus Menach. sc. 1. n. 1. Nam illic homo homines non alit, verum educat recreantes, &c. ubi Alere dicit pro alimenta sobrietate ad vitam sustentandam suppeditare: educare vero pro cibos omnis generis ad satietatem & hilaritatem usque ingere, &c. Verum haec significatio translatitia est: nam propriè recreare, idem est, quod denuò creare. Qua voce utitur & Cicer. de natura deorum, Atque, inquiens, & nostrorum Auguriis, & Heroscorum, & Aruspicum disciplinam, P. Scipione, C. Figulo Consulibus res ipsa probavit, quos quum T. Gracchus Consul iterum recrearet, prius togatorum, ut eos retulit, ibidem est repetit mortuus.

Récratio, verbale. Refectio, & refocillatio. § טְמִינָה michjäh יְמִינָה marghuah תְּמִינָה marghehah. זְמִינָה, זְמִינָה, זְמִינָה. GAL. Creatione derechef. ITAL. Creazione da nuovo. GERM. Erguicung / ergerung / erlæbung. HISP. Aquella obra de recrear. ANG. Refreshing. § Plin. lib. 22. c. 23. Ab ægritudine recreationi efficax in cibo.

Récréo, as. Crecpitum reddo, reson. § אֶתְחֵאָה, אֶתְחֵאָה. GAL. Retentir, rendre son au contraire. ITAL. Resonare, rendere strepito. GER. Ertonen oder widerstehen. HISP. Resonar, hazer ruido y estruendo. ANG. To serone against. § Catullus Epig. 58.

Leve tympanum remugit, etuva cymbala recrepant.

Récrasco, is. Renascor, rursus cresco. § אֶתְחֵאָה, אֶתְחֵאָה. GAL. Recroire. ITAL. Rinascere, crescere un'altra fista. GERM. Wider wachsen. HISP. Crescer otra vez. ANG. To groote againe. § Plin. lib. 11. c. 37. Cartilago rupta non solidescit, nec praecilia ossa recrescunt. Liv. 6. vel. Pun. Vos modò milites favete nomini Scipionum, soboli Imperatorum vestrorum, veluti accisis recrescenti stirpibus. Ovid. Epist. 2.

Luna quater latuit, tota quater orbe recrevit.

Récriménor, atis. Criminatori vicissim crimen objicio, זְמִינָה, זְמִינָה.

Récrudesto, is. Ad pristinam cruditatem redeo. § יְמִינָה. GAL. Se r'engreger s'empirer, se renouveler. ITAL. Rinovarsi, incrudersi. GERM. Wider / frisch oder neu werden / wider werden wie anfänglich. HISP. Encrudescere, renovarse. ANG. To roaxe neu or fresh, to roaxe fort againe. § Per translationem accipitur pro exasperari, sive invalescere. mugitus. Tractum à vulneribus, quae cum agitatione nimia, vel male purgata interdum recrudescent, id est, cruda & nova sunt, graviores excitant dolores. Cic. ad Sulpitium lib. 4. Num autem hoc tam gravi vulnere etiam illa qua consuevit videbantur, recrudescent. Recrudescit sedatio. Liv. 6. ab Urbe, Recrudescere Manliana seditione. Recruduit pugna. Idem 10. ab Urbe, Ibi interventu Gellij, cohortiisque Sabellatum, paulisper recruduit pugna. Senec. Epist. 70. Nihil facilius quam amor recrudescit.

Réctis. Restitudo, Restè, Restio, Rector, Restix, vide Rego.

Réculo, as, recubui, recubitus, Rulus, seu iterum cubo. denuò ad quiescendum me compono. זְמִינָה rabáts בְּכָבָשׂ scachab. זְמִינָה. GAL. Estre conché tout plat, gesir tout estendu. ITAL. Riposare. GER. Wider

niderigen / sich wider legen. HISP. Acostarse reposarse. ANG. To lie alla long. § Cicer. 1. de divinis. Eum primò pertinet ritum somno, surrexisse, deinde quem se collegisset, idque visum pro nihilo habendum esse duxisset recubuisse. Interdum idem quod cubo, quiescesco, jaceo. Virg. 1. Ecloga.

Tirre tu patula recubans sub tegmine sagi.

Ovid. 2. de Arte.

Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit.

Celum lib. 7. cap. 3. Neque ab his longius recedat, ne aut recubet, aut concidat. CIC. 3. de Orat. Sed in noctis quiete suis, ubi vult, ubi etiam recubans molliter & delicate nos avocat à noctis. Plaut. Curi.

Anus hic recubare solet custos janitrix.

Récubit, us, Recumbendi actus, discubitus. § זְמִינָה rébets בְּכָבָשׂ mefāt.

äruck. GAL. Couchement. ITAL. Il sedere à mensa o à tavola. GER.

Sus niderigen. HISP. Obra de assentarse a la mesa. ANG. Lying alla long. § Plin. lib. 24. cap. 13. videtur accepisse pro subsultu illo quem faciunt corpora in s. Iam durum incidentia. Baculum (inquit) ex aquifolia factum, in quodvis animale, missum, etiam si citra cecidit defecitu mittientis, ipsum per se se recubitu proprius adlabi.

Rétido, Denuo cudo. § זְמִינָה. GAL. Reforger. ITA. Ribastert.

GERM. Widerumb schmidten. HIS. Rebatis. ANG. To work or force new againe § Vari. ut solent iij qui vetera metallia recudunt.

Récuba, vide Res.

Récumbo, is, retro cubo, & generaliter incumbo, § זְמִינָה hittah, äruck. GAL. S'asseoir à table. ITA. Sedere alla mensa. GERM. Zu tisch sizen. HIS. Assentarse a la mesa. ANG. To sit down a table. Martial. lib. 2.

Debet Aricino conviva recumbere clivis,

Quem tua felicem Zoile cena facit.

Plin. Epist. 200. Recumbebat mecum vir egregius Fidius Rusinus super eum municeps ipsius. Seneca, recumbere in imo lecto. § Interdum idem quod procumbere, & exportatum iacere. Cicer. 2. de Orat. Marcus Lepidus quum ceteris in campo exercentibus, in herba ipse recubuisse, Vellem hoc esset, inquit, laborare. § Interdum idem quod inclinari. Virg. 9. Aeneid.

pulchrōsque per artus

It crux, inque humeros cervix collapsa recumbit.

Ovid. 2. Trist.

Quum coepit quassata domus subsidere, partes

In proclinaas omne recumbit onus.

Récupéro, as, Rem amissam recipio. § זְמִינָה, זְמִינָה. GAL. Recourver, recurre. ITA. Ricuperare. GER. Wider überkommen / wider erlangen. HISP. Recobrar lo perdido. ANG. To gett againe and recover. § Cicer. ad Sulpitium, lib. 15. Ego si hominem per te recuperato, summo me beneficio affectum arbitror. Veterem belli gloriā recuperat, Cesar. 7. bell. Gal. Cic. 4. Verr. Scipio qui hoc dignum populo Romano arbitraretur, bello confecto socios sua per nostram victoriam recuperare. Liv. lib. 5. Fero, non auro recuperare patriam iuber. § Recuperare somnum interruptum. Sueton. August. cap. 78.

Récupératio, nis, rei amissæ recipio, vel ipse recuperandi actus. § זְמִינָה. GAL. Recourement, recoufse. ITAL. Recuperamento, rifossi. GERM. Wider erholung / wider überkommung. HIS. Recobramento. ANG. Getting or recovering. § Cic. 10. Philippica Ita præclaræ est recuperatio libertatis ut ne mors quidem sit in repeclada libertate fugientia Festus, Recuperatio est; ut ait Gallus Alius, qui in inter populum & regem, nationesque & civitates peregrinas lex convenit, quomodo per recuperationem reddantur res, recuperenturque, res privatas inter se persequantur.

Récupéris, dicebantur judices qui à pretore in privatis controvissis quacunque de re ageretur, dababantur, à recuperando dicti, quod per eos suum quisque ius recuperare posset. Budæus delegatos judices postea appellatos scribit. § si dringuit mihi id oportet, ut permissum est dialogo. GAL. Juges ou commissaires deleguez pour recouvrer ce qui on a voit perdu. ITA. Commissarij dati da un magistrato per conoscere & giudicare in qualche materia. GERM. Aufgeschofne richter / welchen einschultert oder oberkeit senderbare handel zuvertichten beflicht. HIS. Juezes de la appellation. ANGL. Judges or commissioners send to recuperare robus lost. § Plaut. in Bacch. Postquam quidem Praetor recuperato dedit. Sueton. in Neron. cap. 17. Causæ ab æario ad recuperato translatæ. Tacitus lib. 1. in fine. Recuperatores vocat. Cic. 5. Verr. De conventu nullum unquam judicem, neque recuperatorem dedit. Idem 1. Verr. Iudicium dat statim, si pateret eam se & sua veneris esse dixisse. Iudicant recuperatores id quod necesse erat: neque enim erat dubium quia illa dixisset. De recuperatorio judicio sic scribit Cicer. in Verr. Vtrum est æquius Decumanum petere, an aratorem repetere? judicium integrare an perdita fieri? eum qui manu quæsierit, an eum qui digito lictus sit possidere? Quidquid in singulis jugis arat qui ab opere ipso non recedunt, quid facient? quum dederint Aproni quod poposcerit, relinquunt arationes, larem familiarem? Venient Syracusæ, ut te Praetore videlicet, æquo jure Apronium delicias ac vitam tuam recuperatorio perseguantur? Quibus ex verbis appetit, judicium recuperatorium dici per quod rem nobis per injuriam erat repetimus; & recuperatores judices esse apud quos possessio nem rei amissæ, & per iniuriam extortæ reposciimus.

Récupéris, a, um, adjективum, quod ad recuperatorem pertinet, ut iudicium recuperatorium, quo possessionem rei amissæ, & per vim exercitare repetimus. § זְמִינָה, זְמִינָה. Cic. 2. de Invenzione. Non enim oportet in recuperatorio judicio eius maleficiis, de quo interficiarios queritur, fieri præjudicium.

Récuplo, is. Valde cupio. § זְמִינָה ivuah בְּמִתְהָבָבָה. GAL. Desider grandement. ITA. Desiderare grandamente. GERM. Hestig begären. HIS. Codiciar mucho. ANG. To desire greatly. § Plaut. Capt. sc. 1. s. 4. Quia ita faciam, ut recipias facere sumptum, et si ego veteri.

Récuro, as, Accurate interpolo, magna cura diligentiaque reficio. § זְמִינָה. GAL. R'accommoder, refaire, r'agencer, r'aparacer proprement. Reguerir, guerir, ce qui est malade, & le remettre en jaill. ITAL.

ITAL. Curare diligentemente. GERM. Fleissig versorgen. HISP. Tornar à curar otra vez. ANGL. To do a thing diligentlie, to tak good heed to a thing heale. PLIN. lib. 13. cap. 12. de generibus chartarum, Proximum amphitheatricè datum fuerat, à conjecturæ loco. Excepit hanc ROMÆ Fannij sagax officina, tenuatamque curiosa interpolatione, principalem fecit, è plebeia, & nomen eis dedit: quæ non esset ita recurrata, in suo mansit amphitheatrica. ¶ Interdum idem quod simplex curate, hoc est, mederi, ab ægreditudine recreare, & pristinæ valetudini restituere. { תְּרִיוֹתְּ חַיָּבָּתְּ רַפָּהָתְּ . iud. ant. קָרְבָּנָתְּ , יְגָרְבָּנָתְּ . Catullus Epigramm. 41.

Hic me gravedo frigida, & frequens tussis
Quassavit, usque dum in sinum tuum fugi,

Et recurvavi acymoque & urtica.

RECVRRO, is. Iterum, vel retrosum curro. { ἀντίχω. GAL. Recourir, renouer hantement. ITAL. Correr in dietro. GERM. Widerumbhin laufen sen wider hinderlich lauffen. HISP. Correr atras, ò tornar à correr otra vez. ANGL. To runne backe or againe. PLAUT. Afin. sc. 2. a. 2. Iam ego huic recurvo. SENEC. cap. 17. de consol. ad Helv. Recurrent cogitationes ad illum. Qaint. Recurrent & retrorsus idem valent hæc argumenta. CIC. ad Terent. lib. 14. Dexippo quoque ita imperavi, statim ut recurret. Terent. in Adelph. Nunc ubi me illic non videbit, iam huc recurret, sat scio. OVID. 2. Faſt.

Et metuit nequa versa recurrat hyems.

CIC. 2. de nat. doer. Luge species mutatur tum crescendo, tum defensionibus ad initia recurrendo. VIRG. 7. Æneid.

— quæ sol utrinque recurrent

Aſpicit Oceanum.

HORAT. 2. Epist. 1.

Libertasque recurrentes accepta per annos

Lusit amabiliter.

RECURSUS, us. Recurrenti actus. { ἀναδροῦν, ιταναστόφε. GAL. Retour, reconſe. ITAL. Ritorno, ricorſo. GERM. Das widerumbhin / oder hinderlich lauffen. HISP. Aquella obra de correr atras. ANGL. A running againe. LIV. 6. bell. Pun. Ut subeundi ſepè ad incenia urbis recursus pateret. VIRG. 5. Æneid.

Inde alios inuenit cursus, aliósque recursus

Adversus faciis.

OVID. Epistol. 6. Abstrahor Hypsipyle, si dent modo fata recursum, Vir tuus hinc abeo, vir tibi semper ero. SENEC. cap. 17. de consol. ad Helv. Cetus & recursus maris. Recursus ad valetudinem. CELS. lib. 4. cap. 4.

RECURSO, as, are, frequentatiuum. { πολὺς ἀνατίχω, οὐχιά επικαρπίφω. GAL. Retourner souvent. ITAL. Ritorncare. GERM. Oft wiederumbhin / oder hinderlich lauffen. HISP. Correr atras muchas veces. ANGL. To runne againe often. PLAUT. Mostell Quid ego huc recursem, aut operam sumam, aut conteram. VIRG. 4. Æneid.

— multisque recursat

Gentis honos.

Idem 1. Æneid.

Vrit atrax Iuno & sub noctem cura recursat.

RECVRVS, a, um, Valde curvus. { קָרְבָּהָתְּ chaphaph. καρφός, καρπόλος. GAL. Recourbé. ITAL. Ritorco. GERM. Krumb. HISP. Corvo hazia tras ò muy corvo. ANGL. Very crooked. COL. lib. 9. c. 43. Ad plausum aperiatis, ad buccinam recurvis. OVID. 1. de remed. amer.

Vel qua piscis edax arido male devoret ore;

Abdere supremus era recurvus cibis.

Hein 6. Faſt.

Quemque tegunt parvus era recurva cibis (i. hamos)

COL. lib. 3. c. 18. Quicquid recurvum, & sursum versus spectans, demersum est, quum tempestivum eximitur, in modum hami repugnat oblitantifosori. OVID. 3. Amor. Epigramm. 12.

Duxque gregu cornu per tempora dura recurvo.

RECVRVOS, as, CURVUM facio. { קָרְבָּהָתְּ chaphaph. καρφύνω, καρπούλιζω. GAL. Recourber. ITAL. Ricorvare, ritorcere. GERM. Wider krümmen / oder krümm machen. HISP. Encorvar hazia tras, hazer corvo. ANGL. To mak crooked. COL. lib. 5. c. 10. Quum ab scrobis solum radix pervenit, duritia humi tota recurvatur. STAT. 3. Thebaid.

Horrent esque ſitu gladios in ſeva recurvant

Vulnera.

RECVRVATUS, a, um, particip. quod factum est recurvum. { קָרְבָּהָתְּ chaphaph. εναγκεψθε. GAL. Recourbé. ITAL. Repiegato. GERM. Umbhn gekrümt. HISP. Encorvado. ANGL. Crooked. Celsus lib. 5. Id specillo protahendum est, aut hamulo recuso parum recurvato. Undis recurvatis ludit Mæander. OVID. 2. Metam.

RECVRSO, as, Renuo, teſcio : à Re & easo, quod est frequentatiuum verbi Cudo. { IND meén DND maás. ἀρεδομαι, ἀνινομαι. GAL. Refuser, denier, & ne vouloir obeir. ITAL. Recusare, negare, riſutare. GERM. Abschlähen/versageti, ausschlähen/ widergen. HISP. Rehuzar, negar. ANGL. To refuse, or denie. PLAUT. CURE. sc. 3. a. 1. Si absim aut recusem, quin mihi male sit. PLIN. de Viris Illustribus, Impatoris nomen à militibus, & à Senatu triumphum recusavit oblatum. VIRG. 9. Æneid.

Cedo equidem, nec nate tibi comes ire recuso.

CIC. pro Flaco, Pop. Rom. disceptatore non modo non recuso, sed etiam deposco. VIRG. 1. Georg.

Et quid queque ferat regio, quid queque recuset.

{ Non recuso quin, pro Non abnuo, non inficias eo. CICER. pro Marcello, Non fuit recusandum in tanto civili bello, tantisque animorum ardore & armorum, quin quassata Respub. quicunque belli eventus fuisset, multa perderet & ornamenta dignitatis & præsidia stabilitatis ſit, id est negari non potuit. CIC. 1. de fin. Nec verò, ut noster Lucilius, recusabo quoniam omnes mea legant. { Non inquit quaque pro accusationem depellere, ut annotavit. Bud. CIC. in Bruto. Tam igitur Galba recusans pro ſeſe.

RECUSATIO, verbale. Ipse recusandi actus. { ἀναδροῦν, μαργίνος. GAL. Refus. ITAL. Rifuso. GERM. Abschlähung / versagung. HISP. Rehuſamiento. ANGL. A refusing. CIC. de Orat. Nam hæc ipsa recusatio

disputationis, disputatio quadam fuit mihi quidem pericunda. Ponitur quandoque pro defensione. Idem 2. de Leg. Poena verò violatio religionis justam recusationem non habet.

RECCUSO, retto quatio, est enim frequentatiuum à recusatu, supino verbali, recusio unde pila recusabilis, quæ recusari soler. RECVRTO, is. Repercutio, sive reverberio. { וְעַרְבֵּה הַבְּשִׁירְנָהָה. GAL. Refrappet. ITAL. Repercutere. GERM. Wider schlagen/ widergessen. HISP. Herir otra vez. ANGL. To beat or strik againe.}

RECUSUS, particip. Repercusſus. { דְּרָסְדֶּהָאָס, אֲרָסְדֶּהָאָס. GAL. Esbransle, esmen. ITA. Cocco ſcoſſo. GER. Wider ergellet / erſchüttet. HISP. Sacudido. ANGL. Striken againe. Aliquando tamen idem significat quod concusſus. VIRG. 2. Æneid.

— uteróque recusso

Inſonuere cauſe, gemitumque dedere cauerne.

Vbi Servius, recusso, pro concusſo, præpositio pro præpositione. VALERIUS. FLAC. 6. Argon.

— penitusque recusso

Æquore Cyaneas Minya timuere relias.

RECUSUS, huius recusus, verbale, Reverberatio. { וְעַרְבֵּה רַבְּחָשָׁב. אֲרָסְדֶּהָאָס, אֲרָסְדֶּהָאָס. GAL. Bransle ſecouſſe. ITA. Scossaſſento, ſmovimento. GERM. Eigellung / erſchüttung. HISP. Sacudimiento. ANGL. Striking, againe. PLAUT. LIB. 8. c. 3. In hæc ſe librant, ut tormento aliquo rotari in petras potissimum ē monte aliquo in alium transilire quæcentes, atque recursu perniciſus quod libuerit exultent, de ibicibus.

RECUTIČIUS, Cui à glande refecta est cutis. { טְרָמָה נִמְמָמָל. אֲרָפְּלָה לְפָרְדָּה. GAL. Iuif, circensis. IT. Circenso. GERM. Beschnitten anderoothaut. HISP. Iuicio, circuncidado. ANGL. Circoncisio. Quo nomine dicti sunt Iudei, qui ex Legis præscripto præcidebant præputia. SIDON. Feit. recutitorum primordia Iudeorum. MARTIAL. lib. 7.

Nec recutitorum flegis inguina Iudeorum.

Aliquando ruptus, & exulceratus, & cute nudatus. Idem lib. 9. Nec impate recutita colla mulæ.

REDABSOLO, redabsolis, idem quod solvo, vel absolvo. { טְלִישָׁה hischlim. דְּרָסְדֶּהָאָס. GAL. Absondre. ITAL. Absolvere. GERM. Wider entledigen / ober vollenden. HISP. Absolver, defutar. ANGL. To absolve. PLAUT. CUREL. Sequere hac, te redabsolvam, qua advenisti gratia.

RECUMBULO, as. Reverbator. { כְּשַׁחַב. אֲנֻנְכָּה. GAL. Returner. ITAL. Ritorare. GERM. Widerumbhin wandlen. HISP. Andar otra vez. ANGL. To returne. PLAUT. Capt. Cuta quam optimè potes. E. R. bene anibula, & redambula.

REDAMO, as, Amantem vicissim amo, in amore respondeo. { בְּרַחַב. אַרְפָּלָה, אַרְטָה. GAL. Aimer celuy qui aime. ITA. Reamare, effere reciproco nell' amore. GERM. Widerumb lieben. HISP. Reamar, ser reciproco en el amor. ANGL. To love againe. CICERO de Amicitias. Quid enim tam absurdum, quam delectari multis ianibus rebus, ut honore, ut gloria, ut ædificio, ut vestitu, cultuque corporis, animo autem virtute prædicto, eo qui amari, vel qui (ut ita dicam) redamari possit, non admodum delectari.

RESDANDUO, as, de priscis dictionibus est, ex re & andro compositum, quo antiqui utebantur pro redeo, teste Nonio. Lucil. 9.

— Ut vulgas redandruet inde.

Redanduare, inquit Festus, dicitur propriè in Saliorum exultationibus, quum Præſul andruavit, quod est motus edidit, ei referuntur in vicem idem motus.

REDARDESCO, iterum flammam emitto, recandesco: propriè dicitur de igne ſemel ſopito. { אַרְפָּלָה עַמְּגָעָה. GAL. Ardre dereches, eſtre enflammé. ITA. Mandar fiamma un' altera fiamma. GERM. Wider umbriennere oder aufſtacken. HISP. Arder, echar flamma otra vez. ANGL. To be inflamed againe. OVID. 2. de Remedio amoris.

Flamina redardescit, qua modò nulla fuit.

REDARGUO, is, Acculo cum reprehensione. { קָרְבָּהָתְּ hochiach. אַרְגָּחָה. GAL. Reprendre, redarguer. ITAL. Riprendere. GERM. Straffend, vnd schelten mit worten. HIS. Redarguir, reprehender. ANGL. To reprove or blame. CIC. 2. de fin. Quos nisi redarguimus, omnis virtus, omne decus omnis vera laus deſerenda eſt. Ibid. Poterat autem impune: quis enim redargueret? VIRG. 11. Æneid.

Advenit qui vestr. dies muliebribus armis

Verba redarguerit.

Quintilio Redarguerere crimen, est refellere.

REDASPICO, as, & redaspicor, atis, significat incipio, & denuo auspicium ſuio, & iterum inchoo. { טְלִישָׁה אַוְרָבָּעָה, אַוְרָבָּעָה. GAL. Recommencer. ITAL. Incomminciare de capo. Erfare il auspicio. GERM. Wider anſahen. HISP. Tornar o començar otra vez. ANGL. To beginne againe. PLAUT. in Capt. sc. 5. a. 3. Exauſpicavi ex vinculis, nunc intellico redaspicandum hunc esse in catenas denuo, id est, cepti, ego illum à catenis eximere: nunc volo ut rufus in catenas redcat,

REDDO, is, idi, itum, propriè est acceptum, vel ablatum reflituo, rem pro re do. { קָרְבָּהָתְּ hischlim. טְלִישָׁה hischlim, אַרְטָה, אַרְדָּה, אַרְדָּה. GAL. Rendre. ITA. Reddere, ritornare. GERM. Widergeben. HISP. Tornar o restituir lo tomado o recebido. ANGL. To give againe, to restor.

SENEC. lib. de benefic 6. Cùm dicimus, beneficium illi reddidi, non hoc dicimus, illud nos quod acceperamus reddisse, sed aliud pro illo redde. Est enim rem pro redare. Quidni? cùm omnis ſolutio non idem reddat, sed tantundem. Nam & pecuniam dicimus reddidisse, quamvis numeravimus pro argento aurum: quamvis non intervenient numis; ſed delegatione & verbis perfecta ſolutio fit. PLAUT. Pseud. sc. 7. a. 4. Non ſinam niſi argenteum mihi redditur (id est, ſoluitar debitum ex stipulato.) Ibid. sc. 3. a. 1. Suu repetunt, alienum reddunt nemini. Idem CURE. sc. 1. a. 3. Dives ſun, ſi non reddo, quibus debeo: ſi reddo, plus alieni inefſt. Reddere operam alicui, id est, viçſſim audire. PLAUT. Afin. sc. 1. a. 1. Reddere judicium ex alto. Velleius. Redditis prelio ſpiritum quem ſupplicio debuerat. Iles. Idem, Reddere testimonium, (pro date.) Idem Vell. Ovid. Elog. 12. lib. 3. Trifl.

Cæſar & Lazio redita vota Iovi.

Et Suetonius Calig. cap. 6. Tercut. in Khorm. Si quis quid reddit, magis ei

est habenda gratia. Ponitur tamen aliquando pro suo simplici dare. Celsus Iureconsultus, Reddendi verbum quanquam significationem habet retio dandi, accepit tamen & per se dandi significationem: ut, Reddo tibi literas, quas mihi Cic. ad te dedit, Cicer. Terent. Omnes sunt redditæ, diligentissimæque à te perscriptæ sunt omnia. ¶ Item pro efficere. *Dicitur*, *agere*, *quod*. Plin. lib. 16. cap. 3.5. Admota quibus levem sonum reddit. *Lassus* seddece, vide. *Lassus*. Plaut. *Pseud. sc. 3. a. 1.* Imperata effecta reddat. Idem. *Capt. sc. 2. a. 2.* Omne transactum redund. Gell. cap. 2.3. lib. 13. Modulatorem aptio: emque orationem reddit. Sueton. in *Tiber.* cap. 10. Reddere verbum est respondere. ¶ Item pro reponere Plaut. in *Mosell.* Tempestas venit, constrainxit regulas imbræ cœque. Ibi dominus indilens reddere alias non vult. ¶ Item pro produce e. Idem in *Trinum.* — id frumenti, quando alibi messis maxima est. Tibus tantis illis minus reddit quam observet s. Terent. in *Phœn.* Fructum quem Lemni uxoris reddunt pædia. ¶ Item pro exponere. Plaut. in *Aul.* Tibi ego: actionem reddam stimulorum leges? ¶ Ponitur, aliquando pro commemorate, sive recensere. Plin. in *Præfut.* lib. 11. Tria non amplius, ut opinor, absolutæ quæ traduntur inscripta, ille fecit, que suis locis reddam. ¶ Aliquando pro referre, sive præsentare. Quint. L. 1. c. 1. Reddidit eloquentiam paternam! *lin. Epist. 13.9.* Tantæ fœminæ matrem ruis sus videor amittere, quam hæc ut reddit, ac refert nobis. ¶ Reddere animam, respirare. Cic. 2. de nat. deor. Excipit arque animam ea qua eductus sit spiritus, eamque à pulmonibus respiret, ac rediat. ¶ Reddere anhelitum. Plin. lib. 9 cap. 7. Nec pescum branchias habentes anhelitum reddere, ac per vices recipere existimat. ¶ Reddere animum, est recreare, reficere & confirmare. Terent. in *Andr.* Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipisci. & Reddidisti animum. Redditus sibi animus. Senec cap. 8. (alias 27.) Hoc tamen argumentum habeo iam corroborati animi & redditii sibi. Reddere beneficium, id est, referre. Plaut. in *Persa*, Improbus est homo qui beneficium, scit sumere, & reddere nescit. Gratiam reddere, est remeti: i & reponere. *zeta* *tau* *phi*. Colum. lib. 4. cap. 3. Experto mihi crede Sylvine, bene postam vineam, bonique generis, bono curatori nunquam non gratiam reddidisse. Latinè reddere est, vestere. Cic. de *Orator.* Ut ea quæ legerem, Græcè, Latinè redderem non solùm, &c. ¶ Reddere aliquem inter, id est, referre, & connumerare. Quæ utiliam. lib. 10. cap. 1. Xenophon non excidit mihi, sed inter Philosophos reddendus est. Reddere nomen alicuius est cum proprio nomine nuncupare. Plin. lib. 27. cap. 24. Omnibus in exercitu suo militibus nomina reddidit. ¶ Reddere fœdus, pro contrahere. *Liv. 8. ab Urbe.*

Reditus, veritate dicitur pro, redditum iri, quemadmodum præstari, pro præstitum iri Julian. lib. 27. D. ad S. C. Tribell. Et cavit quod amplius quam per legem Falcidium licet, cepisset, reddidit, ex Hetom.

Reditus, a, um, participium. Solitus, itetum datus, *τροφή μυσχάβ.* *zeta* *tau* *phi*. Plin. in *Epistoli.* Nec redditus incertus. Hoc tamen potius villico distribendum videtur, ut sit à verbo Redeo: uide apud Poetas prima syllaba corripitur. Ovid. 2. de Ponto.

— *patrius us redditus oris.*

Idem 6. *Aeneid.*

*Redditus his primū terris tibi Phœde sacravit
Remigium alarum posuitque immania templo.*

Ovid. 1. Fast.

Rodditaque est omnis populo provincia nostro.

Plaut. Curc. sc. 3. a. 4. Redditum ut reddam tibi, non me subiges, &c. (id est, coges)

Reldiūs, us, substantivum, pro proventu, vel obventione. *תְּבָשָׁה.* *zeta* *tau* *phi*. Plin. in *Epistoli.* Nec redditus incertus. Hoc tamen potius villico distribendum videtur, ut sit à verbo Redeo: uide apud Poetas prima syllaba corripitur. Ovid. 2. de Ponto.

— *At redditus iam quisque suos amat, &c.*

Reddito, nis, verbale, actus ipse reddendi. *סְחַבָּה.* *schab.* *zeta* *tau* *phi*. schillum *תְּמִלֵּה* *tau* *phi*. schillum *muschab.* GAL. Restitution. ITAL. Restituzione. GERM. Widergabung. Hisp. Restitucion. ANGL. Restoring, giving again. ¶ Quintil. lib. 8. cap. 3. Redditio illam rem utramque comparat. Aquila Roman. lib. de figur. Pro sapientia redditio: quia eadem pars orationis redditur, &c. Redemptio, vide Redimo.

REDEO, is, iui, & ij. ditum, Revertor, rursus eo, locum priorem repeto, provenio. *סְחַבָּה.* *zeta* *tau* *phi*. GAL. Retourner, revenir. ITAL. Ritorare. GERM. Widerkommen. Tornar, de algun lugar. ANGL. To return, to go again. ¶ Plaut. Amph. Redisti in concordiam? Idem Ibidem. Vbi cum uxore redisti in gratian. Item. Cum uxore antiquam in gratiam redi. Idem Menach. sc. 1. a. 2. Optionatu redeo. Ibidem. sc. 2. a. 4. Illuc redi. Quod redem? Ad Phil. gionem censeo. Terent. in *Andr.* Redeo inde iratus atque ægi: feiens. Redire ad ingenium, idem Adelphus, id est, redire ad suam naturam, sive pristinos mores resumere. In eadem significatione dixit Cic. 1. Verr. Redire ad se, & ad mores suos, quod tamen aliquando accipitur pro se recolligere, & ab ira (qua: brevi) furorem vocat Horatius) ad mentis suavitatem redire. Terent. in *Adelph.* Tandem reprise iacundiam, atque ad te redi. ¶ Redire in mores patrios, est in libertatem venire. *Liv. 9. bell. Pun.* Ut ab omni imperio externo soluta in perpetuum Hispania, in patrios rediret mores ritusque. ¶ Ponitur aliquando redire pro provenire, unde fit redditus, id est, proventus, de quo paulo post Plin. lib. 14. cap. 4. Ac ne quis vietam in hoc antiquitatem arbitraretur, idem Cato denos culeos redire ex jugeribus scripsit. ¶ Redire in orbem est à fine ad principium revolvi, & revocati. *zeta* *tau* *phi*. Virg. 1. Georg.

— *Redit agricultus labor actus in orbem.*

¶ Redeamus ad rem, Cicero. 1. de finib. id est, revertarum ad institutum: quod idem Cicero. 1. Tusc. dixit. Ad propositum redire. ¶ Redit mihi res ad restim, sive ad rastros Proverbium de te desperata. Ter. Phorm. opera tua. Ad restim mihi quidem res redit planissimè. Idem Heaut. Nam si illi pergam suppeditare surauit Menedeme, mihi illæ vere ad rastros res redit.

Redeor passivè apud Cæsar. lib. 3. belli civili. Interea manerem inducendum ab illo rediri solet.

Reditus, euntis, participium. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. *τροφή μυσχάβ.* *zeta* *tau* *phi*. Ovid. 10. Metamorph.

Ferque novem erravit redeuntis cornua Luna.

Horat. 3. Carm. Ode 8.

Hic dies anno redente festus, &c.

Redivi, pro redij. Gell. lib. 16. Redivimus igitur necessariò ad Græcos libros.

Reditus, a, um aliud participium, *τροφή μυσχάβ.* *zeta* *tau* *phi*. Ovid. 4. de Ponto. Eleg. 5.

Fluminaque in fontes cursu redditura supino.

Senec. cap. 1. de tranquill. Rediturus quæ intraverat cibus. Idem cap. 10. de consol. ad Mart. Scena hæc collatiis instrumentis & ad dominum redditus adnotata est.

Reditio, nis, verbale, Redeundi actus. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. *τροφή μυσχָה.* *zeta* *tau* *phi*. GAL. Retour. ITAL. Ritorno. GER. Widerförmung. Hisp. Tornada de lugar. ANGL. Returning or coming again. ¶ Cœl. 1. bell. Gal. Ut domum reditionis spe sublata, paratores ad omnia peccula subeunda essent. Plaut. Mosell. sc. 1. a. 2. Qui tibi huc reditio fuit?

Reditus, Reversio, reditio. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. *τροφή μυσχָה.* *zeta* *tau* *phi*. GAL. Retour. ITAL. Ritorno. GER. Ein wiederkehrung. Hisp. La tornada de lugar. ANGL. Returning or coming again. ¶ Cicer. de Amic. Idem dicebat semper, ammos hominum esse divinos, itisque cum è corporibus excessissent, redditum ad cœlum patere. Idem pro Client. Si hominibus ignominia notatis, neque ad honorem aditus, neque in etiam redditus esset. Horat. Epod. 16.

Hac & qua poterunt: redditus abstindere dulces.

Ovid. 1. Fast.

Ut pateant populo redditus ad bella profecto.

Catull. de com. Beren.

Si redditum retulisset is hand in tempore longo.

Ovid. 13.

Proxi puperes spem vellri redditus.

¶ Redditus etiam signifcat pioventum, eo quod quotannis redit

¶ *τροφή μυσχָה.* *zeta* *tau* *phi*. GAL. Revenu. ITAL. L'utilità che ritorna

GERM. Ein einkommen/ärdlich gesell. Hisp. La renta. ¶ Ovid. 2. de Ponto.

At redditus iam quisque suos amat: & sibi quid sit

Vile, sollicitis supputat artificis.

Plin. lt. b. 17. cap. 1. Maiore singularium redditu, quam erat apud antiquos prædiorum.

Redito, as, frequent. Redeo, Statim vel continuò revertor. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. GAL. Retourner. ITAL. Ritornare, tornare. GERM. Schnell wiederkommen. Hisp. Tornar luego de lugar. ANGL. To return by and by. ¶ Plaut. in Capt. Nunc ita convenit inter me atque hunc Tyndate, ut te restitutum in Aulidem mittam ad patrem. Aci non redditus hue, ut viginti minas dem pro te. Quo tamen in loco in castigatoribus Plauti codicibus rebitas legitur more antiquorum, non redditas.

REDHIDEO, es, secunda syllaba coet. Restituo, ex re & habeo, d, interposta, causa melioris soni. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. GAL. Reprendre & avoir ce qu'as a vendu & autrement aliené de soy. ITAL. Ribavere la cosa vendita. GERM. Dem daß er etwas gekauft wiederbringen oder wider zu haben stellen. Hisp. Deshacer la ven: a por tachas. ANGL. To tak againe that which was sold or other wayes alienated. ¶ Est autem redhibere, (ut Vlp. inquit de adil. edit. l. redhibere,) facere ut rursus habeat redditus quod habuerat. Festus, Redhiberi id dicitur quod redditum est improba: unque, & qui dedit, rursus coactus est habere id quod ante habuit. Gell. c. 2. l. 4. Si ignorasset emptor eum Eunuchum esse Laborem respondisse aiunt redhiberi posse. Iterum, Nam cum redhiberi eam (mulierem sterilem) Labeo putasset, &c. Item eum cui dens decesserit Servius redhiberi posse respondit: Labeo in causa esse redhibendi negavit, &c. ¶ Ponitur aliquando simpliciter pro reddo, restituo. Plaut. in Men. Salvum tibi, ut m hi dedisti, redhibeo marsupium.

Redhibido, actus ipse restitutio. *אֲלַגְגָּתָוֹת.* GAL. Restitutio. ITAL. Restituzione. GERM. Ein widergabung. Hisp. Restitucion. ANG. Restoring, ¶ Est & redhibito, actionis nomen quæ & actio redhibitoria vocatur, *אֲלַגְגָּתָוֹת.* Ea vero actio contra eum intentat, qui quid vitio corruptum commutaverit, vendideritve ut cogitat & restituere pretium, & retrò, quod tradiderat, accipere: hoc est enim redhibere. Gell. cap. 2. lib. 4. de muliere sterili loquens, Tum sanam non videri, & esse in causa redhibitionis respondit Tiebatius. Quint. Redhibitorio mancipijs.

Redhibitor, *אֲלַגְגָּתָוֹת.*

Redhostio, is, iuc, verbum antiquum, ex re & hostio, iterum hostio, iæquo, aequiter tracto, pro merito. Reddo & gratiam refero, ut autor est Festus & Nonius, Hostile enim. aquare & compensare, veteribus erat. Accius cedo ecquid redhostit eum.

Rediculus, deus quem Romani cœperunt colere, cum Hannibal visus quibusdam territus, ab urb: oppugnanda av: sus esset, & rediisset.

Rediculi fanum, Romæ erat extra portam Capenam, idcirco dictum, quia accedens ad urbem Annibal ex eo loco redierit, visus quibusdam perterritus. Festus.

REDIGO, is, ex re, & ago, a, in i conversa & d interposita, Vi, & industria reduco ad aliquid, vel aliquod. *סְחַבָּה.* *schab.* *tau* *phi*. GAL. Reduire, rediger. ITAL. Ridurre. GERM. Widerbringen / etwahin bringen oder führen mit gewalt. Hisp. Reduzir. ANG. To bring by force, to mak. to bring againe, to gother, to gether in one. ¶ Et semper accusativum cum prepositione postulat, multisque communitur aetibus, & in utramque partem sumi solet. Plautus in Amphit. Denique Alcmenam rediget antiquam in concordiam conjugis. Idem in Asinaria sc. 2. a. 1. Redigam te, unde oitaes, ad egestatis terminos. Idem in Amphit. Te ad id redigam miseriarum, ut semper sis miser. Idem Aulul. sc. 3. a. 1. In servitatem sumptibus redigunt viros. Idem sc. 1. a. 4. Rediget in splendoris corporeos. Sueton. in Tiber. cap. 13. Rediget

degit se ad pallium. Cicero 4. Philip. Potentissimos reges, bellicosissimas gentes, in deditioem hujus Imperij elegerunt. Terent. in Phorm. Tu homo rediges me ad insaniam. in Phorm. Ego me nego: tu qui sis, redige in memoriam. Et iterum, In id redactus sum loci, ut quid agam ex illo nesciam prouersus. Rem ex difficillima facilem redigere, id est, facilem reddere. Cæsar 2. bell. Gall. Quæ facilia ex difficillimis animi magnitudo redegerat. Ponitur aliquando pro retorsum agere, & ad redeundum compellere. Ovid. 4. Fast. Filia parva duas redigebat monte capellas. Id 4. Fast. nevè minis multa redigam, quam manè fuerunt. Liv. 6. bell. Punic. Hi supra xxx. comprehensi, & cum transfigis novis multati virgis, manib[us]que præcisis Capuan rediguntur. Idem 1. bell. Punic. Hostemque in ruinas muri expellunt: inde impeditum trepidantemque exturbant: postremò fusum, fugatumque in castra redigunt. Accipitur aliquando pro coacervare, accumulare, & in unum redigere. Cic. 1. Verr. Deinde prædam vendit, pecuniam redigit. Idem 5. Philip. Quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est, ut si hoc genus in unum redigatur, non sit pecunia Reipublicæ defutura. Hinc

Redactus, us, ui, Pecunia ex frugibus venditis redacta. Scævola. 1. 58. §. 1. D. de usufruct. Sempronio de lege ex redactu fructuum oleris, & portinæ partem sextam.

REDIMIO, is, ivi, itum, ex re, & emio significat ornare, coronare, circundare. § τοντικόν ἡττέρ τοντικόν πέρ. ἀναπάντησις, τορνών, ἀναπάντησις, ἀναπάντησις. GAL. Environner, orner tout autour, couronner. ITAL. Ornare, pingere, coronare. GERM. Sieren, bekrönen. HISP. Afestar, pintar, coronar. ANGL. To crown, to compass about. § Claudian. lib. 2. de rapt. Proserp.

Nec si innumeros acu mutante colores
Incipiens reddimunt hyems, quum tramite flexo
Semita discretus intervenit humida nimbi.

Et lib. 3.

— Medius invenimus arris

Exanimem Cyanen, cervix redimita jacebat.

Cic. in somnium Scipionis. Cernis autem terram eandem, quasi quibusdam redimitam & circundatam cingulis. Stat. 1. Syl.

— Crinem redimire corymbus,

Virg. 3. Aeneid.

Vittis & sacra redimitus tempora lauro.

Suet. in Aug. c. 91. Tintinnabulis fastigium ædis redimivit. Nam ejus simplex Emio, orno, seu decoro significat.

Redimiculum, redimiculum solvo. Gloss. Redimiculat. αὐλόθεος διεμόγει. Redimiculum, i, Ornamentum à mitra muliebri, vel sacerdotali dependens: quod genus etiam Græco vocabulo tænia appellamus. § τοντικόν ἡττέρ τοντικόν πέρ. GAL. Ornament de teste de femme, bavoleit. ITAL. Ornamento di testa di donna. GERM. Etwas so vumb das Haupt gestrickt wirkt oder von dem abhängt hängt zur zierd / ein zierliche haupthüden. HISP. joya ò ornamento para ornar la cabeza de la muger. ANGL. The attire ornamente of a romans head or neck, as a bones, french boode, apast or such like. § Iuvén. Satyr. 2.

— accipient re

Panlatim, qui longa domi redimicula sumunt

Frontibus, & totò posuere monilia collo.

Virg. 9. Aeneid.

Et tunica manicas, & habent redimicula miras

Ovid. lib. 10. Metam.

Aure leve bacca, redimicula pectori pendent.

Idem 4. Fast.

Aurea marmoreo redimicula demite collo.

Redimiculum translatè pro quodam peniculo & nodo quo quis velut alligatus tenetur, ut redimiculum innexi implexique crines tenentur. Plautus in Trucul. Ut esset aliquis laqueus & redimiculum.

REDIMOS IS, Servum captivumque ab eo qui in potestate eum habebat pietio libero. § תְּרִמֵּה padhah תְּרִמֵּה ghaal. Autem, i.e. quæcumque. GAL. Racher, recouurer. ITAL. Comparare, ricompare, riscuotere. GERM. Entaußen, wiedererlösen/auf der gefenckniss losen. HISP. Redimir ò rescatar. ANGL. To redime. § ut Redimere captivos prædonibus. Cic. 6. Verr. Terent. Eunuch. Quid agas, nisi ut te redimas captū quām queas maius: si nequeas paululo, at quanti queas. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. facis, homo ut redimatur: (sup. permutatione) Idem Asin. sc. 1. a. 1. Tu me redimes, si me hostes intercepint. D. Redimam. Redimere largitione militum voluntates. Cæsar. lib. 1. de bell. civil. Et, Redimere morte crimina desidiæ, Velleius. Redemptus ex alæa: & Redemptus à ludo. Quintilianus. Item rem alienatam occupatamque pietio recipio, & iterum emo. Idem 10. Philipp. Pompeio sua donaus patebit, ea: inque hon minoris quām emit Antonius redimet, redimet, inquam, Cn. Pompeij dñm filius. § Interdum idem quod simplex emo. Cicero. 5. Verr. Hæc verò, quæ vel ita redimi rectè possit, pecunia estimare non queo. Redimere lites: est jactura non nihil facere, & cum adversario pacisci, ut te litium molestia explices. Idem pro Q. Roscio. Suas Roscius non societatis lites redemuit. Aliquando redimere item, etiam est, mercede pœta litis periculū in se recipere, & alterius item tanquam suam perequi. Id quod potentioribus non concedebatur. Hinc. Imp. in l. 1. 5. C. de procur. Litem te redemisse contra bonos mores manifestè professus es. Ponitur & redimere pro aliiquid certo pietio faciendum suscipere, quod & cōducere dicidus ēgōlæss. Vlpianus. Idémque si vestimenta texenda redemerit, vel insulam, vel navem fabricandam, &c. Cicero. 3. Verr. Etenim qua stultitia fuisse, si quam diem qui istum eripiendum redemerunt, in cautione viderent, &c. Redemerunt, inquit Budæus, id est, qui suscepserunt procurationem corruptorum judicium, & conduxerunt corruptum judicium. Redimere vestigalia, vel portoria, vel pecuaria, dicuntur Publicani, quum annorum aliquot redditum certa emunt pecunia, ut sibi ea interim liceat exigere, & in quæstum suum convertere. Cic. de clar. Orat. Qui pecuaria de P. Cornelio, & L. Mummo Censoribus redemisset. Idem ad Q. Fratr. Malè redemptis publicis. (id est, vestigalibus.)

Galepini, Epys. 14

Redemptio, nis, actus ipse redimendi. § תְּרִמֵּה pidhōm תְּרִמֵּה pidhōm פָּרוֹת pedhūth תְּרִמֵּה gheullah. Autem, GAL. Rachet, rançon, redempcion. ITA. Redentione, riscatto. GERM. Erlösung. HISP. Obra de redimir ò rescatar. ANG. Redeming. § Plin. de virus illustris. Insuperata redemptione marito adulterius Contumionem interficiendum tradidit.

§ Interdum idem quod emptio, sive corruptio. Cicero. 2. Verr. Redemptio est hujus judicij facta grandi pecunia. Redemptio vestigium, id est, emptio, quum quis à Principe vel civitate vestigium redditum certa pecunia redimit, ut ex eo faciat quæstum. Idem de provinc. Consul. Publicanos temeritate redemptionis penè esse eversos. Redemptio operis, est suscepctio openis certo pretio faciendi: de quo vide latius paulò ante in ipso verbo Redimo.

Redemptionis charta, quæ datur cum quis semet ex servitute sua pecunia redimit. In Fornal. public. privat. negot. 99.

REDÉMPTOR, is, qui redimit & liberat. § תְּרִמֵּה poahēh תְּרִמֵּה ghoēl. Autem, GAL. Redempteur, rachepteur. ITA. Redemtore, riscattatore. GERM. Ein erlöser der für ein gesangnen bezahlt von ihm erlost. HISP. El que redime ò rescata. ANGL. A redemer. § Redemptores item dicuntur qui certo pretio opus aliquot faciendum suscipiunt. Cicero. 2. de divinat.

Redemptor qui columnam illam de Cotta & Torquato condaxit at faciendam. Idem Q. Frat. i Redemptori tuus dimidius pecunia curavit.

Redemptores (inquit Fest.) propriè atque antiqua consuetudine dicebantur, qui quum ad faciendum aut præbendum quid conduxerant, illudque efficerant, tum denum pecunias accipiebant. Nam antiquitus emere pro accipere ponebatur: At ij nunc dicuntur redemptores qui quid conduxerunt præbendum, utendūme. Hæc Festus.

Redemptores vestigium dicebantur Publicani, qui certa pecunia summa totius anni redditum à fisco emebant, ut ex eo quæstum facerent sed de his plura in ipso verbo Redimo.

REDÉMPTITO, as, frequentativum est à verbo Redimo: λυτέον. Plaut. Redemptitavere ad unum captos. Cato de signis & tabulis, ut citat Fausta benefactis non redemptitavere id est, remuneraverunt, aut compensaverunt.

Redemptura, æ, quæ fit, mancipes. GAL. Ferme. Liv. lib. 3. bell. Punic. Exhortados qui redemptaris auxilient patrimonia ut recipi. ex qua cœlissent ad tempus comodiadarent. Vtitur & Vlpianus.

Redimo Fest. Redinunt significat redempt.

REDINTÉGÉR, a, um, Renovatus, instauratus, quasi rurus integer.

§ תְּרִמֵּה mitchadésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, εἰδωλόπολις, εἰδωλόπολις GAL. Remis en son entier, recommencé & refait tout entier. ITAL. Rinovato. GERM. Wider erneuert. HISP. Entegrado otra vez. ANGL. Restored or made new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDINTÉGRO, as, are instaurato, seu inovo, quasi in integrum restituuo.

§ תְּרִמֵּה chidésh. תְּרִמֵּה, תְּרִמֵּה, GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wider ergennen/reider erneuerten.

HISP. Tornar à integrar otra vez. ANGL. To restore or make new again. § Liv. 8. ab Urbe, Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magistrura equitatu, ac virgas, & secutes expediti jussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDIVIA, æ, Abscessus circa radices un

furo, redargui. **פְּנִינָה** hec huius DNB mas. **אַרְקְעֵלֶת**. GAL. Con-
fuer, refut. ITAL. Confutare, repudiare. GERM. Verwerfen/ falsch sein
beweisen / widerlegen. HISP. Redarguir lo falso. ANGL. To refute, to
prove by argument to be false. Cic. 2. *Tuscul.* Et refellere sine perti-
nacia, & refelli sine iracundia, parati sumus. Virg. 2. *Aeneid.*

— neque te teneo, neque dicta refello.

Cic. 4 de fin. Ut audias me quae à te dicta sunt refellentem. ¶ Differt
à purgo, quod refellere dicatur de eo qui factum negat: purgare ve-
rò de eo qui facetur quidem factum, sed defendit. Testem refellere
pro eo quod Galli dicunt, reprocher. *Tranquillus in August. c. 56.* Te-
stem sc. in judiciis & interrogari & refelli, exquisitissimo animo patie-
batur. Dicitur & Elevare, apud Quint. Budæus.

Referre, is, ferci. Ex re, & farcio. Repleto, quod alij quidem cum abla-
tivo, alij vero cum genitivo construunt. **מְלֹאת** milla. GAL.
Remplir tout plein. ITAL. Empire. GERM. Voll füllen / wool schoppen.
HISP. Recalcar. ANGL. To fill or stufffull whith any thing. Cic. pro
Corn. Balbo, Quod iis rebus urbem, Italiāmque refecerunt. Idem 2.
Tuscul. Eadem enim dicuntur à multis, ex quo libris omnia refer-
cerunt.

Referendarius, qui aliquid refert, relator.

Referens, adjectivū ex participio, plenus. **מְלֹאת** memullā. GAL.
Tout plein, tout faire. ITAL. Pieno. GER. Voll oder erfüllt.
HISP. Lleno. ANGL. Full d'or stuffed. Cic. ad Quintum fratrem 1. 2.
Accepi tuas literas datas Placētia: deinde alteras postridie datas Slā-
denovæ, cum Cæsar's literis, referti omni officio, diligentia, suavi-
tate. Idem 5. *Verr.* Tum refertū erit æxarium pop. Rom. quam unquā
fuit. Idem ad Quintum fratrem lib. 1. Quare quoniam ejusmodi thea-
trum totius Asiae virtutibus est datum, celeritate refertissimum, ma-
gnitudine amplissimum, &c. Senec. c. 16. de consol. ad Mart. Referta
vestibula Clientum turba lungitur aliquando genitivo. Cic. pro
Font. Referta Gallia negotiatorum est, plena civium Romanorum.
Gell. librum multæ variaeque historiæ refertum composuit.

Referre, is, Repercutio. **חַשְׁבָּה**. GAL. Referir, refrapper. ITAL. Reper-
tuere. GERM. Widerumb hinschlagen. HISP. Tornar a herir al que ha-
yo. ANGL. To strik or beate aguine. Ter. in Adelph. Quia miseram
Mulierem, & me servolum, Quia referire non audebam, vicit, huic
perfotiter. Ovid. 3. *Metam.*

*Non aliter quam quum puro nitidissimus orbe
Opposita speculis referitur imagine Phœbus.*

Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Patitor quum te feriam.

REFERO, Iterum fero, reporto, reduco, quasi retrosum fero.
שְׁבַשְׁבֵּה beshib. **אֲנָשִׁים**, **אֲנָשָׁה**. GAL. Reporter, rendre, referer.
ITAL. Reportare, referire. GERM. Widerumbhin bringen. HISP. Tornar.
à traher lo llevado à traher arras. ANGL. To bring againe, to render
or restore, to tell, to ressemble. Cic. Attic. Epistolam ad me re-
ferri volo. Idem alibi ad eundem, Auster me in Italiam retulit. Plaut.
Aulul. sc. 6. a. 4. Nisi refers. 1. Quid tibi referam? 2. Quod suti ipsisti.
Idem Cure. sc. 3. a. 5. Ego te in nervum rapiam, ni argentum refers.
(id est reddis.) Idem Asin. sc. 3. a. 2. Domo mercedem tetulit. Mox,
Aiebat se reddere. Idem Menach. sc. 7. a. 5. Referam vase, & argentum
tibi, &c. ¶ Referre aliquem, pro portare imaginem alicujus. Ovid.
Eleg. 6. lib. 1. Trist.

In dīgō qui me fersque, refersque tuo, &c.

¶ Aliquando ponitur pro eo quo vulgo dicimus proponere, & sic co-
struitur cum accusativo mediante ad: idque dupliciter. Dicimus
enim referre rem aliquam ad Senatum, & referre de re aliqua. **אֲנָשִׁים**: **תְּבוּ סְגָנָנָתָךְ**. Cic. 2. *Catil.* Reliquis autem de rebus consti-
tuendis, maturandis, agendis jam ad senatum referemus, hoc est, in
Senatu agitandas, decernendasque proponemus. Virg. 3. *Aeneid.*

Delectos populi ad proceres, primiisque parentem

Monstra defam resero.

Referre autem ad Senatum propriè erat Consulum, aut eoru quibus
cogendi Senatus erat potestas. Vnde relationes dictæ sunt proposi-
tiones quæ de re aliqua in Senatu proponebantur disceptandæ, Se-
natorumque sententiis determinandæ permittebantur. Suet. in Tib.
c. 32. Quodque de tribuendis quibusdam militaribus donis ad se re-
ferrant. Et Plaut. Cure. sc. 2. a. 2. Si quid somniasti ad me refers. (i. me
consulis ut peritiorem,) Item Suet. in Aug. c. 66. & Calig. cap. 37. De-
sideravit nonnunquam, ne referam de pluribus (id est, commemo-
rem.) ¶ Pro reducere, reflectere, replicare. Ovid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Quique referet pariter lento ad peccora remos.

Ibid. Eleg. 4. 6. utinam venti referant vela. ¶ Referre de Rep. id est,
senatum consulere, quemadmodum Resp. in annum administranda
sit qui in provincias mittendi, qui revocandi, qui exercitus conscri-
bendi, qui dimittendi, quid domi militiaeque agendum. Quæ relatio-
frequens fuit anni initio magistratum in eundibus. Cæsar, Referunt
Consules de Rep. Livius. Itaque Consulibus novis, quo die de pro-
vinciis & de Rep. retulerunt. Livius hoc alibi dixit. Senatum consul-
ere de Rep. Consulatum Ibid. Martiis cum inissent, de Rep. déque
provinciis & exercitibus senatum consuluerunt. ¶ Referre omnia
ad unum, est omnia in unum conferre, & unius arbitrio omnia com-
mittere. Cic. pro lege Manilia. Si ad unum omnia referenda sunt, di-
gnissimum esse Pompeium, hoc est si uni omnia adscribenda sunt, si-
ve in unum omnia conferenda sunt. ¶ Referre pedem, id est regre-
di, sive retrosum se recipere. **אֲנָשִׁים**, **אֲנָשָׁה**. Virg. 4. Geor.

lamque pedem referens, casus evaserat omnes.

Senec. c. 3. de transq. Relato gradu, salvis signis. Et Ovid. Eleg. 1. lib. 2.
Saxa memor fero rursus ad istum pedem. ¶ Referre se. Cæl. lib. 1. de
bell. civil. Referre se ad castra. ¶ Aliquando ponitur pro recensio, nu-
mero. **סְפִירָה** pakâdh **סְפִירָה** sippér. **אַלְמָנָה**, **אַלְמָנָה**. Cic. 6. Eclog.
Cogere donec oves stabulis, numerumque r. serre
Iussit.

Ovid. Eleg. 7. lib. 3. Trist.

Singula quid referam? &c.

¶ Aliquando significat abscribo. **אַנְסִיפְּרֵה**, **אַנְסִיפְּרֵה**. Sueton. Ea
in deorum numerum retulit. ¶ Aliquando converto, retrorqueo.
Gell. c. 10. lib. 4. Inter vitia argumentorum longè maximum esse vi-
Calpini Pars II.

tum videtur, &c. Cum argumentum propositum referri contra, con-
vertique in eum potest, à quo dictum est (id est, retrorqueo) Virg. 1. 1.

Multa dies, variisque labor mutabilis avi

Retsulit in melius.

¶ Aliquando renovo, & quasi rursus fero. **שְׁבַשְׁבֵּה** chidésh. Idem lib. 5.
Hunc morem, hoc rursus, atque hæc certamina primus Ascanius,
longam muris quum cingeret Albam, Retulit. Suet. in Cas. c. 20. Antiquum
etiam retulit morem. Idem in Tib. c. 32. Prætorem collauda-
vit quod consuetudinem antiquam retulisset de majoribus suis pro
concione memorandi. ¶ Aliquando est retractare & iterare. Cic. pro
domo. Si Decemviri sacramentum in libertatem in justam judicassent,
tamen quotiescumque vellet quis hoc in genere rem judicatam re-
ferre voluerunt. Sic Terent. in prolog. Concediam referre dixit, pro
denuò agere & iterare. Plaut. Capt. sc. 5. a. 5. ejusmodi paucas poëtæ
referunt Comedias (alias reperiunt.) ¶ Aliquando est in aliud
transferre: ut referre jusurandum, est delatum sibi ab aduersario ju-
surandum in eum transferre. Paulus 1. 38. De jurejur. Manifeste tur-
pitudinis & confessionis nolle nec jurare, nec juriandum refere. Hotomanus. ¶ Aliquando produco **מְלֹאת** hotsi. Plin. lib. 21. Dixi-
mus & terram referre multum. ¶ Aliquando nuntio, renuntio, nar-
ro, indico, **מְלֹאת** highgħid. ix-xaqqa. ¶ Virg. 2. *Aeneid.*

referes ergo hac & nuntius ibis

Pelida genitori.

¶ Aliquando ostendo **מְלֹאת** horah. Lucretius.

Vnde referit nobis visor, quid posset oriri,

Quid nequeat.

¶ Aliquando dico, vel respondeo. Cic. pro Catinna. Ego enim tibi re-
fero, si non sum ex eo loco dejectus quo prohibitus, &c. Item usur-
patur pro eo quod vulgo dicimus replicare (id est, contra alterius
responsionem opponere) Cic. in Parit. Itaque ea, quæ sic referuntur
continentia causarum vocentur. Idem pro Quinto, Quid à nobis autē
C. Aquili referunt? Itē pro retinere, recantare, sive cantū respondere.
Suet. in Galba, c. 13. Cuncti consentiente voce (canticum) retulerunt.

¶ Aliquando exprimo, imitor, repræficio. **מְלֹאת** Juvenalis. Et
multum referens de Meccenate supino. Plin. Epist. 111. Amisi enim fi-
lia, quæ non minus mores ejus quam os, vultumque referebat, to-
tumque partem mira similitudine exscripsérat. ¶ Aliquando reddo.
Virg. *Aeneid.* 1. 8. O mihi præteritos referat si Iuppiter annos. ¶ Referre
gratiā, est ipso facto beneficium acceptum remitti. **מְלֹאת**, **מְלֹאת**,
מְלֹאת Suet. in Tib. cap. 20. Batonem Pannionum, ducem in
gentibus döhatum præmis, Ravennam transluit, gratiam referens;
quod se quondam cum exercitu, inquitate loci circumclusum passus
esset evadere. Plaut. in Most. sc. 3. a. 1. Nunquam ego illi possem gratiā
refere, ut meritus est de me. Quid sit propriè referre gratiam, sive
beneficium, pulchrè docet Senec. epist. 8. 1. sive 82. c. adi. ¶ Aliquando
etiam in malam partem accipitur, pro eo quod est, par pāri reddere, &
malū malo compensare. Cic. in Salustium, Nā quod ista inutata ra-
bitē petulāter in uxorem & filiam meam invasisti, satis docte & peri-
te fecisti. Non enim sperasti me tibi mutuam gratiam relatiū, ut
nos vicissim compellarem. Pro eodem etiam dicimus referre gratias.
Plaut. in Am. h. Nā illi adepol, si merito meo referre studeant gra-
tias, Aliquem hominē allegent, qui mihi advenient os oscillet pro-
bē. ¶ Referre gratias, inquit Val. 1. 5. est factō: ut si tu sublevatus à
me aut patrocino, aut pecunia aut manu, aut aliquo simili subfido,
vicissim me aliquo modo sublevaveris, gratias retulisti: ¶ abere vero
gratiā, est animo. Agere autem gratias, est verbis. De hac differentia
vide plura in verbo Ago. ¶ Referre acceptū, propriè est quod ab ali-
quo accepis in tabulas referre, hoc est, in tabulis fateri & perscri-
bere te accepisse. X. Expensum ferre quod est in rationibus adscri-
bere quod alicui dederi. ¶ **מְלֹאת**. GAL. Faire créateur ITAL. Far de
ricevere, far creditore. GERM. Das empfangen ausszeichnen oder eins-
schreiben. HISP. Escribir o recibir. Cic. lib. 1. de Orat. Qued minus
Dolabella Verri acceptū retulit, quam Verres illi expensum retulit.
¶ Per translationem autem accipitur pro eo quod est fateri nos ali-
quod beneficium ab altero accepisse. **מְלֹאת**. Vel etiam in malam
partē, pro eo quod est alicuius mali causam alicui imputare. Cic. pro
M. Marcello, vitam acceptam refert clementia, tūa in malam. Idem.
Omnia denique quæ postea vidimus (quid autē mali non vidimus?)
si recte ratiocinabimur uni accepta referemus Antonio. ¶ Referre in
literas, mémoria prodere Lampridiū in Commod. ¶ Iusquintæ re-
lationis, est summa supra senatum auctoritas, ut Imperatorum, qui
jure quintæ relationis poterant omnia senatus consulta remittere &
rescindere, dēque iis mutandis aut tollendis relationē dicessionē
que facere. Relationē facere, hic est, pro arbitrariū suo in senatu decre-
ta p̄oponete. Dicessiōrem facere, est decretū aliquod consultumque
approbare. Senatus enim consulta duplicit modo decrenebantur: aut
sententiis singulorum secretō in vas quoddam collectis, aut discissio-
ne, omnes ē loco suo discidentes pedibus in sententiā decernentis
discedebant. Qui enim decretum consultumq; approbabant, discis-
sionem facere dicebantur: qui vero secus, jubebat ire in alia omnia,
i.e. in diversam partem non consentiunt. Quintæ autem relationis
jus, est supremæ, supra omnes magistratus, qui senatum habere po-
tentia, qui erant quatuor, dictator, consules, prætores, tribuni plebis.
Nam interrex & præfector urbi locum cōsulū prætorumque sup-
plebat: Interregis enim potestate durante, nulli erant consules; præ-
fectorus vero utbi tum deinde senatum habebat, si nulli cōsules, præ-
torēsq; (quod rābō admodū cōrigit) Romæ essent. H̄c ex Jacob. Ni-
col. Loensis Epiphyl. lib. 8. c. 20. Vide & Budæum annot. in Pand. ¶
Habet autē hoc verbum primā syllaba correptā. Compónitur enim
ex præpositione re, & verbo fero. In præterito tamen & supino ali-
quando geminatur consonans, ut syllaba aliqua brevis, produca-
tur. Horat. 1. Ep.

Retulit acceptos regale numismata Philippus.

Lucan. lib. 9.

Id rursum cali reflatum in templis receptant.

Invenitur tamen etiam retulit priore syllaba correpta Catull. Si
reditum retulisset is, aut in tempore longo. Relatum autem fe-

semper primam corripit. Ovid. 15. Metam.

Digitis ad frontem sive relatio.

Refert, proprie product, compositum ex nomine res, & verbo fero, impersonale verbum est, aut certe per terrias tantum personas singulis numeri declinatum: Interest, sive utile aut commodum est, vel alicujus momenti est. { Algois. GAL. On à faire, il touche, appartient. ITAL. Importare, esser necessario, appartenere. GERM. Es ligat daran / es trifft an. HIS. Ser necessario pertenescer. ANG. It belongeth. } Festus ex Verrio: Refert (i. rei fert. i. confert, conducit.) Plaut. Pf. sc. 1. a. 1. Hoc non pluris refert, quam si imbrem in cibrum geras. Ib. sc. 4. a. 2. Si servus est, nunquid refert? Velleius, Quantū interfuit Cæsarem habere principem quam Antonium: tantum retulisset habere Brutum, quam Cassium. Plaut. Pf. sc. 6. a. 4. Quanti refert nec recte dicere, ei qui nihil facit? Cic. Attico, Tua istud refert maximè, Algois etiā 786 μάκια. Idem P. Servilio, Sperare tamen videor Cæsari collegae nos fore curæ, ut habeamus aliquam Rempublicam, cuius consilio magni referebat te interesse, id est, intererat. Plin. lib. 16. c. 39. Infinitū refert lunaris ratio: nec nisi à vicesima in trigesimā cædi volunt: hoc est, plurimum interest quo in statu sit luna, quum ligna cæduntur. Idē, Quippe victimas cædi sine preicatione non videtur referre, nec deos ritē consuli, Terent. in Phorm. Quid tua(malum) id refert? c. Magni Demipho. Colum. lib. 8. de canibus loquens, Non multum refert an villatici corporibus graves, & parum veloces sint, id est, nō magni est momēti, sive nō magnopere pertinet ad rē. Plau. in Rud. Quomodo habeas, nihil id refert, jure anne injuria? Liv. 1. 2. Adeōne est fundata leviter fides ut ubi sim, quam qui sim magis referat, i. existimet, sive existimet, curetur. Aliquādo sumitur pro expedit, sive necesse esse est. Salust. Quare vanū quidē hoc consilium est periculum ex illis timuit: sin in tanto omnium metu solus nō timet, eo magis refert mihi, atque vobistimere. Virg. lib. 2. Georg. Neque n. numero comprehendere refert, id est, non necesse enumerate. Construitur autē refert cum his ablativis, mea, tua, sua, nostra, & vestra; in reliquis autē omnibus genitivū habet, ut Plaut. Cure. sc. 1. a. 3. Quid id refert tua dī argenti accipias? Item, Nam quid id refert mea an aula quassa. Idē Amph. Væ capiti tuo. s. Tua istuc refert si curaveris. Relatum, telatu, supinum. Plin. lib. 32. cap. 11. Præter hæc purgamenta aliqua relatu indigna, & algis potius annumeranda quam animalibus. Ovid. 19. Metam.

— res horrenda relatu.

Relatūs, a, um, participium, Redditus. { בְּשָׂרֶב mušħāb טַבֵּר mugħħidh אֲמִתְחָרֶשׁ, אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Rapporté. ITAL. Rapportato. GERM. Widergebracht. HIS. Trabido è llevado otra vez. ANG. Brought again, or reported. } Cic. 2. de nat. deor. Sed duros & quasi cornellos habent introitus, multisque cum flexibus, quod his naturis relatus amplificatur sonus. Ovid. 3. Fast.

Nomine mutato causa relata mea est.

Senec. c. 3. de tranquill. Relato gradu & salvis signis.

Relatūs, us, ui, Commemoratio. { זְיכָר zikhcharon. זְכָרָנִי. GAL. Cōmemoration. ITA. Commemoratione. GERM. Ein erzählung. HIS. Recor-dacion. ANG. Commemoration, reporting. } Tacit. 1. 17. N eque enim relatu virtutum in comparatione Othonis opus est.

Relatō, nis, actus referendi. { אֲמִתְחָרֶשׁ, אֲמִתְחָרֶשׁ, διήγησις. GAL. Rapport, relation. ITAL. Relazione, rapportamento. GERM. Erzählung, wiederafferung. HIS. Relacion. ANG. Reporsing or telling. } Cic. in Vsp. Nam relatio illa salutaris, & diligens fuerat Consulis animadversio quidem & judicium. Quintil. lib. 4. c. 1. Nonnunquam continet relatio meritorum. Senec. c. ult. de tranquill. Relationem novam fieri in Senatu post horam decimam non licuit. Per relationem quædam in Senatus consulta siebant. Gell. cap. 7. lib. 14 sub finem. Relatio aliquando est recitatio & narratio. Iust. hist. lib. 1. In relatione rerum à Scythis gestarum quæ satis ample magnificæque fuerunt, principium ab origine repetendum est. Vsurpatum etiam de renuntiatione alicujus magistratus, ut apud Suet. in Calig. c. 15. Item in relationibus Consulum, inquit, Quod bonum felixque sit C. Cæsari sororibusque ejus. Gell. cap. 5. 1. 12. Relationes etiam sunt quæ διανομῆς, ipsi Stoici vocant.

Relatōr. is. { בְּשָׂרֶב mesħib טַבֵּר magħħidh. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Rapporteur. ITAL. Rapportatore. GERM. Erzeller. HIS. Relator. ANG. A reporter or teller. } Balbus ad Cic. Incipiam sperare etiam consilio Senatus, autore te, illo relatore Pompeiū & Cæsarem cōjungi posse. Referendarius, iij, dicitur is, qui responsionibus Imperatoriis præst. Procopius lib. 2. de bello Persico.

Relativus, a, um, referendi vim habens, αντιληπτός.

Relatōrīx, sunt apōchæ & securitates, lib. 8. C. Theod. de navicul. à refrendo quod retulisse & reddidisse indicent.

Refervēo, es, Valde ferveo. { אֲמִתְחָרֶשׁ, אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Rebeñillir bœüllir fort. ITAL. Bollire molto. GERM. Gar heiss oder südig sein / hisstig steden. HIS. Heruir mucho. ANG. To be fervent or scal ding hot. } Plin. 1. 16. c. 11. Alij utilius putant sine aqua coquere lento igne tota die, utique vase æris alibi. Idem terebinthinam in sartagine referventi. Aliquando contrarium significat, ut idem sit quod deferveo, hoc est, servere defino, διέλεγε. Cic. de clar. Orat. Nam & contētionis vocis reciderat, & quasi referbuerat oratio, hoc est, refixerat.

Refervēns c. imen, à Ciceron. pro Roscio Comædo per translationem dicitur pro vehementer & atroc. Nōnne (inquit) ut ignis in aquam

conjectus continuò restinguatur, & refrigeratur: sic refervens falsum crimen, in purissimam & castissimam vitam collatum, statim concidit, & extinguitur?

Refervēscō, is, Recalesco. denuo fervidus fio. { אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Reboñillir, boñillir une autre fois. ITAL. Bollir un'altra fiata. GERM. Widerheisb vnb südig werden. HIS. Heruir otro vez. ANG. To roxe scalding hot. } Cic. 1. de nat. deor. Ex his Mercurium ex patera, quam dextra manu tenebat, sanguinem visum esse effundere: qui quum terram attigisset, refervescere videretur, sic ut tota domus sanguine redundaret.

Refro, as, ate, evellere. GERM. Neufen, trahere, carpere, vellere, à rapio in. Salic. 1. 19. c. 6. Si quis messem alienam per furtum metere, aut ref-

fare præsumperit, DC. denarios, qui faciunt sol. 15. culp. judic. Réfibulatē, Fibulam peni inductam solvere. Martial. lib. 9.

— & cuius

Refibulavit turgidum faber penem.

Reficio, is, Instauro, renovo quod corruptum erat in statum pristinum restituto. { בְּשָׂרֶב badħak. אֲמִתְחָרֶשׁ, κατεργίζω. GAL. Refaire, recreer. ITAL. Rinovare, rifare, reficiare. GERM. Wider gut machen / etwas zerbrochen wieder machen. HIS. Rehazer ò renovar. ANG. To renew, to amend, to botche. } Cæsar. 4. bell. Gall. Omnia deuant, quæ ad reficiendas naveas usui sunt, Cic. 1. de divinat. Quinetiam memoria nostra templum Iunonis Sospitæ. L. Lucius, qui cum P. Rutilio Consul fuit, de Senatus sententia refecit. Idem. 3. Verr. Locatur id opus, quod ex mea pecunia reficiatur. Vlpian. de rivis, 1. t. Verbo reficiendi, teger, substruere, sarcire, edificare, & advehere, oportet que ea quæ ad eandem rem opus sunt, continentur. ¶ Reficere Tribunos, & alios Magistratus, pro Iterum creare. Cic. de Amicit. Papirus legem rebeat de Tribunis reficiendis. Liv. 1. ab Urbe, Plebs Valereum Tribunum reficit. ¶ Aliquando reficio accipitur pro recreo, vel delecto. { בְּשָׂרֶב naaphāsch טַבֵּר chijah יִצְחָק kirghiat בְּשָׂרֶב hesħib. אֲמִתְחָרֶשׁ. ANG. To delight or refresh. } Plin. in Paneg. Ad hac tam assiduis in tribunali ut labore refici ac reparati videntur. Cæsar. 7. bell. Gall. Summāq; ibi copiam frumenti & reliqui commeatus nactus, exercitum ex labore atque inopia reficit. Cic. ad Gallum. lib. 7. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam: nam & vires, & corpus amisi, id est, quoad valetudinem repatem, & vires recipiam. Reficere vires cibo. Idem de senectute. Tantum cibi sumendum ut reficiantur vires, non opprimantur. Liv. 6. bell. Maced. Quum in alto, ubi substiterant, cibo reficerent vires, contemplatus Eudamus hostes, &c. Cic. in Parad. Hoc proposito nunquam erit dives, ante quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut eo tueri sex legiones & magna equitum ac peditum auxilia possis, id est, redeat. ¶ Reficere memoriā judicis. Quintilianus.

Refectūs, a, um, participium. { בְּשָׂרֶב bedħuk. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Refact. ITAL. Rifatto. GERM. Wider gemacht. Rehecho. ANG. Re-newed. } Ovid. 4. Fast.

Non secus indoluit, quam si modo rapta fuisset,
Mœsta parens, longa vixque reficta mora est.

Idem lib. 4. Fast.

— Dapibusque refectus. (id est, iterum paratis.)

Refectūs, us, ui, Ipsa refectio. { בְּשָׂרֶב michjāh טַבֵּר maachāl. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Refection, pasture, repas. ITAL. Rifettione, pa-stura. GERM. Nahrung, erlabung. HIS. Rehazimento, apascenamiento. ANG. Armindeng, refreshing. } Plin. lib. 18. c. 7. panem ex hordeo antiquis usitatum vita damnavit, quadrupedūmque tradidit refectibus. ¶ Refectus aliquando ponitur pro, redditu, & provetu. Scævola 1. 7. §. 10. D. ad S. C. Treb. Interim ex refectu paupertatis qui ad vos pervenerit, alatis cum usuris, pro quantitate numerorum redactis, id est, ex redditu partis tertia hæreditatis. Nam paupertatem appellat exiguae hæreditatis partem tertiam. In eadem significatione Cic. verbū refici posuit in Paradox. Nunquam eris dives antequam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri sex legiones possis. Rēfēctio, nis, verbale, Instauratio, renovatio. { אֲרוֹכָתָה mēmūnāt. GAL. Racōnſtrement, rabillement. ITAL. Rifertione, GER. Widermachun / widerbringung eines zerbrochenen dings. HIS. Rehazimento. ANG. Amendung or botching. } Col. lib. 12. c. 3. Ceteraque si refectionem desiderant, fabris concinnanda tradantur. Senec. 1. 15. de Trang. Somnis refectionis necessarius. Quint. Tempora ad quietē refectionēmque data. Dicitur etiam de reparatione virium corporis. Cels. lib. 3. cap. 15. Quod ut substinet quis possit, tamen etiam febris liberatus vix refectioni valebit.

Refēctōr, is, { בְּשָׂרֶב bedħuk. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Refaiseur raccon-fstre, radoubeur. ITAL. Racconciatore rassettatore. GERM. Der ein zerbrochen ding widermachet. HIS. Rehazedor. ANG. A botcher. } Suet. in Vesp. c. 18. Item colossi refectorem insigni congiario, magnaque mercede donavit.

Refibulo, fibula libero. Est à fibulo verbo, & re, hic notat fibulationi contrariam actionem.

Refigo, is, refixi, xum. Quod fixum erat avello. { בְּשָׂרֶב narħāsch. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Arracher ce qui est fiché. ITAL. Distacare, spiccare. GER. Erwos angeheftes abreissen. HIS. Arrancar lo hincado. ANG. To pluck away that was fastened. } Inde refigere tabulas, & leges, id est, rescindere. Virg. 6. Aeneid.

— Fixit leges precio, atque refixit.

Cic. 13. Philip. Acta Antonij recidisti, leges refixisti per vim. Idem 12. Phil. Num figentur rursus ea tabulae quas vos decreto vestro refixisti? ¶ Ponitur aliquando pro rursus, sive valde figere. Virg. 4. Georg. — aulāque, & cerea regna refigunt, i. figunt, inquit Servius.

Refīgito, as, Instanter reposco, iterum flagito. { אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Redemander importunité. ITAL. Adimandare con insistencia ò un'altra volta. GERM. Widerum ernstlich oder dringentlich bitten. HIS. Demander con importunidad, ò otra vez. ANG. To ask againe or importunatly. } Catul. in Epig. 39. Persequamut eam, & refagitemus.

Reflextō, xi, xum. Retrorsum flesto. { אֲמִתְחָרֶשׁ hesħib טַבֵּר chapħaph. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Reflechir, doubler arriere, retourner. ITA. Torcere adi-tre. GERM. Niderfich biegen, vmbhin biegen. HIS. Doblegar atrá. ANG. To boro againe, to boroback. } Virg. 11. Aeneid.

— rursūque Latini

Clamorem tollunt, & mollia colla reflectunt.

Plin. lib. 11. c. 50. Canum degenes caudam sub alvum reflectunt. ¶ Per translationem, pro revocare, reprimere. אֲמִתְחָרֶשׁ. Cic. pro Sylla, Fero ego te Torquate, jamdudum fero: & nonnunquam animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam revoco ipse & reflecto. Terent. Adelph. Quem neque fides, neque jusjurandum, neque illum misericordia repressit, neque reflexit.

Reflexūs, a, um, participium. { בְּשָׂרֶב musħab טַבֵּר chapħaph. אֲמִתְחָרֶשׁ. GAL. Reflechi. ITA. Ripiegato. GERM. Umbhin gebogen. HIS. Doblegado atrás. ANG. Bowed or turned backward. } Statius 1. Achil. Plin. lib. 11.